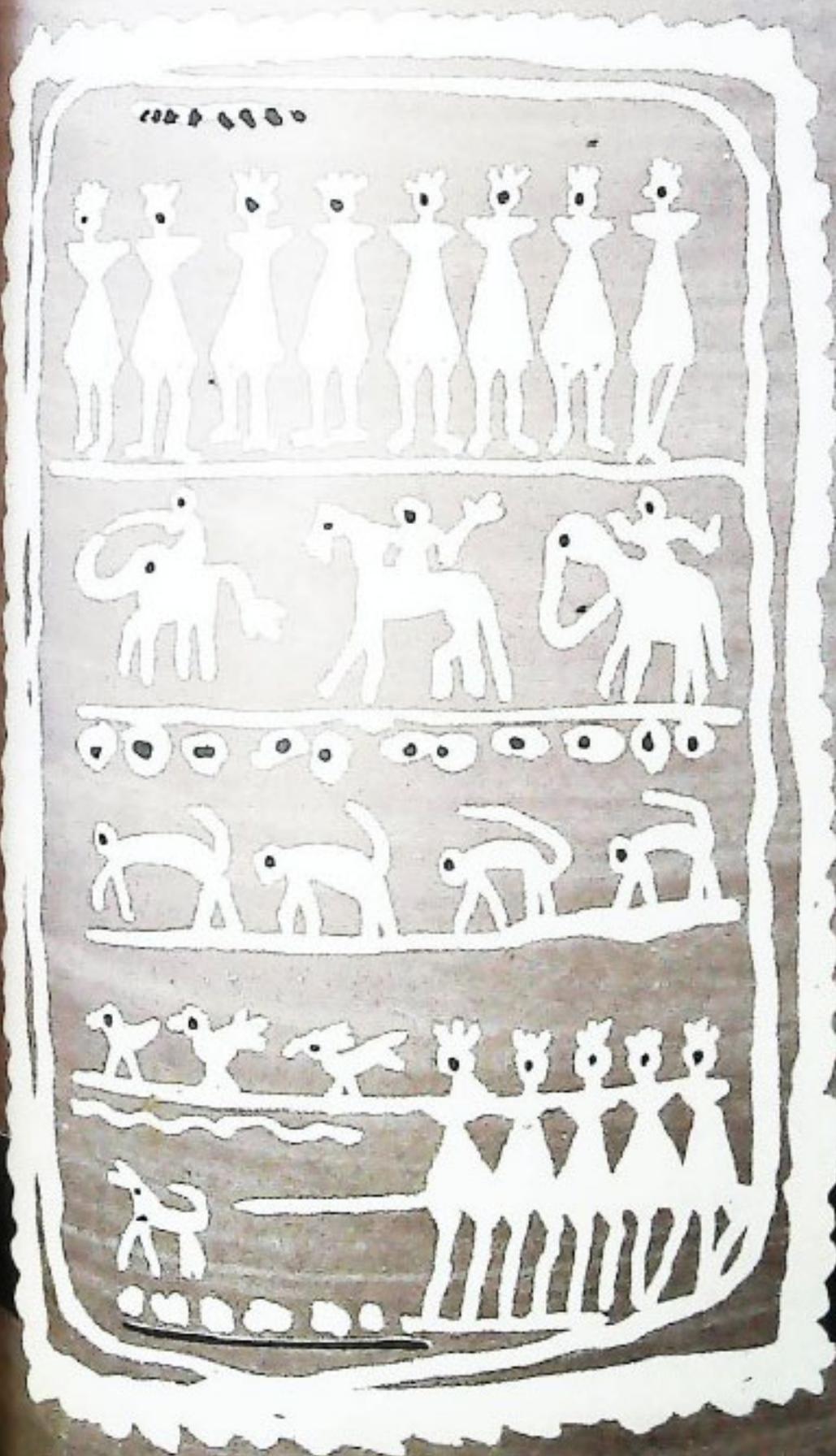
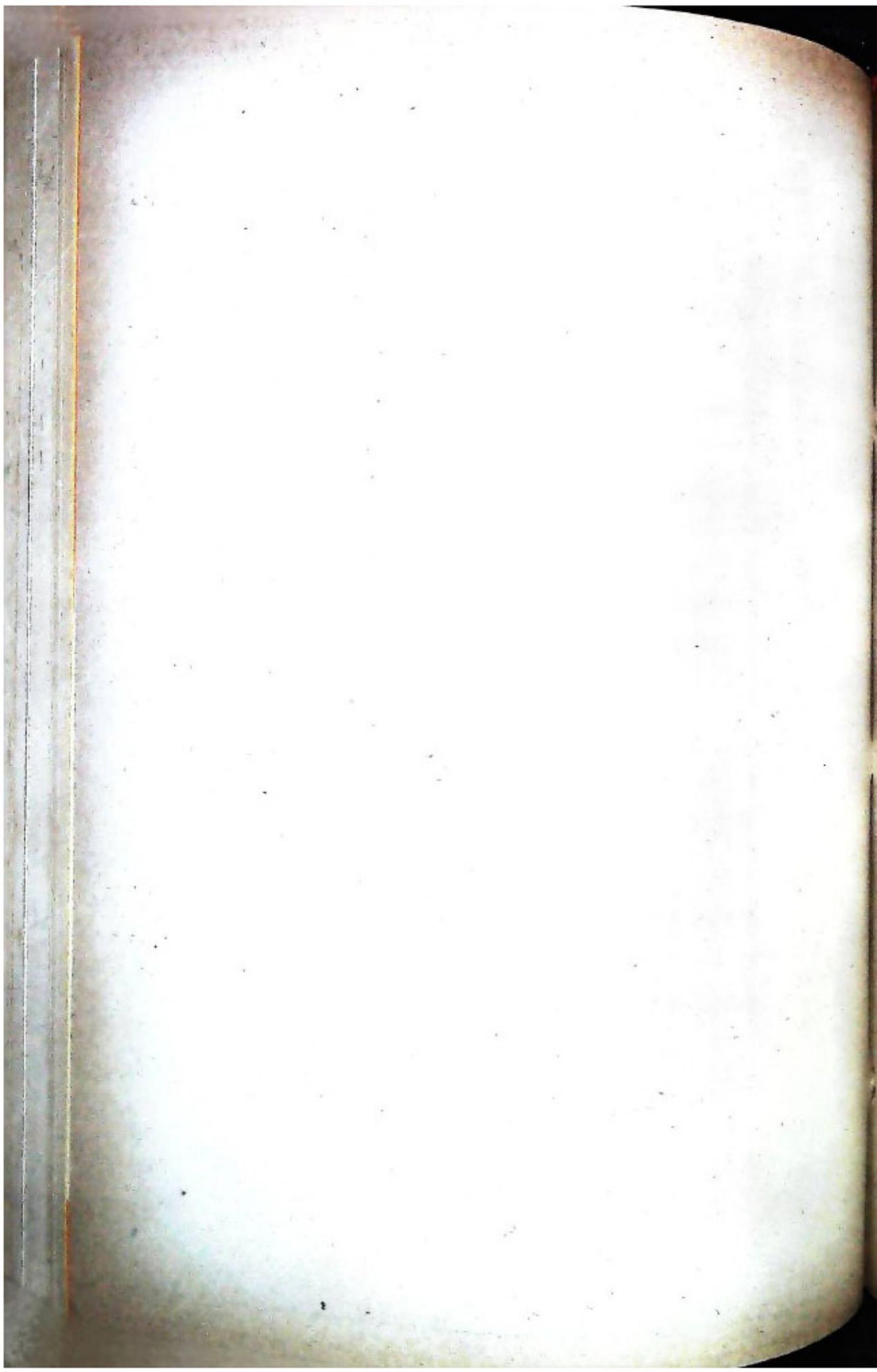

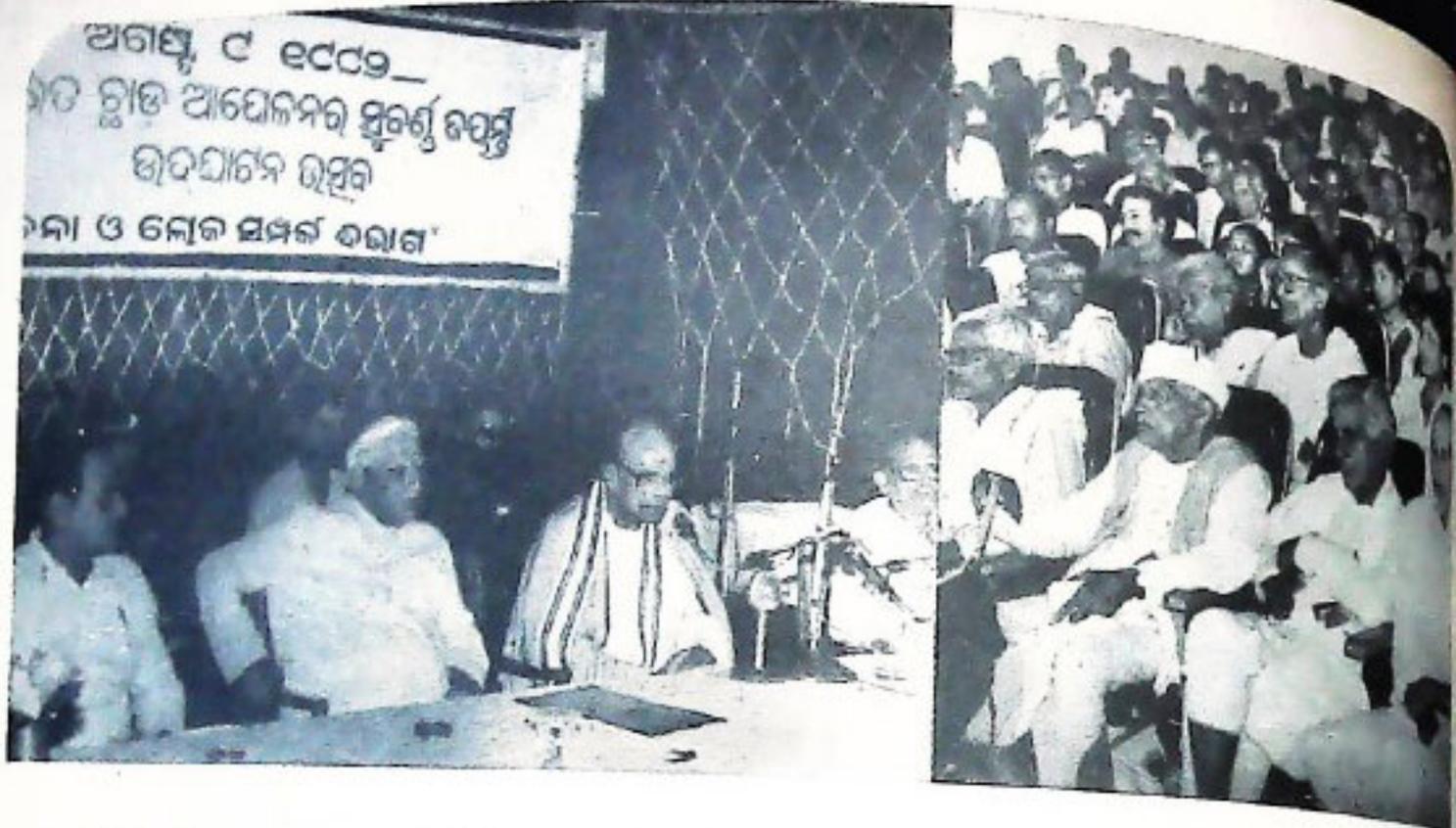
ଉତ୍କଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ

ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଦୁଇ ଅବସ୍ଥାରେ ରତ୍ନଧରା ଶିଶୁମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏକ କମିଶନାର ଉଦ୍ଘାଟନୀ ଉତ୍ସବରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ଉଦ୍ଘୋଷଣ ।

ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲାରେ ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ ବିଭାଗ ଦ୍ୱାରା ଆୟୋଜିତ, ଭାରତ ଛାଡ଼ ଆନ୍ଦୋଳନର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ଉତ୍ସବରେ ପୁଣ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକ ଉଦ୍‌ଘୋଷଣା ଦେଉଛନ୍ତି । ଏହି ଉତ୍ସବରେ ମାନ୍ୟବର ରାଜ୍ୟପାଳ ଶ୍ରୀ ସଞ୍ଜୟ ଶର୍ମା, ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶରତ କୁମାର କର ଓ ବିଶିଷ୍ଟ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ ଶ୍ରୀ ବିଜୟ କୁମାର ପାଣି ଯୋଗଦାନ କରିଛନ୍ତି (୯/୮) ।

ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡର କାର୍ଯ୍ୟଦକ୍ଷତା ଓ କର୍ତ୍ତବ୍ୟନିଷ୍ଠା ପାଇଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଚେରିତ ପୋଲିସ୍ ଅଫିସରମାନଙ୍କୁ ପୁଣ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକ ଜନରାଜ୍ୟ ଦିବସରେ ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲାରେ ପୋଲିସ୍ ପଦକ ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି (୧୫/୮) ।

ଉତ୍କଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ

୪୯ ଭାଗ ୨ୟ ସଂଖ୍ୟା ଭାଦ୍ର ୧୯୧୪ ଶକାବ୍ଦ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୯୧୭

ସମ୍ପାଦକ ମଞ୍ଚଳୀ

- ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ : ଶ୍ରୀ କାଳୀ କୁମାର ରଥ
 ସହ ସମ୍ପାଦକ : ପ୍ରହରାଜ ସତ୍ୟନାରାୟଣ ନନ୍ଦ
 ସମ୍ପାଦନା ସହଯୋଗୀ : ଶ୍ରୀ ଶରତେନ୍ଦ୍ର ସାମନ୍ତରାୟ
 ମୁଖ୍ୟ ସମ୍ପାଦକ : ଶ୍ରୀ ସତୀଶ ପାତ୍ର

ପ୍ରଚ୍ଛଦପଟ୍ଟ : ଆଶିଷ କୁମାର ପାଣ୍ଡେ

ପ୍ରକାଶନ : ପୁରୀ ଓ ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ ବିଭାଗ,
ଓଡ଼ିଶା ସରକାର, ଭୁବନେଶ୍ୱର ।

ମୁଦ୍ରଣ : ଓଡ଼ିଶା ସରକାରୀ ମୁଦ୍ରଣାଳୟ, କଟକ
(ସେନୋଗାରାସ୍‌ପେଟିଂ ପଦ୍ଧତିରେ ଅକ୍ଷର ସଂଯୋଜିତ)

ବାର୍ଷିକ ଦେୟ : ଟ ୨୦.୦୦
ପ୍ରତି ଖଣ୍ଡ : ଟ ୨.୦୦

ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟ, ସରକାରୀ ଯୋଗ୍ୟ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସରକାରୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ନିକଟତର "ଉତ୍କଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ"ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇପାରେ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଅନେକ ବିଷୟ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଆକାରରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇପାରେ ।
 ଯେଉଁକି ବିଷୟକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଅନୁନୋଦିତ ମୂଳ ପାଠ ବୋଲି ଭାବିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।
 "ଉତ୍କଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ" ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ପୁରୀ ଓ ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ ବିଭାଗ ଦେଫ୍ଟୁ ପ୍ରକାଶ ପାଉଥିଲେ ମୁଖ୍ୟ ଏହି ପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶିତ ମତାମତ ଓ ବିଶ୍ୱାସ୍ୟତା ପ୍ରତି ଉଚ୍ଚରେ ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କର ବୋଲି ହୁଏତାକୁ ଦେବ ନାହିଁ ।

କ୍ରମ

ସିଦ୍ଧ ପଞ୍ଚମା ଗଣେଶ	ଅଧ୍ୟାପକ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ଚନ୍ଦ୍ର ମହାନ୍ତି	୧
ମଲ୍‌ବେରୀ ତୁଟ ଗୁଣ୍ଡ ଓ ରେଶମ କୀଟ ପାଳନ	ସଞ୍ଜୟ କୁମାର ପଣ୍ଡା	୪
ସଂସ୍କୃତି — କାଳି ଓ ଆଜିର	ଅଧ୍ୟାପକ ତନ୍ତର ସମର ମୁଦାଲି	୬
ସାଧାରଣ ବଞ୍ଚନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଯୋଗାଣ ନିଗମ	ଶ୍ରୀ ଉମା ପ୍ରସାଦ ଦାସ	୯
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାକ୍ଷରତା ଅଭିପ୍ରେରଣା ପାଇଁ ଛତ୍ର ନୃତ୍ୟ	କାଶୀନାଥ ବାରିକ	୧୨
କଞ୍ଚୋଦ ମଞ୍ଚଳର ସାଧୀନତା	ଶ୍ରୀ ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ରାୟ	୧୪
ବର୍ଷା ରାସ	ପ୍ରହରାଜ ସତ୍ୟନାରାୟଣ ନନ୍ଦ	୧୬
ସାୟାବର	ଶ୍ରୀ ନୀଳମଣି ମିଶ୍ର	୧୮
ଶିଶୁମାନଙ୍କ ତରଳ ଝାଡ଼ା : କାରଣ ଓ ନିରାକରଣ	ଡା: କଲ୍ୟାଣୀ ଦାଶ	୧୯
ଦାର୍ଶନିକ ଗୁରୁ ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍	କୁମାରୀ ଧନଲକ୍ଷ୍ମୀ ମହାନ୍ତି	୨୧
ଦୁଆଙ୍ଗ ସଂସ୍କୃତି ଓ ଜୀବନଧାରା	ଶ୍ରୀ ଫକୀର ଚରଣ ରାଉତ	୨୪
ସେଉଁଠି ଗାଁ ଲୋକେ ସଂସ୍କୃତ ଭାଷାରେ କଥା ହୁଅନ୍ତି	ତନ୍ତର ସଦାନନ୍ଦ ଦୀକ୍ଷିତ	୨୬
ଭାଷା ଅନେକ, ଦେଶ ଗୋଟିଏ	ଶ୍ରୀମତୀ ବିଜୟା ମହାପାତ୍ର	୨୮
ପାଠକଙ୍କ କଲମରୁ	..	୩୦
ସାର୍ଥକ ସ୍ୱପ୍ନ	..	୩୨
ସମ୍ପାଦ ପରିଚୟା	..	୩୫
ଫକୀର ମୋହନ : ନିଜସ୍ୱ କବିତାର ଦର୍ପଣରେ ନିଜେ	ଶ୍ରୀ ବ୍ରଜନାଥ ରଥ	୩୬
ଚରିତ୍ର ଚିତ୍ରଣରେ ସେକ୍ସପିୟର ଓ ଫକୀର ମୋହନ	ତନ୍ତର ପ୍ରହ୍ଲାଦ ଚରଣ ମହାନ୍ତି	୩୮
ଯୋଗକନ୍ୟା ଫକୀର ମୋହନ	ଶ୍ରୀ ମନୋରଞ୍ଜନ ନନ୍ଦ	୩୯
ଫକୀର ମୋହନ ସେନାପତି : ଅବିପ୍ଳବଗୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ	ଶ୍ରୀ ଉପେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରସାଦ ଦାସ	୪୦

ଗୁରୁ ଦିବସ ପାଳନ ଅବସରରେ

ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ

ବାଣୀ

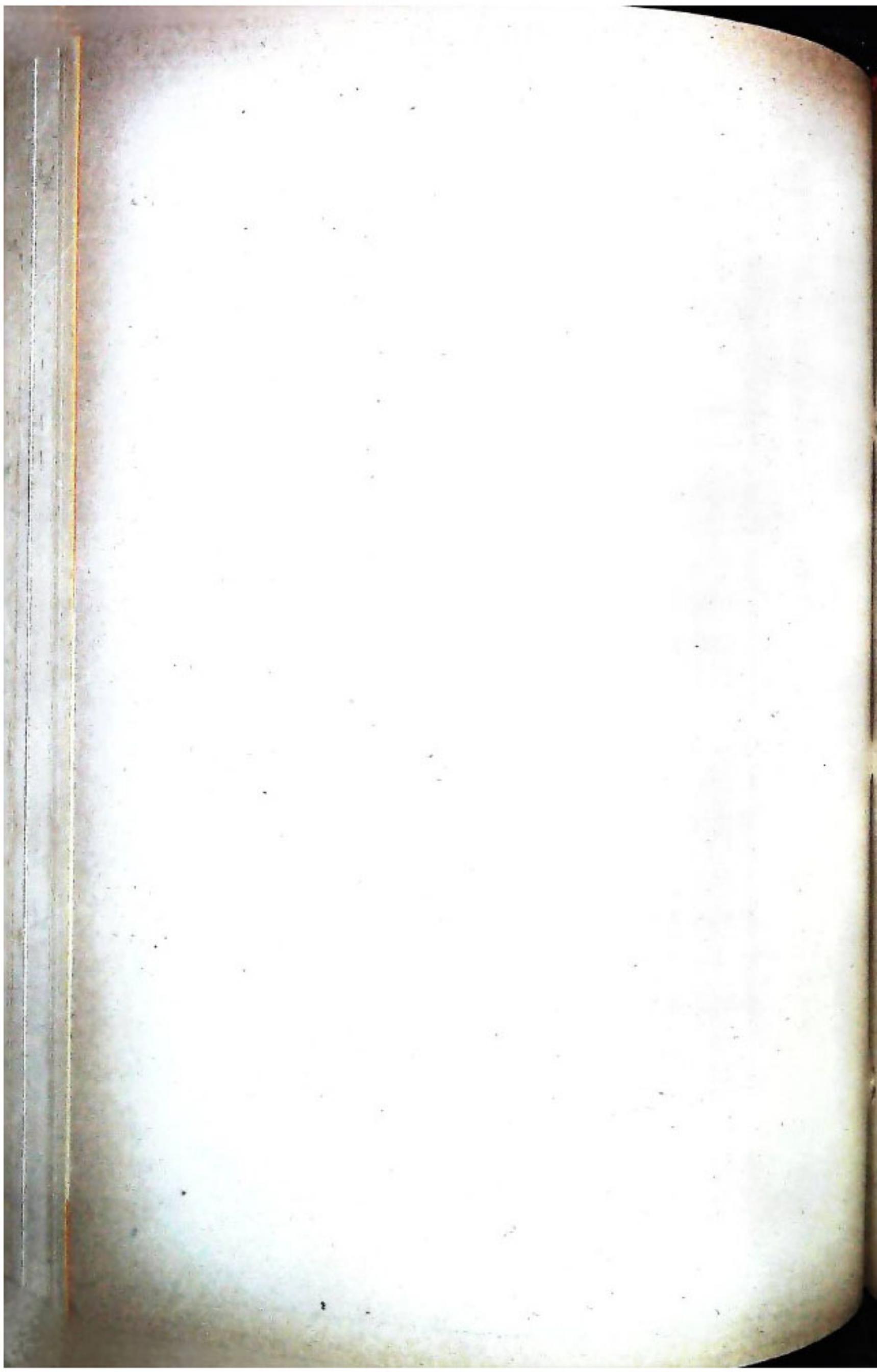
୩୧ତମ ଗୁରୁ ଦିବସ ପାଳନ ଅବସରରେ ରାଜ୍ୟବାସୀଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ବାଣୀ ପ୍ରଦାନ କରି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ
ଶ୍ରୀ ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକ ଜାତୀୟ ଶିକ୍ଷକ କଲ୍ୟାଣ ପାଣ୍ଡିକୁ ମୁକ୍ତ ହସ୍ତରେ ଦାନ କରିବା ପାଇଁ ନିବେଦନ
କରିଛନ୍ତି:

“ଚଳିତ ବର୍ଷ ୧୯୯୨ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୫ ତାରିଖରେ ସମଗ୍ର ଦେଶରେ ୩୧ ତମ
ଗୁରୁ ଦିବସ ପାଳନ କରାଯାଉଛି । ଏହି ଓଡ଼ିଶାର ଅଗଣିତ ଶିକ୍ଷକ ଓ
ଶିକ୍ଷାସୁବିଧାନଙ୍କୁ ମୁଁ ମୋର ହାର୍ଦ୍ଦିକ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଉଛି ।

ଶୁଦ୍ଧାଚିତ, ସୁସଜ୍ଜିତ ଓ କର୍ତ୍ତବ୍ୟନିଷ୍ଠ ନାଗରିକ ଗଠନ ଦାୟିତ୍ଵ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ
ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ଥିବା ଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ହେଲେ ସମାଜର ମେରୁଦଣ୍ଡ ଓ ସେଥିପାଇଁ
ଗୁରୁ ଦିବସରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦିଆଯାଇଥାଏ ।

୧୯୭୨ ମସିହାରୁ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ନିମନ୍ତେ ଜାତୀୟ ଶିକ୍ଷକ କଲ୍ୟାଣ
ପାଣ୍ଡି ଗଠିତ ହୋଇଛି । ଅଭାବଗ୍ରସ୍ତ ଶିକ୍ଷକ, ଅକାଳ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିବା
ଅଥବା ହିମାଗତ ପୀଡ଼ିତ ରହୁଥିବା ଶିକ୍ଷକ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି
ଚଳୁଥିବା ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କୁ ଆର୍ଥିକ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଏହି ପାଣ୍ଡି ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ।
ଏହି ପାଣ୍ଡିକୁ ମୁକ୍ତ ହସ୍ତରେ ଦାନ କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ରାଜ୍ୟବାସୀଙ୍କୁ ନିବେଦନ
କରୁଛି ।”

ଶ୍ରୀ ବି. ଶର୍ମା

ଗୁରୁ ଦିବସ ପାଳନ ଉପଲକ୍ଷେ

ଶିକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ

ବାର୍ତ୍ତା

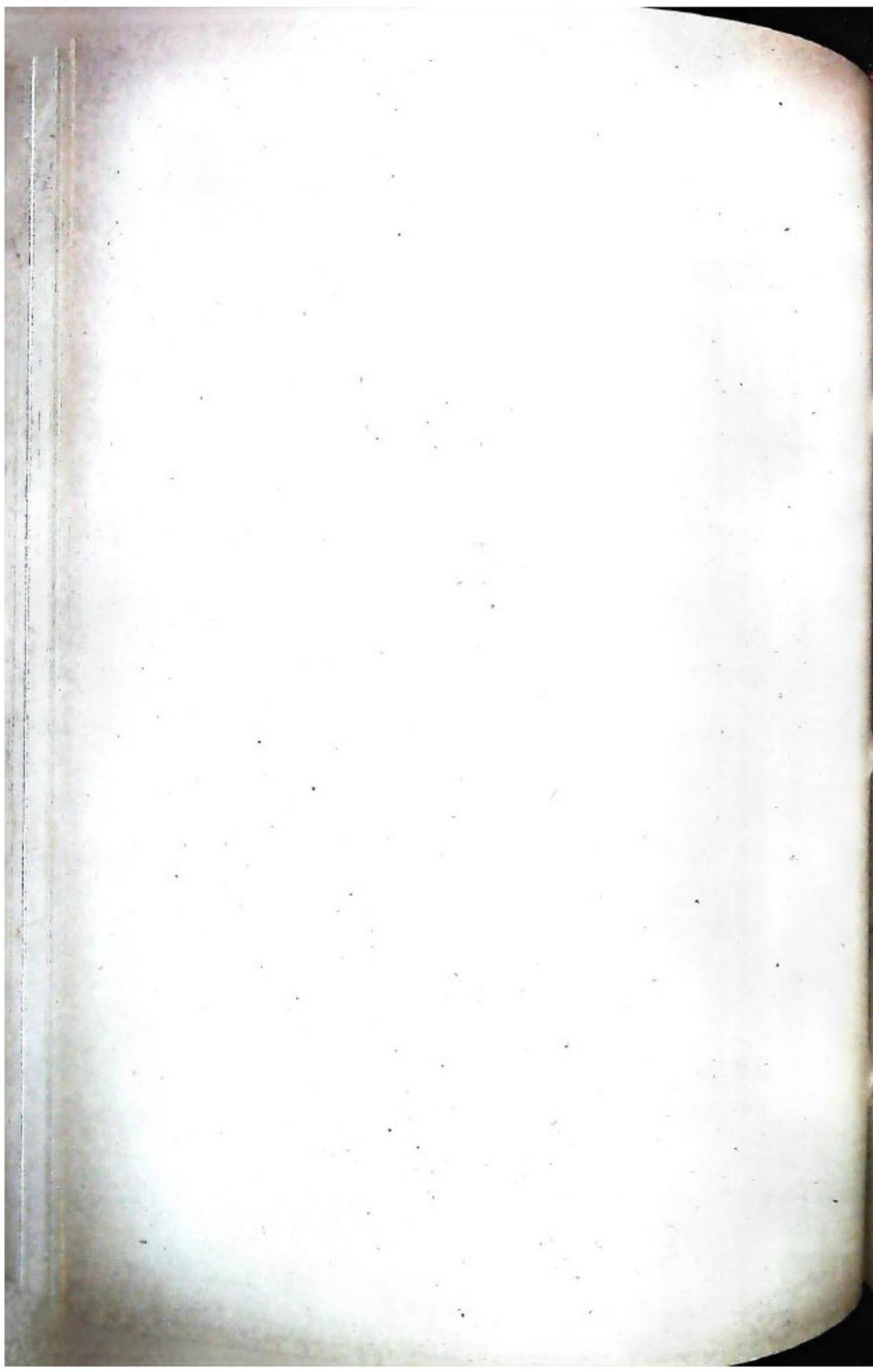
୩୧ତମ ଗୁରୁ ଦିବସ ପାଳନ ଉପଲକ୍ଷେ ଶିକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଚୈତନ୍ୟ ପ୍ରସାଦ ମାଝୀ ରାଜ୍ୟବାସୀଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି :

“ଆଜି ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୫ ତାରିଖ ୧୯୯୨ ସମଗ୍ର ଦେଶରେ ୩୧ତମ ଗୁରୁ ଦିବସ ପାଳନ କରାଯାଉଛି । ଏହି ଅବସରରେ ମୁଁ ଆମ ରାଜ୍ୟର ସମସ୍ତ ଶିକ୍ଷକ ଓ ଶିକ୍ଷୟତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ମୋର ଆନ୍ତରିକ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଜଣାଉଛି ।

ବୈଦିକ ଯୁଗରୁ ଗୁରୁପୂଜା ଆମ ସଂସ୍କୃତି ସହିତ ଜଡ଼ିତ । ଏହି ଗୁରୁମାନଙ୍କ ମହାନ ଅବଦାନରେ ଆମର ଶିକ୍ଷା ଓ ସଂସ୍କୃତିର ଇତିହାସ ସମୃଦ୍ଧ । ଭବିଷ୍ୟତ ବଂଶଧର ତଥା ଭାବି ନାଗରିକ ଗଠନର ଗୁରୁଦାୟତ୍ୱ କେବଳ ଏହି ଗୁରୁମାନେ ହିଁ ବହନ କରିଥାନ୍ତି । ଶିକ୍ଷାଦାନ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଓ ଉନ୍ନତ ଚରିତ୍ରର ଉଦାହରଣ ଛାତ୍ର ସମାଜର ପାଥେୟ ହୋଇଥାଏ । ସେହିମାନେ ଦେଶର ଭବିଷ୍ୟତ ଗଠନ କରି ଯେମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ସାମାଜିକ ସମ୍ମାନ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ।

ଆଜିର ଏହି ଶୁଭ ଅବସରରେ ଶିକ୍ଷକ ସମାଜକୁ ମୋର ଅନୁରୋଧ ଯେ ସେମାନେ ନିଜର ଆଦର୍ଶବାଦ ଓ କର୍ତ୍ତବ୍ୟନିଷ୍ଠା ଦ୍ୱାରା ଏକ ପୁଷ୍ଟ ଓ ଶୁଖିଳିତ ଛାତ୍ର ସମାଜ ଗଠନ କରି ଦେଶ ଓ ଜାତିର କଲ୍ୟାଣ ସାଧନ କରନ୍ତୁ ।”

(ଶ୍ରୀ ଚୈତନ୍ୟ ପ୍ରସାଦ ମାଝୀ)

ଗୁରୁ ଦିବସ ପାଳନ ଅବସରରେ
ଶିକ୍ଷା ରାଷ୍ଟ୍ରମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ
ବାର୍ତ୍ତା

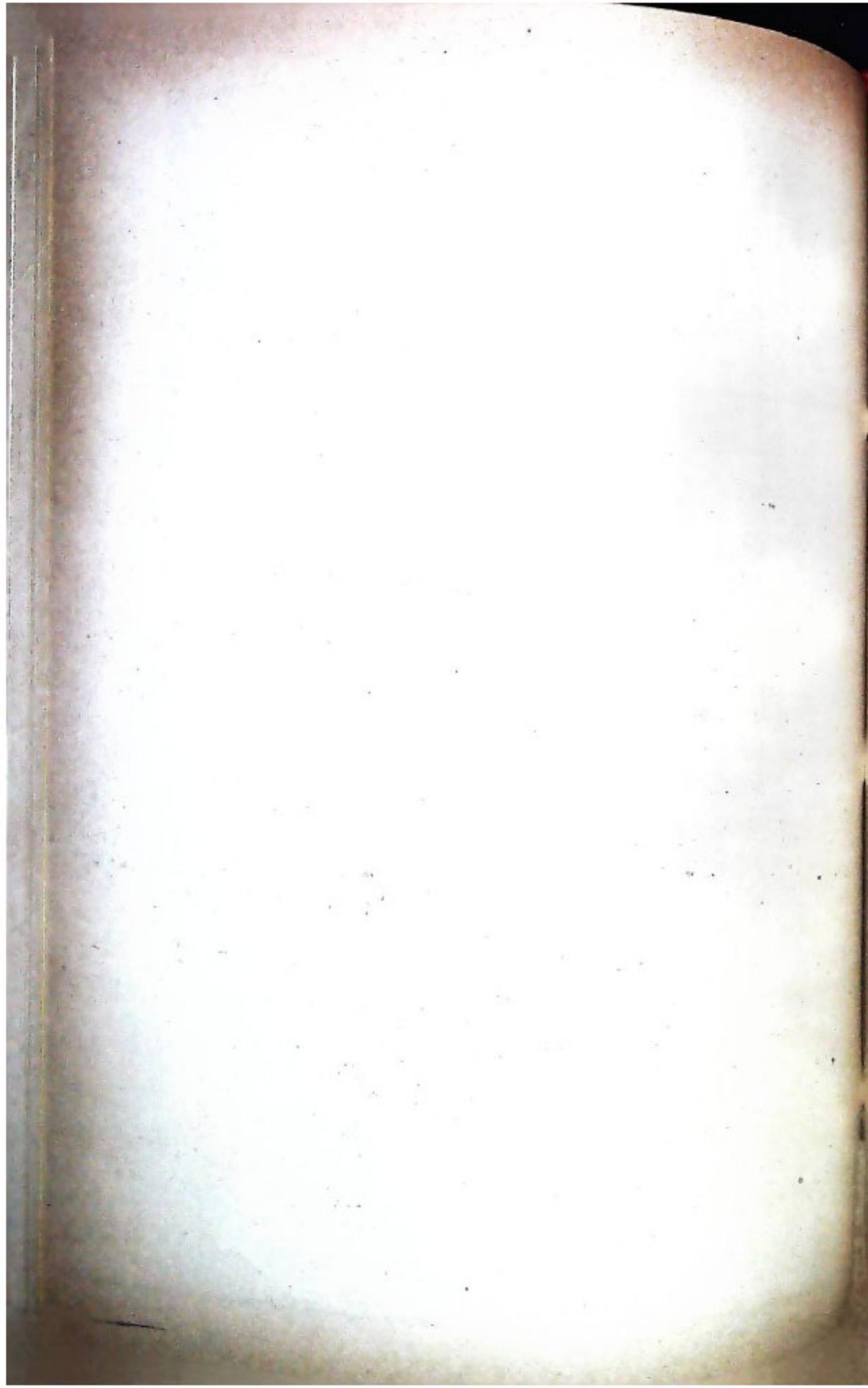

୩୧ମେ ଗୁରୁ ଦିବସ ପାଳନ ଅବସରରେ ଶିକ୍ଷା ରାଷ୍ଟ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ଡା.ଶ୍ରୀମତୀ କମଳା ଦାସ ରାଜ୍ୟବାସୀଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି :

“ଆଜିର ଏ ପବିତ୍ର ‘ଗୁରୁ ଦିବସ’ରେ ମୁଁ ଆମ ରାଜ୍ୟର ଶିକ୍ଷକ ସମାଜକୁ ମୋର ଆନ୍ତରିକ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଜଣାଉଛି । ଏହି ପବିତ୍ର ଦିନଟି ହେଉଛି ଆମ ଜାତିର ମହାନ ଦାର୍ଶନିକ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ସର୍ବପଲ୍ଲୀ ଡ଼ଙ୍କର ରାଧାକ୍ରିଷ୍ଣନ୍‌ଙ୍କର ପୁଣ୍ୟ ଜନ୍ମତିଥି । ସେ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ ଜଣେ ଆଦର୍ଶ ଶିକ୍ଷକ । ତାଙ୍କର ଆଦର୍ଶବାଦ, ଦେଶାତ୍ମବୋଧ ଓ ସାମାଜିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧ ସମଗ୍ର ଶିକ୍ଷକ ସମାଜକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବା ସଙ୍ଗେ ଶୁଖିଳିତ ଓ କର୍ତ୍ତବ୍ୟନିଷ୍ଠ ଛାତ୍ର ସମାଜ ଗଠନରେ ତାଙ୍କର ଆଦର୍ଶ ଯେ ସହାୟକ ହେବ ଏହା ନିଃସନ୍ଦେହ । ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷକ ସମାଜ ଭବିଷ୍ୟତ ନାଗରିକ ଗଠନରେ ଶତତ ଚେଷ୍ଟିତ, ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ମଧ୍ୟ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

ଆଜିର ଏହି ମହାନ ଦିବସରେ ଶିକ୍ଷକ ସମାଜ ପ୍ରତି ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ ନିମନ୍ତେ ରାଜ୍ୟବାସୀଙ୍କୁ ମୋର ବିନମ୍ର ଅନୁରୋଧ । ଏଥି ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସମଗ୍ର ଶିକ୍ଷକ ସମାଜ ସର୍ବପଲ୍ଲୀ ରାଧାକ୍ରିଷ୍ଣନ୍‌ଙ୍କର ମୂଲ୍ୟବୋଧରେ ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହୋଇ ନିଷ୍ଠାର ସହିତ ଉତ୍ତରୀକୃତ ଭାବରେ ନିଜ ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ନିବେଦନ କରୁଛି ।”

(ଡାକ୍ତର କମଳା ଦାସ)

ଭୁଲ କେଉଁଠି ?

ଆଜ ଦେଶର ଅର୍ଥନୈତିକ ସମସ୍ୟା ବେଳକୁ ବେଳ ଜଟିଳ ହେବାରେ ଲାଗିଛି । ବିଭିନ୍ନ ବ୍ୟାବସ୍ତୁ ରଣ ପାଇବା ମଧ୍ୟ ଗଠିତର ବ୍ୟାପାର ହୋଇ ପଡ଼ିଲାଣି । ଦେଶର ଖାଦ୍ୟ ସମ୍ପଦକୁ ଦୁର କରିବା ପାଇଁ ଆମକୁ ଅନ୍ୟ ରାଷ୍ଟ୍ର ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବାକୁ ପଡ଼ୁଛି । ବେକାରୀ ସମସ୍ୟା ବେଳକୁ ବେଳ ଉଚ୍ଚତ ହେବାରେ ଲାଗିଛି । ବେକାରୀ ବୃଦ୍ଧି ଯୋଗୁଁ "ଅଭାବେ ସୁଭାବ ନଷ୍ଟ" ନୀତିରେ ଅସାମାଜିକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାରେ ଲାଗିଛି । ଫଳତଃ ଆଇନ ଗୁଣ୍ଡଳା ମଧ୍ୟ ବିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବାରେ ଲାଗିଛି । ଏଭଳି ବିଭିନ୍ନ ସମସ୍ୟା ଆଜି ଦେଶ ପାଇଁ ଓ ଦେଶବାସୀଙ୍କ ପାଇଁ ବୋଧ ହୋଇ ରହିଛି । ଅତୀତର ସୁନାମ ଭାରତ ଆଜି ସମସ୍ୟା ବହୁଳ ହୋଇ ପଡ଼ିଛି ।

ଏ ସବୁ ସମସ୍ୟା କାହିଁକି ?

ଭୁଲ କେଉଁଠି ??

ଯେ କୌଣସି ସମସ୍ୟା ଦେଖାଦେଲେ ତାହା ନିର୍ମୂଳି ଲତା ଭଳି ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ବ୍ୟାପୀଯାଇ ବିନା ନିମନ୍ତଣରେ ବିନା ଆହ୍ୱାନରେ ଅନେକ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । ସୁତରାଂ ପ୍ରଥମେ ଦେଖାଦେଇଥିବା ସମସ୍ୟାକୁ ମୂଳୋତ୍ସାଦନ କରିବା ହିଁ ସର୍ବ ପ୍ରଥମ ଆବଶ୍ୟକତା ।

ସବୁ ସମସ୍ୟାର ମୂଳରେ ଗୋଟିଏ କାରଣ ରହିଛି, ତା ହେଉଛି "ଅଭାବ" । ଅଭାବରୁ ହିଁ ସୁଭାବ ନଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ । ୩୫ କୋଟି ଲୋକଙ୍କୁ ନେଇ ଯେଉଁ ଦେଶ ଗଠିତ ହୋଇଥିଲା, ଆଜି ତାହା ୮୫ କୋଟି । ଜନସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ହେତୁ ବାସଗୃହ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ମେଣ୍ଟାଇବା ପାଇଁ ଫଳେ ଫଳେ ଶୁଷ୍ଟ ଜମି କମିବାରେ ଲାଗିଛି । ଜଙ୍ଗଲ କ୍ଷୟ ହେବାରେ ଲାଗିଛି । ଯେଉଁଠି ଗୋଟିଏ ତାହରଖାନା ଥିଲା, ଆଜି ସେଠି ଦଶଟି ତାହରଖାନା ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଛି । ଗୋଟିଏ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ସ୍ଥାନରେ ଦଶଟି ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଛି । ଏହିଭଳି ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରର ଅବସ୍ଥା ନେତ୍ରିଗୁଡ଼ିକ କହୁଣୀକୁ ବୋହିଗଲାଣି ।

ଏ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଗୋଟିଏ ସାଧାରଣ କଥା ଆଲୋଚନା କରାଯାଉ । କେବଳ ଗୋଟିଏ ସଞ୍ଚାନର ଜନନୀ ହୋଇଥିବା ମାଆ ନିଜେ ପୁଅ ରହିବା ସାଙ୍ଗକୁ ସଞ୍ଚାନ ମଧ୍ୟ ପୁଅ, ସବଳ ଓ ଦୀର୍ଘାୟୁ ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ, ପାଞ୍ଚ-ପାଠଟି ସଞ୍ଚାନର ଜନନୀ ସାଧାରଣତଃ ଚୁରୁଣ ହୋଇଯାଏ । ସଞ୍ଚାନମାନେ ମଧ୍ୟ ଦୁର୍ବଳ ଶରୀର ଓ ଚୁରୁଣ ହୋଇ ଅକାଳ ମୃତ୍ୟୁର ଶୀକାର ହୋଇଥାନ୍ତି । ଅପର କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେ ଗୋଟିଏ ଛୁଆକୁ ମଣିଷ କରିବା ପାଇଁ ବାପା-ମାଆ ଯାହା ଅର୍ଥ ବିନିଯୋଗ କରିଥାନ୍ତେ ସେହି ଅର୍ଥ ପାଞ୍ଚଟି ଛୁଆଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଦାନରେ ବିନିଯୋଗ କଲାବେଳେ ସଞ୍ଚାନମାନେ ଉପଯୁକ୍ତ ଶିକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରକୁ ବଞ୍ଚିତ ହେବା ସ୍ୱାଭାବିକ ।

ଦମାକର ଅନ୍ୟ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଦିଗକୁ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କଲେ ଜଣାଯିବ ଯେ ପାଞ୍ଚ ଏକର ଜମିର ମାଲିକ ହୋଇଥିବା ବାପା ନିଜ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ପାଞ୍ଚଟି ସଞ୍ଚାନଙ୍କ ଭିତରେ ବନ୍ତନ କରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଞ୍ଚାନକୁ ପାଞ୍ଚ ଏକର ଜମିର ମାଲିକ କରି ନପାରି କେବଳ ଏକ ଏକର ଜମିର ମାଲିକ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେଉଛି । ପରବର୍ତ୍ତୀ ପୀଢ଼ିର ସଞ୍ଚାନମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ନୀତି ଅନୁସାରେ ଏକ ଏକର ଜମିର ମାଲିକ ହୋଇ ନପାରି ଏକ ଏକର ପୈତୃକ ସମ୍ପତ୍ତିର ଏକ ପଞ୍ଚମାଂଶ ଜମିର ମାଲିକ ହୋଇ ପାରୁଛନ୍ତି । ଏଭଳି ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆଧୋଗତ ହିଁ ଲାଗି ରହୁଛି ।

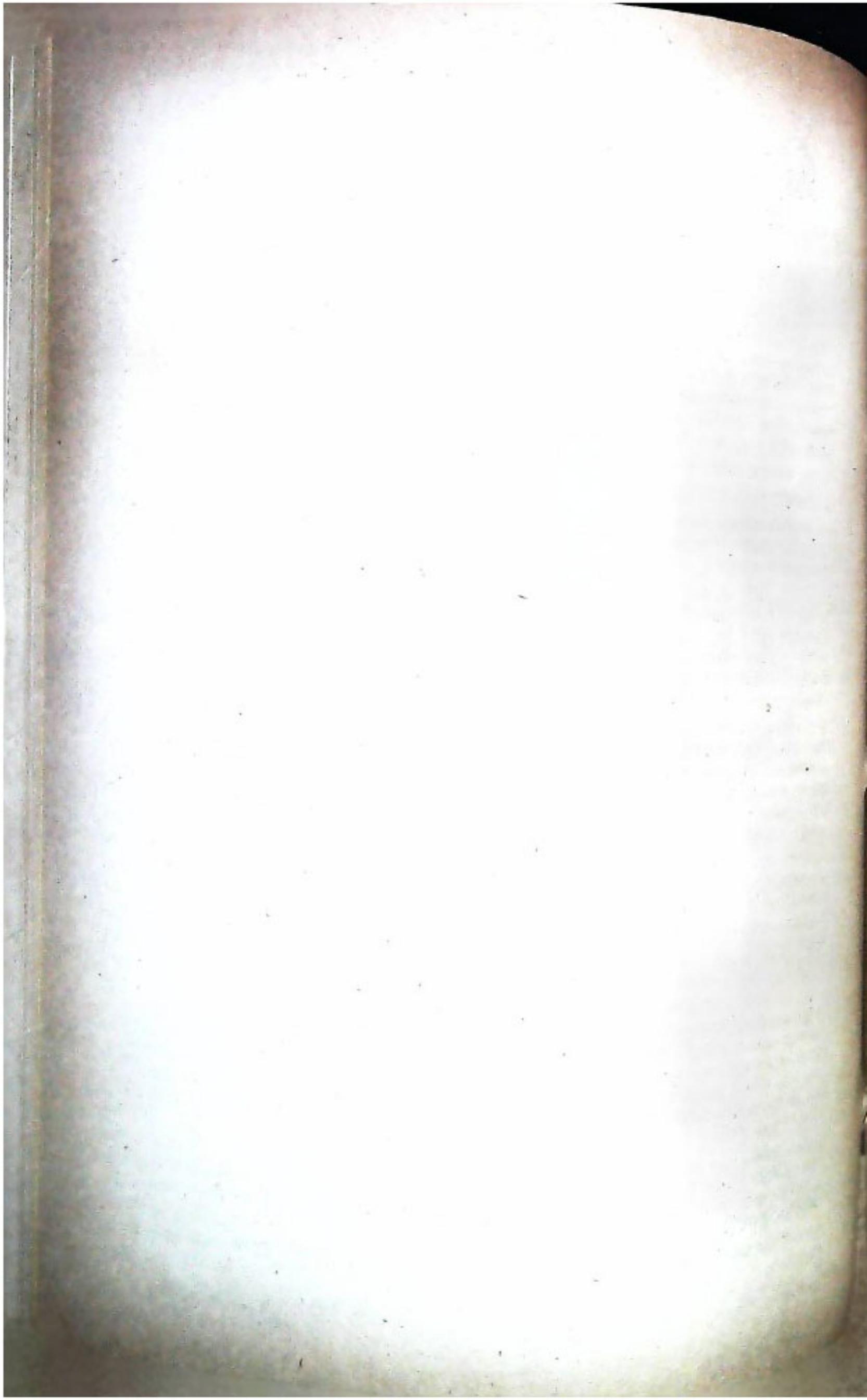
ବରମେକୋ ଗୁଣୀ ପୁସ୍ତକ ନବମୁଖ ଶତାବ୍ଦୀ,
ଏକମନ୍ତ ସମୋହତି ନବ ତାରା ଗଣୋପିତ ।

ସଂସ୍କୃତର ଏହି ନୀତିବାକ୍ୟକୁ ଅନୁସରଣ କରି ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନୀଜନମାନେ ନିଜର ସଞ୍ଚାନକୁ ନିଜଠାରୁ ଅଧିକ କରି ଗଢ଼ିବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଗୁଣବାନୁ ସଞ୍ଚାନ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ କେବଳ ଭବିଷ୍ୟତ ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ଉନ୍ନତି ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରିବ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଭବିଷ୍ୟତ ଚିନ୍ତା ନକରି ଏକାଧିକ ସଞ୍ଚାନର ଜନକ ହେଉଛନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଜର ସଞ୍ଚାନମାନଙ୍କ ଉପଯୁକ୍ତ ଭବିଷ୍ୟତ ଗଢ଼ି ତୋଳିବାରେ ସାଧାରଣତଃ ଅସମର୍ଥ ହୋଇପଡ଼ନ୍ତି । ଫଳତଃ ନିଜ ସଞ୍ଚାନମାନେ ହିଁ ନିଜ ମୁକ୍ତ ଉପରେ ବୋଧ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ଅବସ୍ଥାଚକ୍ରରେ ଏହି ବୋଧ ଦେଶ ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । ସବୁ ସମସ୍ୟାର ମୂଳରେ ଜନସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ଏକ ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ।

ସୁତରାଂ, ଆଜିର ସୁବ ସମାଜ ଉପସ୍ଥିତ ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକୁ ହ୍ରଦସଙ୍ଗମ କରି ଗଠୀର ଭାବରେ ଚିନ୍ତା କରି ଦେଖାନ୍ତୁ - "ଭୁଲ କେଉଁଠି ?" ବୋହିଯିବା ପାଣି ଆଉ ଫେରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ଆଉ ଅଧିକ ପାଣି ବୋହି ନଯିବା ପାଇଁ ଆମେ ସତର୍କତା ଅବଲମ୍ବନ କରିପାରିବା ନିଶ୍ଚୟ । ଅତଏବ, ଯେଉଁ ଭୁଲ ପାଇଁ ଆଜି ଆମେ ସବୁ ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ, ସେହି ଭୁଲର ସୁନାରାତୁଣି ନହେଉ ।

ଏଥିପାଇଁ ସରକାରୀ କଳ ବିଦ୍ୟା ସରକାରୀ ଆଇନ ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ । ସୁବ ସମାଜ ଏଥିପାଇଁ ସକଳ ନେତାକୁ ହେବ ।

ସତ୍ୟନାଥ

ବିକ୍ରମ ପଞ୍ଚମା ଗଣେଶ

• ପଞ୍ଚମା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉ ନିମନ୍ତେ

ଘର ଉପନୟନରେ ଓଡ଼ିଶା ଏକ ସର୍ବଧର୍ମ ଧାରଣାର ପବିତ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣିମା । ଏହାର ଶିଶୁବନ୍ଧନ, ନବନଦୀ ସବୁଠାରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପାସନା ଶୁଭ ଏହି ଓଡ଼ିଶା ନାଟି । ଏହାର ପାଣି, ପବନ ବି ପୁଣ୍ୟ ଓ ପବିତ୍ରମୟ । ଶୈବ, ଶାକ୍ତ, ବୈଷ୍ଣବ ଓ ବ୍ରାହ୍ମଣ୍ୟ ଧର୍ମର ଉପାସନା ଶୁଭ ଭାବରେ ଓଡ଼ିଶାର ଖ୍ୟାତି ଯେଉଁଲି ସୁବିଦିତ ସେଉଁଲି ଉପାସନା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଏ ରାଜ୍ୟରେ ସୁବିକଶିତ । କଟକର ନରସିଂହଙ୍କ ଜଗନ୍ନାଥ ଧାମ ପୁରୀ କ୍ଷେତ୍ରର ନୃତ୍ୟ ଗଣେଶ, ବଟ ଖଣ୍ଡ, ଭୈରବ ଗଣେଶ, ତନ୍ତ୍ରଶୋଳର ସିଦ୍ଧ ବିନାୟକ, ଭୁବନେଶ୍ୱରର ଶିବରାଜ ମନ୍ଦିର ଓ ଉଦୟଗିରିରେ ଥିବା ଗଣେଶ ଭଳି ଗଞ୍ଜାମର ସିଦ୍ଧ ଓ ବହୁ ପ୍ରାଚୀନ ବିନାୟକ ପୀଠ ପଞ୍ଚମା ଗଣେଶ ଆଦି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବହୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ଥିବା ବିନାୟକଙ୍କ ମନ୍ଦିର, ପୂଜା ପାର୍ବଣ — ଓଡ଼ିଶାରେ ଉପାସନା ଧର୍ମର ପ୍ରାଚୀନତାକୁ ପ୍ରତୀକ୍ଷିତ କରେ । ଅତୀତରେ ଓଡ଼ିଶା ହିଁ କଳିଙ୍ଗ ନାମ ବହନ କରି ଭାଷା, ସଂସ୍କୃତି, ବୈଭବ, ଧର୍ମ, କଳା, ଉତ୍ସର୍ଗକୁ ସାତ ସମୁଦ୍ର ତେର ନଇର ସେପାରିରେ ଥିବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳକୁ ନୌ-ବାଣିଜ୍ୟ ଆଳରେ ନେଇ ଉପନିବେଶନା ନେଇ ରହିଥିଲା । କଳିଙ୍ଗର ଅଧିବାସୀ ଥିଲା ସର୍ବଜ୍ଞାନ, ବିଦ୍ୟା ବୁଦ୍ଧି ସିଦ୍ଧି, ଧର୍ମପରାୟଣ ଓ ନିଷ୍ଠାବାନ ମନୁଷ୍ୟ । ସେ ଖାଲି ଧନ ଉପାର୍ଜନ କରି ଶୁଦ୍ଧି ହେଉନଥିଲା ତାହୁଁ ପ୍ରଗାଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା ତା'ର ଧର୍ମ ଉପାର୍ଜନରେ । ଧର୍ମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ — ସେ ବିଦେଶରେ ଯାଏ ଆରାଧ୍ୟ ଦେବାଦେବୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିଲା । ଅତୀତର କେଳିଗୋଳା ବନ୍ଦର ରେଷିକୂଳ୍ୟାଠାରୁ ବାହୁଦା ନଦୀର ମଧ୍ୟାହ୍ନରେ ସେ କାସ୍ୟୋକ ଓ ଜଗଦ୍‌ପାନଙ୍କୁ ଶୈବ, ଶାକ୍ତ, ବୈଷ୍ଣବ, ଉପାସନା, ବୌଦ୍ଧ ଓ ଜୈନାଦି ଧର୍ମର ସ୍ରୋତ ବୁଝାଇ ଦେଇଥିଲା । ଅହି ମଧ୍ୟ ନେପାଳ, ଟିବେଟ, ଚୀନ, ଜାପାନ, ଜାଭା, ସୁମାତ୍ରା, ବାଲି ଓ ଭୋର୍ଣ୍ଣିଓ ଆଦି ଅଞ୍ଚଳରେ ଅନ୍ୟ ହିନ୍ଦୁ ଦେବାଦେବୀଙ୍କ ଭଳି ଗଜାନନ ଗଣେଶଙ୍କ ମନ୍ଦିର ରହିଛି । ଭାରତ ମଧ୍ୟରେ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ଓ କର୍ଣ୍ଣାଟକରୁ ଗଣେଶ ପୂଜାର ପ୍ରଧାନ ରାଜ୍ୟ କୁହାଯାଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଶା ଏ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା କୌଣସି ଭାବେ କମ୍ ନୁହେଁ ବରଂ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ଗଣେଶ ବେଶରେ ଆରାଧନା କରିବାର ପରମ୍ପରା — ସର୍ବ ଧର୍ମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ସମନ୍ୱୟ ଭାବ ପ୍ରକାଶ କରି ସର୍ବୋଚ୍ଚତମ ରାଜ୍ୟରେ ପବିତ୍ରତା ଦୋଇଛି । ଏ ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଓଡ଼ିଶାର ସର୍ବ ପ୍ରାଚୀନ ଉପାସନା ପୀଠ “ବିକ୍ରମ ପଞ୍ଚମା” ଗଣେଶଙ୍କୁ ବନ୍ଦନା କରିବା ।

ଦକ୍ଷିଣ ଓଡ଼ିଶାର ମୁଖ୍ୟ ସହର ବ୍ରହ୍ମପୁରଠାରୁ ଦକ୍ଷିଣକୁ ପ୍ରାୟ ବାର କି: ମି: ପାଞ୍ଚ ନଈର ଜାତୀୟ ରାଜପଥରେ ଗଲାପରେ ଗଣ୍ଡା ନାମକ ଏକ ବନାର ଛକ ପଡ଼େ ଏବଂ ସେହି ଛକରୁ ପଶ୍ଚିମ ପଟକୁ ଏକ ଅଣଓପାରିଆ ରାସ୍ତାରେ ଆଉ ପ୍ରାୟ ଦୁଇ କି: ମି: ଅତିକ୍ରମ କଲେ ଏହି ସିଦ୍ଧ ଗଣେଶଙ୍କ ପୀଠ । ଆସ, ପଶସ, ପିଢୁଳି ଜଗଲ ବେଶିତ କେରାଣ୍ଡିମାଳ ପାର୍ବତ୍ୟ ଉପାସନା ଏକ ପ୍ରାକୃତିକ ମନୋରମ ପରିବେଶ । ପୀଠଞ୍ଚଳ ଏକ ପିଠୁ ଗାନ୍ଧା ଦ୍ୱାରା ଜାତୀୟ ରାଜପଥ ସହ ସଂଲଗ୍ନ । ପାଞ୍ଚରୁ ସାତ ଏକର ଆୟତନର ଏକ ପାଚେରୀ ଘେରି ରହିଛି ଏହି ପୀଠକୁ । ଭିତରେ ବିଭାଗ ଅଗ୍ରତ ବୃକ୍ଷ କେଉଁ କାଳରୁ ରହି ଆସିଛି । ଗଛ ମୂଳ ମେଡ଼ରେ ବୃକ୍ଷ ଛାୟାରେ ପ୍ରଭୁ ଗଜାନନ ବିଜେ । ଗଛଟିକୁ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଗଣ୍ଡା — ଏକ ଛାତ । ଅନ୍ୟ ଦେବାଦେବୀଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଭଳି ଗଣେଶଙ୍କ ମନ୍ଦିର ନାହିଁ । ସାମନାରେ ଏକ ବଡ଼ ମସ୍ତକ । ମସ୍ତକ ଆଗରେ ଏକ ଦୁଇଫୁଟ ଗୋଲେଇ ଓ ପ୍ରାୟ ତିନି ଫୁଟ ଦୈର୍ଘ୍ୟର ଏକ ମୂର୍ତ୍ତିକ, ଗଣେଶଙ୍କ ବାହାନ । ଗଜାନନଙ୍କ ମୂର୍ତ୍ତି ପାଶ୍ଚରେ ଶିବଲିଙ୍ଗ ସମେତ ପଞ୍ଚ ଦେବତାଙ୍କ ଫଟୋଟିଟ । ପାର୍ବତୀ, ପୁରୀ, ନନ୍ଦୀ ହନୁତୀ, କାର୍ତ୍ତିକେୟ ଓ ବୃଷଭ ଆଦିଙ୍କର ବିଦ୍ୟ ଛାପିତ ଓ ପୂଜିତ । ବସୁନ୍ଦରୀରୁ ନେଧାର ପ୍ରଭୁ ଦେବଦେବ ମହାଦେବଙ୍କ ଲିଙ୍ଗ ଉପରେ ସଦା ନିର୍ଗତ । ପୀଠର ତାହାଣକୁ ଏକ ପୁଷ୍କରିଣୀ । ପୁଷ୍କରେ ମହେନ୍ଦ୍ର ପର୍ବତର ଗାଣା କେରାଣ୍ଡିମାଳ ଅତ୍ୟୁତ ପର୍ବତ ଶ୍ରେଣୀ । ପୀଠଞ୍ଚଳକୁ ପ୍ରବେଶ କଲେ ଦ୍ୱାରର ଦୁଇକଡ଼ରେ ଦୁଇଟି ସିମେନ୍ଟ ତିଆରି ଦକ୍ଷୀ ଦ୍ୱାରତ ଭଙ୍ଗୀରେ ଦକ୍ଷାୟନାନ । ଦ୍ୱାର ଉତ୍ତରେ ପୂର୍ବ, ବିଷ୍ଣୁ, ଶିବ, ଦୁର୍ଗା ଓ ଗଣେଶଙ୍କ ମୂର୍ତ୍ତିମାନ ବିରାଜିତ, ସାହାକି ଏ ପୀଠଞ୍ଚଳରେ ସଂକ୍ଷା “ପଞ୍ଚମା” ବୋଲି ପ୍ରତିପାଦନ କରାଏ ।

ପ୍ରଭୁ ଗଜାନନଙ୍କ ପୀଠ — ଏ ଅଞ୍ଚଳରେ ପଞ୍ଚ ଦେବତା ଉପାସନା ଉପରେ ଆଲୋକପାତ କରେ । ପୁରୀ, କୋଣାର୍କ ଓ ଭୁବନେଶ୍ୱରର ଏକାନ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ନେଇ ଯେଉଁ ଓଡ଼ିଶାର ଦୁର୍ଗ ବିଭୁଜର ପୁଷ୍ପି ସେଉଁ ଗଞ୍ଜାମର ଏହି ଉପାକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳଟିକୁ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣବେଶର କହିବା ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ନୁହେଁ । ସମୁଦ୍ର ଉପକଣ୍ଠରେ ଧବଳେଶ୍ୱର ମହାଦେବ, ଅତୀତର ବାଣିଜ୍ୟ ପଣ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର ମନ୍ଦିରର ଜଗନ୍ନାଥ, ଉତ୍ତରକଣ୍ଠର ବାଲାଜୀ, ବାଧାକାନ୍ତଙ୍କ ସମେତ ଜଗନ୍ନେନୀ ମା' ଭଗବତୀ ତୈରବୀଙ୍କ ମନ୍ଦିର ସହ ବିଭିନ୍ନ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ବହୁ ପ୍ରାଚୀନ କାଳରୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହନୁମାନ, ଉତ୍ତରାଣେଶ୍ୱର, ରଘୁନାଥ, ସର୍ବକେଶ୍ୱର, ମହୁରୀ କାଳୁଆ, ବ୍ରହ୍ମପୁରର

ଉକ୍ତ ବର୍ତ୍ତ ପୁରଗ୍ରେଷ୍ଠ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବିଭୂଷିତମ୍,
ପାପାକୁଳ ଧରାଦେବଂ ବନ୍ଦେ ହଂ ଗଣନାୟକମ୍ ॥

ଠାକୁରାଣୀ ମନ୍ଦିର ଆଦି ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ କଙ୍କଣ ସମୃଦ୍ଧ୍ୟ ଓ ଅକ୍ଷୟକୁ ଘେରି ରହି ଏକ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ବଳୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛି ।

ଗଣ୍ଡାଠାରୁ ପଶ୍ଚିମ ପଟ — ଏହି ଗଣେଶଙ୍କ ପୀଠକ୍ଷେତ୍ରକୁ ଗଲାବେଳେ ପଥନା ନାମକ ଏକ ଗ୍ରାମ ଦେଇ ଯିବାକୁ ହୁଏ । ପଥନା ଗ୍ରାମର ଠିକ୍ ପଶ୍ଚିମରେ ଦକ୍ଷିଣ-ପୂର୍ବ ଭେଲପଥର ଭେଲ ଫାଟକ । ଯେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବସ୍ତ୍ର, ଟ୍ୟାକ୍ସି, ମଟର ପାଇକେଲ ବା ପାଦରେ ଶୁଣି ଶୁଣି ଏହି ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଇପାରିବ ନହୁଏ ବୋଲି ଗଣେଶ ଗଣ୍ଡାପୁର ଭେଲ କ୍ଷେତ୍ରଠାରେ ଓହ୍ଲାଇ ବସ୍ ଯୋଗେ ଗଣ୍ଡାଠାରେ ଅବତରଣ କରି ଆଉ ମାତ୍ର ଦୁଇ କିଲୋମିଟରର ଗାନ୍ଧୀ ଅତିରାମ ବଳେ ଏହି ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଗଜାନନଙ୍କ ଦର୍ଶନ ପାଇପାରିବେ ।

ଏହି ଗଣେଶଙ୍କୁ ଯିବ ଗଣେଶ ବା ପଥନା ଗଣେଶ କୁହାଯାଏ । "ପଥନା ଗଣେଶ" ନାମକରଣର ଯଥାର୍ଥତା ବିଭିନ୍ନ ଲୋକେ ବିଭିନ୍ନ ଭାବରେ ପ୍ରତିପାଦିତ କରିଥାନ୍ତି । ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ପଥ ଦେବତାଙ୍କ ପୂଜା ତଥା ପୀଠକ୍ଷେତ୍ର ହୋଇଥିବାରୁ ପୁଣି ଗଣେଶ ସମସ୍ତଙ୍କ ଅଗ୍ର ପୂଜ୍ୟ ବୋଲି ଏହି ପୀଠକ୍ଷେତ୍ରକୁ ପଥନା-ଗଣେଶ କୁହାଯାଇଥବା ଅଧିକ ପ୍ରମାଣିତ ମନେ ହୁଏ । ମନ୍ଦିରର ଅନତି ଦୂରରେ ରହିଥିବା ଜନବସତି ପଥନା ଗ୍ରାମ ବିନାୟକଙ୍କ ପ୍ରସିଦ୍ଧି ପରେ ପୂଜା ଅର୍ଚ୍ଚନା ପାଇଁ ଆକର୍ଷଣ ପୂଜକମାନଙ୍କ ନିବାସ ଭୂଇଁ ଭାବେ ଗଢ଼ି ଉଠିଥିବା ସମ୍ଭାବନା ଅଧିକ । ଏ ଯାତ୍ରା ଓ ଗ୍ରାମରେ ବାସ କରୁଥିବା ରାଉଳ ନାମକ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଜାତିର ଲୋକେ — ଗଣେଶଙ୍କ ପୂଜା କରୁଥିବା ଦେଖାଯାଏ । ଆଜିବାଲି ଅବଶ୍ୟ ରାଉଳମାନଙ୍କ ସହ ବିଶିଷ୍ଟ ଜନଗହଳି ଉତ୍ତରମାନଙ୍କରେ ରାଉଳମାନଙ୍କ ସହ ରଣା (ମୋଳୀ) ଓ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ମଧ୍ୟ ଗଣେଶଙ୍କ ପୂଜା କରିଥାନ୍ତି । ପଥନା ଗ୍ରାମ ଓ ଆଗପାଖ ଅକ୍ଷୟ ସଂଗୃହିତ ମାଟି ଯେ ପ୍ରଥମେ କୁଆଡ଼େ ପାଉଁଟି ଜାତିର — ପାଉଁଟି ବ୍ୟକ୍ତି (ମାଟି) ଏହି ଗ୍ରାମରେ ବାସ କରି ଏକ ପଶୁପାଟକ ଗ୍ରାମ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ଓ ପରେ ସେହି ଗ୍ରାମ ପାଖରେ ଥିବା ଗଣେଶଙ୍କୁ ପଥନା ଗଣେଶ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରାଗଲା । ଏ ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଭାଷାକୋଷରେ ଲିଖିତ "ପଥନା" ଶବ୍ଦ ପୁଣିଧାନଯୋଗ୍ୟ । କେତେକ ଏତିହାସିକ ତଥା ଗବେଷକମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଗଣେଶ ଅନାୟିକ ଦେବତା ଓ ସମାନର ଇତର ଜାତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବକାଳରେ ପୂଜିତ ହେଉଥିଲେ । ସେ ମତ ଅନୁସାରେ ଗଣେଶଙ୍କୁ ପଥନା ଗଣେଶ କୁହାଯିବା ସମ୍ଭବ ଅପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛି । ମହେନ୍ଦ୍ର ପର୍ବତ ଶ୍ରେଣୀରେ ପାଞ୍ଚବନୀର ଅକ୍ଷାତ ବନବାସର କାହାଣୀ ପୁରାଣରେ ଅଛି । ମହେନ୍ଦ୍ର ପର୍ବତର ଶିଖର ଶ୍ରେଣୀରେ ଭୀମ ଦେଉଳ, କୁଟ୍ତି ମନ୍ଦିର ଆଦି ଯେଉଁ ମନ୍ଦିରମାନ ରହିଛି ସେ ସବୁ ପଶୁ ପାଞ୍ଚବନୀର ଦ୍ୱାରା ଆଜକୁ ପାଞ୍ଚ ହଜାରରୁ ଅଧିକ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିବା କଥା ଗବେଷକମାନେ କହୁଛନ୍ତି । ମହେନ୍ଦ୍ର ଶାଖା ପର୍ବତ ହେଉଛି କେରାଣ୍ଡିମାଳ । କେରାଣ୍ଡିମାଳ ପାର୍ବତ୍ୟ ଉପତ୍ୟକା ଓ ଉତ୍କଳ ଅକ୍ଷୟ ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ମନ୍ଦିର, ସିଦ୍ଧ ଭୈରବୀ ଓ ଏହି ପଥନା ଗଣେଶଙ୍କ ମନ୍ଦିର ବିଦ୍ୟମାନ । ଲୋକେ କୁହୁଛନ୍ତି ଯେ, ପାଞ୍ଚବନୀର ଅକ୍ଷାତ ବାସ ସମୟରେ ଏହି ସବୁ ଦେବାଦେବୀଙ୍କୁ ଶ୍ୟାମଳା ଓ ପୁନନ କରାଯାଉଥିଲା ଏବଂ ପଥ ପାଞ୍ଚବନୀ ନାମରୁ ଏହି ପୀଠ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ପଥନା କୁହାଗଲା । ଏ ଅକ୍ଷୟର ବହୁ ଦେବାଦେବୀଙ୍କ ଭୈରବ ବିଶେଷତଃ ପାଞ୍ଚବନୀ ଅକ୍ଷାତ ବନବାସର ଜନଗୁଡ଼ିକ ବହନ କରେ ଓ ତା'ର ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଅନେକ ଦିନ ଯାଆନ୍ତେ ଅକ୍ଷୟର କଳିଙ୍ଗ ଆକ୍ରମଣରେ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ କଳିଙ୍ଗର ଅସୀନ ଜନସମ୍ଭ

ଓଡ଼ିଶାର ଦେବାଦେବୀ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଭାବେ — ବିନା ପୂଜା ଅର୍ଚ୍ଚନାକୁ — ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ହୋଇ ଲୁଚି ରହିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ କେହି ଗବେଷକଙ୍କ ପୁଣି ଲୋକ ଲୋଚନକୁ ଆସି ସ୍ୱୟଂରୁ ଭାବେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଓ ପୂଜା ପାଇଥିବା କିଛି ଅସୁଦ୍ଧିକର ନୁହେଁ ।

ଗବେଷକ ତଥା ମନୀଷୀମାନଙ୍କ ମତରେ ଶ୍ରୀଗଣେଶଙ୍କ ଅଧିକୃତ ପୁରାଣ ଓ ଏତିହାସିକ ଘଟଣା ସଂଗ୍ରହ । ପାଞ୍ଚବନୀର ଏହି ଗଣେଶଙ୍କୁ ପୂଜା କରି ସିଦ୍ଧ ପ୍ରାୟ ହୋଇଥିଲେ ବୋଲି ଗଣେଶଙ୍କୁ ବି ଗଣେଶ କୁହାଗଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଏହି ସିଦ୍ଧ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉପାସକମାନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାୟ କରିଥିବାର ଅନୁସୂଚି ପୁସ୍ତକ ରହିଛି । ଓଡ଼ିଶା ବିଶେଷତଃ ପୁସ୍ତକମାନମାନଙ୍କ ଗାଦନରେ ଥିଲାବେଳେ ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମ ଓ ହିନ୍ଦୁ ଦେବାଦେବୀମାନଙ୍କର ଭୂଷଣୀ ଶ୍ରୀ ଘଟିଥିଲା । ପୁରୀର ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଭଳି ଏ ଅକ୍ଷୟରେ ସେ କାଳରେ ଅତି ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଭାବେ କରିଥିବା ଏହି ପଥନା ଗଣେଶଙ୍କ ପୀଠକ୍ଷେତ୍ର ପୁସ୍ତକମାନଙ୍କ ଦୁର୍ଘଟି ରକ୍ଷା ପାଇନପାରି ଧ୍ୱଂସ ହୋଇଥିଲା । ତା'ପୂର୍ବେ ତଥ୍ୟାବଳୀରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ, ଏହି ପୀଠ ସମୀପର ଶ୍ରୀ ଅକ୍ଷୟରେ ପିଲିଗଡ଼, ସାମନ୍ତରାପୁର, ଫକୀରପୁର ଓ ଫକୀରଗୋବିନ୍ଦ ଆଦି ପୁସ୍ତକମାନଙ୍କ ଗଢ଼ ରହିଥିଲା ଓ କାଳକ୍ରମେ ସେ ସବୁ ଲୋପ ପାଇଥିବା ଘଟଣା ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ସମ୍ୟକ୍ ପ୍ରତିପାଦିତ କରାଏ ।

ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ମତରେ ଅତି ପ୍ରାଚୀନ କାଳୀକ ଏହି ପଥନା ସିଦ୍ଧ ଗଣେଶ ପୀଠ ଅଗୋବଳ କଳିଙ୍ଗ ଆକ୍ରମଣରୁ ହେଉ ଗା ତତ୍କାଳୀନ ପୁସ୍ତକମାନଙ୍କ ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମ ବିଦ୍ୱେଷରୁ ହେଉ ଦିଅ ବିହୀନ ବା ମନ୍ଦିର ଶୂନ୍ୟ ହୋଇ ଅନେକ କାଳ ବିତି ଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଗଣେଶଙ୍କ ମହିମା ଏତେ ବିଖ୍ୟାତ ଓ ପୁବିଦିତ ଥିଲା ଯେ, ଲୋକେ ଗଣେଶଙ୍କ ଛିଡ଼ିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିପାରୁ ନଥିଲେ । ସେହି ବାଟ ଦେଇ ଯିବା ଆସିବା ବେଳେ କୌଣସି ଶୁଭ ଅନୁକୂଳ ବେଳେ ଗଣେଶଙ୍କ ଭଗ୍ନ ଲୋପ ପ୍ରାୟ ପୀଠ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଥିବା ଅଶୁଭ ଓ କଳ ଥାଡ଼କୁ ଗୁହଁ ଗଣେଶଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରଣାମ କରି ଯେଉଁ ଶାନ୍ତ ଯେଉଁ କର୍ମରେ ଯାଉଥିଲେ ଏବଂ ଭାଦ୍ରବ ଗୁରୁ ଚତୁର୍ଥୀ ତିଥିରେ ଗଣେଶ ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ ସୁଅ କେରାଣ୍ଡିମାଳ ବାନନର ଶିରୀକନ୍ଦର ଦେଇ ଏହି ଦେ ଛାନ୍ଦକୁ ଆସୁଥିଲା । ଏମିତି କିଛି ଦିନ ଅନ୍ତେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଶତାବ୍ଦୀ ଶେଷ ବେଳକୁ ରାଜା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଦେବଙ୍କ କାଞ୍ଚୀ ଅଭିଯାନ ବେଳେ ଗଣେଶଙ୍କ ପୁନଃ ଆବିର୍ଭାବ ହୋଇଥିବା କଥା ଲୋକମୁଖ ନିସ୍ତତଃ ଜଗନ୍ନାଥ ଓ ବଳଭଦ୍ରଙ୍କ କୁପା ନେଇ ରାଜା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଦ୍ୱିତୀୟ ଧର କାଞ୍ଚୀ ଅଭିଯାନ କାଳରେ ସ୍ୱପ୍ନାଦେଶ ପ୍ରକାରେ ଅତୀତରୁ ଆନ୍ଦୋଳ ଏ ଅକ୍ଷୟରେ ପାଞ୍ଚ ନୟର ଜାତୀୟ ଗାଦପଥକୁ ଲାଗି ରହିଥିବା "ଆଟବାଟ"ର କଡ଼ରେ ପ୍ରଭୁ ଗଣେଶ ଓ ମା' ଭୈରବୀଙ୍କ ଦର୍ଶନ କରି ସୁଖଯାତ୍ରା କରି ବିଜୟୀ ହୋଇ ଗାଣୀ ପଦ୍ମାବତୀଙ୍କୁ ସଙ୍ଗରେ ନେଇ ଆସିଥିଲେ ।

ପଥନାର ଏହି ପ୍ରସିଦ୍ଧ ସିଦ୍ଧ ଗଣେଶ ପୀଠ ଦିଅ ଶୂନ୍ୟ ହେଇ ଅନେକ ଦିନ ପଡ଼ି ରହିଥିବା ବେଳେ ଜଳଭରଣ ରାଜା ଥରେ କୌଣସି ଏକ ଦୁରାଗୋଷ୍ଠ ବ୍ୟାଧିରୁ ସୁସ୍ଥ ଲଜିବା ପାଇଁ ଏହି ମହୁଣୀ ଗଣେଶ ଗଣେଶ ଉପତ୍ୟକାରେ ନିରାହାର ରହି ଏକୋକ୍ଷି ଦିନ ୫୦ ମାଲନ ପୂର୍ବକ ମହିମା ମଣ୍ଡିତ ପ୍ରଭୁ ଗଣପତିଙ୍କୁ ନିବସ୍ତୁ ଧନରେ ଥିଲେ । ଶେଷ ଦିନ ନିଶାନ୍ଧରେ ରାଜାଙ୍କୁ ସ୍ୱପ୍ନ ଛଳରେ ଗଣେଶ ବେ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ତେନା ଫେରି ରାଜା ଗୁହଁଲା ବେଳେ ପ୍ରଭୁ ସେହି ଦିଷ୍ଟାନସ୍ ଆବକ୍ଷ ଗଣେଶ ମୂର୍ତ୍ତି ଏକ ପ୍ରକାର ପ୍ରତିମା ହେଉ ଅଶୁଭ ଗଛ ଜଙ୍ଗଲରେ ରହିଥିବା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରରେ ଦେଖି ନିଶାନ୍

କରିବେ । ଶାନ୍ତିର ବ୍ୟାଧିକୃତ ପୁଣିତ ଅଙ୍ଗ ବିକାର ଶୁଣୁ ଶୁଣୁ
 ଲୋକ ଶୁଣ । ଦିନୁ ଦିନ ପ୍ରଭୁ ଗଣେଶଙ୍କ ମହିମା ସିଦ୍ଧ ଗାଥା
 ଅଷ୍ଟପାଠୀ ପର୍ବ୍ୟାପୀବାରେ ଲାଗିଲା । ଏ କଥାର ସତ୍ୟତା —
 ଯେ ବି କେନ୍ଦ୍ରର ଗଜ ପରିବାରରୁ ଏଠାକୁ ସମର୍ପିତ ଭୋଗପ୍ରଦ୍ୟ ଓ
 ଶୁଭା ଶୈଳୀ ସ୍ତମ୍ଭ ପ୍ରତିପାଦିତ ।

କେଉଁ ପ୍ରାଚୀନ କାଳରୁ ଗଣେଶ ଚତୁର୍ଥୀକୁ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଲୋକଙ୍କ
 ମନୋନୀ ଏହି ପୀଠ ଛଳକୁ ହେଉଛି ତା'ର ସଠିକ ବିବରଣୀ ଲୋକ
 ମନରୁ ବିସ୍ମୃତ । ପୁଣିତ ଗଣେଶଙ୍କ ଶୁଭ ବାମାବର୍ଣ୍ଣା ପୁରୀ
 ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଥୋ ଭରତ-ପୂର୍ବ ଆଡ଼କୁ ଦୁଷ୍ଟି । ଆଖପାଖର ଲୋକେ
 ଏହି ଗଣେଶ ଚତୁର୍ଥୀ ଦିନ ଫୁଲ, ଫଳ, ନାରୀକେଳ, ମୋଦକ,
 କରପାଟି ଆଦିକୁ ଏକୋଇଶିଟି ଲେଖାଏଁ ଆଣି ଗଣେଶଙ୍କୁ ଲାଗି
 କରାଇ ସମ୍ବେଦନା ଏକୋଇଶିଟି ଚତୁର୍ଥୀ ପାଇଁ ଗଣେଶଙ୍କର
 ଦିକ୍ଷାପତ୍ର ବ୍ରତ ପାଳନ କରିଥାନ୍ତି । ଗାନ୍ଧ ମତରେ ଏକୋଇଶି
 ଦିନ ଗଣେଶଙ୍କର ଅତି ପ୍ରିୟ ବୋଲି ଏକୋଇଶି ଉପରାତରେ
 ଏକୋଇଶି ଦିନ ଏକୋଇଶି ଚିଥି ତଥା ଏକୋଇଶି ବାର ବା
 ଏକୋଇଶି ଗଣେଶ ଚତୁର୍ଥୀର ବ୍ରତ ପାଳନ ବିଧି ଅନୁସୂତ । ଏହି
 ପୀଠର ପୁରୀ ଆରାଧନା ବିଶେଷତଃ ପୂଜକ ଭାବେ "ଗାଉଳ",
 "ମାଣି", ଓ ବେଳେବେଳେ "ହାଲୁଗା"ମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କରାଯାଏ ।
 ଉତ୍ସବର ବରଦା ଚତୁର୍ଥୀ ଯାତ୍ରା ବ୍ୟତୀତ ପ୍ରାୟ ୧୨ ବର୍ଷର
 ବ୍ୟାଧାନରେ ଗଣପତିଙ୍କ ନବକଳେବର ନୂପିଂହ ଓ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଭଳି
 ଯାତ୍ରା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ଯାତ୍ରା ଏହି ଗଣେଶ ପୀଠରେ
 ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର୍ୟ ପୂଜକମାନଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ, ଗଣେଶଙ୍କର ପୂଜ
 ଶକ୍ତି ପ୍ରତିମାଠାରେ ଶାସ୍ତ୍ରୋକ୍ତ ପ୍ରକାରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଝୁଣା,

ସଦଳୟ, ଅଗ୍ରରୁ କମନର ଏକ ପ୍ରଲେପ ମନକୁ ମନ ଯେଉଁଦିନ
 ଖୋଲିବା ଆକାରରେ ବାହାରିଯାଏ — ସେହିଦିନ ଗଣେଶଙ୍କ
 ନବକଳେବର ଯାତ୍ରା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୁଏ । ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ପଞ୍ଚିତମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା
 ବିଧି ଅନୁଯାୟୀ ପୂଜା, ହୋମ, ଯଜ୍ଞ କରାଯାଏ ଓ ପ୍ରୋକ୍ତ ପୁରାଣ
 ସୁକାସିତ ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଲେପ ଦିଅଁଙ୍କ ଅଙ୍ଗ ଲାଗି କରାଯାଇଥାଏ ।

ଗଞ୍ଜାମର ଉପାନ୍ତ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏକ ନୈସର୍ଗିକ ପ୍ରାକୃତିକ ପରିସର
 ମଧ୍ୟରେ ରହିଥିବା ଗଞ୍ଜାମନ ପୀଠର ପର୍ବୀଣୀନ ଉତ୍ସବ ପାଇଁ ରକ୍ଷା,
 ଚିକିତ୍ସା, ପମୋ ଆଦି ଗ୍ରାମର ଲୋକଙ୍କୁ ନେଇ ଏକ କମିଟି
 ବାସ୍ତବ୍ୟ କରି ଆସୁଛି । ଏ ପୀଠର ବିଶେଷତ୍ଵ ହେଲା — କେଉଁ
 ପୁରାତନ କାଳରୁ ସମସ୍ତ ଅନୁକୂଳ ଓ ଶୁଭ କର୍ମ, ବିବାହ, ବ୍ରତ ଆଦି
 ବର୍ଷବ୍ୟାପୀ ଏହି ପୀଠ ଛଳରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥାଏ । ଏହା
 ବ୍ୟତୀତ ଗୃହ ରିକ୍ତ ଶାନ୍ତ ପାଇଁ ବିଶେଷତଃ ଶନିଙ୍କ ପ୍ରଲେପ ଶାନ୍ତ
 ଅର୍ଥରେ ପଞ୍ଚମା ଗଣେଶଙ୍କଠାରେ ପୁନାବ୍ରତ ପାଳନରୁ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର
 ସୁଫଳ ସିଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଗଞ୍ଜାମର ଭାରତ ପ୍ରତିଷ୍ଠ ଦାସକାଠି
 ନୂତନ ପ୍ରାଗ୍ଘ, ଏହି ଅଞ୍ଚଳରୁ ପୁଣି ପଞ୍ଚମା ଗଣେଶଙ୍କଠାରୁ ହିଁ
 ଆଗଷ୍ଟ କରାଯାଇଥିବାର ପ୍ରମାଣ ରହିଛି । ଦିଅଁଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା
 ପାଇଁ ଧନ ସମ୍ପଦର ବ୍ୟୟ ସବୁଜ ପୁନାବିଧି ଅନୁସୂତ ନକରି ସରଳ
 ସ୍ଵଳ୍ପ ମନ; ଭକ୍ତି ଭାବନା ଓ ସମର୍ପଣର ଧ୍ୟାନ ହିଁ ଏହି ପୀଠର ଏକାନ୍ତ
 ଆବଶ୍ୟକ ।

ଶାନ୍ତିର ବିଭାବ,
 କେଶୀ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ,
 କେଶୀ, ପୁରୀ-୭୫୨୦୫୦ ।

ଭୁବନେଶ୍ଵରଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ମହିଳା ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ କର୍ମୀଙ୍କ ଚର୍ଚ୍ଚି ବାର୍ଷିକୀ ପତ୍ରିକାକୁ
 ପୁଷ୍ପମଞ୍ଚୀ ଶ୍ରୀ ବିନ୍ଦୁ ପଟ୍ଟନାୟକ ଉଦ୍ଘାଟନ କରୁଛନ୍ତି ।

ମଲବେରୀ ତୁତଗୁଣ୍ଡ ଓ ରେଶମ କୀଟ ପାଳନ

● ପଞ୍ଜ-ସ୍ୱ କୁମାର ପଣ୍ଡା

ମଲବେରୀ ତୁତଗୁଣ୍ଡ ଓ ରେଶମ କୀଟ ପାଳନ ଗୋଟିଏ କୃଷିଭିତ୍ତିକ ଗ୍ରାମୀଣ ଶିଳ୍ପ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅର୍ଥନୈତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଦୁର୍ଲଭତାରେ ଏହାର ବିଶେଷତ୍ୱ ହେଲା ଯେ ଅପେକ୍ଷାକୃତ କମ୍ କମ୍ରେ ମଲବେରୀ ତୁତଗୁଣ୍ଡ ଲଗାଇ କମ୍ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରି ବର୍ଷକ ଭିତରେ ଶୁଣୀ ରେଶମ କୀଟ ପାଳନ କରିପାରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପେଷା ଦୁର୍ଲଭତାରେ କେଶୀ ଲାଭ କରିପାରିବେ । ଦେଶରେ ରେଶମ ଗୁଣ୍ଡ ପ୍ରଧାନତଃ କଣ୍ଡାଟକ, ପତ୍ତିମ ବଜା ତଥା ଜାମ୍ବୁ ଓ କାଶ୍ମୀରରେ ବେଶ୍ ବିକ୍ରି ବର୍ଷକୁ ଶୁଳି ଆସୁଅଛି । ରେଶମ ଗୁଣ୍ଡର ବିଶେଷ ଅର୍ଥନୈତିକ ଲାଭ ଦୁର୍ଲଭତା ଏହା ଫଳରେ ଓଡ଼ିଶା ସମେତ ପ୍ରାୟ ସବୁ ରାଜ୍ୟରେ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଅଛି ।

ରେଶମ ଗୁଣ୍ଡର ପୁଣ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକତା ହେଲା ମଲବେରୀ ତୁତ ପତ୍ର । ଏହି ପତ୍ର ଖାଇ ରେଶମ କୀଟ ବଡ଼ ଏବଂ ରେଶମ କୋଷା ବରେ । ଏହି କୋଷା କାଟି ରେଶମ ପୁତା ହୁଏ, ଯେଉଁଥିରୁ କି ଦାନୀ ରେଶମ ବା ସିଲ୍କ ପାଟ ଲୁଗା ବୁଣାଯାଏ । ମଲବେରୀ ତୁତ ମହାର ପରି ଗୋଟିଏ ବୃକ୍ଷ ଉପାଦାନ ଗଛ । କାନ୍ଦୁ-୨, ଏସ୍-୫୪ ଓ ଏସ୍-୧ ହେଉଛି ଅତି ଭଲ ଧରଣର ଗଛ ଯେଉଁଥିରୁ କି ବେଶୀ ପତ୍ର ଅମଳ ହୁଏ ।

ପାଣି କମ୍ପୁନଥିବା ପ୍ରାୟ ସବୁ ପ୍ରକାର ଜମିରେ ତୁତଗୁଣ୍ଡ କରାଯାଇପାରେ । ତେବେ ଏହି ଗଛ ପାଇଁ ଉର୍ବର ମଟାଳ ଦୋରସା ମାଟି ଭଲ । ଅଧିକ ଅମଳ ବା କ୍ଷାର ଥିବା ମାଟିରେ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ମୃତ୍ତିକା ଉଦ୍ଧାର ପଦକ୍ଷେପ ନେଇ ଏହି ଗୁଣ୍ଡ କରାଯାଇପାରେ । ୨୦ରୁ ୩୦ ଫିଟ୍ ଉଚ୍ଚତା, ଗତକଡ଼ା ୨୫ରୁ ୮୦ ଭାଗ ଆସୁତା ଏବଂ ୧୦୦୦ରୁ ୨୦୦୦ ମି.ମି. ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ତୁତଗୁଣ୍ଡ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ।

ବର୍ଷାରୁ ଆରମ୍ଭ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଜମିକୁ ଦେହୁଫୁଟ ଗଭୀରରେ ୨-୩ ଥର ହଲକରି ଏକ ଏକର ଜମିରେ ୧୦ରୁ ୧୨ ଗାଡ଼ି ଗୋବର ଖତ ଦେଇ ଜମି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଏ । ଅଗଭଳସେବିତ ଜମିରେ ସାଧାରଣତଃ ୩ ଫୁଟରେ ୩ ଫୁଟ ବ୍ୟବଧାନରେ ୧୪ ଇଞ୍ଚ ଗଭୀର, ୩ଫା ଓ ଲସାର ଗାତମାନ କରାଯାଏ । ବର୍ଷା ହେବା ସଙ୍ଗେ ୩ଫା ଓ ଲସାର ଗାତମାନ କରାଯାଏ । ବର୍ଷା ହେବା ସଙ୍ଗେ ପ୍ରତି ଗାତ ତଥା ହିତରେ ୨ରୁ ୮ ମାତ୍ର ପୁରୁଣା ତଥା ପ୍ରାୟ ୩ଫା ମୋଟା ମାଟି ୪ଟି ଲଢ଼ ଥିବା ୨ରୁ ୮ ଇଞ୍ଚ ଲସାର ଗାତମାନ କରାଯାଏ । ପ୍ରତି ଗାତରେ ୨ ଇଞ୍ଚ ବ୍ୟବଧାନରେ ଚୈବୋପରେ ତିନୋଟି କରି ତାଳ ଲଗାଯାଏ । ଅଗଭଳସେବିତ

ତଥା ପଥୁରିଆ ମାଟିରେ ତାଳ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଗୁରାଗଛ ଲଗାଇଲେ ଭଲ ହୁଏ । ପରକାରକ ତରଫରୁ ରେଶମ ଗୁଣ୍ଡୀମାନଙ୍କୁ ବିନା ଦୁର୍ଲଭତା ତୁତ ତାଳ ତଥା ଗୁରାଗଛ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଉଅଛି ।

ତୁତଗୁଣ୍ଡ ଗୁଣ୍ଡ ପାଇଁ ଜଳ ଓ ଖତ ତଥା ସାରର ବେଶ୍ ଗୁରୁତ୍ୱ ରହିଛି । ଆବଶ୍ୟକୀୟ ପରିମାଣର ସାର, ଖତ ଦେଲେ ଭଲସେବିତ ଜମିରେ ବର୍ଷରେ ଏକର ପ୍ରତି ୮,୦୦୦ରୁ ୧୦,୦୦୦ କେ.ଜି. ପା ହୁଏ । ସେହିପରି ପ୍ରତି ଏକର ଅଗଭଳସେବିତ ଜମିରୁ ବର୍ଷକୁ ୪,୦୦୦ରୁ ୫,୦୦୦ କେ.ଜି. ପତ୍ର ମିଳେ । କେ.ଜି. ପିଛା ପତ୍ର କିଣିବାକୁ ୮୦ ପଇସାରୁ ୧ ଟଙ୍କା ଯାଏ ପଡ଼େ । ମଲବେରୀ ଗଛ ସହିତ ପ୍ରଥମ ବର୍ଷରେ ମୁଗ, ବିରି ଆଦି ରବି ଫସଲ ଲଗାଯାଇପାରେ । ଏହା ଫଳରେ ଘାସ କମ୍ ହୁଏ ତଥା ଗୁଣ୍ଡା ଶିଳ୍ପ ଆନୁଷଙ୍ଗିକ ଆୟ ପାଏ । ଗୋବର ଖତ ପୁଢ଼ିଆରେ ନମିଳିଲେ ଧନିଶୁ, ସନ୍ ହେମ୍ ଆଦି ଲଗାଇ ଜମିରେ ସବୁ ଖତ ପ୍ରସ୍ତୋତ କରାଯାଇପାରେ । ଏହା ଫଳରେ ମାଟିରେ ଜୈବିକ ମାତ୍ର ବଢ଼େ ଓ ଅଧିକ ପତ୍ର ଉତ୍ପାଦନ ହୁଏ ।

ଭଲସେବିତ ଜମିରେ ଦୁଲାଲ ମାସରେ ଲଗାଯାଉଥିବା ଗଛ ଡିସେମ୍ବର ମାସକୁ ରେଶମ ଗୁଣ୍ଡୋପଯୋଗୀ ହୋଇଯାଏ । ରେଶମ ପୋକକୁ କର୍ମିଳିଆ ତାଳ କାଟି ଅଥବା ପତ୍ର ତୋଳି ଶାନ୍ତତା ଦିଆଯାଏ । ପ୍ରତି ବର୍ଷ ବର୍ଷାରୁ ଆରମ୍ଭରେ ମାଟିରୁ ୧୦ ଇଞ୍ଚ ଉପରେ ତାଳ କଟାଯାଏ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ୮ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ତରରେ ପତ୍ର ମିଳେ । ଅଗେ ଗଛ ଲଗାଇଲେ ତେଁରୁ ପ୍ରାୟ ୧୦ରୁ ୧୫ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପତ୍ର ତୋଳି ରେଶମ ପୋକ ପାଳନ କରାଯାଇପାରେ ।

ସାଧାରଣ ସିବାଲୁଆ ପରି ରେଶମ କୀଟ (*Bombyx mori*) ଗୁରୋଟି ଅବସ୍ଥା ଯଥା-(୧) ଡିପାର୍ଡା, (୨) ଲାର୍ଭାବସ୍ଥା, (୩) ପ୍ୟୁପାବସ୍ଥା, (୪) ପ୍ରଜାପତି ଅବସ୍ଥା ଦେଇ ଏହାର ଜୀବନଚକ୍ର ଅତିବାହିତ କରେ । ଜୀବନଚକ୍ର ଭିତ୍ତିରେ ରେଶମ ପୋକକୁ ଏକତର୍ଫୀ, ଦ୍ୱିତର୍ଫୀ, ବହୁତର୍ଫୀ ବୋଲାଯାଏ । କାଶ୍ମୀର ଭଳି ଶୀତପ୍ରଧାନ ଅଞ୍ଚଳରେ ବର୍ଷରେ ଥରେ ଗୁଣ୍ଡ ହୋଇପାରେ; ଏହାକୁ ଏକତର୍ଫୀ ରେଶମ କୁହାଯାଏ । ଅପର ଦିଗରେ କଣ୍ଡାଟକର 'ମହାଶୁର' ଜାତି ତଥା ପଶ୍ଚିମ ବଙ୍ଗର 'ନେକାଜୀ' ଜାତିର ପୋକ ବର୍ଷରେ ବହୁବାର (ବହୁତର୍ଫୀ) ଗୁଣ୍ଡ କରାଯାଇପାରେ । ଦ୍ୱିତର୍ଫୀ ଜାତିର ଡିପାର୍ଡାର ସୁତରା ଉପରେ ଭିତ୍ତିକରି ଏହାକୁ ବର୍ଷରେ ଦୁଇଥର ଗୁଣ୍ଡ କରାଯାଇପାରେ । ଏକତର୍ଫୀ

ଦ୍ଵିତୀୟ ଟିପପୁସ୍ତକ ୩୫ କେ. ଜି.ରୁ ଅଧିକ ଧଳାକୋଷା ମିଳୁଥିବା
 କେ. ଜି. ସେହି ପରିମାଣର ବହୁତକୀ ଅଣ୍ଡାକୁ ମୋଟ ୨୦ କେ. ଜି.
 କୋଷା ଲୋଷା ମିଳେ । ପୁନଃ ଏକ କେ. ଜି. ପୁତା ପାଇଁ
 ସେହି ୧୦ କେ. ଜି. ଦ୍ଵିତୀୟ କୋଷା ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥିବା
 କୋଷା ପ୍ରାୟ ୧୪ କେ. ଜି. ବହୁତକୀ କୋଷାରୁ ଏକ କେ. ଜି.
 ପୁତା ହୁଏ । ସମସ୍ତ ବିଷୟ ବିଶ୍ଵାସ କରି ଦ୍ଵିତୀୟ ପୋକ ଶୁଷ୍ଟ ଅଧିକ
 ଉତ୍ପାଦନ ହୋଇଥିବାରୁ ଓଡ଼ିଶା ପରି ମଲବେରୀ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନୂତନ
 ଉତ୍ପାଦନରେ ପୁଣ୍ୟତଃ ଦ୍ଵିତୀୟ ରେଖନ କୀଟ ପାଳନ ଉତ୍ସାହିତ
 କରାଯାଉଅଛି । ଦୁତାକଟା ପାଇଁ ସାଧାରଣତଃ ସକର ଦ୍ଵିତୀୟ
 ପୋକ ବ୍ୟବହାର ହୁଏ, କିନ୍ତୁ ବିହନ କୋଷା ପାଇଁ ପୁଲ କାଟିର ଦ୍ଵିତୀୟ
 ପୋକ ପାଳନ କରାଯାଏ । କାଳିମପାଳ-A, NB-7,
 NB-4, D-2 ଏବଂ NB-18 କେତୋଟି ଉନ୍ନତ ଦ୍ଵିତୀୟ
 କୀଟ । ଥରଣ-ସେପ୍ଟେମ୍ବର ମାସରେ ଅଧିକ ଆର୍ଦ୍ରତା ଏବଂ
 ତାପମାନ ରହୁଥିବାରୁ ସେହି ସମୟରେ ଦ୍ଵିତୀୟ, ବହୁତକୀ ସକର
 ଦ୍ଵିତୀୟ ପୋକ ଶୁଷ୍ଟ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଅଛି ।

ପ୍ରାୟ ୧୦ ଦିନ ପ୍ୟୁପାବସ୍ଥାରେ ରହିବା ପରେ କୋଷାରୁ ପ୍ରଜାପତି
 ହୋଇଥାଏ । ସମସ୍ତ ପରେ ମାଲ ପ୍ରଜାପତି ୩୫୦ଟିରୁ ୫୦୦ଟି ଅଣ୍ଡା
 ଦିଏ । ଏହାକୁ ଟିପପୁସ୍ତକ କୁହାଯାଏ । ସମସ୍ତ ଭାବେ ଅଣ୍ଡା ପ୍ରସ୍ତୁତି
 କ୍ଷେତ୍ର ଶୁଷ୍ଟ ପାଇଁ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ । ଓଡ଼ିଶାରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର,
 କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ରେଖନ କୋଟି ତଥା ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଚମର ଓ ରେଖନ
 ଦାମାସ୍ ସମିତି ଆନୁକୁଲ୍ୟରେ ଏହା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇ ଶୁଷ୍ଟୀମାନଙ୍କୁ
 ପୁଲ ଦରକାର ବିତରଣ କରାଯାଉଅଛି ।

ରେଖନ କୀଟ ଲାଠୀବସ୍ଥାରେ ୨୫ରୁ ୩୦ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ପାଣ୍ଡୋଟି
 ଶର ଦେଇ ଗତି କରେ ଏବଂ ୪ ଥର କାଟି ଛାଡ଼େ । ଏହି ସମୟରେ
 ଏହା ଶାରୀ ଏହାର ଓଜନ ପ୍ରାୟ ୧୦,୦୦୦ ଗୁଣ ବଢ଼ିଯାଏ । ଏହାର
 ଉତ୍ପାଦନ ପାଇଁ ୨୦ରୁ ୨୮ ଟିଗ୍ରୀ ସେଲୁସିୟସ୍ ତାପମାନ ତଥା ଗତକଡ଼ା
 ୨୦ରୁ ୮୫ ଭାଗ ଆର୍ଦ୍ରତା ଆବଶ୍ୟକ । ତାପମାନ ବା ଆର୍ଦ୍ରତା
 ପରାପାରୁ ବେଶୀ ବା କମ୍ ହେଲେ କୀଟ ପାଳନ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ
 ଉପାଦାନ ନେବାକୁ ପଡ଼େ । କୀଟ ପାଳନ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ କୀଟ
 ପାଳନ ପର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏକ ସମୟରେ ୪୦୦ରୁ ୫୦୦
 ଟିପପୁସ୍ତକ ପାଳନ କରିବାକୁ ହେଲେ ୧୮ ଫୁଟରେ ୩୦ ଫୁଟ ବିଶିଷ୍ଟ
 ଏହା ସଫେଷ୍ଟ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ କୀଟ ପାଳନ ପାଇଁ କାଠ ବା କାଟିର
 ଗାଈ, ପୋକ ପାଳନ ତାଲା ଫୋମ୍, ରବର, ପାରାଫିନ୍ କାଗଜ, ପତ୍ର
 କାଟିବା ଛୁରୀ ଆଦି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଜିନିଷ ଲାଗେ ।
 ପୋକକୁ ବିଭିନ୍ନ ରୋଗରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ କୀଟ ପାଳନ ପର ତଥା
 ଅବଶ୍ୟକୀୟ ଉପକରଣକୁ ଫର୍ମାଲିନ୍ ଦ୍ଵାରା ବିରୋଧନ କରିବାକୁ
 ହୁଏ ।

ରେଖନ ଶୁଷ୍ଟ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଟିପପୁସ୍ତକ ସାଧାରଣତଃ
 କାର୍ଯ୍ୟ ଫଳରେ ଲାଗାହୋଇ ଆସେ । ଅମ୍ଳ ପ୍ରତିସ୍ଵାରେ ଏହାର
 ଉତ୍ପାଦନକୁ ଆଂଶିକ ପୁର କରି ପାରିଲେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିନରେ ଅଣ୍ଡା ଫୁଟି
 ଉତ୍ପାଦନ ହୁଏ ଲାଗା ବାହାରେ । ଗୋଟିଏ ଟିପପୁସ୍ତକର ଅଧିକାଂଶ
 ଅଣ୍ଡା ଏକ ସମୟରେ ଫୁଟିଲେ ଏହା ପାଳନ କରିବାକୁ ସୁବିଧା
 ହୁଏ । ଅଣ୍ଡା ଫୁଟିବା ପରେ ତହିଁରୁ ପିମ୍ପୁଡ଼ି ଭଳି କଳା ରଙ୍ଗର ଛୋଟ
 ଛୋଟ ରେଖନ ପୋକ ବାହାରି କାଗଜ ଫର୍ଦ୍ ଉପରେ ବୁଲୁଛି । ତୁଟ
 ସମୟରେ ଟିପପୁସ୍ତକ ପତ୍ରକୁ ଛୁରୀ ସାହାଯ୍ୟରେ ୦-୫ରୁ ୧ ବର୍ଗ ସେ. ମି.

ଆକାରରେ କାଟି ଏହି କଟା ପତ୍ରକୁ କାଗଜ ଫର୍ଦ୍ ଉପରେ ଶୁଳୁଥିବା
 ପୋକ ଉପରେ ଛିଛି ଦିଆଯାଏ । ପୋକ ସବୁ ପତ୍ର ଉପରେ ବଢ଼ି
 ଖାଇବା ଆରମ୍ଭ କଲେ ପୋକ ସହିତ ପତ୍ରକୁ ପର ସାହାଯ୍ୟରେ
 ଧୀରେ ଧୀରେ କାଗଜ ଫର୍ଦ୍ରୁ ପାରାଫିନ୍ କାଗଜ ବିଛା ଯାଇଥିବା
 ତାଲା ମଧ୍ୟକୁ ଝାଡ଼ି ଦିଆଯାଏ । ଏହି ସମୟରେ ଆର୍ଦ୍ରତା ତଥା
 ତାପମାନ ରକ୍ଷା କରିବା ନିହାତି ଆବଶ୍ୟକ । କୀଟର ପ୍ରଥମ ତଥା
 ଦ୍ଵିତୀୟ କ୍ରମରେ ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ତଥା ଯତ୍ନ ଆବଶ୍ୟକତା
 ହେଉଥିବାରୁ ସାଧାରଣତଃ ପୋକକୁ ଦ୍ଵିତୀୟ କ୍ରମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଧିକ
 ଯତ୍ନରେ ରଖାଯାଇ ତୃତୀୟ କ୍ରମରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ ଶୁଷ୍ଟୀକୁ
 ବିତରଣ କରାଯାଏ । ଏହାକୁ ଚଳି ପୋକ କହନ୍ତି । ସରକାରୀ
 ସାହାଯ୍ୟରେ ପରିଶୁଦ୍ଧିତ ବିଭିନ୍ନ ଚଳି ପାଳନ କେନ୍ଦ୍ରକୁ ପୁଲ ଦରକାର
 ଚଳି (୩୫ କ୍ରମର) ପୋକ ବିତରଣ କରାଯାଉଅଛି । ଏହି ଚଳି
 ପୋକ ସମବାୟ ସମିତି ମାଧ୍ୟମରେ ମଧ୍ୟ ଶୁଷ୍ଟୀମାନେ ନିଜେ
 କରିପାରିବେ ।

ପୋକର ଚତୁର୍ଥ ତଥା ପଞ୍ଚମ କ୍ରମ ପାଳନ ପୁଣ୍ୟତଃ ଶୁଷ୍ଟୀମାନେ
 ନିଜେ କରନ୍ତି । ପୋକ ଖାଇଥିବା ମୋଟ ପତ୍ରର ଶତକଡ଼ା ୯୦ରୁ
 ୯୫ ଭାଗ ପତ୍ର ଏହି ଦୁଇଟି କ୍ରମରେ ଖାଇଥାଏ । ଏହି ଦୁଇଟି
 ପୋକକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ପରିମାଣରେ ଖାଇବାକୁ ଦେବାକୁ ହୁଏ ।
 ଦିନଗାଡ଼ି ୨୪ ସଞ୍ଚାରେ ୪ରୁ ୫ ଥର ପତ୍ର ଦେବାକୁ ହୁଏ । ପୋକ
 ବଢ଼ିବା ପାଇଁ ଏହାକୁ ଉତ୍ତମ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବେଶୀ ସଂଖ୍ୟକ ତାଲା ବ୍ୟବହାର
 କରାଯାଏ । ପାଳନ ସମୟରେ ତାଲା ତଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସରକାରୀ
 ପରିଷ୍କାର ରଖିବା ଦରକାର । ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ ପୋକ
 ଉପରେ ରେଖନ କୀଟ ଓଷ୍ଠିଧି ଦେବାକୁ ହୁଏ ।

ପୋକ ପଞ୍ଚମ କ୍ରମର ଶେଷ ଅବସ୍ଥାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଖାଇବା ବନ୍ଦ
 କରି ଦିଏ ତଥା ରଙ୍ଗ ହଳଦିଆ ଦେଖାଗଲେ ପୋକ ପାଳନ ହୋଇଛି
 ବୋଲି ଜଣାଯାଏ । ଏହି ସମୟରେ କୋଷା ବାନ୍ଧିବା ପାଇଁ ପୋକ
 ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଜ୍ଞାନ ଶୋଧନେ । ଏହି ଅବସ୍ଥାରେ ସାଧାରଣତଃ
 ପାଳନ ପୋକକୁ ଉପାଳ ବାଉଁଶ ଭାଡ଼ିରେ ରଖାଯାଏ । ୨୪ ଟିଗ୍ରୀ
 ତାପମାନ ତଥା ଗତକଡ଼ା ୨୦ରୁ ୨୦ ଆର୍ଦ୍ରତା କୋଷା ବାନ୍ଧିବା ପାଇଁ
 ଉତ୍ତମ ।

ସାଧାରଣତଃ କୋଷା ବାନ୍ଧିବା ୪-୫ ଦିନରେ ଶେଷ
 ହୋଇଥାଏ । ୫ ଦିନ ପରେ କୋଷାକୁ ବନ୍ଧିବାକୁ ଅମଳ
 କରାଯାଏ । ଭଲ କୋଷାରୁ ଯାଆଁଳା କୋଷା, ପତଳା କୋଷା,
 ଦାଗିକୋଷା, ଫମ୍ପା କୋଷାକୁ ବନ୍ଧାଯାଏ । ଭଲ କୋଷାକୁ
 ଦୁତାକଟା କେନ୍ଦ୍ରକୁ ପଠାଯାଏ । ଦୁତା କାଟିବାରେ ତେଜିହେଲେ
 କୋଷାରୁ ପ୍ରଜାପତି ବାହାରି ଯିବାର ସଂସ୍ଥାପନା ଗଢ଼େ । ଏହି
 ପରିସ୍ଥିତିରେ କୋଷାକୁ ଖରାରେ ଶୁଖାଇ ଅଥବା ଗରମ ବାଷ୍ପ ଯନ୍ତ୍ର
 ଦ୍ଵାରା ଗରମ କରି କୋଷା ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପ୍ୟୁପାକୁ ମାରିଦେବା
 ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ ।

ଦ୍ଵିତୀୟ ସକର ରେଖନ କୀଟ ପାଇଁ ଟିପପୁସ୍ତକ ପିଛା ପ୍ରାୟ ୫
 କେ. ଜି. ପତ୍ର ଲାଗେ । ଫଳତଃ ଏକ ଏକର ଜମିରେ ରୁଚୁଷ୍ଟ
 କରି ରେଖନ କୀଟ ପାଳନ କଲେ ପ୍ରାୟ ୨୪୦ କେ. ଜି. କୋଷା
 ମିଳିବ । ଏହାର ଦାମ୍ ପ୍ରାୟ ୨୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା ହେବ । ଶୁଷ୍ଟ ସଙ୍ଗେ
 ସଙ୍ଗେ ରେଖନ ଦୁତା କାଟିଲେ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଆୟ ମିଳିବ ।

ରେଶମ ଶୁଷ୍କ ଉପରୋକ୍ତ ଲାଭ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ଓଡ଼ିଶାର କୋରାପୁଟ, ପୁଲବାଣୀ, କଳାହାଣ୍ଡି, ଗଞ୍ଜାମ, ପୁରୀ, କେଟକ୍ଷର, ସମଲପୁରରେ ଅନୁଭୂତ ପରିବେଶ ଥିବା ୩୨ଟି ବ୍ଲକ୍‌ରେ ସମ୍ପଦ ଯୋଜନାରେ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା । ୧୯୯୧-୯୨ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ଉପରୋକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ସମେତ ଦେଶାନାଳ ଓ ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଜିଲ୍ଲାମାନଙ୍କରେ ସର୍ବମୋଟ ୪୦ଟି ବ୍ଲକ୍‌ରେ ଏହି ଶୁଷ୍କ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଅଛି । ତୁଟ ଶଲ୍ଲ ଶୁଷ୍କ ତଥା ରେଶମ କୀଟ ପାଳନ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ଗ୍ରହ ତଥା ସରଜାମ ଯୋଗାଇ ଦେବା ପାଇଁ ଏହି ବ୍ଲକ୍‌ମାନଙ୍କରେ ଅଣଜଳସେଚିତ ଜମିରେ ଅଧା ଏକରରେ ୯,୦୦୦ ଟଙ୍କା ତଥା ଏକ ଏକରରେ ୧୫,୨୦୦ ଟଙ୍କା ଏବଂ ଜଳସେଚିତ ଜମିରେ ଏକ ଏକରରେ ୨୨,୫୫୦ ଟଙ୍କା ଏବଂ ଦୁଇ ଏକରରେ ୨୪,୨୦୦ ଟଙ୍କା ଦେବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି । ରେଶମ ଶୁଷ୍କ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆଦିବାସୀ, ଉରିଜନ, କ୍ଷୁଦ୍ର ତଥା ନାମମାତ୍ର ଶୁଷ୍କୀଙ୍କୁ ଆଇ. ଆର୍. ଡି. ପି., ନବାହର ରୋଜଗାର ଯୋଜନା ତଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଦୁର୍ଗାବରଣ ଯୋଜନା ମାଧ୍ୟମରେ ୫,୦୦୦ ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁଦାନ ତଥା ବ୍ୟାଙ୍କର ସୁଲଭ ହାରରେ ଶୁଣ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଉଅଛି । ଏହି ଶୁଷ୍କ କରିବା ପାଇଁ ୧୯୯୦-୯୧ ବର୍ଷଠାରୁ ଚନ୍ଦନ ଶିଳ୍ପ ଓ ହସ୍ତତନ୍ତ ବିଭାଗ ତରଫରୁ ଏକ ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଅଛି । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଶୁଷ୍କୀମାନଙ୍କୁ ଅଧ ଏକରକୁ ୨,୫୦୦ ଟଙ୍କା, ଏକ ଏକରକୁ ୪,୦୦୦ ଟଙ୍କା ଓ ଦୁଇ ଏକରକୁ ୮,୦୦୦ ଟଙ୍କା ଅନୁଦାନ ଆକାରରେ ଦିଆଯାଉଅଛି । ଏହି ବ୍ଲକ୍‌ମାନଙ୍କରେ ଶୁଷ୍କୀମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଜଣେ ଲେଖାଏଁ ରେଶମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ରଖାଯାଇଅଛି । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ୧-୪-୧୯୮୭ଠାରୁ ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲାର ମୋହନା ତଥା ଆର.ଉତ୍କଳସିରି ବ୍ଲକ୍ ଦ୍ଵୟରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ରେଶମ ବୋର୍ଡ଼ ସହାୟତାରେ ଗୋଟିଏ ବିଶେଷ ଦ୍ଵିତୀୟ ରେଶମ ଉତ୍ପାଦନ ପ୍ରକଳ୍ପ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଅଛି । ସର୍ବୋପରି ୧୯୮୯ରେ ବିଶ୍ଵ ବ୍ୟାଙ୍କ

ସହାୟତାରେ ଗ୍ରହଣ ହୋଇଥିବା ନୀତୀୟ ରେଶମ ଯୋଜନା ଓଡ଼ିଶାର କୋରାପୁଟ ଜିଲ୍ଲାକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଅଛି ।

ରାଜ୍ୟରେ ଉତ୍ପାଦିତ ହେଉଥିବା କୋଷାଗ ଗଠିତ ମୁଖ୍ୟ ଦେଶ ନିମନ୍ତେ ରାଜ୍ୟ ଚକ୍ର ଓ ରେଶମ ସମବାୟ ସମିତି ବିଶେଷ ପଦକ୍ଷେପ ନେଉଛି । ରେଶମ ଶୁଷ୍କୀମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାଥମିକ ରେଶମ ସମବାୟ ସମିତିମାନ ଗଠନ କରାଯାଇଅଛି ।

ଏହା ନିଃସନ୍ଦେହ ଯେ 'ରେଶମ ଶୁଷ୍କ ଗୋଟିଏ ଶାନ୍ତର ବ୍ୟବସାୟ । ଓଡ଼ିଶା ଭଳି ଉତ୍ତରୀଣ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କରେ ବେଶୀ ତଥା ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନରେ ଏହି ଶୁଷ୍କ ଏକ ପ୍ରଭୁତ୍ଵ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବ । ବିଶ୍ଵେଷଣରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ, ଶିଳ୍ପ ଲୁଗା ଦାନର ପ୍ରଧାନ ଅଂଶ ତୁଟ ପତ୍ର ଶୁଷ୍କ ଓ ରେଶମ କୀଟ ପତ୍ର କରୁଥିବା ଶୁଷ୍କୀ ପାଖକୁ ଯାଏ । ଫଳତଃ ଏହି ଶୁଷ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ସହରର ଧନବାଣୀ ଗ୍ରାମୀଣ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଯାଇ ସମାଜରେ ଅର୍ଥନୈତିକ ସାମତ୍ରାସ୍ୟ ଆଣିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ । ଅଧ ଏକରରୁ ଏକ ଏକର ଜମି ନିଜ ପରିବାରର ଶ୍ରମ ଦେଇ ଏହି ଶୁଷ୍କ କରିବା ଶାନ୍ତର ହୋଇପାରୁ ଥିବାରୁ ଏହି ଶୁଷ୍କର ଦେଶରେ ଓ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ଯଥା ଆଦର ରହିବ । ଏହି ଶୁଷ୍କ ଫଳରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଲାଭର ବ୍ୟତୀତ ମୂଲ୍ୟ, ଜଳ ତଥା ପରିବେଶ ସଂରକ୍ଷଣ ଏବଂ ଦେଶ ଶିଳ୍ପ ଆମଦାନୀଜନିତ ବିଦେଶୀ ମୁଦ୍ରା ରକ୍ଷା ମାଧ୍ୟମରେ ବିଶେଷ ପରୋ ଲାଭ ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରିବ ।

ଶ୍ରୀକାନ୍ତ
ଡିପ୍ଟି ଶିଳ୍ପ, ଦିଲ୍ଲୀ

ରବୀନ୍ଦ୍ର ମହାସଭାରେ ଓଡ଼ିଶା ସଙ୍ଗୀତ ନାଟକ ଏକାଡେମୀ ଦ୍ଵାରା ଆୟୋଜିତ "କଞ୍ଚେକ ନାଟ" ଉତ୍ସବରେ ପୁରୀ ଓ ଲୋକ ଉତ୍ସ ମଞ୍ଚୀ ଶ୍ରୀ ଶରତ କୁମାର କର ଓ ବିଭାଗୀୟ ଶାସନ ସଚିବ ଶ୍ରୀ ଅଶୋକ କୁମାର ମିଶ୍ର ।

ଉତ୍ସବପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରଶ୍ନୋତ୍ତର କରୁଥିବା ଶ୍ରୀ ବିନୁ ଚନ୍ଦ୍ରମାହାନ୍ତି (ଘ/ଠ) ।

ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିବସ ପାଳନ ଅବସରରେ ପରିଚୟ ଓ ଆବିଷ୍କାରୀ କଲ୍ୟାଣ ବିଭାଗ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଛୋଟରାୟ ମାଝୀ ଶାନ୍ତନୁକାନ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରଶ୍ନୋତ୍ତର କରୁଥିବା ଶ୍ରୀ ଦଳକୁ ରମ୍ୟ ସିଲଡ଼ ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି ।

ସୁରକ୍ଷା ଉପରେ ଆଧୁନିକ ବ୍ୟବସାୟ ପଞ୍ଚମ ନାମକରଣ ଦାୟ ନିୟମ ଉପରେ ବାବଦ ଶ୍ରୀ ସୁଧୁଷିଳ ଦାସ ଉପସୋଧକ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏହି ଉପସରରେ ପୂର୍ବଦେ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ନନ୍ଦାପାତ୍ର ଓ ଚଳଣ ବିଭାଗ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଦଶରଥ ବର୍ମାପାତ୍ର ଯୋଗଦାନ କରିଛନ୍ତି (ଘ/ଠ) ।

କୋଚି ମଣ୍ଡପାଳରେ ନବୀନ ଓ ପଦ୍ମ ଦାସ ବିକାଶ ବିଭାଗର ସାମ୍ବଲପୁର ଜିଲ୍ଲାର ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଉପାଦେୟତା ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ଉପଲକ୍ଷେ ନବୀନ ଓ ପଦ୍ମ ଦାସ ବିକାଶ ବିଭାଗର ଶ୍ରୀ ସୁଧାକରାୟଣ ଦାସ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲେ ।

ପୁଲଚଣ୍ଡୀପାଳରେ ଶ୍ରୀ ପାଟି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଉପଲକ୍ଷେ ପଞ୍ଚାୟତରାଜ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ସରକାରୀ ଉପାଦେୟତା ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ଉପଲକ୍ଷେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲେ ।

ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲ୍ଲାର ବିକାଶ ଉପାଦେୟତା ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ଉପଲକ୍ଷେ ପଞ୍ଚାୟତରାଜ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବିକାଶ ବିଭାଗର ଉପାଦେୟତା ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ।

ସଂସ୍କୃତି — କାଳି ଓ ଆଜିର

● ଅଧ୍ୟାପକ ଡକ୍ଟର ସମର ମୁଦାଲି

କେବଳ ନାଟିର ପ୍ରଗତି ନିଜ ନାଟିର ଅତୀତ ଗୌରବକୁ ବାଦ ଦେଇ ଅଗ୍ରଗତି କରିବା ଅସମ୍ଭବ । ଓଡ଼ିଶାର ସଂସ୍କୃତି, ସେବା, ପରମ୍ପରା ତଥା ନାଟୀୟତାର ଗଭୀରତା ଅତ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟବହାର ଓ ମହାନ । ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ପୁରୋଦ୍ଧତା ଓ ପାଠ୍ୟ ପ୍ରଣୟର ଶୋଷଣ ତଥା ଉଚ୍ଚଲଗଣାବଳୀର ମଧୁସୂଦନଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏ ଗତି ଯେଉଁ ଆସନ୍ତା ତଥା ବୀରତର ପରିଚୟ ପ୍ରଦାନ କରି ଆସିଛି ତାର ପଞ୍ଚାଙ୍ଗ ନାହିଁ । କେବଳ ରାଜନୈତିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନୁହେଁ କେ, ସ୍ତ୍ରୀପଦ୍ୟ, ଶିଳ୍ପ, ବାଣିଜ୍ୟ, ସାହିତ୍ୟ, ଧର୍ମ ଓ ଦର୍ଶନରେ ଯୁଗ ପୁର ଧରି ଏକାନ୍ତ ଅନବଦ୍ୟ ଅବଦାନ ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତିକୁ ସମୃଦ୍ଧ କରିଛି । ଅତୀତରେ ଶାରବେଳ, ନରସିଂହ ଦେବ, କପିଳେନ୍ଦ୍ର ଦେବ, ଉତ୍କଳେନ୍ଦ୍ର ଦେବ ଏବଂ ଶାରଳା ଦାସ, ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ, ଉପେନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜ, ଶ୍ରୀମତୀ ରାମକୃଷ୍ଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯେଉଁ ପ୍ରମାଣ ପରାକାଷ୍ଠାର ପରିଚୟ ଦେଇ ଯାଇଛନ୍ତି ତାହା ବିରାଟଗଣୀୟ ।

ଏ ନାଟିର ସକଳ ପଦ୍ଧତି ତଥା ପୂଜା ପାର୍ବଣ ଏବଂ ସଂସ୍କୃତିକ ପରମ୍ପରାଗୁଡ଼ିକ ଏପରି ଭାବରେ ଗୋଟିକ ପରେ ଗୋଟିଏ ସଂଗୃହଣ ଯେ ଏହା ପ୍ରଚ୍ଛନ୍ନ ଭାବରେ ସଂସ୍କୃତିକ ଚେତନାର ସ୍ତରକୁ ଉନ୍ନତ ତଥା ପରିସ୍ପଷ୍ଟ କରିବାରେ ସର୍ବଦା ସହାୟକ ହୋଇ ଆସିଛି । ବହୁମୁଖୀ ଉନ୍ନତ, ପର୍ବ ପର୍ବାଣୀ ଆମ ଜନଜୀବନର ସହଚର ଓ ଓଡ଼ିଶାବାସୀଙ୍କ ବିଶିଷ୍ଟ ସଂସ୍କୃତିର ନିଦର୍ଶନ । ପର୍ବ ପାଳନ ଓ ଉତ୍ସବ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରକାର ମାନବର ମନୋହାରୀ ପ୍ରେରଣା ହିଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟ । ମାନବ ଜୀବନକୁ ସରସ ସୁନ୍ଦର କରିବା ସହିତ ବ୍ୟକ୍ତି ଚିତ୍ତରେ ସତ୍ତ୍ୱ ପ୍ରକୃତି ସାହସ ତଥା କାର୍ଯ୍ୟନିପୁଣ କରିବାରେ ଏହା ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ସରଳ ବିଶ୍ୱାସୀ ମଣିଷ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶରେ ଶୁଦ୍ଧପୂତ ଆନନ୍ଦ ମଧ୍ୟମରେ ଏକନିଶ୍ଚିତ ସତ୍ତ୍ୱ ଆଣିବା ନିମନ୍ତେ ଏହା ଏକ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା କରିବାର ଅଧିକାରୀ ହେବ ନାହିଁ ।

କେବଳ ନାଟିର ଗୌରବ, ମହତ୍ତ୍ୱ ଏବଂ ଆଦର୍ଶ ହିଁ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥାଏ ସେ ନାଟିର ବିଭିନ୍ନ ସଂସ୍କୃତିକ କାର୍ଯ୍ୟ ସମଗ୍ର । ଯେଉଁ ନାଟିର ସଂସ୍କୃତି ଯେତେ ମହାନ ସେ ନାଟି ସେତିକି ସୁନ୍ଦର । ଶୁଦ୍ଧପୂତ ଓଡ଼ିଆ ପୁସ୍ତକୀ ଗୌରବ ସାହସିକତା ବଳ ବିଷମ କେବଳ ସର୍ବ ନୁହେଁ ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରମାଣିତ କରି ଆସିଛି । ନିଜର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ବଳରେ ସମଗ୍ର ବେଳାକାଳରେ ଗଢ଼ି ତୋଳିଛି ଏ ନାଟିର ଅନୁରାଗୀ ମୁକ୍ତି କୋଶାଳ । କୋଶାଳର କମନୀୟ ମୂର୍ତ୍ତି ମଧ୍ୟରେ

କେବଳ ଉଚ୍ଚଳୀୟ ଶୁଭକାଳ ନିଶ୍ଚିତ ବିଷୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚଳୀୟ କଳାର ଉଚ୍ଚତମ ମାଧ୍ୟମରେ ଉଚ୍ଚଳୀୟ ସଂସ୍କୃତିର ଗୌରବ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିତ ହେଉଥାଏ । କେବଳ ଏତିକି ନୁହେଁ ନାଟିର ମହତ୍ତ୍ୱ ରଖିବା ପାଇଁ, ଏ ନାଟିକୁ ବଳିଷ୍ଠ କରିବା ନିମନ୍ତେ ନିଜେ ନରମାଥ ପାଲଟି ବେଶ ସାଜିବାକୁ ଚୁକ୍ତା ପ୍ରକାଶ କରି ନାହାନ୍ତି । କଳିଙ୍ଗ ଯୁଦ୍ଧରେ ବ୍ୟାଗ୍ରାଜ୍ଞକୁ ଧର୍ମାଗୋକରେ ପରିଣତ କରି ସମାଜକୁ ନୂତନ ଦିଗ୍‌ଦର୍ଶନରେ ଆଲୋକିତ କରିବାରେ ଏ ନାଟିର ପ୍ରସାଦ ମଧ୍ୟ ବହୁ ନୁହେଁ । ଗହ ଗହ ବର୍ଷ ତଳେ ମଧ୍ୟ ଏ ନାଟି ସମୁଦ୍ର ବନ୍ଧରେ ନିଜର ବୀରତ୍ୱ ନିଦର୍ଶନ ଦର୍ଶାଇ ଗଭା, ବୋଞ୍ଚିତ, ସୁମାଗ ବାଲିଦ୍ୱୀପ ଆଦି ବହୁ ଦେଶ ସହିତ ବାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହୋଇପାରିଛି । ପୁତଳା ଆମ ସଭ୍ୟତା ଓ ସଂସ୍କୃତି କେବଳ ପ୍ରାଚୀନ ନୁହେଁ, ବହୁ ଭାବରେ ବିକାଶ ବୃଦ୍ଧି ଓ ବିକଶିତ ମଧ୍ୟ ।

ବାସ୍ତବିକ ଏ ନାଟିର ଗୌରବୋଦ୍ଧକ ଇତିହାସ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ମହତ୍ତ୍ୱ କରିବିଏ କିମ୍ପୁ ଦୁଃଖ ଲାଗେ ଆଜି ନାଟିର ଶୁଭ ଅବସ୍ଥାକୁ ଦେଖି । କାହିଁ ସେ ପାଇଲ, କାହିଁ ସେ ପରମା, କାହିଁ ସେ ସାଧକ ପୁଅ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଆଜି ଏ ନାଟି ଗଢ଼ିତ । ଆଧୁନିକତା ନାମରେ ପ୍ରାଚୀନ ସଂସ୍କୃତି ନିଷ୍ପ୍ରହତା ଆଜି ମାନବର ଏକ ସହଜାତ ପ୍ରକୃତି ହୋଇଗଲାଣି । ଜୀବନ ଯାଗ ପଥର ପ୍ରାଚୀନତାକୁ ନେଲାଣି ଦେଇ ଦେଲାଣି ଏ ନାଟି । ପ୍ରାଚୀନ ସଂସ୍କୃତି ତଥା ଏକାନ୍ତକୁ ଚମତ୍କାର ଭୁଲି ବସିଲାଣି । ନିପା, ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ତାମସିକତାର ଘୋର କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତର ଅବକାଶର ସମ୍ଭବ ଭିତରେ ଏ ନାଟି ଶ୍ୱାସରୁଦ୍ଧ ହେବାକୁ ବସିଲାଣି । ଆଜିର ଏ ଅବସ୍ଥା ପାଇଁ ଦାୟୀ କିଏ? ଏ ନାଟି କେବଳ ଅତୀତକୁ ଖୁସିବା ଦାର ହେଉଛି । କିଏ ବାହାକୁ ବା ବହିତ? କିଏ ବାହାକୁ ଚଠାଇବ? କିଏ ଦେବ ପ୍ରେରଣା? କିଏ ହେବ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ?? ଏନିତି ଯଦି ହୁଏ ତେନ ଏ ମହାନ ସଂସ୍କୃତି ତଥା ଏକାନ୍ତର ବିଲୋପ ସାଧନ ହିଁ ହେବ ।

ସୁଖର କଥା, ମାନବର ସଂସ୍କୃତି ମଣି ଶ୍ରୀ ଶରତ କୁମାର କରଙ୍କ ରଚନାରେ ଏବେ ଟିକି ସହରରେ ସାହିତ୍ୟ ସଂସ୍କୃତି ପ୍ରମାଣୋତ୍ସବ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇ ଓଡ଼ିଆ ସଂସ୍କୃତିକୁ ଟିକି ଦରକାରରେ ଉପସ୍ଥାପନା କରି ପ୍ରଶଂସନୀୟ ପଦକ୍ଷେପ ନେଉଛନ୍ତି । ପାଇଲ

ଆଖଡ଼ାକୁ ପୁନରୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ପାଇକ ଏକାଡେମୀ ବା ବେସାମରିକ ଶାଗାରିକ ଶିକ୍ଷା ଏକାଡେମୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛନ୍ତି । ଅତୀତର ବୋଇତ ବାଣିଜ୍ୟ ପରମ୍ପରାକୁ ପୁନର୍ନୀତିତ କରିବା ପାଇଁ ଆଗାମୀ କାର୍ତ୍ତିକ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ତିଥିରେ ପାରାଦ୍ୱୀପରୁ ବାଲିଦ୍ୱୀପ ଅଭିମୁଖେ ଏକ ଜାହାଜ ପଠାଇବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇ ପୁଣ୍ୟନଦୀ ବିଲୁ ବାରୁ ଥାଇ ଏକ ଅଭିନବ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇଛନ୍ତି ।

ଏହିଭଳି ଗୋଟିକ ପରେ ଗୋଟିଏ ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଇ ପାରିବ ଏ ଲାଟି ଅବିଳସେ ତା'ର ଗୌରବ ଫେରାଇ ଆଣି ପାରିବ, ସେହିପରି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ଡଃ/ସିନେଗା
ଗାନ୍ଧିନୀ

ଓଡ଼ିଶା ହାଇକୋର୍ଟର ମାନ୍ୟବର ପୁଣ୍ୟ ବିଶ୍ୱରାୟ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବନଘୋଷୀଲାଲ୍ ହଂସାରିଆ ନବ ନିଯୁକ୍ତ ବିଶ୍ୱରାୟତମାନଙ୍କୁ ଉପସ୍ଥ ପାଠ କରାଉଛନ୍ତି ।

ସାଧାରଣ ବଞ୍ଚନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଯୋଗାଣ ନିଗମ

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ପ୍ରସାଦ ଦାସ

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଯୋଗାଣ ନିଗମର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ବା ୧୯୮୦ ମସିହା ଡିସେମ୍ବର ମାସ ୩ ତାରିଖଠାରୁ ଏହା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ମହାନୀତ ସଂସ୍ଥା ଭାବରେ ସାଧାରଣ ବଞ୍ଚନ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥାଏ ବୁଲ, ଚିନି, ଗହମ ଓ ଆମଦାନୀକୃତ ଖାଇବା ତେଲର ପରିଚାଳନା ବଞ୍ଚନ କରି ଆସୁଅଛି । ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଖାଦ୍ୟ ଓ ଯୋଗାଣ ବିଭାଗରୁ ପ୍ରାୟ ନାହିଁକି ଅଂଶ ଭିତ୍ତିରେ ଉପରୋକ୍ତ ସମଗ୍ରୀଭୂତିକର ବଞ୍ଚନ ଭାର ଯୋଗାଣ ନିଗମ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଛି । ଗରତୀୟ ଖାଦ୍ୟ ନିଗମର ଉତ୍ପାଦନଶକ୍ତିକୁ ଯୋଗାଣ ନିଗମ ବୁଲ, ଗହମ, ଚିନି ଏବଂ ଷ୍ଟେଟ୍ ଟ୍ରେଡିଂ କର୍ପୋରେସନ୍‌ରୁ ଆମଦାନୀକୃତ ଖାଇବା ତେଲ ଉପାଦାନ । ୧୯୯୧-୯୨ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ ୧୧-୪-୧୯୯୧ ଠାରୁ ୩୧-୩-୧୯୯୧ ମଧ୍ୟରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପରିମାଣର ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକୀୟ ପଦାର୍ଥ ସା-ବୁଲ, ଗହମ ଓ ଚିନି ୩୦୨ଟି ବେସରକାରୀ ଓ ୩୨ଟି ସରକାରୀ ଷ୍ଟୋରେଜ୍ ଏଜେଣ୍ଟଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ କାରବାର କରାଯାଇଛି ।

	ସରକାରଙ୍କଠାରୁ ଅନୁକୃତ ଅଂଶ (ନେଟ୍‌ସ୍ ଟନ୍ ହିସାବରେ)	ଉପାଦାନସୂତା ପରିମାଣ (ନେଟ୍‌ସ୍ ଟନ୍ ହିସାବରେ)	ସାଧାରଣ ବଞ୍ଚନ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥାଏ କିମ୍ବା ସାଧାରଣ ପରିମାଣ
ବୁଲ	୧,୬୩,୮୮୧-୮	୧,୩୦,୬୧୬-୪୧୪	୧,୧୦,୪୮୬-୭୯୪
ଗହମ	୨,୫୩,୯୪୭	୨,୨୨,୨୨୬-୪୫୫	୨,୨୪,୯୪୨-୦୫୮
ଚିନି	୧,୫୫,୫୦୨-୦୦	୧,୫୨,୫୦୫-୦୦୭	୧,୫୫,୩୮୯-୯୧

ଏହି ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ୧,୪୪୦ ଟନ୍ ଆମଦାନୀକୃତ ଖାଇବା ତେଲ ଷ୍ଟେଟ୍ ଟ୍ରେଡିଂ କର୍ପୋରେସନ୍‌ର ଉତ୍ପାଦନରୁ ଉପାଦାନ ସାଧାରଣ ବଞ୍ଚନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମାଧ୍ୟମରେ ୧୪ଟି ପରିବହନ ତଥା ଉତ୍ପାଦନ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନଙ୍କ କର୍ମିଆରେ ଖାଉଟୀମାନଙ୍କୁ ବଞ୍ଚନ କରାଯାଇଥିଲା । ଉପରୋକ୍ତ ପରିମାଣ ୧୯୯୧ ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ ମାସରେ କଲକା ଅଂଶ । ୧୯୮୫ ମସିହା ଡିସେମ୍ବର ପହିଲାଠାରୁ ଉପର ୯ଟି ଆଦିବାସୀ ଅଧ୍ୟୁଷିତ ଜିଲ୍ଲାର ୧୧୮ଟି ମଞ୍ଚଳରେ ବୁଲ ଓ ଗହମ ସରକାରୀ ମୂଲ୍ୟରେ ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କୁ ଯୋଗାଇ ଦେବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯୋଗାଣ ନିଗମ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଛି ।

ଏହି ଯୋଜନାରେ ବୁଲ, ଗହମ ସରକାରୀ ମୂଲ୍ୟରେ ପାଇବା ପାଇଁ ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କୁ ସର୍ବିକାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ୧୯୯୧ ଅପ୍ରେଲ ମାସଠାରୁ ୧୯୯୨ ମାର୍ଚ୍ଚ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ସରକାର ଦେଇଥିବା ୧,୮୪,୯୦୬-୨୦ ଟନ୍ ବୁଲ ଓ ୪୫,୭୦୬ ଟନ୍ ଗହମ ମଧ୍ୟରୁ ୧,୬୮,୨୯୯-୮୦୨ ଟନ୍ ଓ ୪୪,୧୧୧,୭୧୧ ଟନ୍ ଗହମ ଉପାଦାନ କରି ଏବଂ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ୧,୧୭,୧୫୩-୬୪୫ ଟନ୍ ବୁଲ ଓ ୪୪,୦୪୯-୯୩୫ ଟନ୍ ଗହମ ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବଞ୍ଚନ କରାଯାଇଛି । ଏହି ଯୋଜନାରୁ ୧-୬-୧୯୯୨ ତାରିଖଠାରୁ ଅଣସମନ୍ୱିତ ଆଦିବାସୀ ଉନ୍ନୟନ ପ୍ରକଳ୍ପ ଅଧିକର ୨୫ଟି ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରସାରିତ ଅଧିକ ଅନ୍ତର୍ଗତ ବୁଲମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପ୍ରସାରିତ କରାଯାଇଛି । ଭାରତ ସରକାର ଉପରୋକ୍ତ ବୁଲମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅତିରିକ୍ତ ଖାଦ୍ୟଗ୍ରାହ୍ୟ କୋଟା ମଧ୍ୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ସରକାର ମଧ୍ୟ ଅଣସମନ୍ୱିତ ଆଦିବାସୀ ଉନ୍ନୟନ ପ୍ରକଳ୍ପ ଅଧିକର ଦୁଷ୍ଟ ନିରାଶ୍ରୟ ଯଥା-ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ ଭଣ୍ଡା ପ୍ରାୟ ବ୍ୟକ୍ତି, ବିଧବା ଭଣ୍ଡା ପ୍ରାୟ ନାରୀ, ଶାରୀରିକ ବିକଳାଙ୍ଗ ବ୍ୟକ୍ତି, ପୁଚିତ ଦାସନ ଶ୍ରମିକ ଓ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଅନୁସ୍ଥାନମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ଅନାଥାଶ୍ରମର ଅନ୍ତେବାସୀମାନଙ୍କ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସହାୟତା ପାଇଁ ଏକ ଅନୁଦାନ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିଛନ୍ତି । ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପରୋକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ୧୪,୧୮୫,୫୯୮ ଟନ୍ ବୁଲ ବି: ଗ୍ରା: ପ୍ରତି ୨ ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସର୍ବିକାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ ବଞ୍ଚନ କରାଯାଇଛି ।

ଆମଦାନୀକୃତ ଖାଇବା ତେଲର ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସୁଦୃଢ଼ୀଭାବେ ପୁରଣ ତଥା ଶୋଲା ବଜାରରେ ଏହାକୁ ସହଜଲଭ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯୋଗାଣ ନିଗମ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଟେଲିକମିଉନିକେସନ୍‌ର ସହାୟତା ସହ ସହଯୋଗରେ ଅପ୍ରେଲ ୧୯୯୧ରୁ ଅକ୍ଟୋବର ୧୯୯୧ ମସିହା ମଧ୍ୟରେ ସାଧାରଣ ବଞ୍ଚନ ଯୋଜନା କରିଥାଏ ୧,୨୫୨ ଟନ୍ ପାମୋଲିନ୍ ତେଲ ଛୋଟ ପ୍ୟାକେଟ୍‌ରେ ବଞ୍ଚନ କରିଛି ।

ଶୋଲା ବଜାରରେ ଚାଲିର ମୂଲ୍ୟ ବୃଦ୍ଧିକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବା ପାଇଁ ଯୋଗାଣ ନିଗମ ୩୦୦ ଟନ୍ ଏ: ଟି: ପି: ଚାଲି ଟଙ୍କା ପାଇଁ ରୁଟି କରି ୧୯୯୧-୯୨ ମଧ୍ୟରେ ୨୨୨ ଟନ୍ ସାଧାରଣ ବଞ୍ଚନ ପ୍ରଣାଳୀ କରିଥାଏ ଏବଂ ଆଦର୍ଶ ପୁଲ୍‌ର ମୂଲ୍ୟ ବୋକାଳମାନଙ୍କରେ କିଲୋ ପ୍ରତି ୯ ଟଙ୍କା ଦରରେ ବଞ୍ଚନ ପାଇଁ ଉପାଦାନ । ସର୍ବସାଧାରଣରେ ଏହି ଚାଲିକୁ କମ୍ ମୂଲ୍ୟରେ ବିକି ଅଧିକ ଲୋକପ୍ରିୟ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯୋଗାଣ ନିଗମ ଏହାକୁ ସାଧାରଣ ବଞ୍ଚନର ଏକ ସ୍ଥାୟୀ ପାମଗ୍ରୀ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଛି ।

ବଜାରର ଦାମ୍ ଅତ୍ୟଧିକ ଥିବା ସମୟରେ ପରିମିତ ମୂଲ୍ୟରେ ଆମ୍ବୁ ପ୍ରାୟକୁ ପ୍ରମିଶ୍ରିତ କରିବା ପାଇଁ ଯୋଗାଣ ନିଗମ ଆମ୍ବୁ ସଂଗ୍ରହ

କାର୍ଯ୍ୟ ହାତକୁ ନେଇଅଛି । ଏହି ବର୍ଷ ନିଗମ ନାଫେଡ୍ (NAFED) ମାଧ୍ୟମରେ ଓ ସିଧାସଳଖ ଭାବେ ୧,୨୭୭ ଟନ୍ ଆଳୁ ସଂଗ୍ରହ କରିଛି ଏବଂ ଯଥା ସମୟରେ ବଜାରକୁ ଛାଡ଼ିବା ପାଇଁ ଦୁଇଟି ଶୀତଳ ଉତ୍ସାହରେ ରଖାଯାଇଛି । ପଡ଼ିକାଢ଼ି ନଥିବା ଓ ବନ୍ଧି ବାସିମାନଙ୍କୁ ଉଚିତ୍ ମୂଲ୍ୟରେ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକୀୟ ସାମଗ୍ରୀ ଯୋଗାଇ ଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଗମ ନିମ୍ନଲିଖିତ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ଆଦର୍ଶ ସୁଲଭ ମୂଲ୍ୟ ଦୋକାନମାନ ଖୋଲିଛି ।

କ୍ର. ସଂ.	ସ୍ଥାନ ନାମ	ଆଦର୍ଶ ସୁଲଭ ମୂଲ୍ୟ ଦୋକାନର ସଂଖ୍ୟା
(୧)	ବାଲେଶ୍ୱର (ସେର)	୧
(୨)	କଟକ (ସେର)	୨
(୩)	ଭୁବନେଶ୍ୱର (ସେର)	୫
(୪)	ପୁରୀ (ସେର)	୧
(୫)	କୋଣାର୍କ (ସେର)	୧
(୬)	ବେଲୁଣ୍ଡି (କୋନାର୍କସାହରା)	୧
(୭)	କେଶିକର (ସେର)	୧
(୮)	ପସରପୁର (ସେର)	୧
(୯)	ବ୍ରହ୍ମପୁର (ରଞ୍ଜାମ)	୧
(୧୦)	ପୁରୁଣେଡ଼ି (ସେର)	୧
(୧୧)	ଦେବନାଗ	୧
(୧୨)	ଉତ୍ତୁଖ	୧
	ମୋଟ	୧୨

ଅବସ୍ଥାପିତ ଦୋକାନଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟତୀତ ଯଥେଷ୍ଟ ସଂଖ୍ୟାରେ ଅନୁରୂପ ବିକ୍ରୟ କେନ୍ଦ୍ର ରାଜ୍ୟର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ଆବଶ୍ୟକତାନୁସାରେ ଖୋଲାଯିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ରହିଛି ।

ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କର ଦ୍ୱାରଦେଶରେ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକୀୟ ସାମଗ୍ରୀ ଯଥା-ଗୁଜର, ଗହମ, ଚିନି, କିରୋସିନ୍ ଓ ଜନତା ଧୋତି ଇତ୍ୟାଦିକୁ ପହଞ୍ଚାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହାଟ ବିଡ଼ି ଯୋଜନା ରାଜ୍ୟର ୮ଟି ଜିଲ୍ଲାର ୧୧୭ଟି ମଞ୍ଚଳରେ ୨୦ଟି ଅଣସମନ୍ୱିତ ଆଦିବାସୀ ଉନ୍ନୟନ ପ୍ରକଳ୍ପ ଅଞ୍ଚଳରେ ଭ୍ରାମ୍ୟମାଣ ସାନ ସାହାଯ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇଛି । ନିଗମର ନିଜସ୍ୱ ଟ୍ୟାଟି ସାନ ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ ଉତ୍ପାଦରେ ଅଣାଯାଇ ମୋଟ ୫୪ଟି ସାନ ସାହାଯ୍ୟରେ ଏହି ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇଛି । ୧୯୯୨-୯୩ ମଧ୍ୟରେ ଆଉରି ୧୨ଟି ସାନ ଫସ୍ତ ଦେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଅଛି । ଗୋଟିଏ ସୁଚିତ୍ରିତ ଯୋଜନାନୁସାରେ ଭ୍ରାମ୍ୟମାଣ ସାନ ସହିତ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ସଂଖ୍ୟକ କର୍ମଚାରୀମାନେ ପ୍ରଧାନ ହାଟଗୁଡ଼ିକୁ ଯାଇ ସରକାରୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ମୂଲ୍ୟରେ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକୀୟ ପଦାର୍ଥଗୁଡ଼ିକୁ ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କୁ ବିକ୍ରି କରିଥାନ୍ତି । ସମନ୍ୱିତ ଆଦିବାସୀ ଉନ୍ନୟନ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇଥିବା ଅଞ୍ଚଳରେ ସୁତନ୍ତ୍ର ପଡ଼ିକାଢ଼ିମାନ ବିଆଯାଇଛି । ଏହି ଯୋଜନା ସେମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ ଦିଗରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଗ୍ରଗତି କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଅସାଧୁ ବ୍ୟବସାୟୀମାନଙ୍କ ଅତ୍ୟାଧୁରକୁ ମଧ୍ୟ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିଅଛି ।

ଧାନ ସଂଗ୍ରହ :

ଅଭାବଗ୍ରସ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ଧାନ ବିକ୍ରି ଅଭିଯୋଗର ନିରାକରଣ ପାଇଁ ଏବଂ ବଳକା ଧାନ ସଞ୍ଚୟ ପାଇଁ ଯୋଗାଣ ନିଗମ କୋରାପୁଟ,

ରଞ୍ଜାମ, ଫୁଲବାଣୀ, କଳାହାଣ୍ଡି ଓ ପସରପୁରଜିଲ୍ଲାମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ରମାନ ଖୋଲି ସିଧାସଳଖ ଧାନ ସଂଗ୍ରହ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ହାତକୁ ନେଇଛି । ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୧୦,୨୮୬-୨୩୯ ଟନ୍ ଧାନ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ୫,୭୭୧-୦୮୬ ଟନ୍ ଗୁଉଳ ଭାରତୀୟ ଉପ ନିଗମକୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯାଇଛି ।

ଚଳିତ ଶରୀଫ ବର୍ଷରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଶାସ୍ୟ ଓ ଯୋଗାଣ ବିଭାଗ ଯୋଗାଣ ନିଗମକୁ ଧାନ ସଂଗ୍ରହ ପାଇଁ ନିୟୋଜିତ କରିଛନ୍ତି । ୭୫,୦୦୦ ଟନ୍ ଧାନ ସଂଗ୍ରହ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରାଯାଇଛି । ଭାରତୀୟ ଶାସ୍ୟ ନିଗମର ଉପ ପ୍ରତିନିଧି ଭାବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିଲ୍ଲାରେ ଫସ୍ତ କେନ୍ଦ୍ରମାନ ଖୋଲି ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାଲିକମାନଙ୍କ କରିଆରେ ଧାନ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ ଯୋଗାଣ ନିଗମ ସ୍ଥିର କରିଛି ।

	ନିଗମ ଦ୍ୱାରା ସିଧାସଳଖ ସ୍ୱୟଂ କରାଯାଇଥିବା ଚର୍ଚ୍ଚନା	ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମଣିଫ	ଭାରତୀୟ ଶାସ୍ୟ ନିଗମ ଦ୍ୱାରା ସିଧାସଳଖ କରାଯାଇଥିବା ଚର୍ଚ୍ଚନା	ଉପସ୍ଥାପନା
(୧) କୋରାପୁଟ	୩୦୬-୧୧୬	୨୮୨-୫୧୧	୨୦୧-୫୧୧	୫୮୯-୧୩୮
(୨) କୋଣାର୍କ		୧୧୧୧-୩୮୦		୧୨୨୨-୩୮୦
(୩) ରଞ୍ଜାମ	୫୨୬-୨୩୫	୧୦୫୮-୪୩୫	୩୫୧-୦୦୫	୧୯୩୫-୬୭୫
(୪) ପସରପୁର		୫୩୯୫-୫୫୧		୫୯୩୫-୫୫୧
(୫) କୋଣାର୍କ		୫୨୩-୮୯୫		୫୨୩-୮୯୫
	୮୬୦-୩୧୧	୯୯୫୮-୮୮୮	୫୫୨-୫୧୬	୧୩୯୫-୧୩୮

୧୯୯୨-୯୩ ମସିହା ପାଇଁ ଯୋଜନା ଓ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ :

(କ) ଗୁଉଳ, ଗହମ, ଚିନି ଓ ପାନୋଲିନ୍ ଡେଲର ବେସରକାରୀ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏନେନ୍ଦ୍ରମାନଙ୍କ କରିଆରେ ବଞ୍ଚନ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ପରିଚାଳିତ ହୁଅନ୍ତୁ ଏଡ଼ାଇବା ପାଇଁ ଯୋଗାଣ ନିଗମ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏନେନ୍ଦ୍ରୀ ହାତକୁ ନେବା ପାଇଁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରୁଛି । ପରୀକ୍ଷାମୂଳକ ଭାବରେ କଳାହାଣ୍ଡି, ଫୁଲବାଣୀ, କୋରାପୁଟ ଜିଲ୍ଲାମାନଙ୍କର କେତେକ ବ୍ଲକ୍ ଓ ଭୁବନେଶ୍ୱର ନଗରପାଳିକା ଅଞ୍ଚଳର କେତେକ ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଇଁ ଉତ୍ସାହୀ ପାଇଁ ଉତ୍ସାହୀ ଓ ବଞ୍ଚନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହାତକୁ ନେଇଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିଲ୍ଲା ଓ ଉପଖଣ୍ଡର ଉଚ୍ଚ ମହକୁମାରେ ଉତ୍ସାହୀ ଗ୍ରହ ଖୋଲିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମ୍ପର୍କରେ ପରୀକ୍ଷା ନିରୀକ୍ଷା ଚାଲିଛି ।

(ଖ) ୧୯୯୨-୯୩ ବର୍ଷରେ ଧାନ ସଂଗ୍ରହ ଓ କ୍ରୟମାନଙ୍କୁ ସମାୟକ ମୂଲ୍ୟ ଦେବା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ଅଧିକ ଦୂରାନ୍ୱିତ କରିବା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ହାତକୁ ନିଆଯାଇଛି । ସଂଗ୍ରହ ନିମ୍ନମାନଙ୍କ ଗତାବ୍ଦୀ

କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଏହି ଯୋଜନାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିଆଯାଇଛି ।

କୋ ଆଦର୍ଶ ସୁଲଭ ମୂଲ୍ୟ ଦୋକାନ ସଂକଳ୍ପ ଲୋକପ୍ରିୟତା-ପ୍ରଦାନ କରିଛି । ଏହି ୧୯୯୩-୯୪ ବର୍ଷରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିଲ୍ଲା ଓ ସ୍ୱୟଂସାହାୟକ ସଦନ ମହକୁମାରେ ଏହି ଦୋକାନ ଖୋଲିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ରହିଛି ।

ଉଦ୍ୟୋଗ ବୈଦ୍ୟ ଉପାଦେୟତାମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକୀୟ ସାମଗ୍ରୀ ବିତରଣ କରିବା ଦିଗରେ ଯୋଗାଣ ନିଗମର ବଜାର ହସ୍ତକ୍ଷେପ ନିୟୋଜିତ ହେଉଛି । ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି

ଅବଶ୍ୟକ ବାଣୀ ଉତ୍ତମ ମୁଖ୍ୟ ବାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଓ ଗାଣା କାର୍ଯ୍ୟାଳୟମାନଙ୍କରେ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଛି ।

ଭ୍ରାମ୍ୟମାଣ ଦୋକାନ ଯୋଜନାର ଲୋକପ୍ରିୟତା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଓ ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦେଶରେ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ପଦାର୍ଥ ପହଞ୍ଚାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଗମ ନିଜସ୍ୱ ସାଧନ ସଂଖ୍ୟାକୁ ଅଧିକ ସମ୍ପ୍ରସାରଣ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଛି ।

ଗାଧାରୀ ପରିବହନ,
ଓଡ଼ିଶା ଯୋଗାଣ ନିଗମ, ଭୁବନେଶ୍ୱର ।

ମାହାତ୍ମା କୁସୁମ୍ଭାରାଣୀଙ୍କ କଟକ କର୍ମଜୀବୀ ସାମ୍ପାଦକ ସଦନ ପ୍ରଥମ ବାର୍ଷିକୀ ଉତ୍ସବରେ ଗାନ୍ଧୀ ଯୋଗାଣ ବିଭାଗ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବିଶ୍ୱଭୂଷଣ ହରିଚନ୍ଦନ ଉଦ୍‌ବୋଧନ ଦେଉଛନ୍ତି (୨୭/୭) ।

ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାକ୍ଷରତା ଅଭିପ୍ରେରଣା ପାଇଁ ଛତାନ୍ତତ୍ୟ

● ବାଣୀନାଥ ବାରିକ

୧୯୯୧ ମସିହା ଜନଗଣନା ହିସାବରୁ ଜଣାଯାଏ ଆମ ଦେଶର ସାକ୍ଷରତା ହାର ଶତକଡ଼ା ୫୨ ଭାଗ ଓ ଆମ ଓଡ଼ିଶାର ସାକ୍ଷରତା ହାର ୪୮ ଭାଗ । ସାର୍ବଜନୀନ ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନରେ ନୌକିକ ନୀତି ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅଦ୍ୟାବଧି ଆମ ଲୋକସଂଖ୍ୟାର ପ୍ରାୟ ଅର୍ଧାଧିକ ନିରକ୍ଷର । ପରିତାପର ବିଷୟ ଯେ, ପୁରୁଷ ଚଳନରେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନେ ଆହୁରି ନିମ୍ନସ୍ତରରେ ଅଛନ୍ତି । ହାତାହାରି ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଲେଖ୍ୟପତି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ଏହି ନିରକ୍ଷରତା ଅଭିଗ୍ରାସ ଭଳି କାମ କରି ସମାଜର ଏକ କଳଙ୍କର ଗୁଣ୍ଡଳ ବହନ କରିଛି । ନିରକ୍ଷର ଲୋକେ ସବୁବେଳେ ଅସାଧୁ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଗୋଷ୍ଠୀରେ ଅହରହ ପାହୁଡ଼ି । ଏଥି ପାଇଁ ପରଜାତର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାକ୍ଷରତାର ଅଭିଯାନ ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି । ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜ୍ୟର ୪ ଗୋଟି ଜିଲ୍ଲା ଯଥା-ସୁନ୍ଦରଗଡ଼, ଗଞ୍ଜାମ, କେନ୍ଦୁଝର ଓ ତେଜାନାଳ ଜିଲ୍ଲାକୁ ପରିସରଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ପୁଣି ଏବେ ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଜିଲ୍ଲାରେ ସାକ୍ଷରତା ଅଭିଯାନ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଛି । ଏହି ଜିଲ୍ଲାର ସାକ୍ଷରତା ହାର ଶତକଡ଼ା ୩୧ ଭାଗ ଥିଲାବେଳେ ମହିଳାମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷରତା ହାର ୧୯ ଭାଗ ମାତ୍ର । ଯେଉଁଠାରେ ଏତେ ଅଳ୍ପ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ସାକ୍ଷର, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯେତେ ପ୍ରକାର ଉନ୍ନତମୂଲ୍ୟକ ଯୋଜନା ବାସ୍ତବ୍ୟକାରୀ କଲେ ମଧ୍ୟ ତାହା ଅକ୍ଷମ ହେବା ଦିଗରେ ବନ୍ଧନା କରିବା ବାହୁଲ୍ୟ ମାତ୍ର । ସେଥିପାଇଁ ମଣିଷ ଦାରିଦ୍ର୍ୟର କଷ୍ଟାପାତରୁ ବିପତ୍ତି ମୁକ୍ତି ପାଇପାରିବ, ସେ ଦିଗରେ ସଚେତନତା ପୁଷ୍ଟି କରାଯିବା ଦରକାର । ତାହାହେଲେ ବାକ୍ସକ ଶିକ୍ଷା ସଫଳତା ଲାଭ କରିପାରିବ । ସେମାନଙ୍କୁ ସଚେତନ ନକରି କେବଳ ସମ୍ଭଳ ଯୋଗାଇଲେ ମଣିଷ ତାହାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିବ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ବାକ୍ସକ ଶିକ୍ଷାର ଅନ୍ୟ ନାନ ସଚେତନତା ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ଶିକ୍ଷା ହିଁ ମାନବର ନୌକିକ ଉପାଦାନ । ଏକ ବୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ସାର ଯେପରି ନୌକିକ ଉପାଦାନ ହୋଇଥାଏ, ସେହିପରି ମଣିଷ ପାଇଁ ଶିକ୍ଷାର ଆବଶ୍ୟକତା ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ । ଏହା ମଣିଷର ବୈଷୟିକ, ଗାରିବିକ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିକାଶର ଅଭିବୃଦ୍ଧିରେ ବ୍ୟବହାରିକ ଜ୍ଞାନକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରି ଆଣି ଦିଏ ନୁତନ କଳା କୁଶଳତା ।

ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହିସାବରୁ ସପ୍ତମ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିବା ନିରକ୍ଷରତାର ଏକ ପର୍ବତକୁ ଚାଲିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ଦାୟିତ୍ଵ ଓ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ରହିଛି । ଏତେ ବଡ଼ ସମସ୍ୟାର ବିପତ୍ତି ଦୂର କରାଯାଇ ପାରିବ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ପ୍ରକଳ୍ପମାନ ପ୍ରଚଳନ କରାଯାଇଛି । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷାର ସୁଯୋଗ ଦେବା କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ

ବ୍ୟାପାର ହୋଇଥିବାରୁ ସାଧାରଣ ଭାବରେ ଲିଖନ, ପଠନ ଓ ଗଣିତ ଜ୍ଞାନ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିବାର ପଦକ୍ଷେପମାନ ନିଆଯାଉଛି । ଏକ ଜାତୀୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହିସାବରେ ବିବେଚନା କରିବା ଉନ୍ନେ ଉନ୍ନେ ପ୍ରକଳ୍ପକୁ ସଫଳ ରୂପାସନ ଦେବା ପାଇଁ ଜନସହଯୋଗ ସର୍ବ ଆବଶ୍ୟକ ।

ସାକ୍ଷରତା ଅଭିଯାନରେ ଗଣ ମାଧ୍ୟମର ଭୂମିକା ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ । ଗଣ ମାଧ୍ୟମକୁ ଅର୍ଜ୍ଜୀକାର କରିବାକୁ ହେଲେ ଲୋକ ସଂସ୍କୃତିକୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଏହାଦ୍ଵାରା ଜନଶିକ୍ଷା ଅଯୋଗ ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ ପୁଷ୍ଟି ହୁଏ ଓ ନିରକ୍ଷର ଜନଗଣ ନିଜକୁ ସାମିର କରି ସଫଳତା ଦିଗରେ ସକ୍ଷମ ହୁଏ । ସେମାନେ ଯେଉଁ ଶେ ମାଧ୍ୟମଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲା ଲୋକଗୀତ ଓ ଲୋକନୃତ୍ୟ । ଯଥା-ପାଲା ଗାଥା, ଦାସକାଠିଆ, ଚଢ଼େଝାଳ, ଛତାନ୍ତତ୍ୟ, ପୁମୁରା, ତାଲଖାଇ ଇତ୍ୟାଦି । ଉତ୍ତର ଓଡ଼ିଶାର ଯେଉଁ ପ୍ରକାରର ଗଣ ମାଧ୍ୟମ ରହିଛି ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ମୟୂରଭଞ୍ଜର ଛତାନ୍ତତ୍ୟ ଏକ ଗଞ୍ଜିଗାଳୀ ଲୋକପ୍ରିୟ ଗଣ ମାଧ୍ୟମ କହିଲେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବନାହିଁ । ତୈସ ପର୍ବ ସମୟରେ ଲୋକେ ଥିତି ଆଗୁଡ଼ର ସଦକାରେ ଏହି ନୃତ୍ୟକୁ ଉପଭୋଗ କରିଥାଆନ୍ତି ।

ଆମର ନିରକ୍ଷର ତଥା ଦରିଦ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କର ଆକର୍ଷଣରୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରୁ ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଛତାନ୍ତତ୍ୟ ମାଧ୍ୟମ ରୂପେ ବିବେଚନା କରାଯାଇଛି । ଏହାର ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରେ ଛତାନ୍ତତ୍ୟ ଦେଖିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ପରୋକ୍ଷରେ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରତି ମନୋନିବେଶ କରିବା । ଏଥି ସଙ୍ଗେ ଗତ ୦୯/୪/୧୯୯୧ ରିଖ ମୟୂରଭଞ୍ଜର ତୈସ ପର୍ବ ସମୟରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଉଥିବା ମଫସଲ ଓ ଗାଜ ଶାସନ କାର୍ଯ୍ୟ ଛତାନ୍ତତ୍ୟ ଉତ୍ସବ ପାଳନ କାଳରେ ଏକ ଜ୍ଞାନୀୟ ଲୋକ ମାଧ୍ୟମ ଭାବେ ବିନିଯୋଗ କର୍ମିଗାଳୀ ଆସୋଜିତ ହୋଇଥିଲା । ଗାନ୍ଧୀ ଜନଶିକ୍ଷା ସାଧନ କେନ୍ଦ୍ର ଜିଲ୍ଲା ଜନଶିକ୍ଷା ସଂସ୍ଥାର ସହାୟତାରେ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ସ୍ଵେଚ୍ଛାସେବୀ ଓ ସମାଜସେବୀ ସଫ ମହାରାଜା କୁଞ୍ଜବିହାରୀ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଏକ ଆଲୋଚନା ସଭା ଓ କର୍ମିଗାଳୀ ସମ୍ପର୍କ ପରାମର୍ଶକ୍ରମ ରାଜ୍ୟ ତଥା ଆଞ୍ଚଳିକ ସ୍ତରର ଶ୍ୟାମନୋନା ଶିକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ଛତାନ୍ତତ୍ୟ, କଳାକାର, ସାହିତ୍ୟିକ, ମାଧ୍ୟମ ବିଶେଷଜ୍ଞ, କେବଳ ବିଶେଷଜ୍ଞ, ସମାଜସେବୀ ପ୍ରମୁଖ ପ୍ରାୟ ପରୁଷ ଜଣଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ମତ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । କର୍ମିଗାଳୀ ଓ ଆଲୋଚନାତରଳ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଥିଲେ ଏହି ଲେଖକ । ଗାନ୍ଧୀ ଜନଶିକ୍ଷା ସାଧନ କେନ୍ଦ୍ରର ଉପନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଡଃ ଯେମନ୍ତ କୁମାର ଦାସ ପୁଣ୍ୟ

କ୍ଷା ଭାବରେ ଯୋଗଦେଇ ସମସ୍ତ ନିରକ୍ଷରଙ୍କଠାରେ ଜନଶିକ୍ଷାର ବାଣୀ ପହଞ୍ଚାଇବାକୁ ଯେଲେ ପାଲା, ଦାସକାଠିଆ, ସୁମୁଗା ପ୍ରଭୃତି ମାଧ୍ୟମ କରିବାକୁ ହେବ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଆକର୍ଷଣ କରିବା ଭଳି ଶିକ୍ଷା ପଦ୍ଧତୀ ସଫଳତାକୁ ଉତ୍ତମାକୁ ହେବ ବୋଲି କହିଥିଲେ । ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମସୁରଭଞ୍ଜର ଛତ୍ରଚୂଡ଼ା ମାଧ୍ୟମକୁ କିପରି ବିନିଯୋଗ କରାଯାଇ ପାରିବ ସେ ଦିଗରେ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ ।

ପରଦାକ୍ଷରେ ଆସ୍ପୋଦିତ ଏକ କର୍ମଶାଳାର ସମସ୍ତ ଅଂଶଗୁଣକାରୀ ଛତ୍ରଚୂଡ଼ାକୁ ଜନଶିକ୍ଷାର ମାଧ୍ୟମ ରୂପେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ଯେଲେ କେତେକ ନିୟମାବଳୀକୁ ପାଳନ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ।

ଏଥି ବ୍ୟତୀତ ଏକ ଉପସମିତି ଗଠିତ ହେଲାପରେ ଜନଶିକ୍ଷା ବିଭାଗ ସଂପର୍କିତ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ନିର୍ମାଣ ଜନଶିକ୍ଷା ବିଭାଗ ଅନୁମୋଦନ କ୍ଷମତା ପରେ ନୂତନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ଛୋଟ ଗରା ପୁତି ଲୋକମାନଙ୍କର ଆକର୍ଷଣ ବେଶୀ ରହୁଥିବାରୁ ଏବଂ ବେଳାକ୍ଷରେ ଏକାଧିକ ଜନଶିକ୍ଷା ସଂପର୍କିତ ଛତ୍ରଚୂଡ଼ା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ବ୍ୟୟବୃଦ୍ଧ ଓ ବଞ୍ଚିଯାଏ ବ୍ୟାପାର ହୋଇଥିବାରୁ ଏକ ପ୍ରାମାଣିକ କେବିଟି ଡି.ଡି.ଓ. ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ ପାଇଁ ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଇଥିଲା । ଛତ୍ରଚୂଡ଼ା ତାଳ ସ୍ଵର ଓ ନୃତ୍ୟ ଗଠନର ମୌଳିକ ପଦ୍ଧତୀ ପ୍ରସାରି କରି ମଧୁବନସ୍ଥିତ ଭୈରବପୀଠ ଏବଂ ରୁଡ଼ାବଳଙ୍ଗ

ଓ ବିପଦ ନଦୀର ସଙ୍ଗମ ସ୍ଥଳରେ ଥିବା ପ୍ରାଚୀନ ଶୈବପୀଠ ରୁଡ଼ାବାଢ଼ଳ ମହାଦେବ — ପୁନୀମଠାରେ ଛତ୍ର ଆଖଡ଼ା ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଲେଖକର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାରେ ବିଭାଗ ଶାନ୍ତୀୟ କଳାକେନ୍ଦ୍ରରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ଛତ୍ର ନୃତ୍ୟଗୁରୁ ଶ୍ରୀ ଅଲୋକ ନିରଞ୍ଜନ ବିଶୋଇ ଓ ବାଦ୍ୟ ଶିଳ୍ପୀ ଶ୍ରୀ ଲୋକନାଥ ଧଡ଼ା "ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାକ୍ଷରତା" ଶିରୋନାମାର ଛତ୍ରଚୂଡ଼ାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ଉତ୍ତରସାହି ଓ ଦକ୍ଷିଣସାହି ଛତ୍ରଚୂଡ଼ା କେତେକ ଉତ୍କଳମାନଙ୍କ ନୃତ୍ୟ ଭଙ୍ଗୀ, ସ୍ଵର ତାଳକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରିଥିଲେ । ମସୁରଭଞ୍ଜର ପାରମ୍ପରିକ ଛତ୍ରଚୂଡ଼ା ସମସ୍ତ ବିଭାବ ଅନୁକରଣରେ "ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାକ୍ଷରତା" ନୃତ୍ୟଟି ଯେ ପୁଣି ହୋଇଛି ସେହି ସ୍ଵର ଉଚ୍ଚାରିତ ହେବା ହିଁ ଥିଲା ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ବଳଶିଳ୍ପ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ସୋମଶ୍ରୀ ବିକାଶୀକୁ ବାସ୍ତବ୍ୟ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଶିକ୍ଷା ତଥା ଛତ୍ରଚୂଡ଼ା ଜଗତରେ ଏହି ଅଭିନବ ପଦକ୍ଷେପକୁ ମାନ୍ୟତା ଦେବା ଶିକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବିଚିତ୍ରନାଥ ପ୍ରସାଦ ମାଝୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଆସିବା ପରେ ସେ ଆନନ୍ଦ ପ୍ରକାଶ କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସାକ୍ଷରତା ଅଭିଯାନରେ ଗଣମାଧ୍ୟମ ଛତ୍ରଚୂଡ଼ା ବିପତ୍ତି ନୂତନ ବିଶ୍ଵଦର୍ଶନ ଦେବ ବୋଲି କହିଥିଲେ ।

ଡଃ ବିନୟ ଶର୍ମା
ମସୁରଭଞ୍ଜ-୨୭୨୦୦୧

ବ୍ରହ୍ମପୁର ଗାଡ଼୍ ହଲରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ 'ସମାଦରଣ ସ୍ଵାଧୀନତା' ଶୀର୍ଷକ ଆଲୋଚନା ବୃତ୍ତରେ ସୁଜନା ଓ ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶରତ କୁମାର କର, ପ୍ରଫେସର ବିଜାମଣି ମହାପାତ୍ର, ଉତ୍କଳ ପ୍ରଗତିର ମୁଖ୍ୟ ସମ୍ପାଦକ ଶ୍ରୀ ସତୀଶ ପାତ୍ର ପ୍ରମୁଖ ମହାସୀନ ।

କଙ୍ଗୋଦ ମଞ୍ଚଳର ସ୍ଵାଧୀନତା

● ଶ୍ରୀ ପ୍ରଣାଟ କୁମାର ରାୟ

୧୯୧୫ ବର୍ଷର ଅବସାନ ପରେ କଳିଙ୍ଗର ସ୍ଵାଧୀନତା ଇତିହାସ ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ରୂପଲେଖ ଧାରଣ କଲା । କଳିଙ୍ଗ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରାଜ୍ୟରେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ତିନିଭାଗ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହାକୁ ତ୍ରି-କଳିଙ୍ଗ କୁହାଯାଏ । ଉତ୍ତର ଭାଗ ଉତ୍କଳ, ଦକ୍ଷିଣ ଭାଗ ଦକ୍ଷିଣ କଳିଙ୍ଗ ଏବଂ ମଧ୍ୟ ଭାଗ ମଧ୍ୟ କଳିଙ୍ଗ । ମୌର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚେଦି ବଂଶର ଶାସନରେ ଏହି ତ୍ରି-କଳିଙ୍ଗ କୋଶଳ ରାଜ୍ୟକୁ ମିଶାଇ ଏକ ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ସବୁ ପୁଅକ ପୁଅକ ଦେଶ ହୋଇଗଲା । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମଧ୍ୟ କଳିଙ୍ଗ କଙ୍ଗୋଦ ରାଜ୍ୟରେ ପରିଣତ ହେଲା । କଙ୍ଗୋଦ ରାଜ୍ୟର ରାଜଧାନୀ ସାଲିମା ନଦୀ କୂଳରେ ଅବସ୍ଥିତ ଥିବାର ଜଣାଯାଏ । ସାଲିମା ବୋଧହୁଏ ବର୍ତ୍ତମାନର "ସାଲିଆ" ନଦୀ ଏବଂ ଏହାର କୂଳରେ ଅବସ୍ଥିତ ଥିବାର ଜଣାଯାଏ । ବାଣପୁର କଙ୍ଗୋଦର ରାଜଧାନୀ ଥିଲା ।

ଗୁପ୍ତ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ପତନ ପରେ ହର୍ଷବର୍ଦ୍ଧନଙ୍କ ସିଂହାସନ ଆରୋହଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାରତର ରାଜନୈତିକ ଇତିହାସରେ ବିରାଟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟିଥିଲା । ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ୬ମ ଶତାବ୍ଦୀର ପ୍ରଥମ ଭାଗରେ ଭାରତର ଇତିହାସ ତିନୋଟି ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବାସ୍ୟ କଳାପର ସମନ୍ୱୟରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ । ସେମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଉତ୍ତରରେ କନୌଜର ରାଜା ହର୍ଷବର୍ଦ୍ଧନ, ଦକ୍ଷିଣ ଓ ପଶ୍ଚିମରେ ଗୁଲ୍ଲୁକ୍ୟର ରାଜା ଦ୍ଵିତୀୟ ପୁଲକେଶୀନ ଓ ପୂର୍ବରେ ଶଶାଙ୍କ ।

ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଫନାଗତ ସ୍ଵପ୍ନ ସୁଖର ପୁସ୍ତପାତ ହେଲା ସେଥିରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଦୁଃଖ କଙ୍ଗୋଦ ଉପରେ ପଡ଼ିଲା । ତଥାପତାକୁ ଜଗାପଡ଼େ ଯେ ଶଶାଙ୍କ କଙ୍ଗୋଦ ଉପରେ ରାଜନୈତିକ ପ୍ରଭାବ ବିସ୍ତାର କରିବା ପାଇଁ ଦୁଃଖି ଗଣୁଥିଲେ । ଦୁଃସନ୍ଦ୍ୟାଙ୍କ ବୃତ୍ତାନ୍ତକୁ ଜଗାପଡ଼େ ଯେ ହର୍ଷବର୍ଦ୍ଧନଙ୍କର ଶଶାଙ୍କ ପଦ୍ମତ ଶସ୍ତ୍ରତା ଦୁଃଖିରୁ ସେ କଙ୍ଗୋଦରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ ।

ଶାରବେଳଙ୍କ ପରେ ଓଡ଼ିଶା ଇତିହାସରେ ଅନ୍ଧକାରମୟ ସୁଗ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ଗୁପ୍ତବଂଶର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସମ୍ରାଟ ସମୁଦ୍ରଗୁପ୍ତ ଓଡ଼ିଶାର ଦକ୍ଷିଣାତ୍ୟୟନ ନୟ କରିଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା କଙ୍ଗୋଦ ମଞ୍ଚଳ ଗୁପ୍ତ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଅଂଶରୂପ ହୋଇ ନଥିଲା । ବିଗ୍ରହବଂଶ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ରାଜା ଗୁପ୍ତେ ରାଜତ୍ଵ କରୁଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ପରେ ଶୈଳୋତ୍ତର କଙ୍ଗୋଦ ମଞ୍ଚଳରେ ରାଜତ୍ଵ କଲେ । ଆଇହୋଇ ଅଭିଲେଖରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଗୁଲ୍ଲୁକ୍ୟ ରାଜା ଦ୍ଵିତୀୟ ପୁଲକେଶୀନ କଙ୍ଗୋଦ ନୟ

କରିଥିଲେ । ହର୍ଷବର୍ଦ୍ଧନ କଙ୍ଗୋଦ ଆସନାଣ କରିବାର ସୁଇଚ୍ଛା ଶାନ୍ତ ଥାଇପାରେ । ପ୍ରଥମତଃ ଶଶାଙ୍କ ସହିତ କଙ୍ଗୋଦ ମଞ୍ଚଳର ରାଜବଂଶ ଶୈଳୋତ୍ତରମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟତୀତ ଦ୍ଵିତୀୟତଃ ଗୁଲ୍ଲୁକ୍ୟ ବଂଶର ରାଜା ଦ୍ଵିତୀୟ ପୁଲକେଶୀନଙ୍କ ସହିତ ବିବାଦ । ବିଭିନ୍ନ ଗବେଷକ ବିଭିନ୍ନ ମତ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ଆଇହୋଇ ଅଭିଲେଖରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । 'ଅଭରୁତ୍ ପୁନତଭାଟି ଲିଙ୍ଗା ଯଦନୀକେନ ସକଳା କଳିଙ୍ଗାଃ' ।

ହର୍ଷବର୍ଦ୍ଧନଙ୍କର ଆଧିପତ୍ୟ କଙ୍ଗୋଦ ଉପରେ ବେଶଦିନ ଚିନ୍ତା ନଥିଲା । ତାଙ୍କର ଶେଷ କଙ୍ଗୋଦ ଅଭିଯାନ ଶ୍ରୀକ୍ଷୀୟ ୬୩୪ରୁ ୬୪୭ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିଲା । ତାଙ୍କର ଜୀବଦ୍ଦିନ ମଧ୍ୟରେ କଙ୍ଗୋଦ ଅଭିଯାନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିପାରି ନଥିଲେ । ତାହା ସେ ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁ ଓ ଆସାମର ରାଜା ଭାସ୍କର ବର୍ମନଙ୍କ ସ୍ଵାଧିପତ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା । ଏକାମ୍ର ସୁରାଶରୁ ଜଣାପଡ଼େ, କୁବଳେସୁରରେ ପ୍ରାୟ କ୍ୟୋତିଷପୁରୀର ଓ ବୀନ୍ଧ୍ୟାଞ୍ଚଳର ରାଜାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଫଣ୍ଡାଣ ଶୁଳିଥିଲା । ସୁତରାଂ ଏଥିରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ, କଙ୍ଗୋଦରେ ଭାସ୍କର ବର୍ମନ ଓ ଦ୍ଵିତୀୟ ପୁଲକେଶୀନ ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା ।

ଦୁଃସନ୍ଦ୍ୟାଙ୍କ ବିବରଣୀରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ କଙ୍ଗୋଦ ଏକ ସାମରିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦେଶଥିଲା । ପଡ଼ୋଶୀ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କର ଶସ୍ତ୍ରତା ଓ ଫନାଗତ ଆସନାଣର ପ୍ରତିରୋଧ ହେତୁ କଙ୍ଗୋଦ ତା'ର ସାମରିକ ଶକ୍ତି ସୁଦୃଢ଼ କରିଥିଲା ।

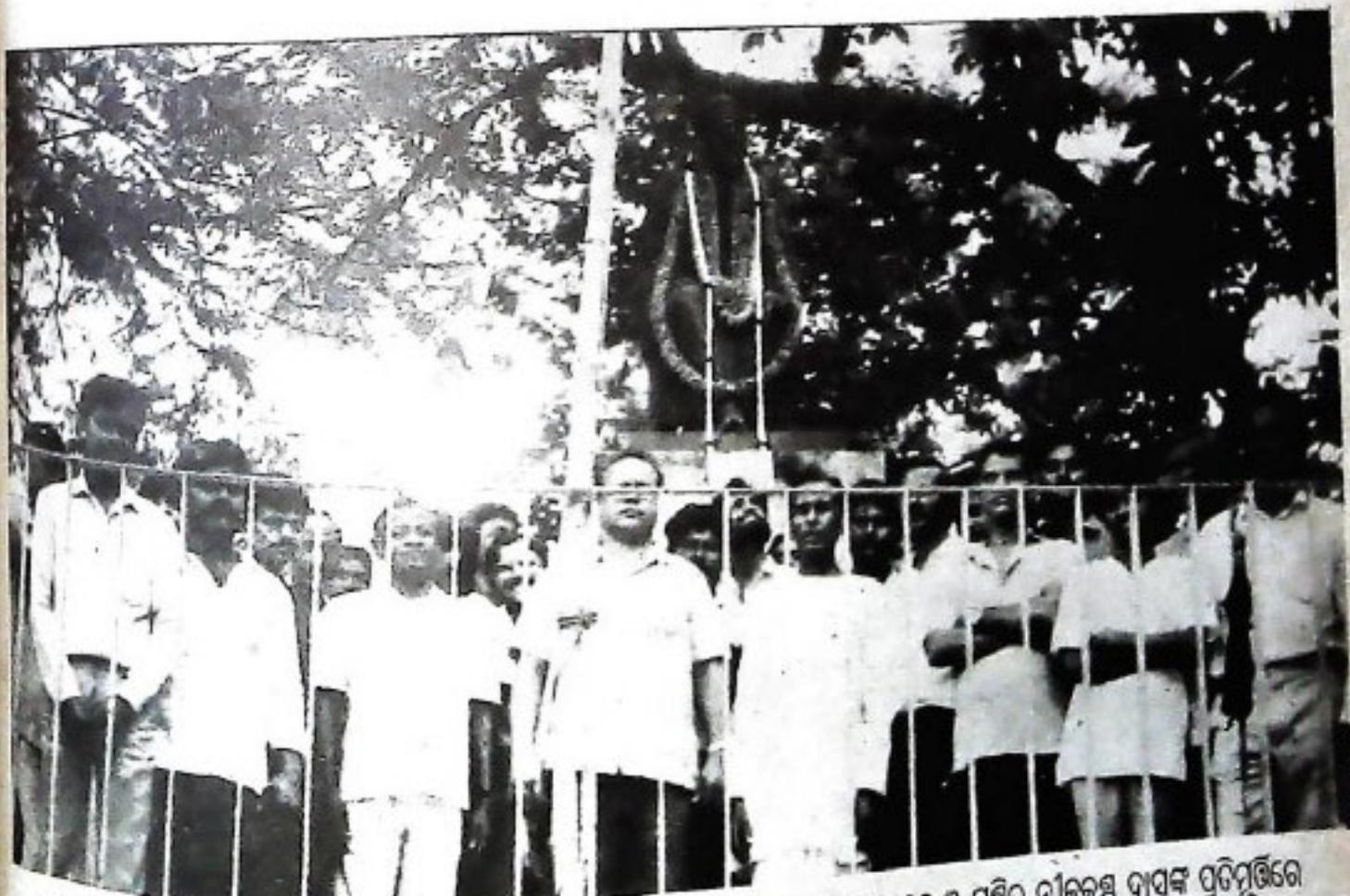
ଶୈଳୋତ୍ତର ରାଜାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାଧବରାଜ ଶୁଭ ପରାଫନଶାଳୀ ଥିଲେ । ଶୋଣି ତଥାପତାକୁ ଜଗାପଡ଼େ ଯେ ନିଜକୁ ମହାରାଜପୁରାଜ ଏବଂ ସକଳ କଳିଙ୍ଗ ଅଧିପତି ଉପାଧିରେ ସେ ଭୁଷିତ କରିଥିଲେ । ସୁତରାଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ୬ମ ଶତାବ୍ଦୀର ମଧ୍ୟ ଭାଗରେ ଶୈଳୋତ୍ତରମାନେ ବାହ୍ୟ ଶସ୍ତ୍ରର ସଂଗ୍ରାମକ୍ଷମ ହୋଇଥିବା କଙ୍ଗୋଦର ସ୍ଵାଧୀନତାକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରି କାଳକ୍ରମେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇଥିଲା । ଦୁଃସନ୍ଦ୍ୟାଙ୍କ ବିବରଣୀରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଶୈଳୋତ୍ତରଙ୍କର ସୁଦୃଢ଼ ଦୁର୍ଗ ଥିଲା ଏବଂ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଥିଲା । ଦ୍ଵିତୀୟ ମାଧବରାଜ ତାଙ୍କର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ପଡ଼ୋଶୀ ରାଜ୍ୟ ନୟ କରି ଅଶ୍ଵମେଧ ଓ ରାଜପୁତ୍ର ପତ୍ନୀ କରିଥିଲେ । ଦୁଃସନ୍ଦ୍ୟା କଙ୍ଗୋଦବାସୀଙ୍କୁ ଅତି ପାହସୀ ଓ ଚେକସୀ ଉଚ୍ଚେ କରିଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ଶରୀର କୁସ୍ଵବର୍ଣ୍ଣ, ଚକ୍ଷୁ ଶୁଭ୍ର ଓ

ସହ ଥିଲା । ବାଣିଜ୍ୟ ଥିବା ଉତ୍କଳ ଥିଲା । କରଡ଼ି ଗାଡ଼୍ୟକୁ
 ଉପରେ ଥିଲା । ଗମନାଗମନ ନିମନ୍ତେ ହସ୍ତୀ ଏକ ସ୍ୱୀକୃତ
 ଧ୍ୟାନ ଥିଲା ।

ଶେଷରେ ଏହି ପାଠକୁ ପଢ଼ି ନିଜ ଥିବା ତଥାପକାରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ
 ଉତ୍କଳର ଶୈଳୋତ୍ତମାନଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା । ଭୁବନେଶ୍ୱରର
 ପୂର୍ବର ନିର୍ମିତ ତଥା ଶତ୍ରୁମୁଖର, ନିଶାଦେଶ୍ୱର, ଭରତେଶ୍ୱର,
 ଉତ୍କଳମେଶ୍ୱର ପ୍ରଭୃତି ଶୈଳ ନିର୍ମିତ ଶୈଳୋତ୍ତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
 ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ ରାଜତ୍ୱରେ ଶୈଳ ଧର୍ମର
 ଉତ୍କଳର ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ପାଣ୍ଡୁପାତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ପ୍ରଭାବ ଦେଖିବାରେ
 ଆସୁଥିଲା ।

ଶୈଳୋତ୍ତମାନଙ୍କ ପୁଷ୍ପପୋଷକତା ଦେହୁ ଓ କଞ୍ଚୋଦବାସୀଙ୍କ
 ସ୍ୱାଧୀନ ମନୋଭାବ ଦେହୁ ଶିବାଳୟଗୁଡ଼ିକ ବାରୁବାସୀରେ ପୁରୀ
 ଉଠିଥିଲା । କଞ୍ଚୋଦ ହନାଗତ ବାଦ୍ୟଶସ୍ତ୍ରର ପରମର ମଧ୍ୟରେ
 ସଂଗ୍ରାମ ସ୍ଥଳ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ କଞ୍ଚୋଦବାସୀ ମାତୃଭୂମିର
 ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇଁ ଯଥୋଚିତ ନବାବ ଦେବାକୁ ବୁଝାବୋଧ କରି
 ନଥିଲେ ।

ପଥକ, ରାଜ୍ୟ ପ୍ରଦେଶ ବିଭାଗ,
 ଭୁବନେଶ୍ୱର ।

ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିବସ ପାଳନ ଅବସରରେ କଲିକତାର ଲେନିନ୍ ସରଣୀଠାରେ ଉତ୍କଳମଣି ଗୋପବନ୍ଧୁ ଓ ପଞ୍ଚିତ ନୀଳକଣ୍ଠ ଦାସଙ୍କ ପ୍ରତିମୁଖରେ
 ମାନ୍ୟତାପତ୍ର ଓ ଜାତୀୟ ପତାକା ଉତ୍ତୋଳନ । ମଧ୍ୟ ଭାଗରେ ପଞ୍ଚିତବନ୍ଧୁ ଉତ୍କଳ ସମାଜ ସଭାପତି ପ୍ରଫେସର କୁଞ୍ଜବିହାରୀ ରାୟ ଓ ସମ୍ମାନୀୟ
 ଅତିଥି ସୁବଳା ଓ ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ ଅଧିକାରୀ ଶ୍ରୀ ବଳରାମ ପୁଷ୍ପି ।

॥ ବର୍ଷା ରାସ ॥

● ପ୍ରହରାତ ସ୍ୟେନାରାସୁଣ ନମ

ନିଶବଡ଼ି ଦେଲେ ପାଣି ଗୋହିରୀରେ ଲହଡ଼ି ଭାଙ୍ଗିଲେ
ନିକହା ହସାଳିକ ମଝିରାଟିରେ.....ମାଆର
ନିଦ ଭାଙ୍ଗିଯିବା ପରେ ଆପୁଡ଼ାକ ଶିଶୁର କପାଳ
ତୁମେ ଧୀରେ ଦ୍ଵାର ଖୋଲି ଆସିବ ଦାଣ୍ଡକୁ,
ବଂଶୀ କେତେ ଦୂରେ ଶୁଭେ, ଯୀଶ ଧ୍ଵନି କାଠ କଦାବରେ
କାନ ଡେରି ଶୁଣି ତୁଏ ଆଉ ଜମା ନିଦ ତୁଏ ନାହିଁ ॥

ଶୁଆ ପୋଷିଥିଲେ ଗୁହେଁ ଦୁଇଦୁଇ ତୁମ ଆଖି ଆଡ଼େ
ମେଘ ମାଳ ମାଳ ଭାସେ ଅଗଣାରୁ ବେତକୁଣ୍ଡା ଯାଏ ;
ରାତିରେ ଓହ୍ଲାଇ ଆସେ ନିଶିସରେ ତା' ପ୍ରେମିକ ମନ
ତୁମ ଘର ମଥାନକୁ : ହାତ ଟେକି ନ ଉଠିବା ଯାଏ,
କେମିତି ବୁଝିବ ନିଦ ଭାଙ୍ଗିଗଲେ ତୁମ ବେତନାକୁ
ବେଢ଼ିଯା'ନ୍ତି ସାଜସାଥୀ ବାନ୍ଧବୀ କିଶୋରୀ,
ନାରୀ କନ୍ଦୁ ନେଲି ଯଦି କାହିଁକି ବୁଝିବ ନାହିଁ ପ୍ରେମିକ ଶୁଭୁଣୀ ॥

ତୁମ ନିଦ ଭାଙ୍ଗିଗଲେ କି ବିପଦ ପାଖ ଗଛ ତାକୁ
ଓହ୍ଲାଇ ଆସନ୍ତି ପଞ୍ଚେ ମସୁର ମସୁରୀ,
ବାସା ଓ ଲୋଟଣି ପାରା ଭଦାଳିଆ ଟିକି ହଂସରାଳି
ତୁମ ପଛେ ପଛେ ଭୁଲିଥାନ୍ତି ଧାଡ଼ି ଧାଡ଼ି ॥

ଯୋରରୁ ପ୍ରାନ୍ତର ଦିଗେ ବୁଢ଼ାକାର କଦସ ଦୁଇଟି
ଶାଖା ଛବି ରହିଥାନ୍ତି ଦିଗୁ ଦିଗୁ ମୁର ଅନୁସରି
ଆସନ୍ତି ପଞ୍ଚାଏ ନାରୀ ଗୁଡ଼ୁଆନ୍ତି କେବେ ଫେରି ଫେରି
ପଛରୁ ଆସୁଛି କିଏ ଝାପୁସା ଦହରାଟି
ହମଗ ସୁନ୍ଦର ଦିଗେ ଆଗକୁ, ଆଗକୁ :
ତା'ଠାରୁ ସୁନ୍ଦର ଅଗେ ଦେଖାଦେଲେ ଚିନ୍ତା ସାଜସାଥୀ ॥

ବଂଶୀ ତାଙ୍କେ ରହିରହି ଟିକିତ ଯେମିତି ଛନକା ମନରେ ଆଗେ
କିଛି ଶଙ୍ଖା ମିଳନ ଇଚ୍ଛାକୁ ରଗିରହେ ଅବବେତନରେ,
ମେଘ ଯେଉଁ ଦିଏ ବୁଢ଼ କଦସ ବୁଢ଼ରେ,
ମାଳ ମାଳ ଇଟା ତରୁ ଶିଶୁ ପରି ଦୁଇଦୁଇ ଆଖି
ଅପଲକେ ଦେଖୁଥାଏ, କାହିଁକି ବା ଆସିତ ଏକାକୀ ॥

ଶୁପ ପରେ ଶୁପ ପରି ଦିଗ ଦିଗ ଯେଉଁ
ଛିଟ ଶାନ୍ତ ବାନ୍ଧି ରଖେ ବଂଶୀବିନ୍ଦୁ ଗଜରେ, ଗାଗରେ :
ମେଘ ଲୋଟି ପଡ଼େ ମାଟିକୁ ଓହଲିଥିବା ନୀଳ ପଦ୍ମପୁଲ
କେଶର, କେଶର ବସା ଟାଣେ ଗାର ଲୟା ପଞ୍ଚଳରେ ॥

: ବଞ୍ଚଳ ବାହୁକୁ ଛନ୍ଦି ବାହୁରେ ଓ ପାଦକୁ ପାଦରେ
 ବଞ୍ଚାର କଦସ ପରି ଦି'ଜଣ ବା ବାହା ଅପେକ୍ଷାରେ :
 ବିହୁଳି ବନକି ଗଲେ ହଳଦିଆ ଲୁଗାବାନି ଝଲେ
 ଝାନ କୁଞ୍ଜ ଶାଢ଼ୀ ପ୍ରାଞ୍ଜ, କୋମଳ ସଙ୍ଗୀତ,
 ଆପେ ଆପେ ଓଠ ଛୁଏ ଅନେକ ଅତୀତ,
 ସୁତି ଗଢ଼ି ସୁଖ ଖୋଦେ ତୁମ ବଳାପଥ
 ବିହ ରଖୁଦିଏ ଛାଡ଼ି ତଲେ.....
 ତୁମେ କେବେ ଆସିଥିଲ ଠେକି ଭାଙ୍ଗି ଶିକାରୁ ଲୁଚିଲ
 ଲହୁଣୀ ଓ ସରପୁଳି ପଦୁଅଁ ମୁଠାରେ ॥

ଜନ୍ମଗାତି କି ବଞ୍ଚଳ ପ୍ରଗଳ୍ଭ ଶୁଦ୍ର ଶୁଦ୍ର
 ଶ୍ରଦାଣିରେ ଯୋଡ଼ୁଥାନ୍ତି ଦଂସପାଦ, ମସୁର-ମସୁରୀ,
 କି ଚିହ୍ନିତ ବନଭୁମି ନ୍ୟୋପାଧୁଆ ଚୀକ୍ଷଣ ବଞ୍ଚାଧାର
 ଛଣକେ କଦସ ଆଡ଼େ ଦିଶିଦିଏ ଅଗଣିତ ଶର ॥

ବଞ୍ଚକାରେ ଶର ବୁଲେ, ବଞ୍ଚକାରେ ରାତି ଓ ପ୍ରଥୁବୀ,
 ବଞ୍ଚକାରେ ବଞ୍ଚାଧାର, ଆକାଂକ୍ଷା ମନର:
 ବଞ୍ଚକାରେ କେନ୍ଦ୍ରକୁ ଖୋଜେ, କେଉଁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷର
 ଶୁଣିପାଦ ତୁମି ହୁଏ ହୁଦ୍‌ପିଣ୍ଡ ଆମର ॥

ବହା ଦସାରଡ଼ି ଛାଡ଼େ ନୃତ୍ୟ ତାଳେ ଗଡ଼ପୁଞ୍ଜ ମସୁରୀ
 କଟିବନ୍ଧ ପାଥେ ବାନ୍ଧେ ନଞ୍ଜଣୀଳ ସଖା ସମସର,
 ଦୁଲ ପାଶୁତାରେ ତୁମ ପ୍ରତିବିଧ ଆପେ ଆପେ ନାଡ଼େ
 ବଂଶୀଧ୍ବନି ଆଉ ବଂଶ ତୁମି ହୁଏ ଛୁଇଁଦେଲେ ଧରେ ମନଞ୍ଜଳ ॥

ଆଉ ନିଦ ନୁଏ ନାହିଁ ରାତି ରାତି ନୋଦନାର ଝଲକ,
 ଶିଶୁର ତାଲୁକା ତଳେ ଚଳମଳ ପାରଦ ବିହୁରେ
 ପ୍ରତିଛାୟା ମିଳନର ତୁମେ ଦେଖୁପାର
 ଆଖି ବନ୍ଦ କଲା ବେଳେ ପାହାଞ୍ଚା ପହରେ ॥

ପଦକାରୀ ଗୋଦଳ,
 ପ୍ରଚଳା ଓ ଲୋକ ପନର୍ତ ବିଭାଗ, ଓଡ଼ିଶା,
 ଭୁବନେଶ୍ବର ।

ବ୍ରହ୍ମପୁରଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଦେବ-ପ୍ରସାଦ କଳାତୀର୍ଥର ବାର୍ଷିକ ଉତ୍ସବରେ ସଂସ୍କୃତି ମନ୍ତ୍ରୀ
 ଶ୍ରୀ ଶରତ କୁମାର କର, ବିଧାୟକ ଶ୍ରୀ ପର୍ଶୁରାମ ପଣ୍ଡା, ଉତ୍କଳ ପ୍ରଗଳ୍ଭ ମୁଖ୍ୟ ସମ୍ପାଦକ
 ଶ୍ରୀ ସତୀଶ ପାତ୍ର ଓ ସଙ୍ଗୀତ ନାଟକ ଏକାଡେମୀ ସମ୍ପାଦକ ଶ୍ରୀ ଚୈତ୍ବେଶ୍ବର ନନ୍ଦ
 ପ୍ରମୁଖ ମହାସାନ (୨୫/୭) ।

॥ ଯାଯାବର ॥

● ଶ୍ରୀ ନୀଳମଣି ମିଶ୍ର

ପ୍ରୀତି ଆଷାଢ଼ର ମୌସୁମୀରେ
ଅଗ୍ରସିଦ୍ଧ ପବନର ଆଦୃ ଭଞ୍ଜିଣୀ,
ଆକୁଳ ଅଜନେ ମୋର
ଅବଳନ ପୁଷ୍ପର ମହକ,
ଛଳନାର ନିବିଡ଼ ତମପାରେ
ଝୁନିନୀର ଗୋମାଞ୍ଚ ଛୁହୁକ !

'ତାଜ'ର ମର୍ମର ଛୁକୁରେ
କୋଟି ବାଦଗାହୀ ସ୍ଵପ୍ନର ପ୍ରତିବିଧ.....
ଦେଖୁ ଦେଖୁ ମୁଁ ଛୁଲିଛି ସ୍ଵପ୍ନକୁ;
'ଧଉଳି'ର ଶୁଭିପଟେ ପ୍ରତିଧ୍ଵନୀ.....
"ରୁଦ୍ଧ" ଶରଣ ଗଛାମି".....
ଶୁଣି ଶୁଣି ମୁଁ ଖୋଜୁଛି ନିବାଣ !
ପତଳେ, ଏମିତି ବର୍ଣ୍ଣିବାର ଯୁଦ୍ଧ
ବା ମରିବାର ବାହାନା ନିହାତି ଛଳନା !
ତଥାପି ଜୀବନର ବନ୍ଧୁତା ମାଧି ମୁଁ ଶୁଲିଛି ।
ଏମିତି ମାପୁ ମାପୁ
ଉଡ଼ି ଉଡ଼ି ଯାଇଛି
ସବୁ ଅନୁଭବର ଗନ୍ଧ ।
ଲିଭି ଲିଭି ଯାଇଛି.....
ସବୁ ସ୍ମୃତିର ରଙ୍ଗ,
ଭୁଟି ଭୁଟି ଯାଇଛି
ସବୁ ଅଶ୍ରୁର ରୂପ !
ମୁଁ ଯାଯାବର ବିଧିକ୍ଷ ପୁଅବୀର !
ପ୍ରୀତି ଆଷାଢ଼ର ପ୍ରଥମ ମୌସୁମୀର
ଗୋମଞ୍ଚନ ପାଇଁ.....
କିଛି କୌତୁହଳ ରହିନି,
ବ୍ୟର୍ଥ ସ୍ଵପ୍ନର ଅନେକ ଯତ୍ନଶୀଳ
କିଛି ପ୍ରତିକ୍ଷା ନାହିଁ ।
ମନର ଛାବିକୁ ଭିତରେ
ଗୋଟିଏ ସଂଜ୍ଞାହୀନ ସ୍ଵେଦର ଅପମୁଖ୍ୟ !

ଉପ-ନିହାପାତ,
ଆଠଗଡ଼, ୧୯୭୧ ।

ଶିଶୁମାନଙ୍କ ତରଳ ଝାଡ଼ା : କାରଣ ଓ ନିରାକରଣ

• ଡା: କଲ୍ୟାଣୀ ଦାଶ

ପିତାମହୀନ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ଉପଯୁକ୍ତ ଖାଦ୍ୟ, ବିଶୁଦ୍ଧ ପାନୀୟଜଳ ଓ ସୁସ୍ଥ ପାରିପାଟ୍ଟିକ ଅବସ୍ଥାର ଅଭାବଯୋଗୁଁ ବହୁ ଶିଶୁ ଅକାଳରେ ମୃତ୍ୟୁମୁଖରେ ପଡ଼ିଥାନ୍ତି । ଆମ ଦେଶରେ ଶତକଡ଼ା ୩୩ ଭାଗ ଶିଶୁ କେବଳ ଝାଡ଼ାବାନ୍ତି ବା ତରଳ ଝାଡ଼ା (ଡାଇରିଆ) ରୋଗରେ ମରିଥାନ୍ତି । ମୁଖ୍ୟତଃ ଶରୀରରୁ ଜଳୀୟ ଅଂଶର ହ୍ରାସ ଏ ପ୍ରକାର ଶିଶୁ ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ ଦାୟୀ । ବାରମ୍ବାର ତରଳଝାଡ଼ା ହେବାଦ୍ୱାରା ଖାଦ୍ୟାହାର ଘଟି ଶିଶୁ ଶରୀରର ଅଭିଭୂତି ଘଟିପାରେ ନାହିଁ । ଫଳରେ ଶିଶୁର ଶରୀରରେ **Secretory Ig A** ନାମକ ଏକ ପଦାର୍ଥ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିମାଣରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନ ହୋଇ ପାରି ପୁଷ୍ଟିହୀନତା ଯୋଗୁଁ ଓ ବାରମ୍ବାର ତରଳଝାଡ଼ା ଲାଗି ରହିଲେ ଶିଶୁର ମୃତ୍ୟୁ ହୁଏ ।

ଡାଇରିଆ ବା ତରଳଝାଡ଼ା ଏବଂ ଝାଡ଼ାବାନ୍ତି ରୋଗ କେତେକ ଜୀବାଣୁ, ଭୂତାଣୁ ଓ ପ୍ରୋଟୋଜୋଆ ଯୋଗୁଁ ହୋଇଥାଏ । ଏଥିମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ମୁଖ୍ୟ ଜୀବାଣୁ ହେଲା— ଇକୋଲାଇ, ସିଗେଲା, ସାଲ୍ମୋନେଲା, ଶିଶିଓ କଲେରି । ଭୂତାଣୁ ମଧ୍ୟରେ ଷୋଷାଭାଗରାସ ଓ ପ୍ରୋଟୋଜୋଆ ମଧ୍ୟରେ ଜିଆଡ଼ିଆ, ଇଏବ୍: ଫାରିଆର ମୁଖ୍ୟ କାରଣ । ଏହିସବୁ ଜୀବାଣୁ ବା ଭୂତାଣୁମାନେ ଏକାକୀ ବା ମିଳିତଭାବରେ ଶରୀରରେ ରୋଗ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି । କେତେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ କୌଣସି କାରଣ ଜଣାପଡ଼େ ନାହିଁ । ଏହି ଜୀବାଣୁ, ଭୂତାଣୁ ଓ ପ୍ରୋଟୋଜୋଆଗୁଡ଼ିକ ଖାଦ୍ୟ, ପାନୀୟ ସଙ୍ଗେ ମୁସ୍ତ ଶିଶୁର ଶରୀର ମଧ୍ୟକୁ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି । ରୋଗୀର ମଳ ଶିଶୁର ଖାଦ୍ୟ ଓ ପାନୀୟ ସଂସର୍ଗରେ ଆସିଲେ ତାହା ଶିଶୁ ଶରୀରରେ ରୋଗ ଜନ୍ମାଏ । ଶିଶୁର ରୂଧି ବୋତଲ, ଶିନା, ଗୁମତ ମଞ୍ଜନ ବୁନେ ପରିଆର ନ ହେଲେ ଓ ପିତାମାତା ଶିଶୁକୁ ଖୁଆଇବା ପୂର୍ବରୁ ହଳଦାଳେ ହାତ ନ ଧୋଇଲେ ଶିଶୁ ଡାଇରିଆ ରୋଗରେ ଆକ୍ରମ୍ତ ହୁଏ ।

ଜୀବାଣୁ ବା ଭୂତାଣୁ ଶରୀର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରି ପ୍ରଥମେ ଏକ ବିଷାକ୍ତ ପଦାର୍ଥ (Toxin) ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି । ବେଳେ ବେଳେ ଜୀବାଣୁ ଅନ୍ତନଳୀକୁ ସଂକ୍ରମିତ କଲେ ରୋଗ ଜନ୍ମିଥାଏ । ଏହା ଫଳରେ ଶିଶୁର ବାରମ୍ବାର ତରଳଝାଡ଼ା ଓ ବେଳେବେଳେ ଝାଡ଼ା ହେବା ବାନ୍ତି ମଧ୍ୟ ହୁଏ । କେତେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପେଟକାମୁଡ଼ା ଓ ଦୂର ହୋଇଥାଏ । ଝାଡ଼ା ପାଣିପାଁ ତରଳ ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ରକ୍ତ ଓ ମଳ ପଡ଼ିଥାଏ । ଯେଉଁ ଶିଶୁମାନଙ୍କର କୋଷ କାର୍ଯ୍ୟ ଥାଏ, ତାହା ଯୋଗୁଁ ମୂକାଟି ଲାଗ ଲାଗ ତରଳ ଝାଡ଼ା ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଶରୀରରୁ ବାହାରିବାକୁ ହାଲି ଘଟାଇଥାଏ । ଶିଶୁର କ୍ଷୁଧା କମିଯାଏ ଓ

ବାଧକରି ଖୁଆଇଲେ ବାନ୍ତି ହୁଏ । ଗୋଟାଏଭାଗରୁ ସଂତମଣକେ ତରଳଝାଡ଼ା ସଙ୍ଗେ ବାଗ ଓ ସର୍ଦି ଲାଗିରହିପାରେ । ଇକୋଲାଇ ଓ ସିଗେଲା ଯୋଗୁଁ ଯେଉଁ ଡାଇରିଆ ହୁଏ, ସେଥିରେ ଝାଡ଼ାରେ ମଳ ଓ ରକ୍ତ ପଡ଼ିଥାଏ ।

ଶରୀରରେ ଜଳୀୟ ଅଂଶର ଅଭାବ (Dehydration) :

ଅଧିକାଂଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଡାଇରିଆ ହୋଇ ଶିଶୁ ଶରୀରରୁ ଜଳୀୟଅଂଶ ହାନି ହୁଏ । ଏହାକୁ **Dehydration** କୁହାଯାଏ । ଶରୀରରୁ ଜଳୀୟ ଅଂଶ ହ୍ରାସର ମୁଖ୍ୟ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ହେଲା— (୧) ବହୁତ ଥର ବା ବହୁତ ପରିମାଣରେ ତରଳଝାଡ଼ା ହେବା (୨) ବହୁତ ସମୟଧରି ବା ବହୁତ ପରିମାଣରେ ବାନ୍ତି ହେବା ଏବଂ (୩) ଝାଡ଼ା କମାଇବା ପାଇଁ ରୋଗୀକୁ ଖାଦ୍ୟ ପାନୀୟ ନଦେବା ।

ଡିହାଇଡ୍ରେସନର ଲକ୍ଷଣ :

ହଠାତ୍ ରୋଗୀର ଓଜନ କମିଯିବା, ଚର୍ମ ଲୋଚ୍ଚକୋଚ୍ଚ ହୋଇଯିବା, ଶରୀରର ମାଂସପେଶୀ ନରମ ଲାଗିବା, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆନ ନରହିବା, ଆଖି ପଶିଯିବା, ଆଖିରୁ ଲୁହ ଝରିବା କମିଯିବା, ମୁଣ୍ଡନପକା ଦୁର୍ବଳି (ଫୋନେଲି) ପଶିଯିବା, ଓଠ, ପାଟି, ନିର ଖୁଣ୍ଟିଯିବା, ଦୁର୍ବଳି ସମ୍ବନ୍ଧର ଗତି ବଦଳିଯିବା, ଗନ୍ଧସ୍ୱପ କମିଯିବା, ପରିସ୍ରା ପରିମାଣ କମିଯିବା ବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବନ୍ଦ ହୋଇଯିବା ଇତ୍ୟାଦି ଡିହାଇଡ୍ରେସନର ଲକ୍ଷଣ । ଏ ସବୁ ହେଲେ ଶିଶୁ ବେଳେ ବେଳେ କାନ୍ଦେ ଓ ବେଳେ ବେଳେ ହାତଗୋଡ଼ ନହଲାଇ ନିର୍ଜୀବ ହୋଇ ଶୋଇରହେ ।

ପ୍ରାଥମିକ ଚିକିତ୍ସା :

ଶିଶୁର ଡାଇରିଆ ବା ତରଳଝାଡ଼ା ଏବଂ ବାନ୍ତି ହେଲେ ପିତାମାତା ଅତି ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ପଡ଼ନ୍ତି । ମାତ୍ର ପ୍ରଥମରୁ କୌଣସି ଔଷଧପତ୍ର ନଦେଇ କେବଳ ଶରୀରର ଜଳୀୟ ଅଂଶର ପରିମାଣ ଠିକ୍ ରଖିଲେ ପ୍ରାୟ ୮୫ ଶତାଂଶ ଶିଶୁ ସୁସ୍ଥ ହୋଇ ପାରନ୍ତି । ଅଧିକାଂଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିନା ଔଷଧରେ କେବଳ ଲୁଗା ଚିନି ସର୍ବତ, ପଇଚ୍ ପାଣି ବେଳେ ଡାଇରିଆ ଢଳ ହୋଇଯାଏ । ମାତ୍ର ଏହି ରୋଗର ପରିଣାମ ଅନେକ ସମୟରେ ଉତ୍ସବର ହେଉଥିବାରୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଲକ୍ଷଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ କୌଣସି ଗୋଟିଏ ଦେଖାଦେଲେ ଶିଶୁକୁ ତୁରନ୍ତ ନିକଟସ୍ଥ

ଡାକ୍ତରଖାନାକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ କରିବା ଉଚିତ । (୧) ଝାଡ଼ାରେ ରକ୍ତ ଓ ନଳ ଦେଖାଦେଲେ (୨) ଅଧିକ ଦୂର ଦେଲେ (୩) ଅତ୍ୟଧିକ ଜଳୀୟାଂଶ ହାନି ଘଟିଲେ (severe dehydration) ।

ଶିଶୁରୁ ଯଥେଷ୍ଟ ପରିମାଣରେ ଜଳୀୟ ପଦାର୍ଥ, ବାଲି ଶାଗୁ ପଇତ୍ ପାଣି ଇତ୍ୟାଦି ପିଇବାକୁ ଦେଲେ ଅଧିକାଂଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେମାନେ ସୁସ୍ଥ ହୁଅନ୍ତି । ଚିନି ଓ ଲୁଣ ମିଶା ପାଣି ଘରୋଇ ଚିକିତ୍ସା ମଧ୍ୟରେ ମୁଖ୍ୟ । ଏକ ଲିଟର ଫୁଟାପାଣି ଅନ୍ଧାକରି ସେଥିରେ ଆଠଗୁନଚ ଚିନି ଓ ଏକ ଗୁନଚ ଲୁଣ ମିଶାଇ ତା'ର ଦୁଗଣକୁ ବାରମ୍ବାର ଶିଶୁରୁ ପିଇବାକୁ ଦେବା ଉଚିତ । ପ୍ରତିଧର ଝାଡ଼ାପରେ ଏହି ସରବତରୁ ଶିଳାସେ ଲେଖା ବିଦ୍ୟା ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ ପରିମାଣରେ ପ୍ରତି ପାଞ୍ଚ ମିନିଟ୍ ଅନ୍ତରେ ପିଇବାକୁ ଦେଲେ ଶରୀରରୁ ଜଳୀୟ ଅଂଶର ହାନି ଘଟେ ନାହିଁ । ଅଳ୍ପ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ଏହି ସରବତ ୨୪ ଘଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିପାରେ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ "ଇଲେକ୍ଟ୍ରୋଲିଟ୍" ଗୁଣ୍ଡ ଜଳରେ ମିଶାଇ ପିଇବାକୁ ଦିଆଯାଇପାରେ । ଏହାଦ୍ୱାରା ଶରୀରରୁ ଜଳ ସହ ଯେଉଁ ଅଧିକାଂଶକାରୀ Electrolytesର ହାନି ଘଟେ ତାହା ପୁରଣ କରାଯାଇପାରେ । ଅତ୍ୟଧିକ ବାଡ଼ି ଯୋଗୁ ବେଶି ଦୁର୍ବଳ ହୋଇ ଶିଶୁ ନିର୍ଦ୍ଦୀକ ପରି ରହୁଥିଲେ ତା'ର ଶରୀର ମଧ୍ୟକୁ ଶିରାବାଟେ ଗୁଳୋକ ପାଲାଇନ୍ ଦେବା ଏକାନ୍ତ ଉଚ୍ଚରୀ ।

ଚିକିତ୍ସାର ଅନ୍ୟ ଦିଗ :

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଡାକ୍ତରୀୟା ଗୋଷ୍ଠୀର ଝାଡ଼ା ପରୀକ୍ଷାକରାଜ ଝାଡ଼ାର କାରଣ ଜାଣିବା ଅତି ଆବଶ୍ୟକ । ଏଥିପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ଯୋଗ୍ୟତା ସମ୍ପନ୍ନ ଚିକିତ୍ସକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଝାଡ଼ା ପରୀକ୍ଷା କରିବା ଉଚିତ । ତଦ୍ୱାରା ଜୀବାଣୁ ଓ ପ୍ରୋଟୋଜୋଆ ଜନିତ ହେଉଥିବା ଝାଡ଼ାର କାରଣ ଜଣାପଡ଼େ । କଲେକ୍ଟରୁ ମାଇକ୍ରୋସ୍କୋପରେ ଦେଖିଲେ ଓ ଏଲିକା ପରୀକ୍ଷା କଲେ ଭୁତାଣୁଜନିତ ତାହାରିଆର କାରଣ ଜଣାପଡ଼େ ।

ପ୍ରତିବିଧାନ :

ଶିଶୁସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସଂରକ୍ଷଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଝାଡ଼ାର ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ ଯେଉଁ ସବୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଛନ୍ତି ତେଣୁତକ ଦେଲା- (୧) ଶରୀରର

ଜଳୀୟାଂଶ ହାନି ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ତରଳ ପଦାର୍ଥ ଦେଇ ତାହା ପୂରଣ କରିବା । (୨) ଖାଦ୍ୟପଦାର୍ଥ ଦେବା (୩) ଉପଯୁକ୍ତ ଜୀବାଣୁନାଶକ ଔଷଧ ଦେଇ ଚିକିତ୍ସା କରିବା (୪) ଶିଶୁରୁ ପାଚାଏ ଜଳ ଓ (୫) ପରିବେଶର ପରିସ୍ଥାର ପରିଚ୍ଛନ୍ନତା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବା ।

ଝାଡ଼ାବାହିରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଥିବା ଶିଶୁରୁ ପ୍ରାଥମିକ ଚିକିତ୍ସାପରେ କୌଣସି ଉପଶମ ନହେଲେ ଦୁରନ୍ତ ଡାକ୍ତରଙ୍କୁ ଦେଖାଇ ଔଷଧ ଦେବା ଉଚିତ । ଝାଡ଼ା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭଲ ନହେଲେ କଠିନ ଖାଦ୍ୟ ଦେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ମାତ୍ର ଶିଶୁ ମା'ଠାରୁ କ୍ଷୀର ଖାଇବା ମନା ନୁହେଁ । ପୂର୍ଣ୍ଣକାରି ଦୁଇତୃତୀୟାଂଶ ଲୋକେ ଉପଯୁକ୍ତ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକର ପରିବେଶରେ ବାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ତେଣୁ ପାରିପାଶ୍ୱିକ ଓ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପରିସ୍ଥାର ପରିଚ୍ଛନ୍ନତା ପ୍ରତି ଉପଯୁକ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିଦେବା ଆବଶ୍ୟକ । ସାହିତ୍ୟ ନିରକ୍ଷରତା ଓ ଅଜ୍ଞାନତାର ଦୁର୍ଭାବରଣ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପରିସ୍ଥାର ପରିଚ୍ଛନ୍ନତା ସୁଧାରି ଦେବ । କ୍ରମେ, ପୋଖରୀ ଜଳ ନିର୍ଦ୍ଦୀକ ବିଶୋଧନ କଲେ ଓ ପିତାମାତା ଶିଶୁକୁ ଖୁଆଇବା ପୂର୍ବରୁ ନିଜର ହାତ, ଶିଶୁର ଶିନା, ଗୁନଚ ଓ ଦୁଧବୋତଲ ଭଲଭାବେ ପରିସ୍ଥାର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଦୁଧବୋତଲ ଫୁଟାଇଲେ ଏହା ଉତ୍ତମତରତ ବିଶୋଧିତ ହୁଏ । ଏହାକୁ ସରୁବେଳେ ଘୋଡ଼ାର ଗଣ୍ଡିରେ ମାଢି ବସିବେ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଦୁର୍ଭ୍ୟ ଖାଇଲେ ଶିଶୁ ବିଶୁଦ୍ଧ ଖାଦ୍ୟ ପାଖା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ରୋଗ ନିରୋଧ ଶକ୍ତି ପାଏ । ଏଣୁ ମା' ମାନେ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଅନ୍ୟପାନ କରାଇବା ଉଚିତ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ଶିଶୁର ତିହାଜତ୍ୱେପନ ରୋକାଯାଇ ପାରିବ । ମାତ୍ର ଦୁର୍ଭ୍ୟରେ ଆକାଂକ୍ଷିତ, ଲିମୋସାଇଟ୍ସ, ଲାକ୍ଟୋଫେରିନ, କାର୍ବୋସୋନା ପ୍ରଭୃତି ଶିଶୁ ଶରୀର ମଧ୍ୟକୁ ଯାଇ ବିଭିନ୍ନ ରୋଗକାରୀ ଜୀବାଣୁକର ବିନାଶ ସାଧନ କରିଥାଏ । ତେଣୁ ଏଥିପ୍ରତି ମା' ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟପାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସଚେତନତା ଜାଗ୍ରତ କରିବା ଉଚିତ ।

ପ୍ରସ୍ତୁତ ଓ ଖର୍ଚ୍ଚାକ୍ଷେପ କରଣ
ଡ. ଡୁ. ଝ. ଶି. ଉତ୍କଳ
ଭୁବନେଶ୍ୱର-୩, ପୁରୀ।

ଦିଲ୍ଲୀ ଅଭିମୁଖେ ଯାତ୍ରା କରୁଥିବା ରେଲଓଫ୍ ଗୁଡ଼ କମିଟିର ସଦସ୍ୟମାନେ ଭୁବନେଶ୍ୱର ବିମାନ ବନ୍ଦରରେ (୨୩/୭) ।

ଦାର୍ଶନିକ ଗୁରୁ ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍

• ବୁଦ୍ଧିରାଧାରୀ ମହାନ୍ତି

ଆମର ପୂର୍ବଦିନ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ତତ୍ତ୍ୱର ସର୍ବପଲ୍ଲୀ ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ୧୯୮୮
 ମସିହା ଯେତେବେଳେ ମାତ୍ର ୫ ତାରିଖ ଦିନ ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ଗୋଟିଏ
 ଛୁଟି ଗ୍ରାମର ଏକ ଦରିଦ୍ର ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାରରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ
 କରିଥିଲେ । ପୂର୍ବ ପ୍ରଥା ଅନୁସାରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରକୃତି ବାପଜାନ
 ସର୍ବପଲ୍ଲୀ ଗ୍ରାମରେ ହୋଇଥିବାରୁ ତାଙ୍କ ନାମ ପୂର୍ବରୁ ସର୍ବପଲ୍ଲୀ
 ସଂଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ସେ ସର୍ବପଲ୍ଲୀ ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍
 ନାମରେ ସୁପରିଚିତ । ପିତା ବୀରସ୍ୱାମୀଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ଅବସ୍ଥା ଏତେ
 ଦୁଃଖ ନଥିଲା । ନିଜେ ପୁରୋହିତ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟକରି ଯାହାକିଛି
 ଅଧ୍ୟାୟ କରିଥିଲେ ସେଥିରେ ପାଠପୁସ୍ତକ କନ୍ୟାଙ୍କ ସମେତ ସ୍ତ୍ରୀ, ସ୍ୱାମୀ
 ଶୈବା ନିମିତ୍ତ ବ୍ୟୟ ହେଉଥିଲା । ଅସାଧାରଣ ଦେବତାଙ୍କ ଆତ୍ମିକ
 ଶୁଦ୍ଧି ଓ ତୀକ୍ଷ୍ଣ ପୁରଣ ଶକ୍ତି ତଥା ସହପାଠୀଙ୍କ ପ୍ରତି ତତ୍ତ୍ୱ ବ୍ୟବହାର
 ଯୋଗୁଁ ସେ ସମସ୍ତ ଛାତ୍ର ଓ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ଗ୍ରହଣଭାବନା
 ଯୋଗପାରିଥିଲେ । ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ହେତୁ ସମସ୍ତ ସମୟରେ ତାଙ୍କ ମନକୁ
 ଧନୀ ଦୁଃଖୀ ଆସୁଥିଲା । ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ପଥରେ କେବେ ମୁକ୍ତି
 କରିଥିଲେ । ବରଂ ପଞ୍ଚି ସଂଯୋଗରେ ସୁନା ଦେଖିସାନ୍ ହେଲା
 ପରି ତାଙ୍କର ମାନସିକ ଦୁଃଖ ଅଧିକରୁ ଅଧିକତର ହେଉଥିଲା ।
 ପ୍ରକାଶ ଅଧ୍ୟାୟ ସ୍ୱାରା ସେ ବି:ଏ: ଦର୍ଶନ ଅନର୍ଥ ସହ ପ୍ରଥମ
 ଶ୍ରେଣୀରେ ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କଲେ । ପରେ ପରେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ
 ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଦର୍ଶନ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀରେ ପ୍ରଥମ ହୋଇ ଏମ୍:ଏ:
 ପାସ୍ କଲେ ।

ଅଧ୍ୟୟନ ପ୍ରତି ସ୍ତୃତ୍ୟା, ଛାତ୍ରବ୍ୟକ୍ତିତା, ଲକ୍ଷ୍ୟଜ୍ଞାନ ପରିବେଷଣ
 ବିଶେଷ ପରିଶ୍ରମ ଶୈଳୀ, ଏ ତିନୋଟି ଗୁଣ ଉପରେ ହିଁ ଜଣେ
 ଶିକ୍ଷକଙ୍କର କୃତିତ୍ୱ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରେ । ତତ୍ତ୍ୱର ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ଥିଲେ
 ଏହାପାଇଁ ଏ ତିନିଗୁଣର ଅଧିକାରୀ । ସେ ଅନୁରକ୍ତ କରିଥିଲେ
 ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେତେ ଅଧ୍ୟୟନ କରେ ସେ ସେତେ
 ସୁଖିପାରେ । ସେ କହୁଥିଲେ ଯେ ଜ୍ଞାନ ସମୃଦ୍ଧ ପରି ବିଶାଳ ଏବଂ
 ସୁରକ୍ଷ୍ୟର ଜୀବନକାଳ ସୀମିତ । ଏହି ସୀମିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ
 ଜ୍ଞାନ ସମୃଦ୍ଧ ପାଇଁ ସେବାକୁ କାହାରି ପରେ ସଫଳ ହୁଅନ୍ତେ । ଦର୍ଶନ
 ଏକ ଉଚ୍ଚ ଶାସ୍ତ୍ର । ଯେତେ ପ୍ରାକ୍ତଳ ଭାବରେ ବୁଝାଇଲେ ସୁଖ
 ପାଏ ସମସ୍ତେ ଜାଣିପାରନ୍ତେ ତାହା ହିଁ ତାଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ।
 ଯେକୌଣସି ଛାତ୍ର ଯେକୌଣସି ସମୟରେ ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ଙ୍କ ଘରକୁ
 ଯାଇ ସନ୍ଦେହ ମୋଚନ କରିବାରେ ରାଧା ନଥିଲା । ଦାରିଦ୍ର୍ୟତା
 ଲାଗି ଜ୍ଞାନରାଜ ବିଗରେ ଅବରୋଧ ନୁହେଁ । ନିଜ ଜୀବନର
 ଅନୁଭୂତିକୁ ସାଧାରଣ ଗଣ୍ଡ ଗଣ୍ଡିକ ଛାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ବହି ବିକିଦେବା, ପରୀକ୍ଷା
 ଦିଏ ସେଇ କରିବା ଉଦ୍ୟୋଗି ଯୋଗାଣ ଦେଇ ଗୁରୁ ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେ

ପିତାର ବାସ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରୁଥିଲେ । କୌଣସି ବିଦେଶୀ
 ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ନ ଯାଇ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ମଧ୍ୟରେ ତତ୍ତ୍ୱର ଉପାଧି ଲାଭ
 କରିଥିଲେ ।

ସଂସ୍କୃତ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଗୁରୁ ଶବ୍ଦର ବିଶ୍ଳେଷଣାତ୍ମକ ଅର୍ଥ ହେଉଛି, ନିଜେ
 ଗୁଣାତୀତ ଓ ରୂପ ବର୍ଜିତ ଅବସ୍ଥାର ମଧ୍ୟରୁ ଆଲୋକକୁ ନେଇ
 ଯାତ୍ରାକୁ ସେ ଆମର ଗୁରୁ ଭାବେ ପୂଜା ପାଆନ୍ତି । ଏହି ଅବସ୍ଥାର
 ହେଉଛି ଆମକୁ ଗ୍ରାସ କରି ରହିଥିବା ଶତ୍ରୁତା । "ଗୁରୁ ଯେ
 ସାକ୍ଷାତ୍ ଉତ୍ତର" ସେ ଯେ ଉତ୍ତରଦିଗରୁ ଅଭିମୁଖ୍ୟ ଏହାର ଯଥେଷ୍ଟ
 ପ୍ରମାଣ ଆମ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ରହିଛି । ଜୀବନର ସବୁ ଅର୍ଥାତ୍ମ୍ୟ ପାଇ ମଧ୍ୟ
 ଯଦି ଗୁରୁ ଅଗାଧୀନ ନାହିଁ, ତେବେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଜୀବନ ବ୍ୟର୍ଥ ଓ
 ଅଭିଶପ୍ତ । ଭାରତୀୟ ପରମ୍ପରାରେ ଏହି ମହାନ ଆଦର୍ଶକୁ ଗୁଣାତ୍ମକ
 ଶ୍ରେଣୀରେ ସୁନ୍ଦର ଭାବେ ବୁଝାଯାଇଛି ।

'ଗରୀର୍' ଗୁରୁପଦ୍ମା ଭୋଗ ହୁଏ,
 ସମସ୍ତରୁ ବିହୀନଂ ନେରୁରୁଲ୍ୟଂ
 ଗୁରୋରସ୍ତୁ ପଦ୍ମେ ମନସ୍ତତ ନ ଜଗ୍ନଃ,
 ତତଃ କିଂ ତତଃ କିଂ ତତଃ କିଂ ତତଃ କିଂ ?
 କଳ୍ୟାଣଂ ଧନଂ ପୁତ୍ରଂ ପୌତ୍ରାଦି ସର୍ବଂ,
 ସ୍ତୁତ ବୀରବୀର ସର୍ବ ମେତର୍ଦ୍ଦି ତୁମ୍ଭାତ୍
 ଗୁରୋରସ୍ତୁ ପଦ୍ମେ ମନଶ୍ଚିତ୍ତକରଂ,
 ତତଃ କିଂ ତତଃ କିଂ ତତଃ କିଂ ତତଃ କିଂ

ଆମ ସଂସ୍କୃତିରେ ଗୁରୁ ଶିଷ୍ୟ ପରମ୍ପରା ଯେପରି ଅର୍ଥପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେହପରି
 ଅର୍ଥାତ୍ମ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ । ଗୀତା ବେଦ ଜ୍ଞାନଠାରୁ ପବିତ୍ରତର ଆଉ କିଛି
 ନାହିଁ । ଜ୍ଞାନରାଜ ନିମନ୍ତେ ନିରନ୍ତର ଅଭ୍ୟାସ ଯଥେଷ୍ଟ ପ୍ରୟୋଗ
 ସହ କରିବାକୁ ହୁଏ । ସିଏ ସିଏ ଗୁରୁ ହୋଇପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।
 ଯାହାକୁ ତାକୁ ଶିଷ୍ୟ ବୁଝାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଭାରତୀୟ
 ପରମ୍ପରାରେ ଗୁରୁ ହେବାରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଲମ୍ବ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ରହିଛି ।
 ସେହିପରି ଅନୁରୂପ ଭାବେ ଶିଷ୍ୟ ପାଇଁ ବହୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆବଶ୍ୟକତା
 ରହିଛି । ଭାଗ୍ୟଶୀଳ ଯୁଗରେ ବଞ୍ଚିଥିବା ଥିଲେ ଗୁରୁ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର,
 ମହାପ୍ରଭୁ ଥିଲେ ତାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟ । ମହାଭାରତ ସମୟରେ ସହୀଦ୍ୟା
 ଥିଲେ ଗୁରୁ ଜଗନ୍ନାଥ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଥିଲେ ଶିଷ୍ୟ । ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
 ସତ୍ୟବାନ, ଜାବାଳ, ଆରଣି, ନବିକେତା ଓ ଏକଲବ୍ୟ, ଗୁରୁଭାବରେ
 ମହର୍ଷି ବ୍ୟାସ, ନାରଦ, ଗୁରୁ, ଶୈଳବ, ବିଶ୍ୱାମିତ୍ର, ଶଙ୍କର, ମାଧ୍ୱାଚାର୍ଯ୍ୟ,
 ବୈଦନ୍ୟ ଆମ ଭାରତୀୟ ପରମ୍ପରାର ଦୁର୍ଲଭ ପ୍ରତୀକ । ଭାରତୀୟ
 ପରମ୍ପରାରେ ଗୁରୁଶିଷ୍ୟ ସମ୍ପର୍କ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିଗୁଡ଼ ତଥା ମହନୀୟ ।
 ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ବିନୋବା କହିଥିଲେ, "ଗୁରୁମାନେ ଛାତ୍ର ପରାମର୍ଥ

ଛାତ୍ରମାନେ ଗୁରୁପରାୟଣ ଏବଂ ଉତ୍ତମେ ବିଦ୍ୟାପରାୟଣ ହେବା
ବାଞ୍ଛନୀୟ । ଶିକ୍ଷାଦାନ ଏବଂ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ ଉତ୍ତମେ ସାମ୍ବିକ ଗୁଣର
ବିକାଶ ଉପରେ ଆଧାରିତ । ତେବେ ମନ ଶିଳ ନହେଲେ ଅର୍ଥାତ୍
ସଂସମତା ନଥିଲେ ନିଜେ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ନହେଲେ ବିଦ୍ୟାଳାଭ ହୁଏ
ନାହିଁ । କବିଗୁରୁ ଚରିତାମୃତଙ୍କ ଭାଷାରେ "ଜଳୁଥିବା ଦୀପ ଅନ୍ୟକୁ
ଆଲୋକିତ କରିବା ପରି ଗୁରୁ ନିଜେ ଜ୍ଞାନବ୍ରତୀ ହୋଇ ଶିଷ୍ୟ ମନରେ
ଜ୍ଞାନ ପିପାସା ପ୍ରକ୍ଷି କରିବା ଉଚିତ ।" ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ଥିଲେ ଏହିପରି
ଜଣେ ପ୍ରାଚୀନପୁରଣୀୟ ଗୁରୁ । ସେ ଜାତିର ପିତା ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ,
ଶ୍ରୀଅରବିନ୍ଦ ଓ ରବୀନ୍ଦ୍ରନାଥଙ୍କ ପରି ପ୍ରାଚ୍ୟତ୍ତ୍ୱିକ ଜୀବନରେ
ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ । ସେ ଥିଲେ ଜାତିର ଆଗ୍ରଯ୍ୟ, ଆଗୁରଣ ଶୁଭ,
ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ, ଧାର୍ମିକ, ଦେଶପ୍ରେମୀ ଓ ପରହିତକାରୀ । ତାଙ୍କୁ ଅଜାତ
ଶତ୍ରୁ କହିଲେ ତୁଲ୍ ହେବ ନାହିଁ । ସେ ଥିଲେ ଭାରତର ମହାତ୍ମ
ରାଷ୍ଟ୍ରନାୟକ । ଗୁରୁ ଭାବରେ ଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସାରେ ଯାତା
କୁହାଯାଉଛି

"ଗୁରୁବ୍ରତା ଗୁରୁବିଷ୍ଣୁ ଗୁରୁଦେବ ମହେଶ୍ୱର,
ଗୁରୁସାକ୍ଷାତ୍ ପରଂବ୍ରହ୍ମ ତର୍ପେ ଶ୍ରୀଗୁରୁବେନମଃ ।"

ଯଥାର୍ଥରେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରବୃତ୍ୟ ।

୧୯୦୯ ମସିହାରେ ସେ ମାଡ୍ରାସର ପ୍ରେସିଡେନ୍ସି କଲେଜରେ
ଦର୍ଶନ ବିଭାଗରେ ସହକାରୀ ପ୍ରଫେସର ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ ହେଲେ ।
୧୯୧୭ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଠାରେ ଶିକ୍ଷକତା କରି ୧୯୧୮ରେ
ମହାଶୁଭ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଦର୍ଶନ ବିଭାଗ ପ୍ରଫେସର ଭାବେ
କାର୍ଯ୍ୟଭାର ଗ୍ରହଣ କଲେ । ୧୯୨୧ ଠାରୁ ୧୯୩୧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଲିକତା
ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରଫେସର ପଦବୀରେ ରହିଥିଲେ । ୧୯୩୧ରୁ
୧୯୩୬ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିଲେ ଆନ୍ଧ୍ର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର କୁଳପତି । ୧୯୩୯ରୁ
୧୯୪୮ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନାରସ ହିନ୍ଦୁ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର କୁଳପତି ଭାବେ
ଦାୟିତ୍ୱ ତୁଲାଇଲେ । ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ସେ ନିଜକୁ
ଜଣେ ଦକ୍ଷ ପ୍ରଶାସକ ତଥା ଶିକ୍ଷାବିତ୍ ଭାବେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ
କରିପାରିଥିଲେ । ମହାଶୁଭ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରୁ କଲିକତା
ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଶୁଲିଯିବା କଥା ଶୁଣି ଛାତ୍ରମାନେ କାନ୍ଦି ପକାଇଥିଲେ
ଏବଂ ମୁଣ୍ଡରେ ବୋହି ବୋହି ତାଙ୍କ ବ୍ୟବହାରୀ ଜିନିଷପତ୍ର
ଗାଡ଼ିପାଖରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେଇଥିଲେ । ଏଥିରୁ ତାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟପ୍ରୀତି
ଏବଂ ଛାତ୍ରଙ୍କର ଗୁରୁଭକ୍ତି ସହଜରେ ଅନୁମେୟ । ୧୯୩୨ରୁ ୧୯୫୨
ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ରଥମ ଭାରତୀୟ ଯେ କି ଅନ୍ଧପୋଡ଼ି
ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଏକ ବେସାର ଏକ କାଳୀନ ଭାବେ ଅଲଙ୍କୃତ
କରିଥିଲେ । ୧୯୪୬ରୁ ୧୯୫୦ ମଧ୍ୟରେ ସେ ବରୁବାଗ ମୁନେସୋରୁ
ଭାରତୀୟ ପ୍ରତିନିଧି ଦଳର ନେତା ଭାବେ ଯାଇଥିଲେ । ୧୯୪୮ରେ
ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ପ୍ରଥମ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଶିକ୍ଷା
କମିଶନର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ହୋଇଥିଲେ, ୧୯୪୮ରେ ମୁନେସୋର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ
ବୋର୍ଡର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ । ୧୯୫୨ରେ ମୁନେସୋର ସଭାପତି । ୧୯୫୯ରେ
ପି.ଇ.ଏନ୍.ର ଉପ ସଭାପତି ଏବଂ କ୍ରିଡ଼ିଗ୍ ଏକାଡେମୀର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ
ହେଲେ । ୧୯୬୨ରେ ହାରାଡ଼ା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ କଲିକତା
ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ତରଫରୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ।

ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ଜଣେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଲେଖକ ଭାବରେ ଜୀବନ
କାଳ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ ୧୫୦ରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ପୁସ୍ତକ ରଚନା କରି
ଯାଇଛନ୍ତି । ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକ ଦାର୍ଶନିକ, ବ୍ରାହ୍ମଜ୍ଞାନ, ନୀତିଜ୍ଞାନ, ଶିକ୍ଷା,
ସାମାଜିକ ଓ ସାଂସ୍କୃତିକ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଆଧାରିତ ।

୧୯୪୫ରେ ପ୍ରଥମ କରି ସେ ଜନସେବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରବେଶ କରି
"ସାପ୍ତକମିଟି"ର ସଦସ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ । ୧୯୪୯ରୁ ୧୯୫୨ ମସିହା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଣିଆରେ ଭାରତର ରାଷ୍ଟ୍ରପୁତ୍ର ଭାବେ ଅତି ସମ୍ମାନଦାୟକ
କାର୍ଯ୍ୟ ତୁଲାଇଥିଲେ । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ରଥମ ଭାରତୀୟ ଯେ
ପ୍ରଥମେ ମହାମାନ୍ୟ ଶ୍ରୀଲିନକ୍ଷୁ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଅତି
ସାକ୍ଷାତ୍ ପରେ ଶ୍ରୀଲିନ ମତ ଦେଇଥିଲେ ଯେ, "ସେ ନିଜେ ସର୍ବାଧିକ
ମନା ଦେଶପ୍ରେମୀ ନୁହନ୍ତି । ନିର୍ଯ୍ୟାତୀତ ମାନବ କାନ୍ଦି ଲାଗି ତାଙ୍କ
ହୃଦୟ ସହାନୁଭୂତିରେ ବିଗଳିତ ।"

ରାଷ୍ଟ୍ରର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଆସନରେ ବସି ମଧ୍ୟ ସେ ନିଜକୁ କେବେ ବ୍ୟ
ବୋଲି ଭାବୁ ନଥିଲେ । ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ହିସାବରେ ତାଙ୍କର ସେନା
ମାସିକ ୧୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା ପ୍ରାପ୍ୟ ଥିବାବେଳେ ସେ ମାତ୍ର ୨,୦୦୦ ଟଙ୍କା
ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ । ସେ ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ କେହି ଦେଖା ବର୍ତ୍ତମାନ
ଖୁଦିଲେ ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରତି ସମ୍ମାନରେ ମାତ୍ର ୨ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ
କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟପତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ ନ କରି ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍
କରିପାରୁଥିଲେ । ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ଧଳା ଗଣ୍ଠ ବୋଧେ
ଶାଞ୍ଜିଭାରତୀୟ ଧଳା ପୋଷାକ ପିନ୍ଧୁଥିଲେ । ସମତାରେ ଅଧିକ
ଆଇ ଯେଉଁମାନେ ଦୁର୍ନୀତିଠାରୁ ଦୂରରେ ରହନ୍ତି, ଅନ୍ୟେ ସାନର
ଅଧିକାରୀ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଅହଙ୍କାର ଯେଉଁମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଛାନ ନ
ପାଏ, ଅମାପ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରତିପତ୍ତି ଆଇ ମଧ୍ୟ ଯିଏ ବନ୍ଧୁ
ଜନସାଧାରଣଙ୍କଠାରୁ ଦୂରରେ ଯାନ୍ତି ନାହିଁ ସେହିମାନେ ହିଁ ପ୍ରକୃତରେ
ରାଜଣି । ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ଥିଲେ ଏହିପରି ଜଣେ ରାଜଣି । ତାଣି
ତାଙ୍କ ହୃଦୟରେ ରହିବ ସତ୍ୟା ନଥିଲା । ବରଂ ବହୁ ମାନବିକ ଗୁଣ
ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ । ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଅସୁବିଧାରେ ପଡ଼ି ତାଙ୍କ
ନିକଟକୁ ଗଲେ ସେ ଶୁଭ୍ ଯିର୍ଯ୍ୟର ସହ ତା'ର ସମାଧାନ
କରୁଥିଲେ । ତାଙ୍କର ସହାନୁଭୂତିପୁଣ୍ଡ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଓ ଦାର୍ଦ୍ଦରୀନ ଚେତ୍ୱ,
ଯୋଗୁଁ ସେ ଜଣେ ପ୍ରଶଂସନୀୟ ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ, ଦାର୍ଶନିକ ଓ ବହୁପ୍ରକାର
ସାରା ଭାରତରେ ପରିଚିତ । ତତ୍ତ୍ୱର ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ଙ୍କ ମତରେ
ମତନଶୀଳତା ଓ ସମନ୍ୱୟ ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତିର ଉତ୍ତମ । ଏହି
ସେ ପାତାତ୍ୟ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ପ୍ରସାର କରିଥିଲେ ।

ତତ୍ତ୍ୱର ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ଭାରତର ଉପରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଥିଲେ । ସେ
ପରେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଭାବେ ନିର୍ବାଚିତ ହେଲେ । ସେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଭାବେ
ନିର୍ବାଚିତ ହେବାପରେ କେବଳ ଭାରତ ନାହିଁ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର
ଯୋଗ୍ୟ ଓ ବିଜ୍ଞବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ତାଙ୍କ ନିର୍ବାଚନରେ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇ ତାଙ୍କୁ
ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ଜଣାଇଥିଲେ । ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଭାବରେ ତାଙ୍କର
ଚର୍ଚ୍ଚନ ସ୍ୱପ୍ନ ଥିଲା "ବିଶ୍ୱଗାନ୍ଧି ପ୍ରତିଷ୍ଠା" । ସେଥିପାଇଁ ସେ ବହୁ ଶେଷ
ତୁଲିଥିଲେ ଏବଂ ଭାରତକୁ ଅନ୍ୟ ଦେଶମାନଙ୍କ ସହିତ ବହୁତା ସୁଖରେ
ଆବଦ୍ଧ କରିଥିଲେ ।

ତତ୍ତ୍ୱର ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ସତ୍ୟ ଓ ନ୍ୟାୟ ପୁନର୍ଗଣି ଥିଲେ ବିଚିତ୍ର
ପଦବୀରେ ଥିଲାବେଳେ ସହଜ ଭାବେ ଜାତୀୟ ଓ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ
ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସେ
ବିଦେଶରେ ମାତୃଭୂମିର ଗୌରବ ଓ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ବୁଝି କରିବା ପାଇଁ
ଉଦ୍ୟମ କରି ପୃଥିବୀର ଜଣେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମନୀଷୀ ଭାବେ ଗୌରବ ଅର୍ଜନ
କରିପାରିଥିଲେ ।

ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମର ଜଣେ ଦୃଢ଼ ସମର୍ଥକ ତଥା ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଦାର୍ଶନିକ
ଭାବରେ ସେ ସର୍ବତ୍ର ପରିଚିତ । ତାଙ୍କ ହୃଦୟ ସର୍ବଦା ଶକ୍ତ
ପ୍ରେମରେ ଆଲମ୍ବ ଥିଲା । କୌଣସି ଧର୍ମକୁ ପୁଣ୍ୟ ବସ୍ତୁରେ ଦେଖି
ନଥିଲେ । ତେଣୁ ମହିର, ମସଜିଦ୍, ଚର୍ଚ୍ଚ ଇତ୍ୟାଦି ସବୁ ଛାଡ଼ିଦେଇ

କରିବାକୁ ଦେଖିଲେ । ତେଣୁ ସେ ଥିଲେ ବିଶ୍ୱର ସବୁ ଧର୍ମ ପ୍ରତି
 ଉପାସନା ଏବଂ ଏଥିରୁ ତାଙ୍କର ଧର୍ମନିରପେକ୍ଷତା ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣିତ
 ହୁଏ । ସେ ବଢ଼ିଥିଲେ ସତ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମର ଏକଗୁଣିଆ ଅଧିକାର
 ନୁହେଁ । ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସାମ୍ନିୟ ନିମନ୍ତେ କୌଣସି ଏକ ନିବିଷ୍ଟ ପଞ୍ଚା
 ଫଳମାଳ । ପକ୍ଷୀଟିଏ ଆକାଶରେ ଉଡ଼ିଯାଏ । ମାତ୍ର ତା'ର
 କୈସିଏ ପକ୍ଷରେ କୌଣସି ବିନ୍ଦୁ ରହେ ନାହିଁ । ଯେତେ ସାଧକ
 ଯେତେ ପଥ । ମନୁଷ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ତା' ସାଧନା ବଳରେ
 ଫଳର ରୂପକ ମାୟାତାଳରୁ ମୁକୁଳି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସାମ୍ନିୟ ଲାଭ କରେ,
 ସେତେବେଳେ ତା'ମନରେ ସଂକୀର୍ତ୍ତତା ରହେ ନାହିଁ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେ
 ସମାନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖେ । ସେତିକିବେଳେ ହିଁ ସେ ଜୀବନରେ
 ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଲାଭ କରେ ।

ମହାନ ଦାର୍ଶନିକ ସର୍ବପଲ୍ଲୀ ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ୧୯୭୫ ମସିହା
 ଫେବୃଆରୀ ୨୭ ତାରିଖ ଦିନ ମାତ୍ରାଜଠାରେ ୮୭ ବର୍ଷ ବୟସରେ
 ଶେଷାନ୍ତରୁ ବିଦାୟ ନେଲେ । ଦିଗ୍‌ବିଜୟୀ ବୀର ଭଳି ଗଞ୍ଜର ନଦୀ
 କୂଳର ଶାନ୍ତ ପରେ ରାଜ୍ୟ ଜୟ କରିନଥିଲେ ମାତ୍ର ସେ ଛୋଟି
 ଛୋଟି ହୃଦୟକୁ ଜୟ କରିଥିଲେ ନିଜର ସ୍ନେହ, ପ୍ରେମ, ଦାନ ଓ

ସର୍ବୋପରି ନିଜର ମାନବିକତା ବଳରେ । ସାରାଜୀବନ ବଢ଼ାଇ
 ଦେଇଥିଲେ ସତ୍ୟ ସାଧୁତାର ଅନୁପ୍ରାଣନରେ ।

“ସର୍ବେ ଭବନ୍ତୁ ପୁଣ୍ୟାନୋ, ସର୍ବେ ସନ୍ତୁ ନିରାମୟାଃ
 ସର୍ବେ ଉଦ୍ଭାଣି ପଶ୍ୟନ୍ତୁ ମା କଞ୍ଚିତ ଦୁଃଖଭାଗ୍ ଭବେତ୍”

ଏହି ଉପନିଷଦୀୟ ବାକ୍ୟର ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ଥିଲେ ମହାନ ପ୍ରବକ୍ତା ।
 ଅସାଧାରଣ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ, ବର୍ତ୍ତମାନନିଷ୍ଠା, ମାନବିକତା ଓ ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର
 ଦେଶ ସେବା ଯୋଗୁଁ ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍‌ଙ୍କୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜାତୀୟ ପ୍ରମାଣ “ଭାରତ
 ରତ୍ନ” ଉପାଧି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସେ ଭାରତର ଦର୍ଶନ, ସଂସ୍କୃତି ଓ
 ପରମ୍ପରାକୁ ବିଶ୍ୱ ସମୁଦାୟରେ ଅତି ଆଦର ଭାବେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିବାକୁ
 ଆପ୍ତାଣ ଚେଷ୍ଟା କରି ସଫଳତା ଲାଭ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ନିରୁପିତ
 ସେପ୍ଟେମ୍ବର ମାସ ୫ ତାରିଖ ଦିନଟି ସାରା ଭାରତରେ ଗୁରୁଦିବସ
 ରୂପେ ପାଳନ କରାଯାଉଛି । ଏହି ଅବସରରେ ଆମେ ତାଙ୍କରି
 ପଥରେ ଅନୁଗାମୀ ହେବା ପାଇଁ ଉପଥ ନେବା ତାହାହିଁ ହେବ ତାଙ୍କ
 ପ୍ରତି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି, ତାହାହିଁ ହେବ ଗୁରୁ ଦକ୍ଷିଣା ।

ମାଟ୍ଟ-ଶ୍ରୀ ପ୍ରମୋଦ ବିନୋଦ ମହାନ୍ତି,
 ପୂର୍ବ ନ-୫୫୨, ବସାଦୁରଗର ।

ବେଙ୍ଗାଳୀକଠାରେ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିବସ ପାଳନ ଅବସରରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଗଣଦୈତ୍ୱ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ କୃତୀ ପ୍ରତିଯୋଗୀଙ୍କୁ ଅଭିଯୋଗ ଓ
 ସେନ୍‌ସନ୍ ବିଭାଗ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ପାଟ୍ଟଶାଣୀ ସିଲଡ୍ ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି ।

ନୂଆଙ୍ଗ ସଂସ୍କୃତି ଓ ଜୀବନଧାରା

● ଶ୍ରୀ ପଦ୍ମାବତୀ ଦେବୀ ରାଜ

ପୁରୀର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ପୁଣ୍ୟତୋଷା ବୈଦେଶୀର ଉତ୍ତମ ଶିଳ୍ପରେ ଗୋନାସିକା ପାହାଡ଼ ପର୍ବତ ଓ ବନଶିଖା ବନ୍ଧରେ ବହୁ ପ୍ରାଚୀନ ଆଦିନ ମନୁଷ୍ୟର ଜୀବନ ଦଶନର ଦୃଷ୍ଟିପାତ ହୋଇଥାଏ । ତାହା ହେଲା ନୂଆଙ୍ଗ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ । କେନ୍ଦୁଝର ତଥା ସମଗ୍ର ଭାରତବର୍ଷରେ ଆଦିନ ଅଧିବାସୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ନୂଆଙ୍ଗ ଜାତି ପ୍ରାଚୀନ ଅଧିବାସୀ ଜାତି ରୂପେ ପରିଚିତ । ସେମାନେ ନିଜ ଉପରେ ଓ ନିଜ ଶକ୍ତି ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥାନ୍ତି । ସେମାନେ ନିଜକୁ ପୁଣିର ପ୍ରଥମ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ରସିମାନଙ୍କର ବଂଶଧର ବୋଲି ଭାବିଥାନ୍ତି । ନୂଆଙ୍ଗମାନେ କାଳଜନେ ବିଭିନ୍ନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଓ କୁରୁପରେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇ ଓଡ଼ିଶାର ବନ ବନାନୀ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରିଥାନ୍ତି । ନୂଆଙ୍ଗ ଖବର ଅର୍ଥ ମନୁଷ୍ୟ । ଏମାନଙ୍କ ଧର୍ମ ବିଶ୍ୱାସ ମଧ୍ୟରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପୂଜା ଭୂତପ୍ରେତ ପୂଜା ବସୁନାଗର ପୂଜା ଅନ୍ୟତମ । ନୂଆଙ୍ଗମାନେ ପୂର୍ବପୁରୁଷ ବିଶ୍ୱାସୀ । ଧର୍ମ ବାଧ୍ୟ କଲେ ପୁଣି ମନୁଷ୍ୟ ଜନ୍ମ ଲାଭ କରିବା ଓ ପାପ ବାଧ୍ୟକଲେ ପଶୁ ରୂପେ ଜନ୍ମ ଲାଭ କରିବାକୁ ଏମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି । ଭୂତପ୍ରେତକୁ ନୂଆଙ୍ଗମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥାନ୍ତି । ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ପର୍ବ ପର୍ବାଣୀରେ ଖାଦ୍ୟଦେୟ ଅର୍ପଣ କରିଥାନ୍ତି । ସେମାନେ ଘଣ୍ଟ ଜଙ୍ଗଲ ମଧ୍ୟରେ ନଦୀ ନାଳ ଚଳିବତୀ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କରେ ବସତି ସ୍ଥାପନ କରି ରହିଥାନ୍ତି । କେତେ ଗୁଡ଼ିଏ ପକ୍ଷୀ ଗ୍ରାମକୁ ନେଇ ଗୋଟିଏ ପିତ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ପିତ୍ତମାନଙ୍କର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଦଳପତିଙ୍କୁ ସଦାର କୁହାଯାଏ । ନୂଆଙ୍ଗମାନେ କେତେକ ଶ୍ରେଣୀରେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇଥାଆନ୍ତି । ନିଜ ନିଜର ପିତ୍ତକୁ ନେଇ ସେମାନେ ପରିଚୟ ଦେଇଥାଆନ୍ତି ଯଥା :- ଚମ୍ପେଇ ନୂଆଙ୍ଗ, ବୁଢ଼ୀପଦା ନୂଆଙ୍ଗ ଓ ଗୋନାସିକା ନୂଆଙ୍ଗ ପ୍ରଭୃତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ନୂଆଙ୍ଗ ରା ପାଇଁ ଜଣେ ସଦାର ଥାଆନ୍ତି । ସେମାନେ ସଦାରର ପରାମର୍ଶତମେ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଆନ୍ତି । ଉକ୍ତ ସଦାରଙ୍କୁ ଚାକୁଆ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ ।

ନୂଆଙ୍ଗ ଜମିକୁ ନିର୍ବାକ୍ଷଣ କଲେ, ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ସେମାନେ ଆଉ କାଳରେ ଗୁମା ରକ୍ଷପତ୍ର ଆକାଶିତ ଝରଣା ଭୂଲରେ ବସତି କରି ରହୁଥିଲେ । ସେମାନେ ଦେଖିବାକୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ହଳଦିଆ ବର୍ଣ୍ଣର ଓ ଗୋରା ସ୍ୱପ୍ନକାୟ । ପୂର୍ବେ ନୂଆଙ୍ଗମାନେ କୌଣସି କୁରାପତା ବ୍ୟବହାର କରୁନଥିଲେ । ଉତ୍ତର ପଦ୍ମ ଲେଲି ବା ବଳକ ପରିଧାନ କରି ପୁଅକୁ କରି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୋତାରେ ଆବୃତ କରିଥାଆନ୍ତି ଓ

ଜଙ୍ଗଲର ବହୁକାପ୍ତା ହାତ ଓ ଗୁଧ୍ର ପକ୍ଷୀର ହାତରେ ତିଆରି ଦାଡ଼ମାଳ ପକ୍ଷୀର ପର ଓ ଜଙ୍ଗଲର ପତ୍ର ପୁଲ ପରିଧାନ କରିଥାଆନ୍ତି । ଏମାନେ ଗୋଡ଼ରେ ବାକିଆ ଓ ବଣଶୀ ପିନ୍ଧିଥାଆନ୍ତି ମାତ୍ର ଅଧୁନାତନ ସଭ୍ୟତାର ଫଳ ବିକାଶରେ ନୋଲକ ଓ ନାବପୁର ଟଙ୍କା ପଇସାକୁ ଝୁଲେଇକରି ପିନ୍ଧନ୍ତି । ସେମାନେ ସାଧାରଣତଃ ପଶୁ ଶୀକାର କରି ମାଂସ ଭକ୍ଷଣ କରିବା ଏବେ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରାମମାନଙ୍କର ସାମାନ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ଗୋଚର ହୋଇଥାଏ । ଧନୁଶର ବହୁରୀ ବଣ ହେଉଛି ନୂଆଙ୍ଗମାନଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ଅସ୍ତ୍ର ଓ ଗୁଳ୍ମ ମାଦକ ଓ ବ୍ୟା ହେଉଛି ସେମାନଙ୍କର ବାଦ୍ୟ । ଖଣ୍ଡେ ଲୁହା ଖଣ୍ଡେ ଚକମଟି ପଥର ଦ୍ୱାରା ଓ ଚପର ଖୋସା ଦ୍ୱାରା ନୂଆଙ୍ଗମାନେ ନିଆଁ ବାହାର କରନ୍ତି ଓ ହରଡ଼ କାଠିରେ କଟାକରି ଆଉ ଖଣ୍ଡେ କାଠିକୁ ସୁରାଘରେ ଘି ହୋଇ ମଧ୍ୟ ନିଆଁର ବ୍ୟବହାର କରିଥାନ୍ତି । ନୂଆଙ୍ଗ ସ୍ତ୍ରୀ ନିଜ କର୍ମଭରତ ସମୟରେ ନିଜ ଛୁଆକୁ ପିଠିରେ ବୋକନ୍ତୁ କରି ନିଜ ଅଙ୍ଗରେ ଧରି ରଖିଥିବାର ଅଦ୍ୟାବଧି ଦେଖାଯାଏ । ସେମାନଙ୍କର ଗଣ୍ଡା ବର୍ତ୍ତମାନ ଓଡ଼ିଆ । ପୂର୍ବରୁ ସେମାନେ ନୂଆଙ୍ଗ ଭାଷା ଓ ଯେ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ । ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ନୂଆଙ୍ଗମାନେ ନିଜ ଶରୀରକୁ ଏପରି ହାତ ଓ ପୋତଳା ମାଳରେ ଆବୃତ କରି ରଖୁଥିଲେ ଯାହାଦ୍ୱାରାକି କୌଣସି ଅସ୍ତ୍ର ଶରୀରକୁ ସମ୍ପର୍କ କରିପାରୁ ନ ଥିଲା ଓ ଏହା ନିଂସ୍ର ଜନ୍ମୁଙ୍କ ଆତ୍ମନାଶରୁ ରକ୍ଷା କରିବାରେ ସହାୟକ ହେଉଥିଲା ।

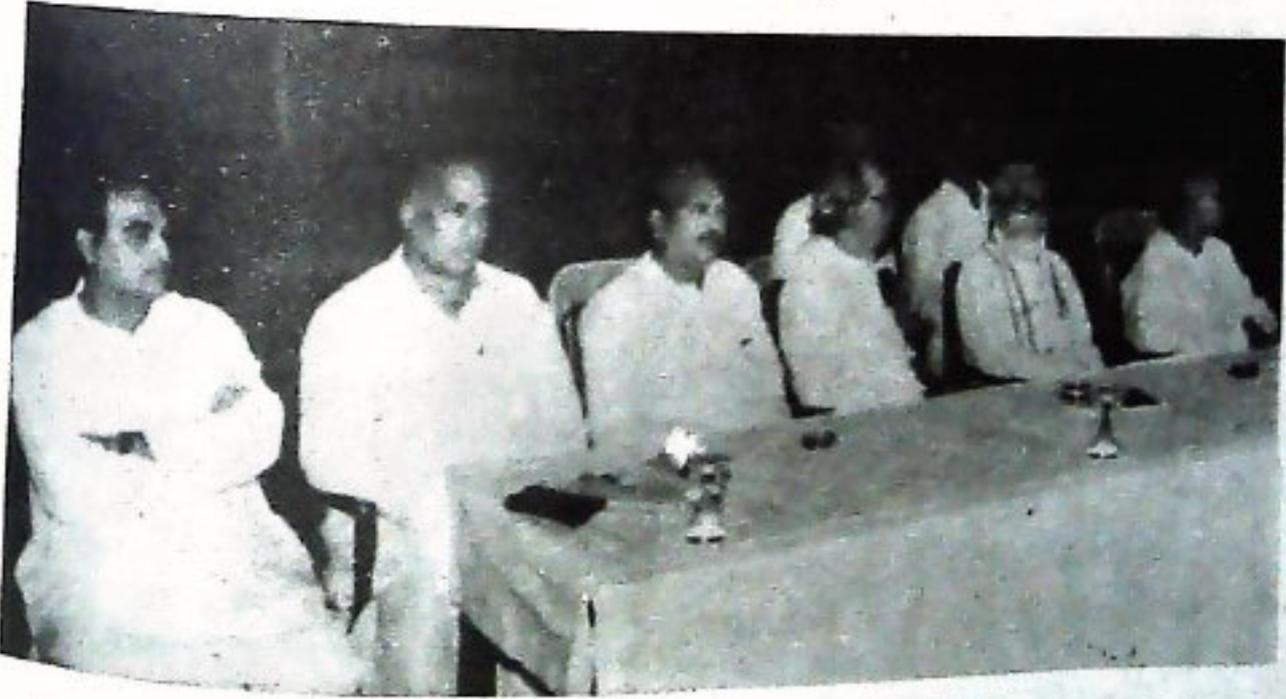
ନୂଆଙ୍ଗମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗ୍ରହକରି ଶୁଷ୍କବାସ କରି ରହିବାକୁ ଶିଖିଲେଣି । ସେମାନଙ୍କର ପକ୍ଷୀଗୁଡ଼ିକ ଦୁଇ ଗୋଟି ସାହାଡ଼ା ଶ ଦୁଇ ଧାଡ଼ିରେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଯଥା ତଳ ଚମ୍ପେଇ ଓ ଉପର ଚମ୍ପେଇ ପ୍ରଭୃତି ଝାଟି ମାଟିର ନାଁଖୁଲିଆ ଘରେ କବାଟ ବା ଚାଟି ଦେଇ ଘରେ ଦିନତମାମ ନୂଆଙ୍ଗ ଘରେ ଜଗିବାରେ ଦେଖାଯାଏ । ନୂଆଙ୍ଗମାନେ ଦଳ ବଦ୍ଧ ହୋଇ ଜଙ୍ଗଲରେ ଫଳ ମୁଞ୍ଚି ଲାଭ ଚପର ଓ ଝୁଗା ବନ୍ୟଜାତ ପଦାର୍ଥ ସୋରିଷ ରାଶି ଗୁଳ୍ମ ପ୍ରଭୃତି ସଂଗ୍ରହ କରି ଜୀବନଧାରଣ କରିଥାଆନ୍ତି । ଶୀତ ମୁଞ୍ଚରେ ସେମାନଙ୍କର ଅବସର ବିନୋଦନ କେନ୍ଦ୍ର ମାନାଙ୍ଗ ବା ମହପର ଅବସ୍ଥିତ ଏହି ମାନାଙ୍ଗ ବିବାହ ପର୍ବପର୍ବାଣୀ ଅତିଥି ଅଧ୍ୟାଗତ ମଧ୍ୟ ନିଗାପ ସମସ୍ତ ଭିକ୍ଷି ଗ୍ରାମର ଦୁଃଖ ସୁଖର ବିଷୟ ଯଥା ହୋଇଥାଏ । ଏହି ମାନାଙ୍ଗରେ ବିରାଟ କାଠଗଡ଼ ପଦାପତନ ହୋଇ ହୋଇ ରହିଥାଏ । ନୂଆଙ୍ଗମାନଙ୍କ ଅବିବାହିତ ମୁଞ୍ଚର ଧାନ୍ଡା ଓ

ଅବିଚାରିତା ଝିଅକୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ
 ଗ୍ରାମର ଧାର୍ଯ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟମାନେ ଏହି ମହାପରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ
 ଶାନ୍ତରୁ ପରସ ପୁନଃ ଛନ୍ଦ ରାଗରାଗେଣୀ ଶୁଣୁ ନାଦକର ତାଳେ
 ଶେଷ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହୋଇ ତୃତ୍ୟ କରିଥାଆନ୍ତି । ନୂଆଙ୍ଗ ଜାତିର ଧାର୍ଯ୍ୟ
 ଧାର୍ଯ୍ୟମାନେ ନାଚଗୀତ ମଧ୍ୟରେ ପରସର ପ୍ରତି ଆକର୍ଷିତ ହୋଇ
 ବ୍ୟାଧି ଭେଦରେ ଆବଦ୍ଧ ହୋଇଥାଆନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁଣ୍ୟ
 ନୂଆଙ୍ଗମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ ଓ ଧର୍ମଧାରଣା ମଧ୍ୟରେ
 ସେମାନେ ଗୁଣାକୁ ନାଟିରେ ଗୋଳାଇ ଗେରୁଆ ରଙ୍ଗର ମଲିଳା ଲୁଗା
 ପିନ୍ଧାଆନ୍ତି । କାରଣ, ସେମାନେ ଧଳାଲୁଗା ପିନ୍ଧିଲେ ସେମାନଙ୍କର
 ପୂର୍ବ ଜନ୍ମଧର୍ମାନଙ୍କର, ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଅଭିଶାପ ପଡ଼ିବାର
 ଭୟ ଓ ବାସ ଖାଇଯିବାର ଭୟ ଥାଏ । ନୂଆଙ୍ଗ ପୁରୁଷ ସ୍ତ୍ରୀ ଏବେ
 ଶକ୍ତି ପିନ୍ଧି ଶିଖୁଲେଣୀ ଓ ଗୋଜିକାଠି, ନାକମାଝି, ନୋଲକ, କାତ,
 ମଝ, ବାକିଆ ଓ ବସଣି ନୂଆଙ୍ଗଣୀର ପ୍ରଧାନ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଅଳଙ୍କାର
 ହୋଇପାରିଛି । ସେମାନଙ୍କ ପର୍ବ ପର୍ବଣୀ ମଧ୍ୟରେ ମାଘ ପର୍ବ,
 ଚେର ପର୍ବ, ଆସ ନୂଆଙ୍ଗଣୀ ଓ ଧାନ ନୂଆଙ୍ଗଣୀ ପର୍ବ ପ୍ରଧାନ ।
 ମଝ ପର୍ବ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କର ପୂତି ରୂପେ ପାଳିତ
 ହୋଇଥାଏ । ଏହି ଦିନ ୧୨ପୁରୁଷଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନଦୀରେ ସ୍ନାନ
 କରିଥାଆନ୍ତି । ସେମାନେ ସଲପରପଲୁ ପାନୀୟ ରୂପେ ବିଶେଷ

ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରିଛି । ଏହା ନିଶ୍ଚା ରୂପେ ବ୍ୟବହାର
 କରାଯାଏ ।

କେନ୍ଦୁଝର ଜିଲ୍ଲାରେ ସାଧାରଣତଃ ଏହି ନୂଆଙ୍ଗମାନେ ଦେଖା
 ଯାଆନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୧୨,୨୧୪ ଏମାନେ ଜିଲ୍ଲାର ୯ ଗୋଟି
 ନୂଆଙ୍ଗ ପିଢ଼ରେ ୧୨୪ଟି ଗ୍ରାମରେ ବସତି ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ।
 ଏମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ହ୍ରାସ ପଡ଼ିବାରୁ ସରକାର ନୂଆଙ୍ଗ ଉତ୍ତରସ୍ଥ ସଂସ୍ଥା
 ନାମରେ ଏକ ସଂସ୍ଥା ୨୦ ଗୋଟି ଗ୍ରାମରେ ପ୍ରଚଳନ କରାଯାଇ
 ସେମାନଙ୍କ ଉନ୍ନତି ବିଧାନ ସକାଶେ ବାୟସ କରୁଅଛି । ଏହାଦ୍ୱାରା
 ଆଧୁନିକୀକରଣ କୁର୍ଷିକାର୍ଯ୍ୟ ଓ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟର ମହ ଶିକ୍ଷାର ଉନ୍ନତି ସକାଶେ
 ସହାୟତା ଦେଇପାରିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ ପୁଣ୍ୟମଣି
 ଶ୍ରୀ ବିଦୁପତନାୟକ ଆଦିବାସୀ ଓ ହରିଜନ କଲ୍ୟାଣ ବିଭାଗକୁ
 ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ବିଭାଗ କରିବା ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛନ୍ତି, ଫଳରେ
 ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କର ଆହୁରି ଅଧିକ ପ୍ରତିଧା ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇପାରିବ
 ବୋଲି ଥାଏ ।

ଉପାଦେ, ନିର୍ଦ୍ଦେଶୀ ବନ ବାଣୀ ଓ
 ଉପାଦେ, ଶାନ୍ତ ପାଠିନୀ ମଞ୍ଚ,
 କେନ୍ଦୁଝର ।

ପୁରୀ ଉପନିଗମରେ ବିଶ୍ୱ ଓଡ଼ିଆ ସମ୍ମିଳନୀ ଉପଲକ୍ଷେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଏକ ବୈଠକରେ ବିଧାନ ସଭା ବାଚସ୍ପତି ଶ୍ରୀ ପୁଞ୍ଜିର
 ବାସ ସଭାପତିତ୍ୱ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ବୈଠକରେ ପରିବହନ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଭାଗବତ ବେହେରା, ଗ୍ରାମ୍ୟ ଉତ୍ତରସ୍ଥ ମନ୍ତ୍ରୀ
 ଶ୍ରୀ ରାମକୃଷ୍ଣ ପଟ୍ଟନାୟକ ଓ ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଗରତ କୁମାର ଭର ଯୋଗଦାନ କରିଛନ୍ତି (୭/୮) ।

ଯେଉଁଠି ଖାଁ ଲୋକେ ସଂସ୍କୃତ ଭାଷାରେ କଥା ହୁଅନ୍ତି

● ଡକ୍ଟର ସଦାନନ୍ଦ ଦାଶିତ

ଯେଉଁ ସଂସ୍କୃତ ଭାଷା ଦିନେ ଲୋକ ଭାଷାରେ ମହାଭାରତ ଗୁଣାଣକୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଚେତନା ଓ ଉତ୍ସୁକତା ଜୀବନ ଦର୍ଶନରେ ପ୍ରାକୃତିକ କରିଥିଲା ତାହାର ବାସ୍ତବ ସ୍ୱରୂପ ଆଜି ଏକ ବିପ୍ଳବର ବିଷୟ ହୋଇଛି । ପଞ୍ଚିତ ମଞ୍ଚନ ମିଶ୍ରଙ୍କ ଗୁଡ଼ ସମ୍ମୁଖରେ ପାଳିତ କୀର୍ତ୍ତୀମାଳା ସଂସ୍କୃତରେ ଦର୍ଶନ ଚର୍ଚ୍ଚା ମାଧ୍ୟମରେ ଆଦି ଶଙ୍କରାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କର ମାର୍ଗ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିଥିବା ବିଷୟ ଆଜି ବିସ୍ତରରେ ପରିଚିତ ହୋଇଛି । “ସଂସ୍କୃତ ଏକ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ” ଏହି ଭ୍ରମ ଧାରଣାଟି ଏପରି ଦୂର ମୂଳ ଯେ ସଂସ୍କୃତ ପ୍ରେମୀ ମନୀଷୀଗଣ ଅନେକ ଆକ୍ଷେପ ଓ ଚର୍ଚ୍ଚର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ସମସ୍ତ ଅବିଶ୍ୱାସ ଓ ବିପ୍ଳବକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ସଂସ୍କୃତ ଲୋକ ଭାଷା ଭାବରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଛି କଣ୍ଠାଚକର ଏକ ନିରୁତ୍ପତ୍ତ୍ୟ “ମଗୁରୁ”ରେ ଯାହାର ସମସ୍ତ (୧,୨୦୦) ଗ୍ରାମବାସୀ ମାତୃଭାଷା ଭାବରେ ସଂସ୍କୃତକୁ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି ।

ଦିନାଚଳ ପ୍ରଦେଶର ଦୁର୍ଗମ ପାର୍ବତ୍ୟ ତହସିଲର ଶିରିବାସୀ “ଡିଡାଲ” ନାମକ ପରି ମଗୁରୁ ଗ୍ରାମବାସୀ ଆଦିମକାଳରୁ ସଂସ୍କୃତରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁନଥିଲେ । ପର୍ତ୍ତୁଗୀଜ ଶାସକମାନେ ଯେପରି ମୋଟାଡାମନର ଅଧିବାସୀମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଦ୍ୱୀପର ଅଧିବାସୀଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ରଖି ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଭାବେ ଫରାସୀ ଭାଷା ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ନିଜ ମାତୃଭାଷାକୁ ଲୋପ କରି ଦେଇଥିଲେ ସେପରି କୁତନ୍ତ୍ର “ସଂସ୍କୃତ ଗ୍ରାମର କାରଣ ନୁହେଁ । ଏଇ ସାଂସ୍କୃତିକ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ଗ୍ରାମବାସୀମାନଙ୍କ ଅବ୍ୟମ ଉତ୍ସାହ ହିଁ ଦାୟୀ । ତେଣୁ ଏହା ବିଶ୍ୱର ପ୍ରଥମ ସଂସ୍କୃତ ଗ୍ରାମ ଭାବରେ ପରିଚିତ ।

କଣ୍ଠାଚକର ଶିମୋଗା ଜିଲ୍ଲାରେ ରୁଜ୍ଜାନଦୀ କୂଳରେ ଅବସ୍ଥିତ ୨୦୦ ବର୍ଷର ପୁରୁଣା ଏଇ ଶାଁଟି ଶିମୋଗାଠାରୁ ୨୦ କି.ମି. ଦୂରରେ ଅବସ୍ଥିତ । ପଞ୍ଚାବି ଦୁଇଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ ଅଗ୍ରହାରମ୍ବ ଗ୍ରାମରେ ଅଛନ୍ତି ସବୁ ଜାତିର ପରିବାର, ମାତ୍ର ପ୍ରାୟ ୧୫୦୦ ବାସ କରନ୍ତି ପ୍ରାୟ ୧୦୦ଟି ବୈଦିକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାର । ସେମାନେ ନିଷ୍ଠାପର, ବେଦବିତ୍ ଓ ଅଗ୍ନିହୋତ୍ରୀ । ବ୍ରତୋପନୟନ ପରେ ସମସ୍ତ ବାଳକ ଛଅ ବର୍ଷ ବେଦ ଅଧ୍ୟୟନ କରନ୍ତି । ନିଜ ପିତାଙ୍କଠାରେ ଅଥବା ଅଗ୍ରହାରମ୍ବର ପ୍ରମୁଖ ବେଦ ବିଦ୍ୱାନ ଅଗ୍ନି ଅବଧାନୀଙ୍କ ନିକଟରେ । ବୈଦିକ ପରମ୍ପରା ଅନୁସାରେ ଶିକ୍ଷିତ, ଅଶିକ୍ଷିତ ସମସ୍ତେ ସନ୍ଧ୍ୟା, ଜପ କରନ୍ତି, ମୁଖନ ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି । ପତି ସରଳ ଓ ଶାନ୍ତ ଜୀବନଯାପନ କରିବା ଏମାନଙ୍କର ଜୀବନ ଧର୍ମ । ସମଗ୍ର କହିଲେ-ମାଟି ଚାଳି, ଅଧ୍ୟ ଏକର/ଏକର ନଡ଼ିଆ ଓ ଗୁଆ ବଗିଚା ଏକର ପିଲା ଆସ

ପ୍ରାୟ ୨୦ ହଜାର ଟଙ୍କା । ଜୀବନ ଧାରଣ ପାଇଁ ଏହା ଯଥେଷ୍ଟ । ଶାଁରେ ଅଛି ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ କଳାଧଳା ସୁରସରୀନରିଶ । ସରମାନଙ୍କର ବୈଭବର ସୂଚନା ନାହିଁ, ମାତ୍ର ସର୍ବତ୍ର ପରିଷ୍କାର ଓ ପ୍ରଗୀତି ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କ ମୁଖରେ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲତା । ଏହିପରି ନୁହେଁ ଯେ ଶାଁରେ ସଭ୍ୟତା ଓ ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରବେଶ ନାହିଁ । ଶାଁର ଅଧିକାଂଶ ଯୁବକ, ଯୁବତୀ ଓ ଗୃହିଣୀ ପ୍ରାତଃକ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ, ବ୍ୟାଙ୍କ, ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ ବିଦ୍ୟାଳୟମାନଙ୍କରେ କର୍ମରତ । ଏହି ଗ୍ରାମର ଡକ୍ଟର ମଗୁରୁ କୁଞ୍ଜମୁଖି ଭାରତୀୟ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଲକ୍ଷ୍ମଣ ବେହରା ସମାପକ ଭାବେ ବେଶ୍ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି ।

ମଗୁରୁ ଶାଁରୁ ଶାଁକୁ ପଶିଗଲେ ଯେକୌଣସି ନବାଗତ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଭିବାଦନ-ଉଇଁ ଓ, ସ୍ୱାଗତମ୍ ଠାରୁ ପୁଣି ବିଦାୟ ବେଳାର ଯେ ସଂସ୍କୃତ-ଅନୁତବୋଳା ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି-ଶିବାକ୍ଷେ ସବୁ ପଞ୍ଚାଳ । ଶିବମୟ! ପୁଣିଦର୍ଶନୀୟ, ଲତ୍ୟାଦି ଗୁଣି କେହି ବିଶ୍ୱାସକରିପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ମାତ୍ର ନଅ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଗ୍ରାମବାସୀମାନେ ସଂସ୍କୃତରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ଜାଣି ନଥିଲେ । ଏମାନଙ୍କର ମାତୃଭାଷା ଥିଲା-ସାଙ୍କେତୀ । ଏହା ଏକ ପ୍ରାକୃତିକ ମୂଳ ସଂସ୍କୃତ ଓକ ବହୁତ ଭାଷା । ଦାକ୍ଷିଣାତ୍ୟର ହବ୍ୟକ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ବହୁଳ ଭାବେ ଏହି ଭାଷାକୁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ।

୧୯୮୨ ମସିହା ଅପ୍ରେଲ ମାସରେ ଏକ ସଂସ୍କୃତ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଶିବିର ଆୟୋଜନ କରିବାକୁ ଆସେ କେତେ ଜଣ ସଂସ୍କୃତ ପ୍ରାଧିକାରୀ ଗୁଣ ନଦୀର ଉତ୍ତର ପାର୍ଶ୍ୱର “ହୋପତଳା” ଗ୍ରାମକୁ ଯାଇଥାନ୍ତି । ସଂସ୍କୃତ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ପାଇଁ ନଦୀର ଅପର ପାର୍ଶ୍ୱର ମଗୁରୁ ଗ୍ରାମକୁ ଦୁଇଗଣ ଉତ୍ସାହୀ ଯୁବକ ଆସିଥାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଗ୍ରାମରୁ ପ୍ରାୟ ଗ୍ରାମରେ ମଧ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ଏକ ସଂସ୍କୃତ ସଂସାଧନ ଶିବିର-ସଂସ୍କୃତକୁ ଜୀବନ୍ତ ଏବଂ ବ୍ୟବହାର ଉପଯୋଗୀ କରିବା ଏକ ଅଭିନବ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ । ସଂସ୍କୃତ ସଂସାଧନ ଶିବିରରେ ଭାଗ ଗ୍ରହଣ କରି ମାତ୍ର ଦଶ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକାଂଶ ଯୁବକ ଯୁବତୀଙ୍କୁ ସଂସ୍କୃତରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିପାରି ଥିବାରୁ ଗ୍ରାମର ପ୍ରମୁଖ ଲୋକମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଭାବିତ ହେଲେ ଏବଂ ସମଗ୍ର ଗ୍ରାମକୁ “ସଂସ୍କୃତ ଗ୍ରାମ”ରେ ପରିଣତ କରିବାକୁ ସହଯୋଗ କାମନା କଲେ ।

ତା’ପରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା - ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କ ସଂସ୍କୃତିକରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା । ସଂସ୍କୃତ ଭାଷା ଶିକ୍ଷାର ମୌଳିକ ପଦ୍ଧତିରୁ ଆଧାର କରି ୫ ବର୍ଷରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ସମସ୍ତ ଗ୍ରାମବାସୀମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟସ-ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା ପରିପାକ୍ଷିକ ଅବସ୍ଥା ଚଳେଇଁ ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ସଂସ୍କୃତ ସଂସାଧନ

ଦିଆ ଦିଆଗଲା । ସକାଳଠାରୁ ରାତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ; ସକାଳେ ଯୁବକ
କୋମଳାନନ୍ଦଙ୍କୁ ନଧାୟରେ ଛୁଇଁଶୀମାନଙ୍କୁ ଅପରାଧରେ
ଦେଖିବାପାଇଁ ଶିଶୁ ଓ କିଶୋରମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ରାତିରେ ତୁଳ
କୋମଳାନନ୍ଦଙ୍କୁ ନିକର କରି ନେବାକୁ ସମସ୍ତଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
ତୁଳକ ହିଁ ପ୍ରସ୍ତୁତମାନଙ୍କ ମନରେ ବିଶ୍ୱାସ ଦୁର୍ଭାବୁ କଲା ।
କୋମଳାନନ୍ଦଙ୍କୁ ସଂସ୍କୃତ ନାମଟିକୁ ଲେଖି ଥିବାରୁ ଶୀର୍ଷକ
କୋମଳାନନ୍ଦ ହୋଇଲା । ଏମିତି କାଗଜ ଖଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକୁ କାଟି, ଲେଖି ଥିବା
କୋମଳାନନ୍ଦଙ୍କୁ ଗ୍ରାମର ସମସ୍ତ ଯୁବକ ଯୁବତୀ ଆଗେଇ ଆସିଲେ ।
କୋମଳାନନ୍ଦଙ୍କ ଘର ଏକ ଗଣ ଉଦ୍ଭିଦମାନରେ ପରିଗତ ହେଲା ।
କୋମଳାନନ୍ଦଙ୍କ ଘର:- ବସନ୍ତ, ଶୁକ୍ରବାର - ବନସମ୍ଭବ, ଫ୍ୟାନ୍ -
କୋମଳାନନ୍ଦ, ବୋଧାୟ - ଆସନ୍ତ, ଗୋଷେଇ ଘର - ପାକଶାଳା
କୋମଳାନନ୍ଦ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଘରର ମୁଖ୍ୟ ଦ୍ୱାରରେ ଲେଖାଗଲା -
"ସଂସ୍କୃତ ଶୁକ୍ରବାର କ୍ରମେ ଉଦ୍ଭାନ୍ ସଂସ୍କୃତେନ ବ୍ୟବହାର
କରନ୍ତୁ"

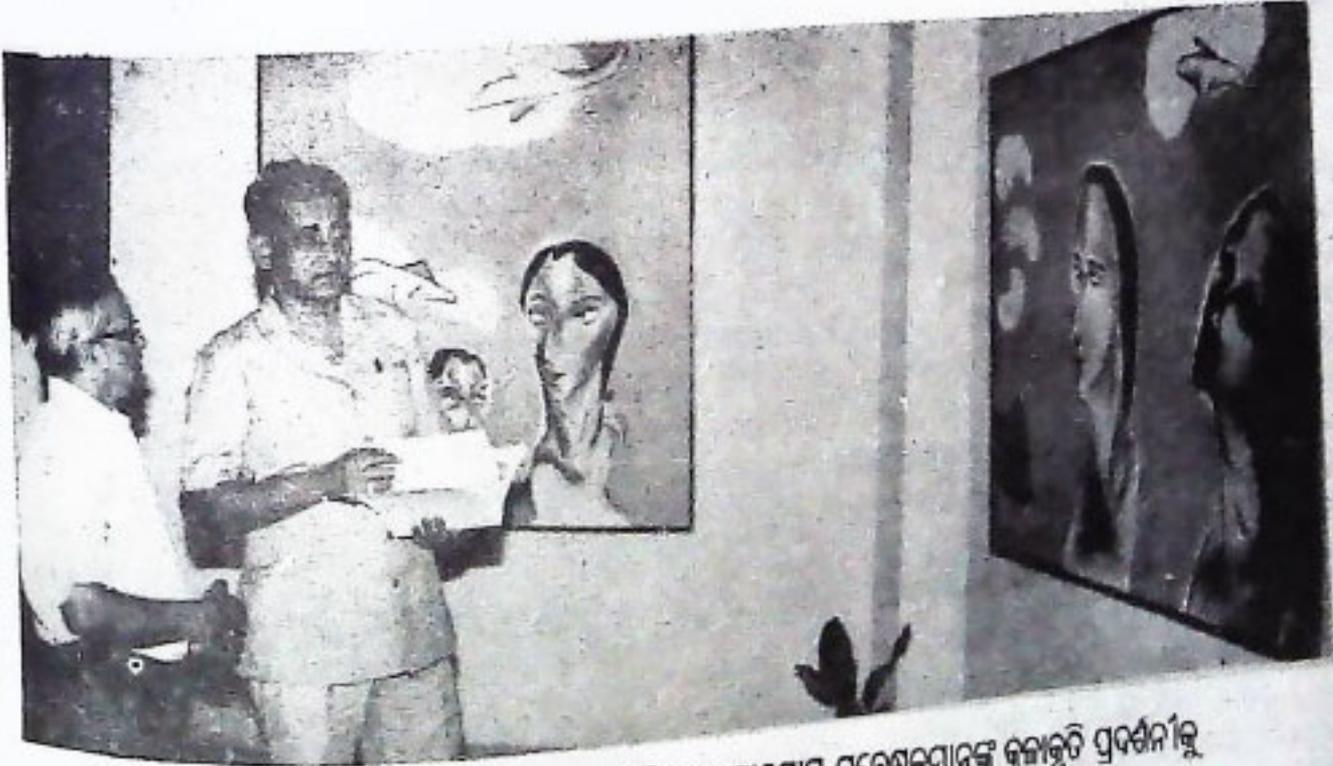
ଏମିତି ଆରମ୍ଭ ହେଲା - ସଂସ୍କୃତ ସଂସ୍ଥାପନ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରତି ଘରକୁ
ଘର ପ୍ରସ୍ତୁତ ଓ ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ । ଗ୍ରାମ୍ୟ ଯୁବକ ଯୁବତୀ ସଂସ୍କୃତ
ସଂସ୍ଥାପନ ବିଭିନ୍ନ ସମସ୍ୟା ଏବଂ ଦୋଷଭିତ୍ତିର ସମାଧାନ କରିବାକୁ
ଶୀର୍ଷକ ନିତ୍ୟ ବ୍ୟବହାର ଯୋଗ୍ୟ ବାକ୍ୟାବଳୀର ଶୁଣି ତିଆରି
କରି ଘରମାନଙ୍କରେ ଚାଟି ଦିଆଗଲା - ହରି ଓ, ନମୋଃ
ନମୋଃ । ଆଗକୁ ଉପସିଂହୀ । କୁହ ଗଢ଼ି ? ନାହିଁ ଜାନାଣି
- ବ୍ୟୋଧି ବ୍ୟବହାରରେ ସଂସ୍କୃତ ଭାଷା ଧୀରେ ଧୀରେ
ଶୁଣାଯାଉ ଉପସିଂହୀ କଲା । କୋଟ ଶିଶୁଟି ମଧ୍ୟ ତା'ର
ଶୀର୍ଷକ ପ୍ରଥମ ଶିକ୍ଷା ଆରମ୍ଭ କଲା ସଂସ୍କୃତରେ "ମାତା - ପିତା ।
ମନ ମାତା ଦେବତା ॥"

ସଂସ୍କୃତ ପ୍ରବେଶ ଓ ଗତିଶୀଳତା ପାଇଁ ପ୍ରାୟ ଆଠମାସ ସମୟ
ଲାଗିଲା । ୧୯୮୩ ଜାନୁୟାରୀ ୧୪ ତାରିଖ ମକର ସଂକ୍ରାନ୍ତିର ପୁଣ୍ୟ
ତିଥିରେ ଏକ ମହୋତ୍ସବରେ ଉତ୍ତୁପିତ ଦେବଦାର ମଠାଧୀଶ ପରମ
ପୁତ୍ରନାୟ ବିଶ୍ୱେଶ୍ୱରୀ ଶ୍ରୀ ସ୍ୱାମୀଜୀ ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବରେ "ମଠୁରୁ"କୁ
"ସଂସ୍କୃତ ଗ୍ରାମ" ବୋଲି ଘୋଷଣା କଲେ ।

ଏହାପରେ ଶେଷ ହେଲା ନାହିଁ ସଂସ୍କୃତକୁ ନବଦୀବନ ଦେବାର
ଅଭିନବ ପ୍ରସାସ । ଉଦ୍ୟୋଗମାନଙ୍କ ଆଗଙ୍କା ଥିଲା ଏକ ଅପାରାଧିକ
ମାତୃଭାଷାକୁ ଅନ୍ୟଭାଷା ବଦଳକୁ ମୁକ୍ତ ନକରୁଲେ ସଂସ୍କୃତର
ମାତୃଭାଷାକୁ ବେଶୀ ଦିନ ବଞ୍ଚି ପାରିବ ନାହିଁ । ଏଣୁ ଦେହ ଗ୍ରାମରେ
ଆରମ୍ଭ କରାଗଲା - ସଂସ୍କୃତ ସଂସ୍ଥାପନ କେନ୍ଦ୍ର । କେନ୍ଦ୍ରର ସଂସ୍କୃତ
କୁମାରୀ ଶାଳିନୀ କହନ୍ତି, ଏହି କେନ୍ଦ୍ରରେ ସଂସ୍କୃତରେ ଅନୁବାଦ କରିବା
ଓ ଭାଷା ବ୍ୟବହାରର ବିଧି ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ସଂସ୍କୃତ କ୍ଷେତ୍ରରେ
ଉପଯୋଗ କରିବା ନିମିତ୍ତ ବିଧିବଦ୍ଧ ଉଦ୍ୟମ କରାଯାଉଛି । ଏଣୁ
ଆବାଳ ଗୁଣ ବନିତା ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବେ ମାତୃଭାଷା ଭଳି ସଂସ୍କୃତରେ
ନିରାଳିକ ସମସ୍ତ ଭାବକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାରେ ସମର୍ଥ ।

ପାକଶାଳାରୁ ଯଜ୍ଞଶାଳା ଏବଂ ଶ୍ରୀତାମ୍ରରୁ ଗ୍ରହାମାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଯତ୍ନ କେବଳ ସରଳ ବୋଧ ଗମ୍ୟ ସଂସ୍କୃତର ଝଙ୍କାର ତୋଳୁଥିବା
ଏହି କ୍ଷୁଦ୍ର ପଞ୍ଜିଟି ଆଜି ବିଶ୍ୱର ସଂସ୍କୃତାଧିକାରୀମାନଙ୍କର ପୁଣି
ଆକର୍ଷଣ କରୁଛି । ଗ୍ରାଣ୍ଡାଦିମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଆଗଙ୍କାକୁ ଦୁର୍ଭାବୁ
କରି ଏହା ପ୍ରମାଣିତ କରି ଦେଇଛି ଯେ ସଂସ୍କୃତ ଭାରତର ଲୋକଭାଷା
ଥିଲା ।

ନିରାଳିକ ସଂସ୍କୃତ କେନ୍ଦ୍ରର ପ୍ରସ୍ତୁତ ଶିକ୍ଷା
୨୦୧-୫୫୨୦୦୭

ଉତ୍କଳନେତ୍ରୀ ରାଜ୍ୟୀୟ ଲଳିତ କଳା କେନ୍ଦ୍ରରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ପୁରସ୍କାରପ୍ରାପ୍ତ ଗବେଷକମାନଙ୍କ କଳାକୃତି ପ୍ରଦର୍ଶନୀକୁ
ମୁଖ୍ୟ ଗାସନ ସଚିବ ଶ୍ରୀ ରମାକାନ୍ତ ରଥ ଉଦ୍ଘାଟନ କରୁଛନ୍ତି (୭/୮) ।

ଭାଷା ଅନେକ, ଦେଶ ଗୋଟିଏ

● ଶ୍ରୀମତୀ ବିଜୟା ମହାପାତ୍ର

ଆମ ଦେଶର ନାମ ଭାରତବର୍ଷ । ଏହି ଦେଶରେ ଅନେକ ଭାଷାଭାଷୀର ଲୋକ ଅଛନ୍ତି । ଏହି ଭାରତବର୍ଷର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଦେଶର ଭାଷା ଅଲଗା ଅଲଗା । ଓଡ଼ିଶାର ଭାଷା ଓଡ଼ିଆ, ଆସାମର ଭାଷା ଆସାମୀ, ବଙ୍ଗର ଭାଷା ବଙ୍ଗଳା, ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶର ଭାଷା ଡେଲୁଗୁ, ତାମିଲ୍‌ନାଡୁର ଭାଷା ତାମିଲ୍, ମହାରାଷ୍ଟ୍ରର ଭାଷା ମରାଠି, ଗୁଜୁରାଟର ଭାଷା ଗୁଜୁରାଟୀ । ସେହିପରି ଅନ୍ୟ ପ୍ରଦେଶଗୁଡ଼ିକର ଭାଷା ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ । ଆମ ଦେଶରେ ଏହିପରି ୧୯ ପ୍ରକାରର ଭାଷା ଅଛି । ଶାଳି ସେତିକି ନୁହେଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ଭାଷାର ଲୋକମାନେ ଅଛନ୍ତି । ଯେପରି କୋରାପୁଟର ଆଦିବାସୀଙ୍କ ପାଇଁ କେତେକ ଭାଷା ଅଛି, ସେହିପରି ଅନ୍ୟ କେତେକାଠିର ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଅଲଗା ଅଲଗା ଭାଷା ରହିଛି ।

କୌଣସି ହାଟ ବା ମେଳା ବୁଲିଗଲାବେଳେ ସେଠାରେ କେତେପ୍ରକାର ବେଶ ଭୂଷାର ଲୋକ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ସେମାନେ ସବୁ ବିଭିନ୍ନ ଭାଷାରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହୁଅନ୍ତି । ଯିଏ ଯାହାର ଭାଷା ନିଜନିଜ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହୋଇଥାନ୍ତି । ଯଦିଓ ସବୁଭାଷା ଆମେ ବୁଝିପାରୁନାହିଁ ତଥାପି କେତେକ ଶବ୍ଦ ବୁଝିଗଲା ଭଳି ଲାଗେ । ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟବହାର ଶୁଣିଲେନି ଅଲଗା ଅଲଗା ହୋଇଥାଏ । ସେମାନେ ତାଙ୍କର ନିଜନିଜର ଗୁଡ଼ି ଅନୁସାରେ ଶାବ୍ଦକ, ପିନ୍ଧିବା, ନାଚିବା, ଗାଳିବା, ପ୍ରଭୃତି କରିଥାନ୍ତି । ହାଟ ବା ମେଳାରେ ଅଲଗା ଅଲଗା ଭାଷାର ଲୋକମାନେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଦୂରକୁ ସେହି ସମସ୍ତ ଭାଷା ଗୋଟିଏ ସ୍ୱର ଭଳି ଶୁଣାଯାଏ । ଠିକ୍ ସେହିପରି ଆମଦେଶରେ ବିଭିନ୍ନ ଭାଷାର ଲୋକମାନେ ରହିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ କହନ୍ତି "ଆମେ ଭାରତବାସୀ" । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ବିଭିନ୍ନ ଜାତି ଧର୍ମର ଲୋକ ହୋଇ ସୁଦ୍ଧା ଭାରତର ମିଳିମିଶି ଲୋକକୁ କାନ୍ଧି ମିଶାଇ ମୁଖାତୁଷଣରେ ରକନ୍ତି ।

ଆମ ଭାରତର ସାହିତ୍ୟ, କଳା, ସଂସ୍କୃତ ପର୍ବପର୍ବାଣି ସେହି ସମସ୍ତ ଭାଷାକୁ ନେଇ ଗଢ଼ିରହିଛି । ଓଡ଼ିଶାଲୋକଙ୍କ ପର୍ବପର୍ବାଣି ମାଲିୟାଲାମ୍ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଭିନ୍ନ । କିଏ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର ଭକ୍ତ ତ ଅନ୍ୟକଣେ ଆସାସ୍‌ପାଙ୍କର ଭକ୍ତ । ତଥାପି ସମସ୍ତଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏକ । ସେହି ସମସ୍ତ ପର୍ବପର୍ବାଣି ଭିନ୍ନ ଧରଣର ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଭବେଶ୍ୟ ପ୍ରାୟ ସମାନ ହୋଇଥାଏ । ସମସ୍ତେ ଆନନ୍ଦଭବ୍ଦକ ମଧ୍ୟରେ ତାହାପାଳନ କରିଥାନ୍ତି । ସେହିପରି ଭିନ୍ନ ଭାଷାଭାଷୀ ବା ପ୍ରଦେଶର ଲୋକମାନେ ନିଜନିଜର ଦିଅଁକୁ ପୂଜା କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କର

ଆଗାଧି ଦେବତା ଏକାସେହି ଈଶ୍ୱର । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଧି ଦେବତା ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ରୂପମାତ୍ର । ସେହିପରି ବିଭିନ୍ନ ଭାଷା ମଧ୍ୟରେ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ଯେପରି ବଙ୍ଗଳା ସହିତ ଆସାମୀ ଭାଷାର ଓ ବଙ୍ଗ, ଆସାମୀ ସହିତ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ରହିଛି । ସେହିପରି କେତେକାଠିରେ ଡେଲୁଗୁ ଭାଷା ସହିତ ତାମିଲ୍ ଭାଷା ଓ ତାମିଲ୍ ଭାଷା ସହିତ ମାଲିୟାଲାମ୍‌ର ଧର୍ମ ରହିଥାଏ । ହିନ୍ଦୀ ସହିତ ପଞ୍ଜାବୀ ଓ ମରାଠି ଭାଷାର ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ଏହିପରି କେତେକ ଭାଷାଭାଷୀ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ସଂସ୍କୃତି ପରମ୍ପରାର ସମାନତା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ଯେପରି ଓଡ଼ିଆମାନଙ୍କ ପୂଜାପର୍ବ, ଉପାସନା ପର୍ବ ବଙ୍ଗଳୀମାନଙ୍କ ପୂଜାପର୍ବ, ଉପାସନାରେ ସମାନତା ରହିଥାଏ । ଗୁଜୁରାଟୀ ମାନଙ୍କ ନୀତିନିଷ୍ପତ୍ତି, ଶୁଣିଲେନି ସହିତ ମରାଠୀ ଲୋକଙ୍କର ଆଶୁର ବ୍ୟବହାର ଓ ସଂସ୍କୃତିର ମେଳ ରହିଥିବାର ଦେଖାଯାଏ । ବିଭିନ୍ନ ଭାଷାର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାହ ଓ ବନ୍ଧୁତା ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ଏହାଦ୍ୱାରା ଦେଶରେ ଜାତୀୟତା ଓ ଏକତା ବଢ଼ିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛି । ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଭାଷାର ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚିଠିପତ୍ର ଦେବାନେବା ହେତୁ ବନ୍ଧୁତା ପୁଣି ହୋଇପାରୁଛି ।

ଆମେ ସମସ୍ତେ ଭାରତମାତାର ସନ୍ତାନ । ତାହାରି ଗେରରେ ଆମେ ବଢ଼ିଛୁ । ଏକ ପାଣି, ପତନ ଓ ଆକାଶତଳେ ଆମେ ଡୀଙ୍ଗ ଧାରଣ କରୁଛୁ । ଯଦିବା ଆମର ଭାଷା ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ନାହିଁ ଆମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଗୋଟିଏ । ଆମେ ସମସ୍ତେ ଦେଶର ଉନ୍ନତି ସ୍ପୃହୁ । ଦେଶର ଉନ୍ନତିରେ ଆମର ଉନ୍ନତି । ଏଥିପାଇଁ ଅନେକ ବ୍ୟାଧିକୁ ଅଧିକାର ନାହିଁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଆମେ ଆଦୌ ଖାତିର ନକରି ଭାରତମାତାର ସେବାରେ ଲାଗିପଡ଼ିଥାଉଁ । ଆମେ ଭାରତର ବିବାହ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ସ୍ୱାଧିକୃତ ନିକାଞ୍ଚଳି ଦେବ । ଭାରତକୁ ସ୍ୱାଧୀନ କରିବା ପାଇଁ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଭାଷା ବା ପ୍ରଦେଶର ଲୋକମାନେ ଯେ କରୁଥିଲେ ତା'ନୁହେଁ, ସମସ୍ତ ଭାରତ ବର୍ଷର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରଦେଶର ବିଭିନ୍ନ ଭାଷାଭାଷୀ ଲୋକେ ନିଜ ଜୀବନର ସମସ୍ତ ପୁଣ, ଶାନ୍ତିକୁ ତୁଲାଇ କରି ଡୀଙ୍ଗରେ ଲାଗେଇ ସରକାରଙ୍କଠାରୁ ଆମ ଦେଶକୁ ସ୍ୱାଧୀନ କରିଥିଲେ ।

ଏକତାହିଁ ବଳ ଯେଉଁ ଜାତି ମଧ୍ୟରେ ଯେତେ ବେଶୀ ଏକତା ଉପ ରହିଛି, ସେହିଜାତି ସେତେ ଆଗୁଆ ହୋଇ ରହିଛି । ଦେଶର ଉନ୍ନତ ପାଇଁ ଆମେ ନିଜନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ଭୁଲିଯାଇଥାଉଁ । ଆମର ଭାଷା ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତେ ଗୋଟିଏ ସମସ୍ତେ ଭାରତୀୟ । ତେଣୁ ଆମେ ସମସ୍ତେ ସବୁକେତେ ଜାତୀୟ

କଣ ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କରିଥାଉଁ । ଭିନ୍ନତା ମଧ୍ୟରେ ଏକତାର ପୁଣି ଯୋଗ୍ୟ । ଏହାଫଳରେ ଆମ ମଧ୍ୟରେ ରହିଥିବା ନୀଚତାବ ଦୂର ହୁଏ । ଅଧିକାଂଶରେ ଏପରି ହୁଏ ଯେ, ଆମ ପାଖ ପାଇପଡ଼ିବା ଲୋକ ଲୋକ ହୋଇଥିଲେ ତାଙ୍କଭାଷା ଯେହେତୁ ଆମେ ପ୍ରକୃତ ରୁଚିପାରିନଥାଉଁ, ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଲାଗିନଥାଏ, ତାଙ୍କ ଭାଷା ମଧ୍ୟ ଭଲ ଲାଗେନି । କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ଏପରି ଭାବିବା ବା କଣ ଏପରି ଧାରଣା ଆଣିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ମତୁଭାଷା ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଭଲ ଲାଗିଥାଏ ତେଣୁ କୌଣସି ଭାଷାକୁ ହାନି ଶ ପୁଣ୍ୟା ପୁଣିରେ ଦେଖିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଆଜିକାଲି ଆଧୁନିକ ଯୁଗରେ କେତେକ ଲୋକ ନିଜ ନିଜର ମାତୃଭାଷାକୁ ମଧ୍ୟ ମନେପଡ଼ିବାକୁ ବସିଲେଣି । କେତେକ ଭାବନ୍ତି ମାତୃଭାଷା ବଦଳେ ଇଂରାଜୀ ଭାଷା କହିପାରିଲେ, ଲେଖିପାରିଲେ ସେ ସୁଖୀ । ତେଣୁ ସେମାନେ ପରେ ଇଂରାଜୀ ଭାଷାରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ଯେବା ପାଇଁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି । ପିଲାଙ୍କର 'ତାତି' ଓ 'ମାମି' ତାଙ୍କ ଶୁଣିବାକୁ ବେଶୀ ଭଲ ଲାଗେ । ସେମାନେ ନିଜ ମାତୃଭାଷାକୁ ଖରୋଜ କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଅନ୍ୟଭାଷାକୁ ରୁଚି ମନେକରନ୍ତି । ମଝ ଅତିବାଳି ପ୍ରାୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଦେଶରେ ନିଜ ନିଜର ମାତୃଭାଷା ମଧ୍ୟରେ ଶିକ୍ଷା ଦାନ କରାଗଲାଣି ଓ ସେହି ମାତୃଭାଷାରେ ସମସ୍ତ ଚେରାଠା ବାଧ୍ୟତମ ହେଲାଣି । ଗୋଟିଏ ଜାତି କେବଳ ତା'ର ମାତୃଭାଷାର ବିକାଶ ଓ ସାହିତ୍ୟର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଶର୍ତ୍ତ ମନେ କରିଥାଏ । ଯେଉଁ ଭାଷା ଯେତେ ଉନ୍ନତ ସେ ଜାତି ମଧ୍ୟ ସେତେ ଉନ୍ନତ । ତେଣୁ କବି ଗଙ୍ଗାଧର ମେହେର କହିଛନ୍ତି-

"ଉଚ୍ଚ ହେବା ପାଇଁ କର ଯେବେ ଆଶା
 ଉଚ୍ଚ ବର ଆଉ ନିଜ ମାତୃଭାଷା ।"

ଏ ପୁଣି କହିଛନ୍ତି-

ମାତୃଭାଷାରେ ମନତା ଯା'ହୁବେ ଜନମି ନାହିଁ,
 ତାକୁ ଯେବେ ସ୍ୱାଧୀନତାରେ ଗଣିବା ଅଜ୍ଞାନ ରହିବେ ନାହିଁ ।
 ତେଣୁ ଆମେ ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜର ମାତୃଭାଷାକୁ ଭଲ ପାଇବା
 ଯେହାରି ଓ ଅନ୍ୟଭାଷାକୁ ପୁଣ୍ୟା କରିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ନିଜେ
 ଦେଖାକରି ଅନ୍ୟଭାଷାକୁ ଶିଖି ପାରିଲେ ଭଲ । ଆମଦେଶର
 ଯେକେଲୋକ ପଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଏକାଧିକ ଭାଷାଜାଣନ୍ତି ।
 ବିଭାବା ଆମ ଦେଶର ୧୪ଟି ଭାଷା ଜାଣିଥିଲେ । ଆମେ ଯେନେ

ଅଧିକ ଭାଷା ଜାଣିବା ଆମକୁ ବିଭିନ୍ନ ବାଗାରେ ଚଳିବା ପାଇଁ ସେତେ
 ପୁସିଧା ହେବ । ସାଧାରଣତଃ ଓଡ଼ିଶା ବାହାରକୁ ଗଲେ ବା ଅନ୍ୟ
 ପ୍ରଦେଶର ଲୋକଙ୍କ ସହ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେବା ପୁସିଧା ହୋଇପାରିବ
 ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସେହି ଅଞ୍ଚଳର ଭାଷା ବୁଝି ପାରିବା ଓ କହି
 ପାରିବା ।

ଅଧିକ ଅଧିକ ଏପରି ବି ହୋଇଥାଏ, ଗୋଟିଏ ଭାଷାର ଲୋକ
 ଯେତେବେଳେ ନିଜ ଭାଷାର ଲୋକସହ ଅନ୍ୟ ପ୍ରଦେଶରେ
 ଦେଖାକରେ, ସେ ନିଜଭାଷା ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟଭାଷାରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା
 କରେ । ଏହା ଫଳରେ ନିଜ ମନର କଥା ଠିକ୍ ଭାବେ ପ୍ରକାଶ କରି
 ପାରିନଥାଏ । ନଗେ ଓଡ଼ିଆଲୋକ ବଙ୍ଗଳାରେ ଥିଲେ ସେ ଅନ୍ୟ
 ଓଡ଼ିଆଲୋକଙ୍କ ସହ ବଙ୍ଗଳାରେ କଥାକହିବାକୁ ପ୍ରାୟତଃ ପସନ୍ଦ
 କରେ ।

ନିଜ ପାଖ ପଡ଼ିବା ଯଦି ଅନ୍ୟଭାଷାର ଲୋକ ହୋଇଥାନ୍ତି ତେବେ
 ତାଙ୍କୁ ହାନି ପୁଣିରେ ନଦେଖି ରାସ୍ତାଭାଷା ଦିନୀ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଥମେ
 ତାଙ୍କସହ କଥା ବାର୍ତ୍ତା କରିବା ଭଲ ।

ଏ ସମସ୍ତ କାରଣ ଯୋଗୁଁ ଆମେ ଏକାଧିକ ଭାଷା ଜାଣି ସବୁ
 ଭାଷାଭାଷୀ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରହି ଆବଶ୍ୟକ ବେଳେ ସେହି ସେହି
 ଭାଷାରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ ନୀଚତା ଏକତା ବଢ଼ିଥାଏ ।
 ଆମେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକ ଭାରତମାତାର ସନ୍ତାନ ହୋଇ ଥିବାକୁ
 ଶେଷଭାବ ଭୁଲିଯାଇ ନିଜନିଜ ମଧ୍ୟରେ ମିଳିମିଶି ଚଳିବା
 କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଫୁଲମିଶି ଯେପରି ଗୋଟିଏ ମାଳତୀ ସେହିପରି
 ବିଭିନ୍ନ ଭାଷା ଧର୍ମ, ପୋଷାକ ଗୁଳିଚଳନ ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ହେଲେ ମୁଖ୍ୟ
 ଆମେ ସମସ୍ତେ ଏକ ଭାରତମାତାର ସନ୍ତାନ । ଭିନ୍ନ ବେଶ ଓ ଭିନ୍ନ
 ଭାଷା ହେଲେହେଁ ଆମେ ସମସ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଦେଶର ସନ୍ତାନ ।

ମାଟି-
 ଶ୍ରୀ ଅନନ୍ତ ମଥାପାତ୍ର,
 ଡି.ଏ.ଇ. କୋଲ,
 କୋଭାପୁଟ-୭୬୪୦୨୦ ।

ମାହାଜୀଠାରେ ନବ ନିର୍ମିତ ତହସିଲ୍ ବାଧ୍ୟାଳୟର ଶୁଭକୁ ପୂରଣା ଓ ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ ମନ୍ତ୍ରୀ
 ଶ୍ରୀ ଶରତ କୁମାର କର ଉଦ୍ଘାଟନ କରୁଛନ୍ତି (୧୧/୮) ।

ଆଦର୍ଶୀକରଣ

ଶାରଦା ପ୍ରସାଦ ମହାନ୍ତି,
 ବ୍ଲକ୍ ନଂ-୧/୨୨, ନୂଆ ଏଲ୍. ଆଇ. ସି. କଲୋନୀ,
 ବାଦାମବାଡ଼ି, କଟକ-୭୫୩୦୧୨ ।

* ମହାଶୟ, ଫଟୋଟାଇପୋଗ୍ରାଫି ପଦ୍ଧତିରେ ପ୍ରକାଶିତ ଉତ୍କଳ ପ୍ରସଙ୍ଗର 'ଉତ୍କଳ ଦିବସ' ବିଶେଷାଙ୍କଟି ଶୁଭ ଚମତ୍କାର ଏବଂ ଉପାଦେୟ ହୋଇପାରିଛି । ସମାଜର ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଲାଭ କରିଥିବା ଓଡ଼ିଆ ବରପୁସ୍ତକମାନଙ୍କର ପାଠକଙ୍କର ପ୍ରତି ସଂଖ୍ୟାରେ ପ୍ରକାଶ କଲେ ଓଡ଼ିଆ ଯୁବ ସମାଜକୁ ପ୍ରେରଣା ଦିଅନ୍ତା ଏବଂ ନୂତନ ଦିଗ୍‌ଦର୍ଶନ ଦିଅନ୍ତା । ଓଡ଼ିଶାର ଇତିହାସ, ସଂସ୍କୃତି, ଗୁଳିଚଳଣ ଓ ପର୍ବପର୍ବାଣୀ ଉପରେ ଧାରାବାହିକ ଲେଖା ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ ପଢ଼ିକାଟି ଆହୁରି ଆକର୍ଷଣୀୟ ହୋଇପାରେ ।

** ଓଡ଼ିଶାର ବରପୁସ୍ତକମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରତି ସଂଖ୍ୟାରେ କିଛି ଲେଖି ରହୁଛି । ଓଡ଼ିଶାର କଳା, ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରମ୍ପରା ସମ୍ପର୍କରେ ନଭେମ୍ବର ମାସର ସଂଖ୍ୟାଟି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସଂଖ୍ୟା ହେଉଛି ।

ନରସିଂହ ନନ୍ଦ,
 IV-N-40, ସୁନିଟ୍-୪,
 ଭୁବନେଶ୍ୱର-୧, ପୁରୀ ।

* ଉତ୍କଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଜଗତର ଏକ ଉଚ୍ଚିତ୍ସମ୍ପଦ ପଢ଼ିକା ଭାବେ ଓଡ଼ିଶାରେ ପାଠକ ପାଠିକାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଦୃତ ହେବାରେ ଲାଗିଥିଲା । ପାଠିତ୍ୟ, ପଦ୍ମ, ସମାଲୋଚନା, ଗଞ୍ଜ, କବିତା ଇତ୍ୟାଦିରେ ସମୃଦ୍ଧ ଏହି ପଢ଼ିକା ପୂର୍ବପରି ଏକ ସରକାରୀ ବିଭାଗୀ ସର୍ବସ୍ୱ ନହୋଇ ଉଦ୍‌ଭିକା, ପାଠିତ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ଆଦୃତ ହେଲା । ଚର୍ଚ୍ଚନା ଏହି ପଢ଼ିକାରେ ଆଧୁନିକ କବିତା ପ୍ରକାଶ ପାଉନାହିଁ । କବିତା ପାଠିତ୍ୟର ଏକ ଉନ୍ନତ ବିଭାଗ । ଏହି ଉତ୍କଳ ପ୍ରସଙ୍ଗର କବିତା ପ୍ରକାଶ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଉ ।

** ବିଭିନ୍ନ ରୂପରେ ନେଇ ଉତ୍କଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ ପ୍ରକାଶ ପାଉଥିବା ବେଳେ ଆଧୁନିକ କବିତା ବାଦ ପଡ଼ିବା ସ୍ୱପ୍ନ ଉଠୁନାହିଁ । ନିୟମିତ ଭାବେ ପଢ଼ୁ, କିଛି କିଛି ନିଷ୍ପତ୍ତ ପାଇବେ ।

ଅଶୋକ କୁମାର ଦ୍ୱାର୍ଡ, ଏମ୍. ଏ.,
 ରେଡିଓର ଅଧ୍ୟାପକ, ବୋରିଭିନ୍ଦା,
 ଗ୍ରାମ-ଚିରିଗିଆ, ପୋଷ୍ଟ-ସଂଗ୍ରାମପୁର,
 ଭାସ୍କା-ବାଲିକୁଦା, କଟକ ।

* ମହାଶୟ, ଉତ୍କଳର ସଂସ୍କୃତ ଦିବସରେ ଉତ୍କଳ ଜନନୀର ଉତ୍କଳସୀ ତଥା ପୁଣ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ପୁରୋଧ୍ୟ ଉତ୍କଳ

ସଂସ୍କୃତମାନଙ୍କ ଅମର ଲେଖନୀର ଅସ୍ମତ ଝରଣାରୁ ଉତ୍କଳ ପ୍ରସଙ୍ଗରୁ ଅଧ୍ୟୟନ କରି ଓ ନେତ୍ର ଯୁଗଳରେ ପାନ କରି ଯେଉଁ ଦିବ୍ୟାନନ୍ଦ ଲାଭ କରୁଛି, ତା'କୁ ବର୍ଣ୍ଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ନାହିଁ । ମୋ ମାଆ, ମୋ ଦେଶ, ମୋ ଜାତିର ଗୁଣ ବର୍ଣ୍ଣିବାରେ ମୋ ଭଳି କ୍ଷୁଦ୍ର ପାଠିତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆପଣ ସତ୍ୟ ହୋଇ ପୁରୋଗ ପ୍ରଦାନ କଲେ ଚିରୋପକୃତ ହୁଅନ୍ତି ।

** ଲେଖା ପଠାନ୍ତୁ, ଉପସ୍ତୁତ୍ତ ବିବେଚିତ ହେଲେ ନିଷ୍ପତ୍ତ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ।

ଉପେନ୍ଦ୍ର କୁମାର ସାମଲ,
 ମଧୁପୁର ହାଇସ୍କୁଲ, ପୂର୍ବ ସାନ୍ତପୁର,
 ପୋଷ୍ଟ-କନିକାପଡ଼ା, ମଙ୍ଗଳପୁର,
 କଟକ-୭୫୫୦୩୭ ।

* ମହାଶୟ, ଉତ୍କଳ ଦିବସ ପାଳନର ଶୁଭ ଅବସରରେ 'ଉତ୍କଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ' ପରିବାରର ସମସ୍ତ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଉଛି । ଆପଣଙ୍କ ସ୍ୱନାମଧନ୍ୟ ପଢ଼ିକାଟି ସମାଜର ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆଦୃତ ହୋଇପାରିଛି । ସର୍ବିତ ଉନ୍ନତ ପ୍ରସାରଣ ସୀମିତ ଓ ଏହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଠକ ପକ୍ଷେ ପୁଲ୍ଲକ ହୋଇ ଉଠିଛି । ଉତ୍କଳ ଦିବସ ବିଶେଷାଙ୍କଟି ଉତ୍କଳ ଦିବସ ପାଳନର ସୁଖି, ପୁଷ୍ପରୂପି ସମ୍ପର୍କରେ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଶୁଭ ଆନୁରୋଧିତ ଘଟଣା ସମ୍ପର୍କରେ ଅବଦିତ କରିବାରେ ଉତ୍ସାହ ହୋଇପାରିଛି । ସରକାରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ସଫଳ ଉପାସନ ଓ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦିଗରେ ଏହି ପଢ଼ିକାଟି ମଧ୍ୟ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ତଥ୍ୟ ଯୋଗାଇ ପାରିଛି । ମୋର ମତ, ଯେଉଁ ତଥ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ବିଷୟ ଓ ନିବନ୍ଧ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଉଛି ତାହା ସୀମିତ ନହୋଇ ବିସ୍ତୃତ ଆଲୋଚନା ହେବା ଉଚିତ ।

** ମତାମତ ପାଇଁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଛି । ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ ଅବ୍ୟାହତ ରହିବ ।

ଶ୍ରୀ ଗଙ୍ଗାଧର ସୁତାର (ଗ୍ରା: ନଂ:୨/୧୨),
 ଶଙ୍କର ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ ଡ୍ୱାର୍କସ୍,
 ୪୦, ସ୍ତ୍ରୀସ୍ତ୍ର ରୋଡ, ଭୁବ୍ ନଂ ୩୦-୧,
 ପୋଷ୍ଟ ଘୋର, କଲିକତା-୭୦୦୦୦୧ ।

* ମହାଶୟ, ଉତ୍କଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ ମାଟ୍ ଓ ଏପ୍ରିଲ ସଂଖ୍ୟା ମଧ୍ୟ ଆଜି ସଂଖ୍ୟାରେ ଡାକରୁପାରିଲି । ଉତ୍କଳ ଦିବସ ବିଶେଷାଙ୍କଟି ସଂଖ୍ୟାରେ ଶ୍ରୀପୁତ୍ର ବିନ୍ଦୁ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ 'ମୋ ସ୍ୱପ୍ନର ଓଡ଼ିଶା' ଶ୍ରୀ ରାଜାରାମ ମେହେରଙ୍କର 'ମେହେର ପାଠିତ୍ୟରେ

ନୀତିବଦ୍ଧତା, ଶ୍ରୀ ଶୁଭେନ୍ଦୁ କୁମାର ଭୃଷୀଙ୍କର
‘ଉତ୍କଳୀୟ ଗଣତନ୍ତ୍ର’ ପଦ୍ଧତି ଶୁଭ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲି । ଉତ୍କଳ
ରାଜ୍ୟ ବିଶେଷ୍ୟାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉତ୍କଳୋତ୍ତର ହୋଇଛି ।
ଉତ୍କଳୀ ରଥଯାତ୍ରା ବିଶେଷ୍ୟାଙ୍କର ଏକତା ଉତ୍କଳ ପ୍ରସଙ୍ଗର ହେବ
ନେଇ ଆଶା କରେ । ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ ଉତ୍କଳ ପ୍ରସଙ୍ଗର
ପ୍ରକାଶପରେ ସହାୟ ହୁଅନ୍ତୁ ଏଇ କାମନା କରି ରହିଲି ।
**ମତାମତ ପାଇଁ ଧନ୍ୟବାଦ ।

ଶ୍ରୀ ନାରାୟଣ ସତ୍ୟନାୟକ,
ପୁସ୍ତିକା ସଂଗ୍ରହଣ ବିଭାଗ,
ବୋମନାଳ-୭୫୯୦୦୧ ।

*ଉତ୍କଳୀୟ ବିଶେଷ୍ୟାଙ୍କ ୧୯୯୨ଟି ଥିବି ଉତ୍କଳ ମାନବ
ସେବକାରୀ ଉତ୍କଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ ପଠାଏକ ମନୋହରୀ ନୋର
ପାଠକ ପ୍ରଣାମ ।

**ମତାମତ ପାଇଁ ଧନ୍ୟବାଦ ।

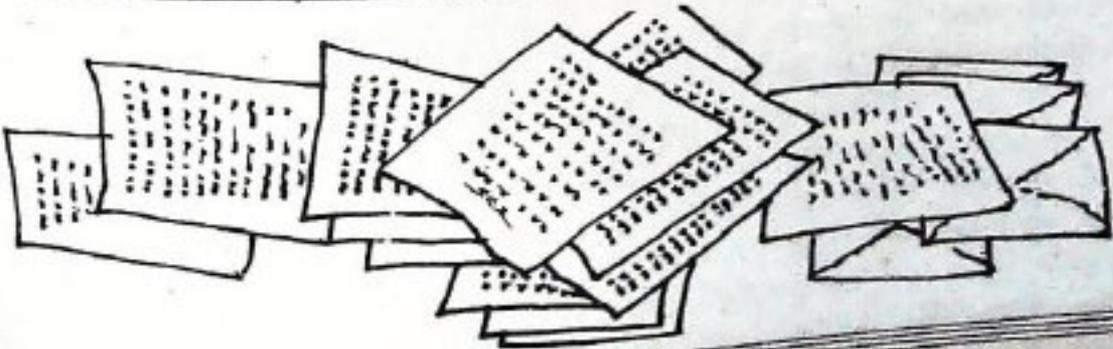
ପ୍ରଦୀପ କୁମାର ପାଲ,
ଫାଟର ନଂ ୩-ଆର୍-୫/୧,
ସୁନିଚ-୪, ଭୁବନେଶ୍ୱର ।

*ଉତ୍କଳ ପ୍ରସଙ୍ଗର ‘ଉତ୍କଳୀୟ ବିଶେଷ୍ୟାଙ୍କ’ ସଂଖ୍ୟା ଶୁଭ ଭଲ
ଲାଗିଲା । ପ୍ରଃ ଗୌରୀକୁମାର ବ୍ରହ୍ମା, ଶ୍ରୀ ଜୟଶଙ୍କର
ନାୟକ ଓ ଉତ୍କଳ କୁମାର ଚରଣର ଲେଖାରୁ ଅନେକ ଅନନ୍ଦ
ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରିଲି । ଏଥିପାଇଁ ଧନ୍ୟବାଦ ।
ଉତ୍କଳ ପ୍ରସଙ୍ଗର ମାନକୁ ହଠାତ୍ ହୁଇ ଟଙ୍କାରୁ ଶୁଣି ଶେଷକୁ
କାହିଁକି ବଦାଲିଲେ ?

**କେବଳ ଉତ୍କଳୀୟ ବିଶେଷ୍ୟାଙ୍କର ସଂଖ୍ୟାଟିକୁ ସ୍ୱୀକାର
କରାଯାଉଥିଲା ।

ପ୍ରଶ୍ନ ବର୍ଣ୍ଣନା ପାଇଁ ରୂପନ

ପ୍ରଶ୍ନ ପଠାଉ ଚିତା	ନାମ ଗ୍ରାମ ପୋଷ୍ଟ ଠିକଣା	କେବଳ ୩୧/୧୦/୧୯୯୨ ପୂର୍ବରୁ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ମତାମତ ବା ପ୍ରଶ୍ନ
	
		ସ୍ୱକ୍ଷର

ସାର୍ଥକ ସମ୍ଭବ

ପ୍ରଗତି ପଥେ "ପ୍ରକୃତି ମିତ୍ର" - ପ୍ରଗତି ପାଠାଗାର

ସବୁଜ ଶାନ୍ତିର ଓଡ଼ିଶା ତରୁ ପ୍ରକୃତି ରାଣୀଙ୍କ ସୁନ୍ଦର ପାଣୀ ଆବହମାନ କାଳରୁ ଜନ-ମାନମକୁ ଆପ୍ୟାୟତ କରିଆସିଛି । ଦୁଃଖ-ଶୋକ, ଲୁହ-ଲୋହ ଭରା ଗୃହାଣୀରେ ତିର ସବୁଜିନା ଧରିଣୀକୁ ଦେଖୁଦେଲେ ଯେ, ଆପେ ଆପେ ଲୁହ ଶୁଖିଯାଏ ଏବଂ ହୃଦୟରେ ଆଲୋକର ସନ୍ଧାନ ମିଳେ, ଏଥିରେ ଦ୍ଵିମତ ନାହିଁ । ଆଜି ପୁଅଟି ପୁଅରୁ ପରିବେଶର ସୁରକ୍ଷା ଆହ୍ଵାନ ପୁଣି ହୋଇଛି । ନାରୀ ଆମର ବୃକ୍ଷ-ଲତା, ଆମ ସମ୍ପଦକୁ ଆମେ କୁଠାରାଯାତ କରି ଚାଲିଛୁ । ଏହାର ଧ୍ୟାନ ସହ ମାନବ ସମାଜର ବିଲୋପ ଅବସ୍ଥାଟି ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଏଣୁ ଜୁନ୍ ୫ ତାରିଖକୁ ସାରା ବିଶ୍ଵରେ ବିଶ୍ଵ ପରିବେଶ ଦିବସ ରୂପେ ପାଳନ କରାଯାଉଛି । ଏ ଅବସରରେ ଜନଚେତନା ପୁଣି ସହ ପାଧାରଣ ଆଲୋଚନା, ବୃକ୍ଷଲତା ଗୋପଣ ପ୍ରଭୃତି ଆସ୍ଵାଦନ କରାଯାଉଛି । ଆମ୍ଭ ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ୧୯୮୫ ଜୁନ୍ ୫ ତାରିଖ ପରିବେଶ ଦିବସ ପାଳନ ଅବସରରୁ ଚଳେଇନୀସ ପରିବେଶ ମୁରଖା ଓ ସଂରକ୍ଷଣ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରତି ଜିଲ୍ଲାର ପରିଶେଷ ଗ୍ରାମ ଏବଂ ସ୍ଵେଚ୍ଛାସେବୀ ଅନୁଷ୍ଠାନକୁ "ପ୍ରକୃତି ମିତ୍ର" ପୁରସ୍କାର ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିଗଣଙ୍କୁ "ପ୍ରକୃତି ବନ୍ଧୁ" ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରି ଆସୁଛନ୍ତି । "ପ୍ରକୃତି ମିତ୍ର" ପୁରସ୍କାରରେ ୫ ହଜାର ଟଙ୍କା ଏବଂ ପ୍ରଶଂସା ପତ୍ର ଏବଂ "ପ୍ରକୃତି ବନ୍ଧୁ"ରେ ୧ ହଜାର ଟଙ୍କା ଏବଂ ପ୍ରଶଂସା ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥାଏ ।

୧୯୯୧-୯୨ର "ପ୍ରକୃତି ବନ୍ଧୁ" ପୁରସ୍କାର ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲାର କଟିପୁରୀନଗର ବ୍ଲକ୍ "ନନ୍ଦିଆଗଡ଼" ଗ୍ରାମର ମା' ଗ୍ରାମ ଠାକୁରାଣୀ ଜନ କଲ୍ୟାଣ ସମିତିର ସମ୍ପାଦକ ଶ୍ରୀ ଅରୁଣ ମୋଦନ ପାତ୍ରଙ୍କୁ ମିଳିଥିବା ବେଳେ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ଗ୍ରାମରେ ଧରାକୋଟ ବ୍ଲକ୍ ଅନ୍ତର୍ଗତ ବାହାଡ଼ାଗୁଡ଼ା ଗ୍ରାମକୁ "ପ୍ରକୃତି ମିତ୍ର" ପୁରସ୍କାର ମିଳିଛି । ଏ ଗ୍ରାମର ଲୋକମାନେ ଏକାଧିକ ଚାଷ ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତ ନିଷ୍ଠାଶୀଳ ସଦ୍ଵ୍ୟସ୍ୟ ସାମାଜିକ ବନାବରଣପ୍ରକଟ ସହାୟତାରେ ୫୦ ଏକର ପରିମିତ ଲତା ପାହାଡ଼ରେ ବ୍ୟାପକ ବୃକ୍ଷରୋପଣ କରି ଏହାକୁ ମୁରକ୍ଷିତ ରଖିପାରି ଏକ ଶ୍ୟାମଳିନୀ ପ୍ରକୃତି ରାଣୀ ପୁଣି କରିପାରିଛନ୍ତି । ଏତଦ୍ ବ୍ୟତୀତ ନିକସ୍ଵ ଉଦ୍ୟମରେ ୬ ଏକର ଜମିରେ ଏକ ଜଙ୍ଗଲ ପୁଣି କରିପାରିଛନ୍ତି । ଏଣୁ ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ବିଜ୍ଞାନ ଏବଂ ପରିବେଶ ବିଭାଗ ଶତ ୫ ତାରିଖ ଜୁନ୍ ୧୯୯୨ ଦିନ ଭୁବନେଶ୍ଵର ରବୀନ୍ଦ୍ର ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଓଡ଼ିଶାର ସଂସ୍କୃତି, ଜୀବନ, ସ୍ଵଚ୍ଛ କଲ୍ୟାଣ ଏବଂ ସୁଚନା

ଓ ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ ବିଭାଗ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଶରତ କୁମାର ବେହେରା ଏ ପୁରସ୍କାର ବିତରଣ କରିଛନ୍ତି ।

ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ସ୍ଵେଚ୍ଛାସେବୀ ଅନୁଷ୍ଠାନ ରୂପେ ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲାର ବ୍ରହ୍ମପୁର ଉପଖଣ୍ଡରେ ଦିଗପଦଣ୍ଡି ବ୍ଲକ୍ ନିମଖଣ୍ଡିପେଣ୍ଡିର "ପ୍ରଗତି ପାଠାଗାର"କୁ "ପ୍ରକୃତି ମିତ୍ର" ପୁରସ୍କାର ୧୯୯୧-୯୨ ପାଇଁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲାର ଦିଗପଦଣ୍ଡି ବ୍ଲକ୍ରେ ପରିବେଶ ସୁରକ୍ଷା ସହ ବିଭିନ୍ନ ଜନସଚେତନ ଉତ୍ସାହ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅଜାଣା ଭାବେ ଜଡ଼ିତ । ୧୯୮୩ରେ "ପ୍ରଗତି ପାଠାଗାର" ଜନ୍ମଲାଭ କଲା ଓ ଯେତେବେଳେ ଭୀଷ୍ମଗିରି, ବେରାଣ୍ଡିମାନ ଲାଖଣୀ ଜଙ୍ଗଲ କ୍ଷୟ ହୋଇ ଆସୁଥିଲା ଏବଂ ଦଳାଇ, ସ୍ଵେଚ୍ଛା ସେବାକାରୀ ବରା ଭୁଇଁରେ ପରିଣତ ହୋଇ ଗଛକଟା ଚାଲିଲା ସେତେବେଳେ ପ୍ରଗତି ପାଠାଗାର ପୁଣିକେହି ଉଠିଲା । ନିମଖଣ୍ଡିପେଣ୍ଡିର ଗଣ ଅଭିଯୋଗୀ, ହାତୀମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥଳୀ ଲୋପ ହେବାକୁ ନେବେ ଏ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅତ୍ୟା ଭିଡ଼ି ଠିଆ ହେଲା । ଶୀଘ୍ର ବିଭିନ୍ନ ଲୋକ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରତି ଗ୍ରାମର ଲୋକମାନେ ନିଜ ସଂଲଗ୍ନ ଜଙ୍ଗଲ ସୁରକ୍ଷା ଦାୟିତ୍ଵ ନେବାକୁ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା କରି ସଫଳ ହୋଇପାରିଲେ । "ଉଦ୍ଧାର ଗ୍ରାମ" ନୁହେଁ, ଜୀବନର ଲକ୍ଷ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରେ ପହଞ୍ଚିଲା ସାଥୀ ବିଶ୍ଵାସ ନିଅନ୍ତାହିଁ" ପ୍ରଗତିର ମହାନ ମନ୍ତ୍ର ରୂପେ ପ୍ରଗତି ପାଠାଗାର ହୃଦୟରେ ଧାରଣ କରିଛି ।

ଗ୍ରାମର ନିରକ୍ଷରଙ୍କୁ ସାକ୍ଷର କରିବା ପାଇଁ ନନ୍ଦିଆ ଗାଁର ମା' ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତରେ ୩୦ଟି ଲେଖାଏଁ ୯୦ଟି ପ୍ରୋକ୍ସିଆ କେନ୍ଦ୍ର ଖୋଲିଲେ । ଏଥିପାଇଁ ସାକ୍ଷରତା ମେଳା, ବୌଦ୍ଧାଳୀ, ଜନସଭା ଆଲୋଚନା ଚକ୍ର କରିବା ସହ "ଶା ଗହଳ", "ସୁଖଧାରୀ", "ପରିବେଶ ଓ ଜୀବନ", "ହସି ହସାଇବା ସକଳ ଜନ" ପ୍ରଭୃତି ପତ୍ରିକା ପ୍ରକାଶନ କରିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲାର ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ସାକ୍ଷରତା ଅଭିଯାନରେ "ପ୍ରଗତି ପାଠାଗାର" କର୍ମକ୍ଷେତ୍ର, ଶାମଲିଆ ଓ ନିମଖଣ୍ଡିପେଣ୍ଡି ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତକୁ ନେଇଛି ।

କିଛି ବ୍ଲକ୍ରେ ୫୦ଟି ଗ୍ରାମରେ ଅଣଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ଖୋଲାଯାଇ ପଢ଼ାଯାଉଛି । ପରିବେଶର ସୁରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ଜନ ସଚେତନତା ପୁଣି କରିବାରେ ପ୍ରଗତି ପାଠାଗାର ଗଞ୍ଜାମ ହୋଇପାରିଛି । ବ୍ରହ୍ମ ଗୋପଣ ସହ ତିର ହରିତ ହୃଦୟ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଗ୍ରାମ ଜମିଟିକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିପାରିଛନ୍ତି । ପରିବେଶର ସୁରକ୍ଷା

ପଞ୍ଜକ ପୁସ୍ତକ ପରକାରଙ୍କ "ଓରିଡ଼ା" ସଂକ୍ଷା ସହାୟତାରେ ପାଠାଗାର ଘରୁ ୧୯୮୫ରେ ପ୍ରାୟ ୨୦୦ଟି ଧୂପ ବିଦୀନ ବୁକ୍ସ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଛି । ୧୯୯୧ରେ ଏ ଅଞ୍ଚଳର ବିଭିନ୍ନ ଗ୍ରାମରେ ଅଧିକ ଲୋକ ଧରଣର ବୁକ୍ସ ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ "ଓରିଡ଼ା" ସ୍ୱୀକୃତି ଦେଇଛି । ଯଥାସ୍ଥ ବନ୍ଦୀକରଣରେ ନିମଖଣ୍ଡିପେଣ୍ଡ ଓ ନିକଟସ୍ଥ ଗ୍ରାମମାନ କି ବୁକ୍ସ ଦେଖାଯାଇଛି । ନାରିକେଳ ଉଦ୍ୟାନ ସହ ପଡ଼ିଆରେ ବୁକ୍ସ ଲାଗଣ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଛି ।

ପରିବେଶ ନିର୍ମଳ ଓ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ସୁଲଭ ପାଠଖାନା ଘାଟଣାରେ ଘରେ ଘରେ ପାଠଖାନା ନିମନ୍ତେ ପାଠାଗାର ତରଫରୁ ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଇଛି । ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ବିଜ୍ଞାନ, କାରିଗରି ଓ ପରିବେଶ ବିଭାଗର ଅନୁଦାନ ଫଳେ ୧୯୮୯ରେ ପୁରସ୍କୃତ୍ୟା କୀର୍ତ୍ତୀ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରତି ବର୍ଷ ଜୁନ୍ ପ୍ରଥମ ସପ୍ତାହରେ ବିଶ୍ୱ ପରିବେଶ ଉପଲକ୍ଷେ ସାଧାରଣ ସଭା, ପଦକ୍ଷେପ କରାଯାଇଛି । ବିଶ୍ୱ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଦିବସ ଅପ୍ରେଲ ୬ ତାରିଖରେ ପ୍ରତି ବର୍ଷ ପକିତ ହୋଇ ଲୋକଙ୍କୁ ଅତ୍ୟୁତ୍ତ କରାଯାଇଛି । ଏହି ପ୍ରଗତି ପାଠାଗାରର ସମ୍ପାଦକ ଶ୍ରୀ ସୁରେନ୍ଦ୍ରନାଥ ପାଣିଗ୍ରାହୀଙ୍କୁ ପରିବେଶର ଯେ ଚାଟୀୟ ଆଲୋଚନା ବନ୍ଧରେ ଯୋଗଦେବା ପାଇଁ ନେହେରୁ ସ୍ମୃତି ଫେସ୍ଟିଭାଲ ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ, ଏକ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ଆଲୋଚନାରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମାଲେସିଆ ଓ ସିଙ୍ଗାପୁର ଯାଇଥିଲେ । ୧୯୯୦ରେ ଲକ୍ଷ ପରକାରଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ ସଂକ୍ଷା ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତର ଭାରତକୁ ଯାଯାଇଥିବା ବେଳେ ସେହି ବର୍ଷ ଶେଷ ବେଳକୁ ଅନୁଷ୍ଠାନର ପରିବେଶକୁ ଡାକ୍ତରଖେତ୍ରର ଅଗ୍ନିନୀ ପାଖକୁ ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତ ପ୍ରେରଣ

କରାଯାଇ ପରିବେଶ ଉନ୍ନୟନ ବିଧାନ ଲାଗି ଅନୁଷ୍ଠି ଆଦରଣର ସୁଯୋଗ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ପୁରନା ଓ ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ ବିଭାଗ ଦ୍ୱାରା "ବନଜ୍ୟାମ୍ଳା ପଞ୍ଜୀକୃତା ମଞ୍ଚଳୀ" ଏ ଗ୍ରାମରେ ଗଠନ କରାଯାଇ ଜନଚେତନା ପୁଷ୍ଟି କରାଯାଇ ପାରିଛି । ଏଥିପାଇଁ ପାଠାଗାରର କର୍ମକର୍ତ୍ତାମାନେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପନ କରୁଛନ୍ତି । ଚଳିତ ବର୍ଷର ନିକଟ ଭବିଷ୍ୟତରେ ପୁରନା ଓ ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ ବିଭାଗର ଉନ୍ନୟନ ପଞ୍ଜୀକୃତା ମଞ୍ଚଳୀ ଆଲୋଚନା ତତ୍ତ୍ୱ, କୃଷିକ ଠାଲିନ କର୍ମଶାଳା ଏବଂ ଗ୍ରାମ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ କରାଯିବା ପାଇଁ ସରକାରୀ ଅନୁଦାନ ଆସିଛି । ଏହାର "ବିଭାଗ କାହାଣୀ" ବନ୍ଧ ଆକାଶବାଣୀରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନିମନ୍ତେ ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଇଛି ।

ଗଞ୍ଜାମର ନରେନ୍ଦ୍ର ୧୯୯୦ ପ୍ରଜୟକର୍ତ୍ତା ବନ୍ଦ୍ୟାବେଳେ ଏ ଅନୁଷ୍ଠାନର ସେବା ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ । ଏ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦ୍ୱାରା ପୁନଃ ଅଭିଆନ ଓ ସାମାଜିକ ବନ୍ଦୀକରଣ ବନ୍ଦ୍ୟାଗ୍ରନ୍ଥ ଅଞ୍ଚଳରେ ଆଗାତୀତ ସଫଳ ହୋଇଛି । ଏଣୁ "ପ୍ରକୃତି ନିଧ" ପ୍ରଗଞ୍ଜାର "ପ୍ରଗତି ପାଠାଗାର"କୁ ଦିଆଯାଇ ଏ ଦିଲ୍ଲୀର ଅନ୍ୟ ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀ ଅନୁଷ୍ଠାନମାନଙ୍କୁ ନବପ୍ରେରଣା ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଶ୍ରୀ ଦାମୋଦର ପାଠୀ,
ଉପଶସ୍ତ୍ର ପୁରନା ଓ ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ ଅଧିକାରୀ,
ବ୍ରହ୍ମପୁର, ଗଞ୍ଜାମ ।

ଓଡ଼ିଶା ମହିଳା "ଆତ୍ମରେକ୍ଷଣ କ୍ଲବ୍"ର ସଦସ୍ୟାମାନେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କୁ ଡାକି ପରିବାରଣ ପ୍ରକୋଷ୍ଠରେ ସାକ୍ଷାତ କରୁଛନ୍ତି (୨୩/୭) ।

ଅସ୍ମାଦଃ ସଂଗ୍ରହଃ

ଦେଶର ଜନସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧିକୁ ଯୁଦ୍ଧକାଳୀନ ଭିତ୍ତିରେ ମୁକାବିଲା କରିବାରେ ହେଲା କରାଯାଉ

-ରାଜ୍ୟପାଳ ଶ୍ରୀ ଶର୍ମା

ଭାରତର ଜନସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧିକୁ ରୋକିବା ନିମନ୍ତେ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଭିତ୍ତିରେ ବହୁକାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଯାଚକୁ ନିଆଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଜନସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ବାସ୍ତବିକ ଏକ ଗଭୀର ଚିନ୍ତାର ବିଷୟ ଓ ସେଥିପାଇଁ ଗଣତନ୍ତ୍ରନା ଜାଗ୍ରତ କରିବା ପରି ଏହାର କାରଣ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପାଇଁ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା କରି ଗଣାୟିକାକୁ ଓଡ଼ିଶାର ରାଜ୍ୟପାଳ ଯଜ୍ଞଦତ୍ତ ଶର୍ମା ପରାମର୍ଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ସମ୍ପ୍ରତି ଭୁବନେଶ୍ୱରସ୍ଥିତ କେଲିଲ୍‌ସ୍ଥି ହୋଟେଲରେ ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଜନସଂଖ୍ୟା ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ରର ବସେଇଚିତ ଆହ୍ଲାଦିକ ଜନସଂଖ୍ୟା ବିଜ୍ଞାନ କେନ୍ଦ୍ର ଓ ହନଲୁଲୁଠାରେ ଅବସ୍ଥିତ ପ୍ରାଚ୍ୟ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଜନସଂଖ୍ୟା କେନ୍ଦ୍ରର ମିଳିତ ଉଦ୍ୟମରେ ୧୫ ଦିନ ଧରି ଗୁଲିଥିବା "ଜନସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି କାରଣ ସମୀକ୍ଷା" ଶୀର୍ଷକ କର୍ମଶାଳାର ଉଦ୍ଘାଟନୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ମାନ୍ୟତା ରାଜ୍ୟପାଳ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ଭାବେ ଯୋଗ ଦେଇ ବିଭିନ୍ନ ରାଜ୍ୟରୁ ଆସି ଯୋଗ ଦେଇଥିବା ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କୁ ସଂଯୋଧିତ କରିଥିଲେ ।

ଗତ ୩ ଦଶକ ମଧ୍ୟରେ ଜନସଂଖ୍ୟାବୃଦ୍ଧିକୁ ରୋକିବାକୁ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା କରାଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାହା ଆଗାମୀରୁପ ଫଳପ୍ରଦ ହୋଇ ପାରିନାହିଁ । ଏହାର କାରଣ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତ ଉଦ୍ୟମକୁ ଅବ୍ୟାହତ ରଖିବାକୁ ସେ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ । ଦେଶର ଜନସଂଖ୍ୟାର ଏକ ବିରାଟ ଅଂଶ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ରହୁଥିବାରୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥା ଯୋଗୁଁ ଲୋକସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧିରୁ ବିଷୟଟିକୁ ସେମାନେ ଶୁଭୁତ୍ୱ ଦେଖିନଥିବା କାରଣ ହୋଇପାରେ । ଏହି ସମସ୍ୟାଟିକୁ ସ୍ମୃତ୍ୟୁ ଭାବେ ବିଶୁଦ୍ଧ ନକରି ସାମୁଦ୍ରିକ ଭାବେ ଏହାର ସମୀକ୍ଷା ଏକାନ୍ତ ପ୍ରସ୍ତାବନ ବୋଲି ଶ୍ରୀ ଶର୍ମା ମଧ୍ୟ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ । ଜନସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧିକୁ ସୀମିତ ରଖିବା କେବଳ ସରକାରୀ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ଦ୍ୱାରା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ଓ ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଜନଚେତନା ଜାଗ୍ରତ ସହ ସମସ୍ତଙ୍କର ନିଷ୍ପାଦର ସହଯୋଗ ଏକାନ୍ତ ପ୍ରସ୍ତାବନ ବୋଲି ରାଜ୍ୟପାଳ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । କର୍ମଶାଳାରେ ଆଲୋଚିତ ପ୍ରସ୍ତାବନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଗଲେ ଏହି ଦୁର୍ଲଭ

ସମସ୍ୟାଟିକୁ ପ୍ରଶମିତ କରାଯାଇ ପାରିବ ବୋଲି ଶ୍ରୀ ଶର୍ମା ସର ପୋଷଣ କରିଥିଲେ ।

ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଭୁବନେଶ୍ୱର ପ୍ରଦେସର ଏକ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ତାଙ୍କର ଅଭିଭାଷଣରେ ୧୯୫୨ ରେ ଜନସଂଖ୍ୟା ୩୭ କୋଟି ଥିବାବେଳେ ତାହା ବଢ଼ି ବଢ଼ି ୮୭ କୋଟିରେ ପହଞ୍ଚିବା ଭୀଷ ଯୋଜନାକାରୀମାନଙ୍କର ଗଭୀର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର କାରଣ ହୋଇ ବୋଲି କହିଥିଲେ । ଏହାର କାରଣ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କେବଳ କର୍ମଶାଳାରେ ସୀମିତ ନହୋଇ ଜନଚେତନାକୁ ଜାଗ୍ରତ କରାଯିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ସ୍ତରରେ ଚେଷ୍ଟା କରାଯିବାକୁ ସେ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ ।

ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଜନସଂଖ୍ୟା ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ରର ଶ୍ରୀ ବି. ବି. ହୋତା, ପ୍ରାଚ୍ୟ-ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଜନସଂଖ୍ୟା କେନ୍ଦ୍ରର ପ୍ରତିନିଧି ଶ୍ରୀ ରବିଚନ୍ଦ୍ର ରୁଥରପୋଡ଼ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଯୋଗଦାନ କରି ଜନସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ଯେ କେବଳ ଭାରତର ସମସ୍ୟା ନୁହେଁ, ଏହା ବିଶ୍ୱର ଏକ ବିରାଟ ସମସ୍ୟା ବୋଲି ସେମାନେ କହିଥିଲେ । ଏହି କର୍ମଶାଳାରେ ଆଲୋଚିତ ବିବିଧ ସମସ୍ୟାପରିସୋଧୀ ପ୍ରସ୍ତାବନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଗଲେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଜନସଂଖ୍ୟା ଗବେଷଣା ପାରିବ ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ।

ଆହ୍ଲାଦିକ ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ରର ପଦ୍ମଲତା ଶ୍ରୀ ଆର୍. ପି. ଚୋପାଳୀ ସମସ୍ତ ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ଓ ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କୁ ପନ୍ଥକାଦ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ ।

ଭାରତ ଛାଡ଼ି ଆନ୍ଦୋଳନର ଦୁର୍ଲଭ ଗାଥା ଯୁବ ସମାଜର ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ହେଉ

ଗତ ଅଗଷ୍ଟ ୯ ତାରିଖ ପ୍ରଭାତରେ ଭୁବନେଶ୍ୱରସ୍ଥିତ ଶ୍ରୀ ଶର୍ମା ମିନାରଠାରେ ଓଡ଼ିଶା ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ ସମିତି ରେପର୍ଟର ଛାଡ଼ି ଆନ୍ଦୋଳନର ସୁଖୀ ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ ଅବସରରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଉତ୍କଳବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଓଡ଼ିଶାର ରାଜ୍ୟପାଳ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଯଜ୍ଞଦତ୍ତ ଶର୍ମା ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ଭାବେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ।

ଭାରତ ଛାଡ଼ି ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମ ରଚିତାରେ ଏକ ଦେଖି ପଥାସ ବୋଲି ଅଭିହିତ କରି ଶ୍ରୀ ଶର୍ମା କେବଳ ଆହବଳି ଦେଇଥିବା ସହପ୍ରାଧିକ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ।

ପ୍ରକୃତି ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ । ମହାଯାଗାନ୍ତୀ, ପଞ୍ଚିତ ଜବାହରଲାଲ, ଚନ୍ଦ୍ର ପଟ୍ଟନାୟକ ଓ ବହୁ ପ୍ରଖ୍ୟାତ ମୁକ୍ତି ସଂଗ୍ରାମୀମାନଙ୍କର ପ୍ରଦର୍ଶିତ "କରୋ" ଯାହାକି ପରାଧୀନତାର ଶୂନ୍ୟତାକୁ ଦେଖି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୁକ୍ତି ପାଇଁ ଚେତନାକୁ ସେହି ଦୀପ୍ତିମାନ ଶିଖା ଆଜି ସମସ୍ତଙ୍କର ଚେତନାକୁ ଉଦ୍‌ଘାଟିତ ଓ ଆଲୋକିତ କରୁ ଏହା ଶ୍ରୀ ଶର୍ମାଙ୍କର କବିତା ଥିଲା । ଏହି ଅବସରରେ ତତ୍କାଳୀନ ଜଗନ୍ନାଥ ଲାଲ୍ ସେନାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଲିଖିତ ଇଂରାଜୀ ପୁସ୍ତକ "ଭାରତ ଛାଡ଼ ଗୋଦାୟତ୍ତ" ରାଜ୍ୟପାଳ ଉନ୍ନୋତନ କରି ପଢ଼ାଯାଇଥିଲା ଏହି ଦୁଇଟି ଗାଥା ଆଗାମୀ କାଳରେ ଯୁବପିଢ଼ୀକୁ ଉଦ୍‌ଘାଟିତ କରୁ ବୋଲି ଆଶା ପୋଷଣ କରିଥିଲେ ।

ପୂର୍ବ, ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ଓ ନଗର ଉନ୍ନୟନ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ନିଜିନୀକାନ୍ତ ମହାନ୍ତିଙ୍କ ସହ ଯୋଗ ଦେଖି ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଏହି ମହାନ ମନ୍ତ୍ରର ଉଦ୍‌ଘାଟନା କରାଯାଇଥିଲା ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ଦେଶର ସାମ୍ପ୍ରତିକ ନିରାଶ୍ରମୀ ଶକ୍ତିକୁ ଗୋଧ କରି ସ୍ଵାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମର ଉଦ୍‌ଘାଟନା ପ୍ରଦାନକାରୀ ପଦପ୍ରଦର୍ଶକ ହେଉ ବୋଲି ଶ୍ରୀ ମହାନ୍ତି ଉପସଂହାର କରିଥିଲେ । ଶ୍ରୀ ମହାନ୍ତି ଶହାଦମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଉଦ୍‌ଘାଟନା ଶୁଭାଞ୍ଜଳି ମଧ୍ୟ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ ।

କେନ୍ଦ୍ର ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟର ପୂର୍ବତନ କୁଳପତି ପ୍ରଫେସର ମହମ୍ମଦ ଆଲୀ ଶରୀଫ ଆସୋସିଏଟ କରିଥିବା ଅଗଣିତ ସ୍ଵାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀଙ୍କ ଅନୁର କୀର୍ତ୍ତି ସ୍ଵୀକାରରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇ ରହିବ ବୋଲି ଶ୍ରୀ ମହାନ୍ତି ଉପସଂହାର କରିଥିଲେ । ଓଡ଼ିଶାର ପବିତ୍ର ଭୂମି "ଜଳନ" ରେ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ।

ନିଜେ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ସ୍ଵାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ ସମିତି ସ୍ଵର ଶାଖାର କୁଳପତି ଶ୍ରୀ ଉତ୍କଳର ନିରାଶ୍ରମ ରାଜ୍ୟ ଚିନ୍ତନ, ରାଜ୍ୟ ଆରାଧନାର ଉଦ୍‌ଘାଟନାକୁ ଯୁବକମାନେ ପାଥେୟ କଲେ ଆମର ସ୍ଵପ୍ନ ସାକାର ହୋଇପାରିବ ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ଭାରତ ଛାଡ଼ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଘଟିଥିବା ଅନେକ ଘଟଣାବଳୀ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଲୋକ ଲୋଚନକୁ ଆସି ପାରି ନଥିବାରୁ ଏ ଦିଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଅବ୍ୟାହତ ରଖିବାକୁ ସେ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ ।

ଓଡ଼ିଶା ସ୍ଵାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ ସମିତି ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଶ୍ରୀ ବିଶ୍ଵମ୍ଭର ପରିଡ଼ା ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ସଭାପତିତ୍ଵ କରି ସ୍ଵାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଭକ୍ତିଅର୍ପଣ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ । ଓଡ଼ିଶାରେ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ଆନ୍ଦୋଳନ ସମୟରେ ୬ ହଜାରରୁ ଅଧିକ କର୍ମୀ ଶାହାଦତ୍ତ କରିଥିବା, ୧୩୦ ଜଣ ଗୁଳି ମାଡ଼ ଖାଇଥିବା ବିଷୟ ଶ୍ରୀ ପରିଡ଼ା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥିଲେ ।

ଓଡ଼ିଶା ସ୍ଵାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ ସମିତିର ସାଧାରଣ ସେକେଟାରୀ ଶ୍ରୀ ରାମପ୍ରସାଦ ମହାନ୍ତି "କର ବା ମର" ଏହି ସଂକଳ୍ପ ଆଜି ଉଦ୍‌ଘାଟନା କରା ଉଚିତ୍ ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ଶ୍ରୀ ମହାନ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଶେଷରେ ଉପସ୍ଥିତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ । ଏହି ଉଦ୍‌ଘାଟନାରେ ବହୁ ସ୍ଵାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ, ବିଶିଷ୍ଟ ସମାଜସେବୀ, ବିଶିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷାବୀତ୍ଵ ଓ ବହୁ ସମ୍ମାନାସ୍ପଦ ନେତାଙ୍କ ଯୋଗଦାନ କରିଥିଲେ ।

ନାରୀମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵାମୀର ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଅଧିକାର ମିଳିବା ଏକାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ

—ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ

ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଶୋଷଣ ଓ ନିର୍ଯ୍ୟାତନାରୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵାମୀର ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଅଧିକାର ମିଳିବା ଏକାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକ ଦୁର୍ଘ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ଦିନୁ ଉତ୍ତରାଧିକାର ଆଇନରେ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ସଂଶୋଧନ ଆଣିବାକୁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କୁ ପୁଞ୍ଜି ଆବେଦନ କରିବା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଇତି ମଧ୍ୟରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ନାନା ଲେଖା ସମୟରେ ନାନାଲେଖା ରେକର୍ଡ଼ରେ ପିଲାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ନାମ ସହିତ ନାଁ ନାନା ମଧ୍ୟ ବାଧ୍ୟତା ମୂଳକ ଭାବେ ଦରଜ କରାଯିବ ଏବଂ ଆସନ୍ତା ବର୍ଷଠାରୁ ହାଇକୋର୍ଟ ଯାଏଁକେବେ ପରୀକ୍ଷାର ପ୍ରମାଣ ପତ୍ରରେ ପିତା ଓ ମାତା ଉଭୟଙ୍କ ନାମ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିବ । ମ୍ୟୁନିସିପାଲିଟି ଓ ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତର ଜନ୍ମ ରେକର୍ଡ଼ରେ ମଧ୍ୟ ପିତାମାତା ଉଭୟଙ୍କ ନାମ ରହିବ ବୋଲି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଏସବୁ ସତ୍ତ୍ଵେ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵାମୀର ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଅଧିକାର ନମିଳିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନାରୀମୁକ୍ତି ସମ୍ପର୍କରେ ଯେ କୌଣସି ଚିନ୍ତାଧାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ନିରର୍ଥକ ହୋଇ ପଡ଼ିବ ବୋଲି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ।

ଉତ୍କଳର ବନ୍ୟାରେ ବିପନ୍ନ ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ଅଳ୍ପ ସାହାଯ୍ୟ ଓ ସହଯୋଗ ଦେବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କ ନିବେଦନ

ବାତ୍ୟା ଓ ପରେ ପରେ ପ୍ରବଳ ବର୍ଷା ଯୋଗୁଁ ରାଜ୍ୟର ଅଧିକାଂଶ ବଡ଼ ଓ ସାନ ନଦୀମାନଙ୍କର ଆସିଥିବା ଭୟଙ୍କର ବନ୍ୟା ଦ୍ଵାରା ଓଡ଼ିଶାର ବିସ୍ତୃତ ଅଞ୍ଚଳରେ ବିଶେଷକରି ବରକ, ପୁରୀ, ଗଞ୍ଜାମ, ମୁଲକାଶୀ, କୋରାପୁଟ, ଜଳାହାଣ୍ଡି, ବଲାଙ୍ଗୀର ଓ ବାଲେଶ୍ଵର ଜିଲ୍ଲାମାନଙ୍କରେ ପ୍ରଭୁତ କ୍ଷୟକ୍ଷତି ଓ ଧନନିର୍ବାହନ ହାନୀ ଘଟିଯାଇଥିବାରୁ ଓଡ଼ିଶାର ରାଜ୍ୟପାଳ ଶ୍ରୀ ଯଶବନ୍ତ ଶର୍ମା ଗଣର ଭାବେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଓ ଚିତ୍ତିତ ହୋଇପଡ଼ିଛନ୍ତି ।

ବନ୍ୟା ପ୍ରସିଦ୍ଧିତ ଓ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାଗ୍ରସ୍ତ ଓଡ଼ିଶାର ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସମବେଦନା ସାପନ କରିବା ପରେ ସଙ୍ଗେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପରିଚାଳିତ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ଓ ଲିମିଟ୍ ଯୋଗାଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ପରିପୁରକ ଭାବେ ପାରୁପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାହାଯ୍ୟ ଓ ସହଯୋଗ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆଗେଇ ଆସିବାକୁ ରାଜ୍ୟର ଓ ରାଜ୍ୟ ବାହାରେ ଥିବା ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଵେଚ୍ଛାସେବୀ ଅନୁଷ୍ଠାନ, ବ୍ୟକ୍ତି ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷ ଓ ବେସରକାରୀ ଅନୁଷ୍ଠାନମାନଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟପାଳ ଶ୍ରୀ ଶର୍ମା ନିବେଦନ କରିଛନ୍ତି । ଏପରି ଏକ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଘଟିଯାଇ ପ୍ରଭୁତରେ ଧୂଳିଆହୋଇ ନହୋଇ ଏକଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଓ ଅନ୍ୟ ସାହସର ସହ ଏହି ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟକୁ ସମୁଖ୍ୟାନ ହେବାକୁ ରାଜ୍ୟପାଳ ଶ୍ରୀ ଶର୍ମା ରାଜ୍ୟର ସାହାଯ୍ୟୀ ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ ବା ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଵେଚ୍ଛାସେବୀ ଅନୁଷ୍ଠାନମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ପରିଚାଳିତ ହେଉଥିବା ଉଦ୍‌ଘାଟନା ଓ ଲିମିଟ୍ ବନ୍ଧନ

କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଆନ୍ତରିକତାର ସହ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାହାଯ୍ୟ ଓ ସହଯୋଗ କରିବାକୁ ଗାନ୍ଧୀପାଳ ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିବେଦନ କରିଛନ୍ତି ।

ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ ପ୍ରକୋଷ୍ଠ ପ୍ରତି ଶନିବାର ଦିନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ

ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ବାସଭବନକୁ ପ୍ରତିଦିନ ସକାଳେ ଜନସାଧାରଣ ବିଭିନ୍ନ ଅଭିଯୋଗ ନେଇ ଆସୁଛନ୍ତି । ସମସ୍ତର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ପୂର୍ଣ୍ଣରୁ ମନେକେ ଦେଖା ନପାରି ଫେରିଯାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ସ୍ଥିର କରିଛନ୍ତି ଯେ ଅଗଷ୍ଟ ମାସ ୨୨ ତାରିଖଠାରୁ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଆପଣି ଅଭିଯୋଗ ଶୁଣିବା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅଭିଯୋଗ ପ୍ରକୋଷ୍ଠ ଉଦ୍ଦ୍ୟାନ ମାର୍ଗ ଛିଡା ତାଙ୍କ ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ପ୍ରତି ଶନିବାର ଦିନ ପୂର୍ବାହ୍ନ ୯ଟାଠାରୁ ୧୨ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ଓ ବାସଭବନକୁ କେହି ଆସିବା ଆବଶ୍ୟକ ହେବ ନାହିଁ । ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଯଥାର୍ଥ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଭିଯୋଗମାନ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ପୁବିଧା ଉପଯୋଗ କରିବାକୁ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସଚିବାଳୟ ପକ୍ଷରୁ ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଇଛି । ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀମାନେ ଯଦି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ ପ୍ରକୋଷ୍ଠକୁ ଆସିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି, ତା' ହେଲେ ବିଭାଗୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପଯୋଗ ପରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଦସ୍ତଖତ ଅନୁମତି ଆଣିବା ଆବଶ୍ୟକ ହେବ ।

ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀମାନେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ନିକଟରେ ଆପଣି ଅଭିଯୋଗ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ବିଭାଗୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉପଯୋଗ କରନ୍ତୁ

ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ବାସଭବନରେ ଓ ସରକାରୀ ଦସ୍ତଖତରେ ସାକ୍ଷାତ କରି ଅଭିଯୋଗ ଜଣାଇବା ପାଇଁ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ଅନେକ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ମଧ୍ୟ ଆସୁଥିବା ଦେଖାଯାଉଛି ।

ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ବିଭାଗୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାମାନ ରହିଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦସ୍ତଖତରେ ଶନିବାର ଦିନ ଅଭିଯୋଗ ଶୁଣାଣି ହୁଏ । ଯଥାର୍ଥ ଅଭିଯୋଗ ଓ ସମସ୍ୟାକୁ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀମାନେ ନିଜ ଦସ୍ତଖତ ମୁଖ୍ୟଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିବା ବାଧ୍ୟତାମୟ । ଏଥିରୁ କିଛି ଫଳ ନମିଳିଲେ, ଉପରିଲିଖ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପୁଣି ଆବଶ୍ୟକ କରାଯିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି । ଏହାପରେ ମଧ୍ୟ ବିଭାଗୀୟ ମୁଖ୍ୟ, ସଚିବ ଓ ବିଭାଗୀୟ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ ପ୍ରକୋଷ୍ଠ ରହିଛି । ସର୍ବୋପରି, ଅଭିଯୋଗ ଶୁଣାଣି ବାସ୍ତବରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ଜଣେ କ୍ୟାବିନେଟ୍ ପାହ୍ୟାର ମନ୍ତ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି ।

ଏସବୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସତ୍ତ୍ୱେ ଯଦି କୌଣସି ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି, ସେ ନିଜ ନାମ, ପଦବୀ ଓ ଠିକଣା ସହିତ ଦସ୍ତଖତ ମୁଖ୍ୟ, ବିଭାଗୀୟ ମୁଖ୍ୟ, ଶାସନ ସଚିବ, ବିଭାଗୀୟ ମନ୍ତ୍ରୀ ଓ ଅଭିଯୋଗ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ ପ୍ରକୋଷ୍ଠରେ କେବେ ଅଭିଯୋଗ ପତ୍ର ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତା'ର ଫଳାଫଳ ପରୀକ୍ଷା ବିବରଣୀ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଦସ୍ତଖତ ପଠାଇବା ପାଇଁ ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଉଛି । ଏପରି ସାକ୍ଷାତକାରର ଆବଶ୍ୟକତା ଅୁଲେ,

ସେଥିପାଇଁ ତାରିଖ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇ ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କୁ କେବଳ ଦିଆଯିବ ଏବଂ ସ୍ୱତ୍ୱିସ୍ୱତ୍ୱ ଅଭିଯୋଗ ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ବୋଲି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସଚିବାଳୟ ପକ୍ଷରୁ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ।

ମାହାଙ୍ଗା ଅକ୍ଷଳର ବହୁ ଆକାଂକ୍ଷିତ ନୂତନ ପୋଲ ଉଦ୍ଘାଟିତ

ମାହାଙ୍ଗା ଅକ୍ଷଳର ବହୁ ଆକାଂକ୍ଷିତ ସାଲେପୁର, ଛତିଆ ଗୋସ୍ୱାମୀ କୁର୍ଥୀପାଳଠାରେ ପଟ୍ଟାମୁହାଁଇ କେନାଲ ଉପରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଭାଗ ଦ୍ୱାରା ୧୬ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ ନିର୍ମିତ ଏକ ପଟ୍ଟାପୋଲକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଫୀଡ଼ା, ସଂସ୍କୃତି, ଯୁବସେବା ଏବଂ ସୁରକ୍ଷା ଓ ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶରତ କୁମାର କର ଉଦ୍ଘାଟନ କରିଛନ୍ତି । ଶୁଭ୍ କର୍ମ ପନ୍ଥା ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ମିତ ଏହି ପୋଲ ଉଦ୍ଘାଟିତ ହେବା ଫଳରେ ଶ୍ରୀ ଅକ୍ଷଳର ବହୁଦିନର ଅଭାବ ପୂରଣ ହୋଇପାରିଛି ।

ଏହା ବ୍ୟତୀତ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ କର କୁର୍ଥୀପାଳ ନିକଟେ ଅଭିଯୋଗଠାରେ ନିର୍ମିତ ମାହାଙ୍ଗା ତହସିଲ୍ ଅଫିସ୍ ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ଘାଟନ କରିଥିଲେ । ଏହି ଉପଲକ୍ଷେ ମାହାଙ୍ଗା ପଞ୍ଚାୟତ ସମିତି ଚେୟାରମ୍ୟାନ ଶ୍ରୀ କିଶୋର ଚନ୍ଦ୍ର ସିଂହଙ୍କ ପୌରୋହିତ୍ୟରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଏକ ବର୍ଷାତ୍ୟ ଉତ୍ସବରେ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ କର ଉଦ୍ଘାଟନ ଦେଇ କହିଲେ ଯେ ୬ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ ନିର୍ମିତ ଏହି ତହସିଲ୍ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଗତ ଅଗଷ୍ଟ ୧୨ ତାରିଖରୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଛି । ଅକ୍ଷରକାରୀ ଏହାର ମୁଯୋଗ ଉପଭୋଗ କରିବେ ବୋଲି ସେ ଆଶା ପୋଷ୍ଟ କରିଥିଲେ ।

ଉକ୍ତ ଉତ୍ସବରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରୀ ନେତାଜୀ ଚନ୍ଦ୍ର ସମେତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଭାଗ ନିର୍ବାହୀ ଯତ୍ତୀ, ନବ ନିର୍ବାଚିତ ପରାଧିକାରୀ, ପଞ୍ଚାୟତ ସମିତି ସଭ୍ୟବୃନ୍ଦ ଏବଂ ତହସିଲ୍ଦାର ଓ ତାଙ୍କ ଅତିଥିମାନଙ୍କ କର୍ମଚାରୀ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସାଗର ପୁଞ୍ଜରିଣୀର ଉନ୍ନୟନ ପାଇଁ ଆଲୋଚନା

ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଥିବା ଚିନ୍ତାମଣିଶ୍ରମ ମନ୍ଦିର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସାଗର ପୁଞ୍ଜରିଣୀର ଉନ୍ନୟନ ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ଆଲୋଚନା ବୈଠକ ଗତ ଅଗଷ୍ଟ ୧୦ ତାରିଖ ଦିନ ମହ୍ୟ ଓ ପଶୁ ଏବଂ ବିଭାଗ ଉନ୍ନୟନ ଶ୍ରୀ ପ୍ରଧ୍ୟ ନାରାୟଣ ପାଟିଲ୍ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ ସଚିବାଳୟରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । କୋଡ଼ିଏ ଏକର ପରିମିତ ଏହି ପୁଞ୍ଜରିଣୀର ମହ୍ୟ ଗୁଣ କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଏହାକୁ ଏକ ନିଜ ଫୀଡ଼ା ବିଭାଗ ପରିଣତ କରିବା ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରାଯାଇଛି । ନିଜ ଫୀଡ଼ା ବିଭାଗ ପାଇଁ ଫୀଡ଼ା ଓ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ବିଭାଗ ଏବଂ ମହ୍ୟ ଗୁଣ ପାଇଁ ମହ୍ୟ ବିଭାଗ ଆବଶ୍ୟକ ପଦକ୍ଷେପ ନେବାକୁ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଛି । ଭୁବନେଶ୍ୱର ଉନ୍ନୟନ ସଂସ୍ଥା ଓ ପୌର ପରିଷଦଙ୍କ ମିଳିତ ଉଦ୍ୟୋଗ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଆଲୋକ ଖଞ୍ଜାଯାଇ ଏଠାରେ ଏକ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ବ୍ୟୟ କରିବାକୁ ସ୍ଥିର ହୋଇଛି । ସୁରମାତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ମହ୍ୟ ବିଭାଗ ତରଫରୁ ଏହି ପୁଞ୍ଜରିଣୀରୁ ଦଳ ପଫା କରାଯିବ ।

ଏହି ଆଲୋଚନା ବୈଠକରେ ମହ୍ୟ ଓ ପଶୁ ସମ୍ପର୍କରେ ବିଭାଗ ଶାସନ ସଚିବ ଶ୍ରୀ ସୁଃ ଶରତଚନ୍ଦ୍ର, ଫୀଡ଼ା, ସଂସ୍କୃତି ଓ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ବିଭାଗ ଶାସନ ସଚିବ ଶ୍ରୀ ସମ୍ଭୋଗ କୁମାର ମିଶ୍ର

ଯୋଗ ପ୍ରଣାୟନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଶ୍ରୀ ବି. କେ. ମିଶ୍ର, ବି.ଡି.ଏ.ର
ପ୍ରୋଫେସର କେ.ପି.ରାଞ୍ଜନ ଅବଦୁଲ୍ ହମିଦ୍, ପୌରପାଳିକାର ବାର୍ଦ୍ଧ୍ୟ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶୀ ଅଧିକାରୀ ଶ୍ରୀ ଶଶିଭୂଷଣ ମିଶ୍ର ଏବଂ ଅତିରିକ୍ତ ଉପ
ନଗରପାଳ ଶ୍ରୀମତୀ ଲକ୍ଷ୍ମଣଦେବୀ ରାୟ ପ୍ରମୁଖ ଯୋଗ
କରୁଥିଲେ ।

କୋମଳାଳ ଜିଲ୍ଲାରେ ପାଞ୍ଚୋଟି ନିମ୍ନସ୍ତରୀୟ ନିମ୍ନତ ଡେବ

କୋମଳାଳ ଜିଲ୍ଲାରେ ୫ଟି ନିମ୍ନସ୍ତରୀୟ ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ଗ୍ରାମ୍ୟ
ସମ୍ମାନ ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ମୋଟ ୧୩ କୋଟି ୯ ଲକ୍ଷ ୪୫ ହଜାର
୮୦୦ ଟଙ୍କାର ପ୍ରଶାସନିକ ମଞ୍ଜୁରୀ ଦିଆଯାଇଥିବା ବିଭାଗୀୟ ପୁସ୍ତକ
ପ୍ରକାଶ । ସେତୁଗୁଡ଼ିକର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳିତ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରୁ
ଆରମ୍ଭ ହେବ ।

ଉତ୍କଳ-ଏକପତ୍ରିଆ ଏଫ.ସି.ଆଇ.-ତାଳଚେର ରାସ୍ତାର ନନ୍ଦିରା
ନଦୀ ଉପରେ ନିମ୍ନସ୍ତରୀୟ ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ୪୪ ଲକ୍ଷ ୨୮ ହଜାର ୮୦୦
ଟଙ୍କା, ପାଟୁରୋଡ଼-ପେରପୁମାଳ ରାସ୍ତାରେ ବାଉଁଶିନାଳ ଉପରେ
ନିମ୍ନସ୍ତରୀୟ ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ୩୩ ଲକ୍ଷ ୨୫ ହଜାର ୪୯୩
ଟଙ୍କା, କୋମଳା-ଭାଗିରଥୀପୁର ରାସ୍ତାର କଳାବିଳା ନାଳ ଉପରେ
ନିମ୍ନସ୍ତରୀୟ ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ୨୨ ଲକ୍ଷ ୧୪ ହଜାର ୧୦୦ ଟଙ୍କା,
ବେଳାପାଟ-ମହାଧରପୁର ରାସ୍ତାର କାଳିଯୋଡ଼ି ନାଳ ଉପରେ
ନିମ୍ନସ୍ତରୀୟ ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ୨୧ ଲକ୍ଷ ୯୬ ହଜାର ୪୯୩ ଏବଂ
ଡ଼େବିଆ-କନ୍ଦଲୋର ରାସ୍ତାରେ ଏକ ନିମ୍ନସ୍ତରୀୟ ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ୧୬
ଲକ୍ଷ ୩୧ ହଜାର ୯୦୦ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ଅଟକଳର ବିଭାଗୀୟ
ପ୍ରଶାସନିକ ମଞ୍ଜୁରୀ ଦିଆଯାଇଥିବା, ବିଭାଗୀୟ ଶାସନ ସଚିବ
ଶ୍ରୀ ଅତି କୁମାର ସିଂଘାଠୀ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ।

କୋମଳାଳ ନୂତନ ପଞ୍ଚାୟତ ଗୃହ ଓ ମହିଳା ସମିତି ଉଦ୍ଘାଟିତ

୫୫ ଅଗଷ୍ଟ ୧୮ ତାରିଖରେ ରାଜ୍ୟ ବାଣିଜ୍ୟ ଓ ପରିବହନ ମନ୍ତ୍ରୀ
ଶ୍ରୀ ଶରତଚନ୍ଦ୍ର କେଶରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଓଡ଼ିଶା ରୁକ୍ ଅନ୍ତର୍ଗତ କୋମଳାଳ
ପଞ୍ଚାୟତର ନୂତନ ଗୃହ ଓ ମହିଳା ସମିତି ଉଦ୍ଘାଟିତ
ହୋଇଯାଇଛି । ଏହି ଉପଲକ୍ଷେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ସଭାରେ ମନ୍ତ୍ରୀ
ଶ୍ରୀ କେଶରୀ ଉଦ୍ଘୋଷଣା ଦେଇ କହିଲେ ଯେ ଆମ ରାଜ୍ୟରେ
୫୫୦୦୦ ୮୫ ଭାଗରୁ ଅଧିକ ଲୋକ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ବାସ କରୁଛନ୍ତି ।
ସେମାନଙ୍କ ଅର୍ଥନୈତିକ ଅବସ୍ଥାର ଉନ୍ନତି ନିମନ୍ତେ
ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବିଭିନ୍ନ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଦୂରୀକରଣ ଯୋଜନା ଓ
ଉନ୍ନୟନ ପ୍ରକଳ୍ପ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଛି । ନୂଆ ଆଇନ୍
ଅନୁସାରେ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତ ଓ ପଞ୍ଚାୟତ
ସମିତିମାନଙ୍କରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରିବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ଦିଆଯାଇଛି ।
ବିଭିନ୍ନ ଉନ୍ନୟନ ପ୍ରକଳ୍ପ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ମିଳୁଥିବା ଅର୍ଥର ସବୁପଯୋଗ
କରିବା ଦିଗରେ ସମସ୍ତ ସଭ୍ୟ ଓ ଜନସାଧାରଣ ଦୁଃଖି ଦେବାପାଇଁ
ଶ୍ରୀ କେଶରୀ କହିଥିଲେ ।

ଏହି ସଭାରେ ପଞ୍ଚାୟତ ସମିତି ବେସ୍ଵାରମ୍ୟାନ କୁମାରୀ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣଲତା
ମଞ୍ଜୁ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସଭ୍ୟମାନେ ସମେତ ପଞ୍ଚାୟତ ଓ ସମିତି ସଭ୍ୟମାନେ
ସଭା ଦେଇ ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ବିଭିନ୍ନ ସମସ୍ୟା ବିଷୟରେ
କହିଥିଲେ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନୟାଗଡ଼ ସବ୍-କଲେକ୍ଟର,
ଉପକ୍ରମ ବି.ଡି.ଏ. ଓ ଅନ୍ୟ କର୍ମକର୍ତ୍ତାମାନେ ଯୋଗ
ଦେଇଥିଲେ ।

ଅରୁପାନନ୍ଦ ମିଶନ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କର୍କଟ ନିରୁପଣ କେନ୍ଦ୍ର ରାଜ୍ୟପାଳ ଉଦ୍ଘାଟନ କଲେ

ପରିବେଶର ଅତ୍ୟଧିକ ପ୍ରଦୂଷଣ ସହ କରୁଥିବା ଶରୀର ଓ ମନର
ମାଗଧୁକ ଶୁଦ୍ଧ ଯୋଗୁଁ ମାନବ ସମାଜ ଆଜି ବହୁଦିନ ମାରାତ୍ମକ
ବ୍ୟାଧିରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥିବାରୁ ଶୁଖାଳିତ ଓ ମର୍ଯ୍ୟାଦାପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନ
ଯାପନ କରିବାକୁ ସୁବ ସମାଜ ଶରୀର ଭାବେ ତିଆରି କରୁ ବୋଲି
ରାଜ୍ୟପାଳ ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟଦତ୍ତ ଶର୍ମା ଏଠାରେ ପରାମର୍ଶ
ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଉତ୍କଳେଶ୍ଵର ଉପକଣ୍ଠରେ ଅବସ୍ଥିତ ବରମୁଣ୍ଡା ହାଉସିଂ
କଲୋନୀଠାରେ ସ୍ଵାମୀ ଅରୁପାନନ୍ଦ ମିଶନ ଆନୁକୁଲ୍ୟରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ
କର୍କଟ ନିରୁପଣ କେନ୍ଦ୍ରକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରାଜ୍ୟପାଳ ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟଦତ୍ତ ଶର୍ମା
ଉଦ୍ଘାଟନ କରିଛନ୍ତି ।

ବିଷୟାତ୍ମକ ମାନବର ଅଧିକାର, ଭୋଗ, ବିଳାସ ପ୍ରତି ତୃଷ୍ଣା ଏତେ
ଉଗ୍ରରୂପ ଧାରଣ କରିଛି ଯେ ଆମର ଶକ୍ତି, ପୁନୀ ଓ
ମହାମାନବମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପୁଣ୍ୟ ଶକ୍ତିରେ ଜୀବନ ଯାପନ ନିମନ୍ତେ
ପ୍ରଦର୍ଶିତ ମାର୍ଗ ପ୍ରତି ବାହାରି ଦୁଃଖି ପଡ଼ୁ ନଥିବା ଏବଂ ପରିତାପର ବିଷୟ
ବୋଲି ଶ୍ରୀ ଶର୍ମା ବର୍ଣ୍ଣନା କରି କହିଛନ୍ତି ଯେ ଏହାଦ୍ଵାରା ନୀତି,
ନିୟମ, ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଓ ଉଚ୍ଚ ମୂଲ୍ୟବୋଧ ଧୀରେ ଧୀରେ ନିମ୍ନଗମୀ
ହୋଇ ମାନବିକ ସଚ୍ଚୁଳନ ନଷ୍ଟ କରିଦେଉଛି । ଜନ ଜୀବନର ଏହି
ତାପ ଓ ସତ୍ତାପରେ ସଜ୍ଜ ସାଧୁଙ୍କର ମନ ପୀଡ଼ିତ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ
ଏହାର ଶମନ ଓ ଶାନ୍ତି ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରାତ୍ମାରେ ଆଲୋଚନ
ଦୁଃଖି ହୋଇଥାଏ । ଉତ୍କଟ ମାନବୀୟ ପୀଡ଼ାର ନିରାକରଣ ପାଇଁ
ଆଜିର ଏହି ଅରୁପାନନ୍ଦ ଅଭିପ୍ରେତ ବୋଲି ରାଜ୍ୟପାଳ କହିଥିଲେ ।
ପୀଡ଼ିତ ସମାଜ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଖୁବକାରୀ ହେଉ ବୋଲି ଶ୍ରୀ ଶର୍ମା
ଆଶା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ।

ସ୍ଵାମୀ ଅରୁପାନନ୍ଦଜୀ ତାଙ୍କ ଅଭିଭାଷଣରେ ସଂକ୍ରୁତି ସମସ୍ତ ଆମ
ଦେଶର ପ୍ରତ୍ଵଷ୍ଟିତ ପରିବେଶ ଓ ଦୂଷିତ ମାନବିକ ଛିତି ଯୋଗୁଁ ମାନବ
ସମାଜକୁ ଅତ୍ୟଧିକ ପୀଡ଼ା ଭୋଗ କରୁଛି ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରି ଏହି
ମିଶନ ପ୍ରକୃତିର ମୁରୁକ୍ଷା ପାଇଁ ଅର୍ଜୀବାର ବନ୍ଧ ଓ ସମସ୍ତଙ୍କର
ସହଯୋଗ ଓ ସାହାଯ୍ୟ ବିନା ଏହା ସମ୍ପତ ନୁହେଁ ବୋଲି
କହିଥିଲେ ।

ସେନପନ୍ ଓ କନଅଭିଯୋଗ ମନ୍ତ୍ରୀ ୫୫ ପ୍ରଦତ୍ତ କୁମାର
ପାଟଗାଣୀ, ସ୍ଵାଧ୍ୟାୟ ଓ ପରିବାର କଲ୍ୟାଣ ରାଷ୍ଟ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବିନାୟ
ନାୟକ, କର୍କଟ ଓ ଦୁର୍ଗୋଗ ନିରୁପଣ କେନ୍ଦ୍ରର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ
ଶ୍ରୀ ଏସ୍. ଏମ୍. ପଟ୍ଟନାୟକ, ପାଳ୍ୟାମେଢ଼ ସଦସ୍ୟ
ଶ୍ରୀ ଶିବାଜୀ ପଟ୍ଟନାୟକ ଓ ସୁଗ୍ର ସଂସାଦକ ଶ୍ରୀ ଅଭିଷେକ
ସିଂଘାଠୀ ଏହି ଉଦ୍ଘାଟନୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରି କର୍କଟ
ପରି ମାରାତ୍ମକ ରୋଗର ପ୍ରମୁଖ ନିରାକରଣ ଏହାଏ ସମ୍ପଦ ହୋଇ
ପାରି ନଥିବାରୁ କର୍କଟ ରୋଗର ଆଶୁ ନିରୁପଣ କରାଯାଇ ପାରିଲେ
ବହୁ ଜୀବନ ରକ୍ଷା କରାଯାଇ ପାରିବ ବୋଲି ମତ ପ୍ରକାଶ
କରିଥିଲେ । କର୍କଟ ରୋଗର କାରଣ ନିରୁପଣ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ନିରାକରଣ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଏଠାରେ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ
ପରାମର୍ଶମାନ ମଧ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ ।

ଆଇ:ଆର:ଡି:ପି:ରେ ୧୧,୯୦୧ଟି ପରିବାର ଉପକୃତ

ଗତ ଜୁଲାଇ ମାସରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ସମନ୍ୱିତ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଉନ୍ନୟନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ (ଆଇ:ଆର:ଡି:ପି:) ଅଧୀନରେ ମୋଟ ୩,୪୯୩ଟି ପରିବାର ଉପକୃତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏହାକୁ ନିଶାଳ ଚଳିତ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ ଆରମ୍ଭରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଗତ ଅପ୍ରେଲ ମାସଠାରୁ ଜୁଲାଇ ମାସ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୂମିମାସ ମଧ୍ୟରେ ମୋଟ ୧୧,୯୦୧ଟି ଦରିଦ୍ର ପରିବାର ଉଚ୍ଚ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଉପକୃତ ହୋଇଛନ୍ତି ବୋଲି ଗତ ଜୁଲାଇ ମାସ ବିଶ୍ୱପୁରୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅଗ୍ରଗତି ସମୀକ୍ଷା ବିବରଣୀରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ।

ସେହିପରି ନବାହର ଗୋଦଗାର ଯୋଜନାରେ ରାଜ୍ୟର ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ଯେଉଁଠାରୁ ଶ୍ରମଭିତ୍ତିକ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଉଛି, ତେନୁମାସୀ ଚଳିତ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷର ଆରମ୍ଭରୁ ଗତମାସ ଶେଷ ପୁଣି ମୋଟ ୧ କୋଟି ୨୯ ଲକ୍ଷ ୫୯ ହଜାର ଶ୍ରମ ଦିବସ ପୁଣି କରାଯାଇ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳ ଲୋକଙ୍କୁ କାମଧରା ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଛି । କେବଳ ଗତମାସରେ ପୁଣି ହୋଇଥିବା ୨୯ ଲକ୍ଷ ୭୧ ହଜାର ଶ୍ରମ ଦିବସ ସହାର ପଡ଼ିଛି । ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଚଳିତ ବର୍ଷ ପାଇଁ ଥିବା ଧାର୍ଯ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟର ଗତମାସ ଶେଷ ପୁଣି ଶତକଡ଼ା ୩୩ ଭାଗ ସଫଳତା ହାସଲ କରାଯାଇ ପାରିଛି ବୋଲି ଉଚ୍ଚ ବିବରଣୀରୁ ପ୍ରକାଶ ।

ଚଳିତ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷର ପ୍ରଥମ ଭୂମିମାସ ମଧ୍ୟରେ ରାଜ୍ୟରେ ମୋଟ ୩୪୧ଟି କ୍ଷୁଦ୍ର ଶିଳ୍ପ ସୁନିର୍ମିତ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଇଛି । କେବଳ ଗତମାସରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଇଥିବା ୧୦୨ଟି କ୍ଷୁଦ୍ର ଶିଳ୍ପ ସୁନିର୍ମିତ ଏହାର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ବୋଲି ବିଶ୍ୱପୁରୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅଗ୍ରଗତି ବିବରଣୀରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ।

କେନ୍ଦୁଝର ଜିଲ୍ଲାରେ ୫ଟି କ୍ଷୁଦ୍ର ପ୍ରକଳ୍ପ ନିର୍ମିତ ହେବ

କେନ୍ଦୁଝର ଜିଲ୍ଲାରେ ୫ଟି କ୍ଷୁଦ୍ର ନଳସେଚନ ପ୍ରକଳ୍ପ ନିର୍ମିତ ହେବ । ପୁନରୁଦ୍ଧାର ସହ ପ୍ରକଳ୍ପଗୁଡ଼ିକ ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ୧ କୋଟି ୩୬ ଲକ୍ଷ ୩୪ ହଜାର ୭୫୧ ଟଙ୍କାର ପ୍ରଣାବନିକ ମଞ୍ଜୁରୀ ଦିଆଯାଇଥିବା ଗ୍ରାମ୍ୟ ଉନ୍ନୟନ ବିଭାଗ ସୂଚୁ ପ୍ରକାଶ ।

ଗୋବରା ପ୍ରକଳ୍ପ ପାଇଁ ୭୫ ଲକ୍ଷ ୪ ହଜାର ୬୦୦ ଟଙ୍କା, ଡାଗାଡ଼ିଆ ପ୍ରକଳ୍ପ ପାଇଁ ୨୨ ଲକ୍ଷ ୧୦ ହଜାର ୧୦୦ ଟଙ୍କା, ଝିଲୁଡ଼ୋଡ଼ା ପ୍ରକଳ୍ପ ପାଇଁ ୧୭ ଲକ୍ଷ ୯୧ ହଜାର ୮୩୩, ରଙ୍ଗମାଟିଆ ପ୍ରକଳ୍ପ ପାଇଁ ୧୬ ଲକ୍ଷ ୩୧ ହଜାର ୭୫୧ ଟଙ୍କା ଓ ବଡ଼ବିଲ୍ଲୁ ପ୍ରକଳ୍ପ ପାଇଁ ୪ ଲକ୍ଷ ୯୭ ହଜାର ୩୦୦ ଟଙ୍କା ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିବା ବିଭାଗୀୟ ଗାସନ ସଚିବ ଶ୍ରୀ ଅଜିତ୍ କୁମାର ତିପାଠୀଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରକାଶ ।

ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପଗୁଡ଼ିକର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳିତ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ଆରମ୍ଭ ହେବ ।

ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ପରିବାର କଲ୍ୟାଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଗ୍ରଗତି

ରାଜ୍ୟରେ ପରିବାର କଲ୍ୟାଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନୁମାସୀ ଗତ ଜୁଲାଇ ମାସରେ ୩,୨୭୭ ଜଣ ଜନ୍ମ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅଭ୍ୟାସରୁ ବଞ୍ଚିଥିବା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଭ୍ୟାସରୁ ବଞ୍ଚିଥିବା ୩,୫୬୪ ଜଣ ମହିଳା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ସମୟ ବୁଦ୍ଧି ତଦନୁସାରେ ୨,୨୨୫ ଜଣ ମହିଳା "ଲୁପ୍" ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ବେଳେ ମହିଳାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ୪୧,୩୯୫ଟି ଗର୍ଭ ନିରୋଧକ ବଟିକା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି ବୋଲି ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ପରିବାର କଲ୍ୟାଣ ବିଭାଗର ସମୀକ୍ଷା ବିବରଣୀରୁ ଜଣାଯାଇଛି ।

ଉଚ୍ଚ ମାସରେ ବିଭିନ୍ନ ରୋଗ ପ୍ରତିଷେଧକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୂର୍ଣ୍ଣ ୪୨,୯୫୧ ଜଣ ଗର୍ଭବତୀ ମହିଳାଙ୍କୁ ଡି:ଡି: ୩୫,୦୯୩ ଜଣ ଶିଶୁଙ୍କୁ ପୋଲିଓ, ୪୪,୫୩୦ ଜଣ ଶିଶୁଙ୍କୁ ବି:ସି:ଡି: ଓ ୨୯,୧୨୭ ଜଣ ଶିଶୁଙ୍କୁ ମିଲିମିଲା ଟିକା ଦିଆଯାଇଛି । ସେହିପରି ଦାସ୍ୟବର୍ଷ ବୟସ ୫୦,୨୪୬ ଜଣ ପିଲାଙ୍କୁ ଡି:ଡି: ୧୦ ବର୍ଷ ବୟସ ୩୫,୧୦୯ ଜଣ ପିଲାଙ୍କୁ ଡି:ଡି: ଏବଂ ୧୬ ବର୍ଷ ବୟସ ୨୩,୯୭୪ ଜଣ ପିଲାଙ୍କୁ ଡି:ଡି: ଦିଆଯାଇଛି ।

ପୁଣିକର ଖାଦ୍ୟ ଅଭାବଜନିତ ଗର୍ଭହୀନତା ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ୧ ଲକ୍ଷ ୩୬ ହଜାର ୧୧୦ ଜଣ ମହିଳା ଏବଂ ୧ ଲକ୍ଷ ୫୯ ହଜାର ୨୨୨ ଜଣ ଶିଶୁଙ୍କୁ ଚିକିତ୍ସା କରାଯାଇ ଉପକୃତ କରାଯିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ୨ ଲକ୍ଷ ୮୦ ହଜାର ୧୮୧ ଜଣ ଶିଶୁଙ୍କୁ ଭିଟାମିନ୍ 'କ' ବଟିକା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି ।

ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଗର୍ଭଗୃହ ଛାତରୁ ପଥର ଖସିବା ଘଟଣାରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଉଦ୍‌ବେଗ ଓ ପ୍ରତିବିଧାନ ପାଇଁ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଚିଠି

ପୁରୀ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରର ଗର୍ଭଗୃହ ଛାତ ଉପରୁ ଖସିବା ପଥର ଖସି ରହି ସିଂହାସନ ନିକଟରେ ପଡ଼ିଥିବା ଘଟଣାରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକ ଗର୍ଭଗୃହ ଉଦ୍‌ବେଗ ପ୍ରକାଶ କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଏହାର ପ୍ରତିବିଧାନ ପାଇଁ ତୁରନ୍ତ ଭାରତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ସର୍ବେକ୍ଷଣ ସଂସ୍ଥାର ଏକ ବିଶେଷଜ୍ଞଦଳକୁ ପୁରୀ ପଠାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ପି: ଭି: ନରସିଂହ ରାଓଙ୍କ ନିକଟରୁ ଏକ ଫଳାଣୀ ଲେଖି ଅନୁରୋଧ ଜଣାଇଛନ୍ତି ।

ଏହି ଚିଠିରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ସମ୍ପ୍ରତି ପ୍ରାୟ ୨ ଟନ ଓଜନ ବିଶିଷ୍ଟ ଏକ ପ୍ରସ୍ତରଖଣ୍ଡ ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିରର ମୁଖ୍ୟ ମନ୍ଦିର ଛାତରୁ ଖସି ଶ୍ରୀ ବଳଭଦ୍ରଙ୍କ ବିଗ୍ରହ ସାମନାରେ ପଡ଼ିଥିଲା । ଏହା ଫଳରେ ଶ୍ରୀଜୀଉମାନଙ୍କ ଦୈନିକ ନୀତିରେ ଘୋର ବ୍ୟାଧ୍ୟତ ପୁଣି ହୋଇଛି ଏବଂ ହଜାର ହଜାର ଭକ୍ତ ଦର୍ଶନରୁ ବଞ୍ଚି ହେଉଛନ୍ତି ।

ଏହି କ୍ଷତିର ଆକଳନ କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ତୁରନ୍ତ ନରାୟଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ଦିଗରେ ପଦକ୍ଷେପ ନେବାକୁ ଭାରତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ସର୍ବେକ୍ଷଣ ସଂସ୍ଥାର ମହାନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଏକ ବିଶେଷଜ୍ଞଦଳ ପୁରୀ ପଠାଇବା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ପଟ୍ଟନାୟକ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଚିଠି ଆକର୍ଷଣ କରିଛନ୍ତି ।

ସରକାର ସମସ୍ତ ବିଡ଼ି ତିଆରି ଉପଯୋଗୀ କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ର ଫସ୍ତ କରିନେବେ

-ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବକ୍ସିପାତ୍ର

କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ର ଟୋଳାଳୀଙ୍କ ସମେତ ରାଜ୍ୟର କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ର ଉତ୍ପାଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ସରକାର ସମସ୍ତ କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ର ଫସ୍ତ କରିନେବେ । କିନ୍ତୁ ଉକ୍ତ କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ 'ବିଡ଼ି' ତିଆରି ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ଜଣାଇ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ହରିହର କହିପାତ୍ର ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ।

ଠାକ ଚୁଲାଇ ୨୧ ତାରିଖରେ ଦେଘାନାଳ ଜିଲ୍ଲା ଦେପୁରଠାରେ କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ର ଉତ୍ପାଦନକାରୀ, ଟୋଳାଳୀ, ଶ୍ରମିକ ଓ ବିଭାଗୀୟ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ସମାବେଶରେ ଉଦ୍‌ବୋଧନ ଦେଇ ଶ୍ରୀ ବକ୍ସିପାତ୍ର କହିଲେ ଯେ କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ର ଟୋଳାଳୀ, ଶ୍ରମିକ ଏବଂ ଉତ୍ପାଦନକାରୀମାନଙ୍କ ସମସ୍ୟା ପ୍ରତି ସରକାରଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସହାନୁଭୂତି ରହିଛି । ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନର ସରକାର କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ର ମୂଲ୍ୟକୁ ଗତ ଦୁଇବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ତିନିଗୁଣ ବୃଦ୍ଧି କରିଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ରର ମୂଲ୍ୟ ଲୁଇସାଇ ପ୍ରତି ୬୫୦ ଟଙ୍କା ପରାମର୍ଶ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ଯାହାକି ୧୯୯୦ ମସିହା ପୂର୍ବରୁ ମାତ୍ର ୨୦୦ ଟଙ୍କା ଥିଲା । ସେ କହିଲେ ଯେ ମୂଲ୍ୟତୁଳନାରେ ଉତ୍ପାଦନକାରୀମାନେ 'ଗୁଣାସକ' କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ର ସରକାରଙ୍କୁ ଯୋଗାଇବା ଅବଶ୍ୟକ । ଗଛ କଟାଯିବା ୪୫ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ବଢ଼ିଥିବା ନୂଆ ଫଳିଆ କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ର ଟୋଳାଯାଇ ଦିଆଯିବା କଥା । ସେ ପ୍ରକାର କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ର 'ବିଡ଼ି' କରିବା ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉପଯୁକ୍ତ । ଗାଁ ଗହଳର ଖରିଚ ଟୋଳାଳୀ ଓ ଶ୍ରମିକମାନେ ନିଜର ଜୀବିକା ନିର୍ବାହ ପାଇଁ ଏ ପ୍ରକାର କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ର ବିକ୍ରୀ କରିଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଉତ୍ପାଦନକାରୀମାନେ ଘାଣ୍ଟି ନକରି, ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ବିତିଯିବା ଦୀର୍ଘଦିନ ପରେ ଗଛରୁ ପତ୍ର ସଂଗୃହ କରିବା ଦେଖାଯାଉଛି । ତାହା କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟମୂଳକ ବୋଲି ସେ କହିଥିଲେ । ପାକଳ କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ର ବିଡ଼ି ତିଆରି ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ହେଉ ନଥିବା ସେ ଦର୍ଶାଇ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ବଜାରରେ ସେ ପ୍ରକାର ପତ୍ରର ଗୁରୁତ୍ୱ ରହୁନାହିଁ ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ 'ଗୁଣାସକ' କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ପାଦନକାରୀମାନେ ଯୋଗାଇ ଦେବାକୁ ସେ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ । ଉତ୍ପାଦନକାରୀମାନେ ଏହା ନକରି ଅଧିକ ଲୋଭ ଆଶାରେ ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କ ସହ ମିଶି କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ରର ଶ୍ୱେତା ଶୁଭାଗ ପାଇଁ ଘୋର ସବୁ ଅସାଧୁ ଓ ଅନୈତିକ ପଦ୍ଧତି ଅବଲମ୍ବନ କରୁଛନ୍ତି, ସେଥିପ୍ରତି ସରକାର ସଚେତନ ଥିବା ସେ ଦର୍ଶାଇ ସେ ପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟ ଖରାପ ପ୍ରତି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରାଇ ଦେଇ ସେସବୁକୁ ନିରୁଦ୍ଧ ହେବାକୁ ସେ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ । ଯଦି ଉତ୍ପାଦନକାରୀମାନେ କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ରର ଶ୍ୱେତା ଶୁଭାଗକୁ ରୋକିବା ଦିଗରେ ସରକାରଙ୍କ ସହ ସହଯୋଗ ନକରନ୍ତି, ତେବେ ଉତ୍ପାଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ର ଗୋଦାନରେ ଏକକାଳୀନ ଗଢ଼ିତ ରଖିବା ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିବା ପରିମାଣକୁ ହ୍ରାସ କରାଯିବା ଦିଗରେ ସରକାର ବିଶ୍ୱର କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟସ୍ତ ହେବେ ବୋଲି ସେ ଚେତାଇ ଦେଇଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ର ଉତ୍ପାଦନକାରୀମାନେ ୩-୫ ଲୁଇସାଇ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ର ନିଜ ଗୋଦାନରେ ଗଢ଼ିତ ରଖିବା ପାଇଁ ସରକାରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ରହିଛି । ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ପାଦନକାରୀମାନେ ସରକାରଙ୍କ ସହ ସହଯୋଗ କରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ବୋଲି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଛନ୍ତି ।

ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲ୍ଲାର ଦେବଗଡ଼ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କେତେକ ମଫସଲ ଅଞ୍ଚଳର କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ର ଟୋଳାଳୀମାନେ ଠିକ୍ ସମୟରେ ସରକାରଙ୍କଠାରୁ ପଇସା ପାଇ ନଥିବା ଅଭିଯୋଗ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିଥିଲେ । ସରକାରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ତେଜ୍ ଆକାରରେ ପଠାଯାଉଥିବା ବିପୁଳ ପରିମାଣର ଟଙ୍କା 'ଅନୁବେଦ' କରିବା ପାଇଁ ଦେବଗଡ଼ ପରି ବ୍ୟାଙ୍କଗୁଡ଼ିକ ସମର୍ଥ ହେବୁ ନଥିବାରୁ ସମ୍ବଲପୁର ଭଳି ବଡ଼ ବଡ଼ ସହରାଞ୍ଚଳ ବ୍ୟାଙ୍କରୁ ଟଙ୍କା ଆଣି ଦିଆଯାଉଥିବା ଯୋଗୁଁ ବିକସନ ଅସଲ କାରଣ ବୋଲି ସେ କହିଛନ୍ତି ।

ରାଜ୍ୟର ଅନ୍ୟତମ ବୃହତ୍ କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ର ଉତ୍ପାଦନ ଅଞ୍ଚଳ, ଆଠମଲିକ ଓ ରେଢ଼ାକୋଳରୁ କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ର ଟୋଳାଳୀ, ଶ୍ରମିକ ଏବଂ ବିଭାଗୀୟ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସମେତ ଦୁଇଗଣରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଉତ୍ପାଦନକାରୀ ଏହି ପରାରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ।

ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳର ସଂସାଦ ପ୍ରତି ସଂସାଦ ପଦମାନେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବା ଉଚିତ

-ରାଷ୍ଟ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ପୂର୍ଣ୍ଣନାଥସ୍ୱାମୀ ପାତ୍ର

ସଂସାଦ ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟକ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳର ସଂସାଦ ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ଉଚିତ ବୋଲି ରାଜ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରୀ ଓ ପଶୁ ସମ୍ପଦ ବିଭାଗ ରାଷ୍ଟ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ପୂର୍ଣ୍ଣନାଥସ୍ୱାମୀ ପାତ୍ର ମତ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଗତ ଚୁଲାଇ ୨୩ ତାରିଖ ସ୍ଥାନୀୟ ରାଜ୍ୟ ସମବାୟ ବ୍ୟାଙ୍କ ସମ୍ମିଳନୀ କକ୍ଷରେ ଆୟୋଜିତ ସାପ୍ତାହିକ ସଂସାଦ ପତ୍ର 'ସୁଦର୍ଶନ'ର ଦ୍ୱିତୀୟ ବାର୍ଷିକ ଉତ୍ସବରେ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ଭାବେ ଯୋଗ ଦେଇ ଶ୍ରୀ ପାତ୍ର କ୍ଷୁଦ୍ର ସଂସାଦ ପଦଗୁଡ଼ିକ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳ ସଂସାଦ ପ୍ରକାଶ କରିବାରେ ଅଗ୍ରଣୀ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚିତ ବୋଲି ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ । ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳ ସଂସାଦ ପରିବେଷଣ କରୁଥିବା କ୍ଷୁଦ୍ର ସଂସାଦ ପଦଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେବା ଉଚିତ ବୋଲି ଶ୍ରୀ ପାତ୍ର ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ । ପାଠକମାନଙ୍କର ଅଭାବ ଯୋଗୁଁ ଓଡ଼ିଆ ପତ୍ର ପତ୍ରକାର ଆଶାନୁରୂପ ବିକାଶ ହୋଇପାରୁ ନାହିଁ ବୋଲି ସେ କହିଥିଲେ ।

ରାଜ୍ୟ ବସ୍ତାନ ଓ ହସ୍ତତନ୍ତ ମନ୍ତ୍ରୀ ସମ୍ବଦ୍ ମୁକ୍ତାୟତ୍ତ ଅହମଦ୍ ମଧ୍ୟ ଏହି ଉତ୍ସବରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ରାଜ୍ୟ ପୁରନା ଓ ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ, ପର୍ଯ୍ୟଟନ ଏବଂ ସଂଗୃହ ବିଭାଗ ଗାଦନ ପତିବ ଶ୍ରୀ ଆଶୋକ କୁମାର ମିଶ୍ର ଏହି ଉତ୍ସବରେ ଯୋଗ ଦେଇ ସରକାରଙ୍କ ସୀମିତ ସଂସଳ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବିଜ୍ଞାପନ ନୀତି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଆରୋପ କରିଥିଲେ । କ୍ଷୁଦ୍ର ସଂସାଦ ପଦଗୁଡ଼ିକର ବିକାଶ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଆରୋପ କରି ଶ୍ରୀ ମିଶ୍ର କହିଲେ ଯେ ବିଜ୍ଞାପନଦାତା ଓ ସଂସାଦ ପତ୍ର, ଉତ୍ତମକର ସ୍ୱାଧୀନ ଆଖି ଆଗରେ ରଖି ଏହି ନୀତି ସ୍ଥିର ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ବସୋଧେୟ ସାପାଦିକ ଶ୍ରୀ ନାରାୟଣ ରଥଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଏହି ଉତ୍ସବରେ ସାପାଦିକ ସର୍ବଶ୍ରୀ ବସନ୍ତ ଦାସ, ଆକାଶ ମହାନ୍ତି, ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ କୁମାର ନାୟକ ଏବଂ ସୁଦର୍ଶନ'ର ସମ୍ପାଦକ ଶ୍ରୀ ବିଷ୍ଣୁ ବରଣ ପାଇକରାୟ ସଂସାଦ ପତ୍ର ଓ ସାପାଦିକମାନଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ ସମସ୍ୟା ସମ୍ପର୍କରେ ଆଲୋଚନା କରିଥିଲେ । 'ସୁଦର୍ଶନ' ପତ୍ରକା ପକ୍ଷରୁ ସାପାଦିକ ଶ୍ରୀ ଗୋପାଳ କୃଷ୍ଣ ମିଶ୍ର ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ ।

ବାସହାନଙ୍କୁ ଘରଡ଼ିହ ଯୋଗାଣ

ରାଜ୍ୟରେ ବାସହାନଙ୍କୁ ଘରଡ଼ିହ ବ୍ୟବସ୍ଥା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ବାସହାନଙ୍କୁ ଘରଡ଼ିହ ଯୋଗାଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନୁଯାୟୀ ଗତ ଜୁନ୍ ମାସରେ ୯୬୬ଟି ଘରଡ଼ିହ ବାସହାନଙ୍କୁ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ଏହାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଚଳିତ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷର ପ୍ରଥମ ତିନିମାସରେ ମୋଟ ୪,୩୫୦ଟି ଘରଡ଼ିହ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଛି ବୋଲି ବିଂଗସୁତ୍ରୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନୁଗତ ସମ୍ପର୍କୀୟ ବିବରଣୀରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ।

ଧୂଳାଯୋଗ୍ୟ ଯେ ଉକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନୁଯାୟୀ ଗତ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ମୋଟ ୧୭,୩୨୫ଟି ଘରଡ଼ିହ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇ ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଶତକଡ଼ା ୨୮୯ ଭାଗ ସଫଳତା ହାସଲ କରାଯାଇ ପାରିଛି । ଉକ୍ତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ମୋଟ ୬ ହଜାରଟି ଘରଡ଼ିହ ଯୋଗାଇ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା ।

ରାଜ୍ୟରେ ବାସହାନ ପରିବାରଙ୍କ ଅଭିଧାନ ପାଇଁ ଅର୍ଥ-ସହର, ଛୁଟ ବିଭାଗୀୟ ଅଞ୍ଚଳ ତଥା ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ବାସହାନ ପରିବାରଙ୍କୁ ମାଗଣାରେ ଗୁଣି ଡିସିନିଲି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘରଡ଼ିହ ବନ୍ଧନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଗତ ୧୯୭୪-୭୫ ମସିହାରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇଛି ।

କନ୍ଦିରା ଅବାସ ଯୋଜନାରେ ୩,୯୯୫ଟି ଗୃହ ଯୋଗାଣ

ଚଳିତ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷର ପ୍ରଥମ ତିନିମାସ, ଅର୍ଥାତ୍ ଗତ ଅପ୍ରେଲଠାରୁ ଜୁନ୍ ମାସ ଶେଷ ପୁରା କନ୍ଦିରା ଅବାସ ଯୋଜନାରେ ମୋଟ ୩,୯୯୫ଟି ଗୃହ ତ୍ୟାଗିଲୁକ୍ତ ଜାତି ଓ ଉପଜାତିର ଲୋକଙ୍କୁ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଛି । କେବଳ ଗତମାସରେ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଥିବା ୨,୪୨୯ଟି ଗୃହ ଏହାର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଚଳିତ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ମୋଟ ୮,୮୮୫ଟି ଗୃହ ଯୋଗାଇ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା ବେଳେ ଗତ ଜୁନ୍ ଶେଷ ପୁରା ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଶତକଡ଼ା ୪୫ ଭାଗ ସଫଳତା ହାସଲ କରାଯାଇ ପାରିଛି ।

ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଯେ ଗତ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ନିମନ୍ତେ ମୋଟ ୯,୧୧୦ଟି ଗୃହ ତ୍ୟାଗିଲୁକ୍ତ ଜାତି ଓ ଉପଜାତିର ଲୋକଙ୍କୁ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯିବା ନିମନ୍ତେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା ବେଳେ ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ୧୬,୯୯୨ ଗୃହ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇ ଶତକଡ଼ା ୧୮୭ ଭାଗ ସଫଳତା ହାସଲ କରାଯାଇ ପାରିଛି ବୋଲି ବିଂଗସୁତ୍ରୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନୁଗତ ସମ୍ପର୍କୀୟ ବିବରଣୀରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ।

ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ନିମନ୍ତେ ଆର୍ଥିକ ସହାୟତା

ବାସଗୃହ ନିର୍ମାଣ ନିମନ୍ତେ ୧୯୯୨-୯୩ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷର ଆରମ୍ଭରୁ ଗତ ଜୁନ୍ ଶେଷ ପୁରା ୧,୨୮୧ ଜଣଙ୍କୁ ଆର୍ଥିକ ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଗତମାସରେ ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ୨୦୦ ଜଣ ଏହାର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।

ସେହିପରି ଅର୍ଥନୈତିକ ଦୁର୍ବଳ ଶ୍ରେଣୀ ଲୋକଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ୭୩୨ଟି ଗୃହ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ଗତମାସରେ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଥିବା ୨୩୧ଟି ଗୃହ ଏହାର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ଚଳିତ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ ପାଇଁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ୧୫୦୦ଟି ଗୃହ ତ୍ୟାଗିଲୁକ୍ତ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକଙ୍କୁ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯିବା ନିମନ୍ତେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ

କରାଯାଇଛି । ଅଦ୍ୟାବିଧି ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଶତକଡ଼ା ୪୮ ଭାଗ ସଫଳତା ହାସଲ କରାଯାଇଛି ବୋଲି ଉକ୍ତ ବିବରଣୀରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ।

ଘରୋଇ ଜଙ୍ଗଲରୁ ବିକ୍ରି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗଛ କାଟିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ ନାହିଁ

-ଶ୍ରୀ ହରିହର ବନ୍ଧିପାତ୍ର

ନିଜସ୍ୱ ଜମିରେ ଗଢ଼ି ଉଠିଥିବା ଜଙ୍ଗଲରୁ ଶୁଣ୍ଠା, ପୁରୁଣା ଓ ଗଢ଼ି ପଡ଼ିଥିବା ଗଛ ବ୍ୟତୀତ ଫଳଗଛ, ଶାଳ ପରି ପୁଲ୍ୟବାନ ଗଛଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବସାୟୀମାନଙ୍କୁ ବିକ୍ରି କରିବା ପାଇଁ ଜଙ୍ଗଲ ମାନ୍ଦିରମସୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ବୋଲି ବିଭାଗୀୟ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ହରିହର ବନ୍ଧିପାତ୍ର ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ।

ଗତ ଜୁଲାଇ ୨୧ ତାରିଖରେ ସଫଳପୁର ଜିଲ୍ଲା ବତରନାପାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଏକ ଜନସଭାରେ ଉଦ୍‌ବୋଧନ ଦେଇ ଶ୍ରୀ ହରିହର ବନ୍ଧିପାତ୍ର କହିଲେ ଯେ ସେ ପ୍ରକାର ଜଙ୍ଗଲ କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷଙ୍କ ନିଜସ୍ୱ ସମ୍ପତ୍ତି ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବୃହତ୍ତର ସ୍ୱାର୍ଥ ପୂର୍ଣ୍ଣରୁ ବନ ସମ୍ପଦ ନଷ୍ଟ କରାଯିବା କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଲୋକଙ୍କୁ ନିଜର ବିରାଯିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହି କଟକଣା କରାଯାଇଛି । ଅବଶ୍ୟ ଘରୋଇ ଜଙ୍ଗଲର ମାନ୍ଦିରମସୁ ନିଜର ଗୁଣବାଦ, ଘର ତିଆରି ଓ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକୀୟ ଚୂର୍ଣ୍ଣ ମୋଡ଼ାକାବା ପାଇଁ ନିଜସ୍ୱ ଜଙ୍ଗଲରୁ ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ ଗଛ କାଟିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବାରେ କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧ ନାହିଁ । ସେହିପରି ବିବାହ, ବ୍ରତ ଆଦି ସାମାଜିକ ଦାୟିତ୍ୱ ପୂରାଣର ଉପାଦାନ ଭଳି ଜରୁରୀ ଓ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ସମୟରେ ଶାଳ ଲାଗି ନିଜସ୍ୱ ଜଙ୍ଗଲରୁ ଗଛ ବିକ୍ରି ପାଇଁ ସୀମିତ ଆକାରରେ ଅନୁମତି ଦେବା ବିଷୟ ସରକାର ସହାନୁଭୂତିର ସହ ବିଚାର କରିପାରନ୍ତି ବୋଲି ସେ କେନ୍ଦ୍ର କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ରାଜ୍ୟରେ ଶାଳ ଓ ପିଆଶାଳ ଗଛ ଶେଷ ବିକ୍ରୀବଟାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ନିଷିଦ୍ଧ କରାଯିବା ବିଷୟ ଉଚ୍ଚତମ ସତ୍ୟ ବିଚାରଧୀନ ଅଛି ବୋଲି ସେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ସଫଳତା ପାଇଁ ସେ ଜନ ସହଯୋଗ ଚାହାଣ କରିଥିଲେ ।

ଶ୍ରୀ ବନ୍ଧିପାତ୍ର ତାଙ୍କ ଗଞ୍ଜବାଲରେ ବାମନା ଜଙ୍ଗଲ ବିଭାଗ ପରିଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ବିଭାଗକୁ ଅନ୍ତର୍ଗତ ରସଡ଼ା ଗ୍ରାମ ନିକଟରେ ୬ ଏକରରୁ ଉନ୍ନତ ଏକ ବିକ୍ରୀ ଗ୍ରହଣା ଗରୁଡ଼ା ଜଙ୍ଗଲରେ ଗଢ଼ି ଉଠିଥିବା ନୂତନ ଜଙ୍ଗଲ ସେ ବୁଲି ଦେଖି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସ୍ଥାନୀୟ ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କ ଉଦ୍ୟମ ଫଳରେ ଏ ପ୍ରକାର ଜଙ୍ଗଲ ସୁରକ୍ଷିତ ଥିବା ଜାଣି ସେମାନଙ୍କ ନିଶ୍ଚା ଓ ଦାୟିତ୍ୱବୋଧର ଉଚ୍ଚ ପ୍ରଶଂସା କରିଥିଲେ । ଉତୁଡ଼ା ଜଙ୍ଗଲରେ ଗୁଣି ହୋଇଥିବା ନୂତନ ଜଙ୍ଗଲ ରସଡ଼ା ଜଙ୍ଗଲ କମିଟି ପକ୍ଷରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିଛି ।

କଟକ ଜିଲ୍ଲାରେ ମାପ ଓ ଓଜନ ଠକେଇ ଧରପଗଡ଼

ଶାବ୍ଦ ଓ ଯୋଗାଣ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବିପ୍ଳବୀୟ ହରିହର ବନ୍ଧିପାତ୍ରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାରତୀୟ ଧରଣ କଟକ ଜିଲ୍ଲାର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ମାପ ଓ ଓଜନ ଠକେଇ ଗୋଟିବା ପାଇଁ ବ୍ୟାପକ ଧରପଗଡ଼ କରାଯାଇଛି ।

ମାପ ଓ ଓଜନ ବିଭାଗର ଉଚ୍ଚ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏବଂ କଟକର ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲାପକ୍ଷ ଡୋରଧାନରେ ଯାଜପୁରଗୋଡ଼, ପୁରୀ, ତୁରୁରୀ ଓ ଚଢ଼େଇପୁର ପ୍ରଦାନରେ ଅନୁନବ ଯାଅ କରାଯାଇ ମାପ ଓ ଓଜନ ଡେଇଁରେ ଅତିପୁତ୍ର ଥିବ ଜଣକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭ୍ରାମ୍ୟମାଣ ଅଦାଲତରେ ମକଦ୍ଦମା ଚଳୁ କରାଯାଇ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କଠାରୁ ମୋଟ ୧୫୨୫୦ ଟଙ୍କା ଜୋରିମାନା ଆଦାୟ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଯଦା ବ୍ୟତୀତ ରାଜ୍ୟର ନୂତନ ମାପ ଓ ଓଜନ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ଶ୍ରୀ ପୁରୁଷୋତ୍ତ ନାଥ ପାଠୀଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଫଳେ କଟକ ସହରର ବଡ଼ ବଡ଼ ପଇସାଦାରୀ ବ୍ୟବସାୟୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଏବଂ ଶୁଭୁରା ଦୋକାନଗୁଡ଼ିକ ଯାଣ ରୋଯାର ସମ୍ପୃକ୍ତ ମାପ ଓ ଓଜନ ଶୁଳାପକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଭିନ୍ନ ଦେଫାରେ ମକଦ୍ଦମାନାନ ଚଳୁ କରାଯାଇଛି । ସଠିକ୍ ମାପ ଓ ଓଜନ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବାକୁ ବ୍ୟବସାୟୀମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରିଆଯାଇଛି । ମାପ ଓ ଓଜନ ତେପୁଟି କଂଗ୍ରେଲରୁ ଗଣାଧର କେଶ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଡୋରଧାନରେ ପରିଚାଳିତ ଏହି ଯାଅ ଓ ଭ୍ରାମ୍ୟମାଣ ଅଦାଲତ ଯୋଗୁଁ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସତ୍ୟୋଷ ପ୍ରକାଶ ହେଉଛି ।

କଳାହାଣ୍ଡି ଜିଲ୍ଲାର ୧୪ଟି କ୍ଷୁଦ୍ର ସେତ ପ୍ରକଳ୍ପ ନିର୍ମାଣ ଓ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପାଇଁ ସାତେ ବାର କୋଟି ଟଙ୍କାର ପ୍ରଶାସନିକ ଅନୁମୋଦନ

ଚଳିତ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ରାଜ୍ୟରେ ମୋଟ ୫୪ ଗୋଟି କ୍ଷୁଦ୍ର ଉପସେନ ପ୍ରକଳ୍ପର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ସମେତ ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଉପସେନ ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ପ୍ରଶାସନିକ ମଞ୍ଜୁରୀ ଦିଆଯାଇଥିବା ବିଭାଗୀୟ ଶାସନ ସଚିବ ଶ୍ରୀ ଅଜିତ କୁମାର ଶିଘାଠୀ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟରେ କଳାହାଣ୍ଡି ଜିଲ୍ଲାରେ ସର୍ବାଧିକ ୧୪ଟି ସେତ ପ୍ରକଳ୍ପ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ଏଥିପାଇଁ ମୋଟ ୧୨ କୋଟି ୫୪ ଲକ୍ଷ ୨୭ ହଜାର ଟଙ୍କାର ପ୍ରଶାସନିକ ଅନୁମୋଦନ ଦିଆଯାଇଛି ।

କଳାହାଣ୍ଡି ଜିଲ୍ଲାର ଚୁରତ୍ ପ୍ରକଳ୍ପ ମଧ୍ୟରୁ କରକଟା ପ୍ରକଳ୍ପ ପାଇଁ ୩ କୋଟି ଏକ ଲକ୍ଷ ୮୮ ହଜାର ୭୦୦ ଟଙ୍କା, ଦେରଣି ପ୍ରକଳ୍ପ ପାଇଁ ୨ କୋଟି ୮୦ ଲକ୍ଷ ୪୨ ହଜାର ୫୦୦ ଟଙ୍କା, ବେହେରା ପ୍ରକଳ୍ପ ପାଇଁ ୧ କୋଟି ୭୪ ଲକ୍ଷ ୪୭ ହଜାର ୩୦୦ ଟଙ୍କା, ପୋଦାଳନାଲା ପ୍ରକଳ୍ପ ପାଇଁ ଏକ କୋଟି ୨୬ ଲକ୍ଷ ଏକ ହଜାର ୧୦୦ ଟଙ୍କା ଏବଂ ଉତ୍ତରା ପ୍ରକଳ୍ପ ପାଇଁ ଏକ କୋଟି ୮ ଲକ୍ଷ ୫୬ ହଜାର ୬୦୦ ଟଙ୍କାର ଅର୍ଥ ମଞ୍ଜୁରୀ ଦିଆଯାଇଛି । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ବ୍ରାହ୍ମଣୀନାଲା ପ୍ରକଳ୍ପ ପାଇଁ ୯୪ ଲକ୍ଷ ୩୮ ହଜାର ୬୦୦ ଟଙ୍କା, ଆଶା ସାଗର ପ୍ରକଳ୍ପ ପାଇଁ ୩୩ ଲକ୍ଷ ୯୫ ହଜାର ୧୦୦ ଟଙ୍କା, କାଉଗୁଡ଼ି ପ୍ରକଳ୍ପ ପାଇଁ ୩୨ ଲକ୍ଷ ୯୫ ହଜାର ଟଙ୍କା, ହରିହର ସାଗର ପ୍ରକଳ୍ପ ପାଇଁ ୨୩ ଲକ୍ଷ ୬୩ ହଜାର ୭୦୦ ଟଙ୍କା, ବାଗପୁର ପ୍ରକଳ୍ପ ପାଇଁ ୧୭ ଲକ୍ଷ ୭୩ ହଜାର ଟଙ୍କା, ଅରନେଲା ପ୍ରକଳ୍ପ ପାଇଁ ୧୬ ଲକ୍ଷ ୭୫ ହଜାର ୧୦୦ ଟଙ୍କା, ଶୁଭେନ୍ଦ୍ରପୋର ପ୍ରକଳ୍ପ ପାଇଁ ୧୬ ଲକ୍ଷ ୩୧ ହଜାର ଟଙ୍କା, ଦାଲିପାଟି ପ୍ରକଳ୍ପ ପାଇଁ ୧୪ ଲକ୍ଷ ୯୮ ହଜାର ୬୦୦ ଟଙ୍କା ଏବଂ ଧନପରା ପ୍ରକଳ୍ପ ପାଇଁ ୧୦ ଲକ୍ଷ ୯୬ ହଜାର ୪୦୦ ଟଙ୍କା ଆର୍ଥିକ ମଞ୍ଜୁରୀ ଦିଆଯାଇଛି ।

ପ୍ରକଳ୍ପଗୁଡ଼ିକର ନିର୍ମାଣ ଏବଂ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳିତ ବର୍ଷରୁ ଆରମ୍ଭ ହେବ । କଳାହାଣ୍ଡି ଜିଲ୍ଲା ଜଳସେଚନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଶେଷ

ଅନୁପ୍ରାପ୍ତ ଥିବାରୁ ପାଣି ଅଭାବ ଯୋଗୁଁ ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ଫସଲ ନଷ୍ଟ ହୋଇ ମଗୁଡ଼ି ଦେଖାଯାଏ । ଫଳରେ ଲୋକଙ୍କ ଅର୍ଥନୈତିକ ପରିସ୍ଥିତି ଦିନକୁ ଦିନ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ହୋଇପଡୁଛି । ଏହା ଉପଲବ୍ଧ କରି ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଜିଲ୍ଲାର ଜଳସେଚନ ବିଭାଗ ପ୍ରତି ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦେଇଥିବା ବିଭାଗୀୟ ଶାସନ ସଚିବଙ୍କ ପୁଅରୁ ପ୍ରକାଶ ।

କୋରାପୁଟ ଜିଲ୍ଲାରେ ସାତଟି ନୂଆ ସେତୁ ନିର୍ମିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଦେଢ଼କୋଟିରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ ଟଙ୍କା ମଞ୍ଜୁର

କୋରାପୁଟ ଜିଲ୍ଲା ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ସାତଟି ନୂଆ ସେତୁ ନିର୍ମିତ ହେବ । ଏଥିପାଇଁ ମୋଟ ଏକ କୋଟି ୭୭ ଲକ୍ଷ ୫୬ ହଜାର ୩୪୦ ଟଙ୍କାର ପ୍ରଶାସନିକ ମଞ୍ଜୁରୀ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଉପସେନ ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ବିଭାଗୀୟ ଶାସନ ସଚିବଙ୍କ ପୁଅରୁ ପ୍ରକାଶ ।

ଅନୁମୋଦନ ଲାଭ କରିଥିବା ସେତୁଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ୩ଟି ସେତୁ ଜିଲ୍ଲାର ଆଖ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳକୁ ସଂଯୋଗ କରୁଥିବା ଉପରକୋଟ-ଦୋହାଣ୍ଡି-ମାଲିଶା ରାସ୍ତାର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ୩ଟି ସ୍ଥାନରେ ନିର୍ମିତ ହେବ । ପ୍ରଥମଟି ଏହି ରାସ୍ତାର ପ୍ରଥମ କିଲୋମିଟରଠାରେ ଭାଞ୍ଜଳ-ନଦୀ ଉପରେ, ଦ୍ୱିତୀୟଟି ଟ ବିଲୋମିଟର ପୂରତାରେ ବାକିଲିଯୋଡ଼ି ନଦୀ ଉପରେ ଏବଂ ତୃତୀୟଟି ୫୬ କିଲୋମିଟରଠାରେ ଶୁଖାନାଲ ଉପରେ ନିର୍ମିତ ହେବ । ଏହି ସେତୁଗୁଡ଼ିକ ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ଯଥାକ୍ରମେ ୨୧ ଲକ୍ଷ ୭୨ ହଜାର ୨୦୦ ଟଙ୍କା, ୧୭ ଲକ୍ଷ ୪୪ ହଜାର ୯୦୦ ଟଙ୍କା ଏବଂ ୨୯ ଲକ୍ଷ ୯୬ ହଜାର ୬୦୦ ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ଅନୁମୋଦନ ଲାଭ କରିଛି । ତାତୁରୀ-ବୋରିଗୁଣା ରାସ୍ତାର ନଅ କିଲୋମିଟରଠାରେ ବେଲଗା ନାଲା ଉପରେ ସେତୁ ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ୨୯ ଲକ୍ଷ ୫୭ ହଜାର ଟଙ୍କା, ତାତୁରୀ-ଝରଣା ରାସ୍ତାର ୧୮ କିଲୋମିଟରଠାରେ ପାଲିନାଲା ଉପରେ ସେତୁ ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ୨୦ ଲକ୍ଷ ୮୨ ହଜାର ୭୦୦ ଟଙ୍କା, ସିଙ୍କାସାରୀ-ଧୋଡ଼ା ରାସ୍ତାର ପ୍ରଥମ କିଲୋମିଟରଠାରେ ସିଙ୍କାସାରୀ ନାଲା ଉପରେ ସେତୁ ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ୩୬ ଲକ୍ଷ ୬୧ ହଜାର ୨୪୦ ଟଙ୍କା ଏବଂ ଦାଢ଼ିପଡ଼ାବାଲୀ ରାସ୍ତାର ୧୯ କିଲୋମିଟରଠାରେ ଗଡ଼େ ନାଲା ଉପରେ ସେତୁ ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ୨୦ ଲକ୍ଷ ୪୧ ହଜାର ୭୦୦ ଟଙ୍କାର ପ୍ରଶାସନିକ ମଞ୍ଜୁର ଲାଭ କରିଛି ।

ସମସ୍ତ ୭ଟି ସେତୁର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳିତ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ଆରମ୍ଭ କରାଯିବ । ଏହି ସେତୁଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ, ଜିଲ୍ଲାର ବହୁ ଆଖ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଓ ଦୁର୍ଗମ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳ ସହ ଗମନାଗମନର ପଥ ପୁରାଣ ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଆଦିବାସୀ ବହୁଳ ଜିଲ୍ଲାବାସୀ ବିଶେଷ ଉପକୃତ ହୋଇପାରିବେ ।

୩୦୦ ମହିଳାଙ୍କୁ ମହ୍ୟଗୁଣ ମାଧ୍ୟମରେ ଆସ ନିୟୁତ

ସମ୍ପ୍ରତି ପରିବାଳୟଠାରେ ରାଜ୍ୟ ମହ୍ୟ ଓ ପଶୁ ସମ୍ପଦ ବିଭାଗ ରାଷ୍ଟ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ସୂର୍ଯ୍ୟ ନାରାୟଣ ପାଣ୍ଡବ ପଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ ମଧୁର ଜଳ ମହ୍ୟଗୁଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ମାଧ୍ୟମରେ ମହିଳାଙ୍କୁ ଆସ ନିୟୁତ ଦେବା ବିଷୟରେ ଏକ ଆଲୋଚନା ବୈଠକ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଯୋଜନା ନୀତିପତ୍ର ଉପସେନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ (ସୁ-ଏନ୍-ଡି-ପି) ମାଧ୍ୟମରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ମଧୁର ଜଳ ମହ୍ୟଗୁଣ ସଂସ୍ଥା (ସିଡ଼ା) ଓ ଭୁବନେଶ୍ୱର

ତାଲିସୁର ଇନଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟ୍ ଅଫ୍ ମ୍ୟାନେଜ୍ମେଣ୍ଟ୍ ମିଳିତ ସହଯୋଗରେ ଏବଂ ସୁନିର୍ଦ୍ଦେଶ୍ ଅର୍ଥକ ସହାୟତାରେ ପୁରୀ-ଜିଲ୍ଲାର ଗଣିଆ, ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲାର ମୋହନା ଓ କେନ୍ଦୁଝର ଜିଲ୍ଲାର ସଦର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ । ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ସୀମାରେଖା ତଳେ ଥିବା ପ୍ରତି ବୁକ୍ସରୁ ୧୦୦ ଜଣ କରି ଏହି ଟିନୋଟି ବୁକ୍ସରୁ ୩୦୦ ଜଣ ମହିଳାଙ୍କୁ ଏ ବିଷୟରେ ତାଲିମ ଦିଆଯିବ । ଏଥିନିମନ୍ତେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳର ବିଧାୟକ, ପଞ୍ଚାୟତ ସମିତି ଚେୟାରମ୍ୟାନ୍, ଜିଲ୍ଲାପାଳ, ଜିଲ୍ଲା ମହ୍ୟ ଅଧିକାରୀ, ମହ୍ୟରୁଷ ଉନ୍ନୟନର ପୁଣ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ, ସିଫା ଓ ତାଲିସୁର ସଂସ୍ଥାର କର୍ମକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହାୟତାରେ ଏହି ଟିନୋଟି ବୁକ୍ସରେ ଛୋଟ ଛୋଟ ପୋଖରୀ ସବୁ ଚଳିତ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଚିହ୍ନଟ କରିବା ଏବଂ ଆସନ୍ତା ଦୁଇମାସ ମଧ୍ୟରେ ଏଥିନିମନ୍ତେ ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟାୟ କର୍ମଗାଳା ଓ ତାଲିମ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆରମ୍ଭ କରିବା ପାଇଁ ଛିନ୍ନ ହୋଇଛି । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ଦୂରାନ୍ୱିତ କରିବା ପାଇଁ ସମ୍ପୃକ୍ତ ବୁକ୍ସଗୁଡ଼ିକରେ ନଗେ ଲେଖାଏଁ ମହିଳା ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଅବସ୍ଥାପିତ କରାଯିବ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ସଫଳ କରିବା ପାଇଁ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ପାଟ ସମସ୍ତଙ୍କର ସହଯୋଗ କାମନା କରିଥିଲେ ।

ଏହି ଆଲୋଚନାରେ ବିଧାୟକ ଶ୍ରୀ ରୁଦ୍ର ମାଧବ ରାୟ, ସିଫାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ମହ୍ୟ ବିଭାଗ ଗାସନ ସଚିବ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ଭୁବନେଶ୍ୱରର ଡାକ୍ତର ସଂସ୍ଥାର କର୍ମକର୍ତ୍ତା ଏବଂ ସମ୍ପୃକ୍ତ ବିଭାଗୀୟ କର୍ମକର୍ତ୍ତାମାନେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ।

କର୍କଟ ରୋଗ ନିରୂପଣ ପରି ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଓ ମାନନୀୟ ଅଭିଯାନକୁ କେବଳ ପ୍ରଗୁରଧର୍ମୀ କରି ରଖା ନଯାଉ

-ରାଜ୍ୟପାଳ ଶ୍ରୀ ଶର୍ମା

ଦୁଃସାଧ୍ୟ କର୍କଟ ରୋଗ ନିରୂପଣ ପରି ଏହି ମହାନ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଅଭିଯାନ କେବଳ ପ୍ରଭୁର ଧର୍ମୀ ହୋଇ ରହି ନଯାଉ ଓ ସେଥିପାଇଁ ଆନ୍ତରିକତାର ସହ ତୀକ୍ଷ୍ଣ ଦୃଷ୍ଟି ଦେବାକୁ ରାଜ୍ୟପାଳ ଶ୍ରୀ ସଙ୍କଦତ୍ତ ଶର୍ମା ଆଜି ସମାଜର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷ ଓ ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀ ଅନୁଷ୍ଠାନମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ ଜଣାଇଛନ୍ତି ।

ସମ୍ପ୍ରତି ଭୁବନେଶ୍ୱର ୯ ନଂର ସୁନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଅବସ୍ଥିତ ରୋଟାରୀ ଉଦ୍ୟୋଗରେ ଆଗ୍ରାଧ୍ୟ ହରିହର ଆଞ୍ଚଳିକ କର୍କଟ ଗବେଷଣା ଚିକିତ୍ସା କେନ୍ଦ୍ର ଏବଂ ଜାତୀୟ କ୍ୟାନସର ଫାଉଣ୍ଡେସନ୍ ସହଯୋଗରେ ଏକ କର୍କଟ ନିରୂପଣ କେନ୍ଦ୍ରକୁ ରାଜ୍ୟପାଳ ଶ୍ରୀ ଶର୍ମା ଉଦ୍ଘାଟନ କରିଛନ୍ତି ।

ପ୍ରକାଶ କାଳି ଏହି କେନ୍ଦ୍ରର ଶୁଭ ଉଦ୍ଘାଟନ ଅବସରରେ ରାଜ୍ୟପାଳ ଶ୍ରୀ ଶର୍ମା କହିଥିଲେ ଯେ ରୋଟାରୀ ଅନୁଷ୍ଠାନ ବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ପ୍ରଥମ ଦଶକରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଏହି ଶତାବ୍ଦୀର ଶେଷ ଦଶକ ବେଳକୁ ଏକ ବିଶ୍ୱ ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି । ବହୁବିଧ ସମାଜ ମଙ୍ଗଳ କାର୍ଯ୍ୟ ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହେଉଥିବାରୁ ଆଜି ଦିନରେ କର୍କଟ ରୋଗ ନିରୂପଣ ପରି ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସହଯୋଗୀ ଭାବେ ରୋଟାରୀ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଆଗେଇ ଆସିଥିବାରୁ ସେମାନେ ପ୍ରଶଂସାର ପାତ୍ର ବୋଲି ମାନ୍ୟବର ରାଜ୍ୟପାଳ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ।

ଅଧୁନା ସମାଜରେ ଦେଖା ଦେଇଥିବା କେତେକ ସମସ୍ୟାବଳୀ ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରି ଶ୍ରୀ ଶର୍ମା କହିଥିଲେ ଯେ ସମାଜ ଓ

ସରକାର ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଭାବସୂତ୍ର ଦୂରତା ଦେଖା ଯାଉଛି । ସରକାର ଯେତେ ଭଲ କରୁଛନ୍ତି ସମାଜ ତାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରୁ ନଥିବା ବେଳେ ସମାଜ ଯାହା ସରକାରଙ୍କଠାରୁ ଆଶା କରୁଛି ତାକୁ ସରକାର ମଧ୍ୟ ନିଷ୍ଠାପର ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିପାରୁ ନାହିଁ । ସମାଜ ଓ ସରକାର ମଧ୍ୟରେ ଦେଖା ଦେଇଥିବା ଏହି ଦୂରତା କମାଇ ଭାବସୂତ୍ର ସ୍ତରରେ ଆଦୁରି ନିବିଡ଼ କରିବାକୁ ସମସ୍ତେ ଚେତ୍ନ ହେବାକୁ ଶ୍ରୀ ଶର୍ମା ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ ।

ସମାଜ ମଙ୍ଗଳ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମଗୁଡ଼ିକୁ କେବଳ ପ୍ରଭୁର ଧର୍ମୀ କରିଦେଲେ କୌଣସି ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ଜନସାଧାରଣ ପାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ସତର୍କ କରାଇ ଦେଇ ଶ୍ରୀ ଶର୍ମା ଆଶା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଯେ ଭଲକାମଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ପ୍ରଭୁର ମଧ୍ୟ ଏହାର ଆବଶ୍ୟକ । ଯେଉଁ ବର୍ଗର ଲୋକମାନେ ସ୍ୱଚ୍ଛ ଶିକ୍ଷା, ବଦ୍ୟାସ ଓ ଦୁର୍ଘଟ ପରିବେଶ ଯୋଗୁଁ ବହୁ ପରିମାଣରେ ବର୍ଦ୍ଧି ଶୋକାସ୍ତ୍ର ହୋଇଛନ୍ତି ସେହି ବର୍ଗର ଲୋକଙ୍କ ସହ ଜନସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇ ଏହି ଦୁଃସାଧ୍ୟ ରୋଗର ନିରାକରଣ ଉପାୟମାନ ଅତି ପରିତାପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇ ଦିଆଯାଇ ପାରିଲେ ଅନେକ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ମିଳିବ ବୋଲି ରାଜ୍ୟପାଳ ଶ୍ରୀ ଶର୍ମା ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ ।

ଏହି ଉଦ୍ଘାଟନୀ ଉତ୍ସବରେ ସମ୍ମାନିତ ଅତିଥି ଭାବେ ନାମକରଣ ଚେୟାରମ୍ୟାନ୍ ଶ୍ରୀ ଜୋହନୀ ରୋଟାରୀ ଡିଷ୍ଟ୍ରିକ୍ଟ ଗଭର୍ଣ୍ଣର ଶ୍ରୀ ସୁକୁମାର ସେନ୍, ପୁଣ୍ୟବତ୍ସା ଭାବେ ତଃ ଉଚ୍ଚିତା ଶ୍ରୀ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରି ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳକୁ ପ୍ରସାରିତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଆରୋପ କରିବା ପରେ ତଃ ଜନସହଯୋଗ କାମନା କରିଥିଲେ । ରୋଟାରୀଆନ୍ ଶ୍ରୀମନ୍ତ୍ରୀ ମିଶ୍ର ଏହି ଉଦ୍ଘାଟନୀ ସଭାରେ ସଭାପତିତ୍ୱ କରି ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଯେ ପ୍ରତି ମାସର ଦେ ଓ ମାସ ଗନିବାଦ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ଯେ ଦିନ ଏ ପଟିକା ଯାଏ ଏହି କେନ୍ଦ୍ରରେ ରୋଗ ନିରୂପଣ ପରିଚ୍ଛିତ ହେବ ।

ବିଶିଷ୍ଟ ଶଲ୍ୟ ଚିକିତ୍ସକ ତଃ ଅନସ ମିଶ୍ର, ତଃ ସାହୁ ଓ ରୋଟାରୀଆନ୍ ଶ୍ରୀ ସିଂହ ପ୍ରମୁଖ ସହ ବହୁ ଗଣ୍ୟମାନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ।

ବାରମ୍ବାର ବନ୍ୟାରେ ଧନ-ଜୀବନ ହାନି ଯୋଗୁଁ ରାଜ୍ୟପାଳ ଉଦ୍ଘେଗ ପ୍ରକାଶ କରି ଉଦ୍ଧାର ଓ ସାହାଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନିଷ୍ଠାପର ଭାବରେ ପରିଚ୍ଛଳନା କରିବାକୁ ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କ ପରାମର୍ଶ

ଲାଗୁ ଲାଗୁ ଦୁଇଥର ପ୍ରଳୟଙ୍କରୀ ବନ୍ୟାରେ ଓଡ଼ିଶାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଜିଲ୍ଲାମାନଙ୍କରେ ବିକ୍ଷିପ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ ଜଳମଗ୍ନ ହୋଇଯାଇଥିବାରୁ ଓ ଏହି ଧନଜୀବନ ହାନୀ ହେବା ଯୋଗୁଁ ଓଡ଼ିଶାର ରାଜ୍ୟପାଳ ଶ୍ରୀ ସଙ୍କଦତ୍ତ ଶର୍ମା ଗଭୀର ଉଦ୍ଘେଗ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ଓ ଦୁର୍ଘଟର ପରିବାର ବର୍ଗଙ୍କ ପ୍ରତି ଗଭୀର ସମବେଦନା ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ।

ଦୁର୍ଘଟର ବର୍ଗତଃ ବନ୍ୟା, ବାତ୍ୟା ଓ ମରୁଡ଼ି ଓଡ଼ିଶାର ଉଚ୍ଚ ସହକର ଭାବେ ଜନଜୀବନକୁ ସମାନ୍ୱୟରେ ପୁଞ୍ଜିବୁଞ୍ଜ କରି ରାଜ୍ୟବାସୀଙ୍କର ଆର୍ଥିକ ମାନଦଣ୍ଡକୁ ସୋମଲାଇ ଦେଇ କେଳି ବଞ୍ଚିନା କରି, ଏ ବର୍ଷ ବର୍ଷାରୁ ଆରମ୍ଭରୁ ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ମାସ

ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବଳ ଦୁର୍ଭିପାତ ହେତୁ ରାଜ୍ୟର ପ୍ରମୁଖ ନଦୀମାନଙ୍କରେ
ଅଳ୍ପ ପରିମାଣର ପ୍ରବଳ ବନ୍ୟା ଆଦି ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ପ୍ରଭୃତ କ୍ଷତି
କାରଣର ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ବହୁ ଧନଜୀବନ ବିପତ୍ତ କରିଛି ବୋଲି
ରାଜ୍ୟପାଳ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀମା ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ଏତଳି ଏକ ପ୍ରାକୃତିକ
ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ବେଳେ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ତରରେ-ସେବା ଅନୁଷ୍ଠାନ, ବଦାନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି
ଶିକ୍ଷକ, ସରକାରୀ ଓ ବେସରକାରୀ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଏବଂ ବିଶେଷ କରି
ବିଭିନ୍ନ ଶାଳନୈତିକ ଦଳମାନେ ଏହି ବିପଦର ପୁନର୍ବିଳାପ ପାଇଁ
ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଦି ନିଷ୍ଠାପୂର୍ଣ ଭାବେ ଉଦ୍ଧାର କାର୍ଯ୍ୟ ସହ ସାହାଯ୍ୟ
ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅନୁକୂଳ ସାହାଯ୍ୟ ଓ ସହଯୋଗ କରିବାକୁ
ରାଜ୍ୟପାଳ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀମା ନିବେଦନ କରିଛନ୍ତି ।

ନୂଆଖାଇ ଓ ଦୁର୍ଗାପୂଜା ପାଇଁ ବର୍ଷତ ଚିନି କୋଟା

ବର୍ଷତ ବର୍ଷ ନୂଆଖାଇ ପର୍ବ ଓ ଦୁର୍ଗାପୂଜା ଉତ୍ସବ ପାଇ ସାଧାରଣ
ଜନ ପ୍ରଭାଣୀ ମାଧ୍ୟମରେ ଆବଶ୍ୟକ ଲାଗି ରାଜ୍ୟକୁ ଅଧିକ ଚିନି
ମିଳୁଛି । ଗତବର୍ଷ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ରାଜ୍ୟକୁ ସାଧାରଣ ବନ୍ଧନ ଲାଗି
ମାସିକ କୋଟା ୧୩,୦୦୦ ମେଟ୍ରିକ୍ ଟନ୍ ଓ ପୂଜାକୋଟା ୧୮୬୫
ମେଟ୍ରିକ୍ ଟନ୍ ଚିନି ଦେଇଥିବା ସ୍ଥଳେ ଏ ବର୍ଷ ୧୩୫୫ ମେଟ୍ରିକ୍ ଟନ୍
ଅଧିକ ଚିନି ଯୋଗାଇଛି । ଖାଦ୍ୟ ଓ ଯୋଗାଣ ମନ୍ତ୍ରୀ
ଶ୍ରୀ ବିଶ୍ଵରୂପଣ ଉଚ୍ଚତମନଙ୍କ ଉଦ୍ୟମ ଫଳରେ ରାଜ୍ୟକୁ ଏହି ବର୍ଷତ
ଫଳରେ ଚିନି ମିଳିପାରିଛି ।

ନୂଆଖାଇ ଓ ଦୁର୍ଗାପୂଜା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ଜିଲ୍ଲାକୁ ଆବଶ୍ୟକ
କରାଯାଇଥିବା ଚିନିର କୋଟା ହେଲା- ବାଲେଶ୍ଵର-୧୭୨ ମେଟ୍ରିକ୍
ଟନ୍, ବଲାଙ୍ଗୀର-୧୦୯ ମେଟ୍ରିକ୍ ଟନ୍, କଟକ-୩୫୨ ମେଟ୍ରିକ୍ ଟନ୍,
କୋଣାର୍କ-୧୨୧ ମେଟ୍ରିକ୍ ଟନ୍, ଗଞ୍ଜାମ-୨୦୧ ମେଟ୍ରିକ୍ ଟନ୍,
ଖୋର୍ଦ୍ଧା-୧୦୧ ମେଟ୍ରିକ୍ ଟନ୍, କେନ୍ଦୁଝର-୮୪ ମେଟ୍ରିକ୍ ଟନ୍,
ମୟୂରଭଞ୍ଜ-୧୧୮ ମେଟ୍ରିକ୍ ଟନ୍, ପୁଲିଚାଣ୍ଡୀ-୪୦ ମେଟ୍ରିକ୍ ଟନ୍,
ପୁରୀ-୧୭୬ ମେଟ୍ରିକ୍ ଟନ୍, ସଂକଳପୁର-୧୮୩ ମେଟ୍ରିକ୍ ଟନ୍,
ଖୁର୍ଦ୍ଧା-୫୩ ମେଟ୍ରିକ୍ ଟନ୍ ଓ କୋରାପୁଟ-୧୪୮ ମେଟ୍ରିକ୍
ଟନ୍ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଭୁବନେଶ୍ଵର ଓ ଭାରତକେଲା ପାଇଁ
ସାଧାରଣ ୮୭ ମେଟ୍ରିକ୍ ଟନ୍ ଓ ୫୫ ମେଟ୍ରିକ୍ ଟନ୍ ଚିନି ଯୋଗାଇ
ଦିଆଯାଇଛି । ସେପ୍ଟେମ୍ବର ମାସରେ ଉଚ୍ଚ ବର୍ଷତ ଆବଶ୍ୟକ
ଅନୁସାଧା ସହର ଓ ପ୍ରାମାଣିକର ଖାତାଚିମାନେ କଣ୍ଡୋଲି
ହୋଇନିଶ୍ଚିତକରୁ ଅଧିକ ଚିନି ନେଇପାରିବେ । ଏ ସମ୍ପର୍କରେ
ରାଜ୍ୟର ଲୋକଙ୍କୁ ଜଗାଇ ଦେବା ଲାଗି ବିହିତ ପଦକ୍ଷେପ ନେବା
ପାଇଁ ଜିଲ୍ଲାପାଳମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

ବିଂଶପୁତ୍ରୀ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ 'ବନ୍ଧି ଅଧିକ ଉନ୍ନତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ'

୧୯୯୨-୯୩ ଆରମ୍ଭରୁ ଅଦ୍ୟାବଧି
୩,୧୭୬ ଜଣ ବନ୍ଧିବାସିନ୍ଦା ଉପକ୍ରୁତ

ରାଜ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଥିବା ବିଂଶପୁତ୍ରୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ
ବନ୍ଧିବାସିନ୍ଦାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପରିବେଶ ଉନ୍ନତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।
ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଚଳିତ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ, ଅର୍ଥାତ୍ ୧୯୯୨-୯୩
ଅବସ୍ଥାରେ ଗତ ଜୁଲାଇ ଶେଷପୂର୍ଣ୍ଣା ମୋଟ୍ ୩,୧୭୬ ଜଣ ବନ୍ଧିବାସିନ୍ଦା
ଉପକ୍ରୁତ ହୋଇଛନ୍ତି । କେବଳ ଗତମାସରେ ଏଥିରେ ଉପକ୍ରୁତ

ହୋଇଥିବା ବନ୍ଧିବାସିନ୍ଦାଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ହେଉଛି ୨୯୪ । ଚଳିତ ବର୍ଷ
ଉଚ୍ଚ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ୯୫୭୬ ଜଣ ବନ୍ଧିବାସିନ୍ଦାଙ୍କୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ
ଲକ୍ଷ୍ୟଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିବା ବେଳେ ଗତ ଜୁଲାଇ ଶେଷ ପୁର୍ଣ୍ଣା ଏ
କ୍ଷେତ୍ରରେ ଶତକଡ଼ା ୩୩ ଭାଗ ସଫଳତା ହାସଲ ହୋଇଛି ବୋଲି
ଗତ ଜୁଲାଇ ମାସ ବିଂଶପୁତ୍ରୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନ୍ତର୍ଗତ ସମ୍ପର୍କୀୟ
ବିବରଣୀରୁ ଜଣାଯାଇଛି ।

ଓ: ଟି: ଏମ୍:କୁ ଲାଭଜନକ ସଂସ୍ଥାରେ ପରିଣତ କରିବା ପାଇଁ ପଦକ୍ଷେପ

ପର୍ବଭାରତୀୟ କ୍ରମରେ ଯେତେବେଳେ ପୁରାକଳ ଓ ଜୁଗା
କଳଗୁଡ଼ିକ ଘଡ଼ିଯାନ୍ତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଗତି କରୁଛି ଏବଂ ରାଜ୍ୟର
ପୁରାକଳଗୁଡ଼ିକ ଯେପରି କ୍ଷତିର ସଂସ୍ଥାମାନ ହେଉଛି, ସେତେବେଳେ
ସମ୍ପୃକ୍ତ ସମସ୍ତେ ଓଡ଼ିଶା ଟେକ୍ସଟାଇଲ ମିଲ୍ସ ଉତ୍ପାଦି ପାଇଁ ନିଷ୍ଠାପୂର୍ଣ
ଉଦ୍ୟମ କରିବାକୁ ରାଜ୍ୟ ବନ୍ଧନ ହତ୍ତତତ୍ତ ମନ୍ତ୍ରୀ ସମ୍ବନ୍ଧ ପୁଷ୍ଟାଦି
ଅହମତ୍ ନିବେଦନ କରିଛନ୍ତି ।

ଗତ ୧୮ ତାରିଖରେ ଚୌଦ୍ଵାରଖିତ ଓ:ଟି:ଏମ୍: ପରିଦର୍ଶନ ଓ ଏହି
ମିଲ୍ସର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରି ଶ୍ରୀ ଅହମତ୍ ମିଲ୍ସର
ଉତ୍ପାଦନର ଅଗ୍ରଗତି ଏବଂ ଲାଭ କ୍ଷତିର ନିୟମିତ ପର୍ଯ୍ୟାଲୋଚନା
ପାଇଁ ଏକ ନୂତନ ପଦ୍ଧତି ଅବଲମ୍ବନ କରାଯିବା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ଵ
ଆରୋପ କରିଛନ୍ତି । ମିଲ୍ସର ବ୍ୟାପାର ରଖିବା ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ
କ୍ଷେତ୍ରରେ ଖର୍ଚ୍ଚକାରୀ କରିବାକୁ ସେ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ମିଲ୍ସର
ପୁରାକଳ, ଲୁଗାଗୁଣା, ବସତା ପ୍ରଭୃତି ଏବଂ ବିଷୟ, ଏପରି ଧର୍ମ
ବିଭାଗ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଭାଗରେ କେତେକ ଶ୍ରମିକ କାର୍ଯ୍ୟକରଣ,
କେତେ ଉତ୍ପାଦନ ହେଉଛି ଏବଂ କେତେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଉଛି, ଏହା ପ୍ରତି
ସଂଗ୍ରହରେ ଅଧିକ ଲେଖାଏଁ ସମୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ସେ ପରାମର୍ଶ
ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହା ଫଳରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଭାଗର ପ୍ରଥମ ପ୍ରଥମ ଲାଭ
ଓ କ୍ଷତିର ହିସାବ ନିୟମିତ ଭାବେ ଜଣା ପଡ଼ିବ । ଏଥି ପାଇଁ ପ୍ରତି
ବିଭାଗ ନିମନ୍ତେ ଦୈନିକ ଉତ୍ପାଦନ ରେଜିଷ୍ଟାର ଗଢ଼ି କରିବାକୁ ସେ
ପରାମର୍ଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଉତ୍ପାଦନ ତୁଳନାରେ ଅଧିକ ଖର୍ଚ୍ଚ
ହେଉଥିଲେ, ଖର୍ଚ୍ଚର ପରିମାଣକୁ କମାଯାଇ ଉତ୍ପାଦନ ବୃଦ୍ଧିପାଇଁ
ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଇ ପାରିବ । ପ୍ରକୃତରେ କେତେ ଉତ୍ପାଦନ ହେବା
କଥା ଏବଂ ସେତିକି ପରିମାଣର ଉତ୍ପାଦନ ହେଉଛି କି ନାହିଁ, ଯଦି
ନହେଉଛି, ତା'ର କାରଣ କ'ଣ, ଏହି ସାପ୍ତାହିକ ସମୀକ୍ଷାରୁ
ଜଣାପଡ଼ିବ ଏବଂ କ୍ଷତି ପାଇଁ କିଏ ଦା'ରୀ, ତାହା ନିଶ୍ଚୟ କରାଯାଇ
ପାରିବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାସରେ ମୋଟ ଉତ୍ପାଦନ ଓ ବ୍ୟୟର
ପରିମାଣକୁ ମଧ୍ୟ ସମୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ସେ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।
ମିଲ୍ସର ପରିବେଶକୁ ପରିଷ୍କାର ପରିଚ୍ଛନ୍ନ ରଖିବା, ଯନ୍ତ୍ରପାତିର ଉପଯୁକ୍ତ
ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ, ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ନିୟମିତ ଉପକ୍ରମ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ସମସ୍ତାନ୍ତରାଳ ରକ୍ଷା ଦିଗରେ ସେ ଗୁରୁତ୍ଵ ଦେଇଛନ୍ତି ।
ମିଲ୍ସର ଭଙ୍ଗାଗୁଣା କାର୍ଯ୍ୟ ଅଭିଯୋଗରେ ସର୍ବପେକ୍ଷ ହୋଇଥିବା
ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ କେଶଗୁଡ଼ିକୁ ପୁଣି ଅଧିକ ବିକ୍ଷୁର କରିବା ପାଇଁ ସେ
ବୋର୍ଡ଼ ଅଫ ଟିରେକ୍ଟରଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ମିଲ୍ କୌଣସି
କାରଣ ବଶତଃ ଯଦି ପୁନର୍ବାର ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଏ, ତେବେ ଏହାକୁ
ଆରମ୍ଭରେ ଗଢ଼ି କରିବା ବ୍ୟତୀତ ହେବ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇ ମିଲ୍ସର ଉତ୍ପାଦି
ପାଇଁ ସମସ୍ତେ ମିଳିମିଶି କାର୍ଯ୍ୟ ନକଲେ, ସମ୍ପୃକ୍ତ ସମସ୍ତଙ୍କ ରାଜ୍ୟ
ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରୁ ଠେଲି ହୋଇଯିବ ବୋଲି ସେ ସତର୍କ କରାଇ
ଦେଇଛନ୍ତି ।

ପୁରୀ ଯୋଗ୍ୟ ଯେ ରାଜ୍ୟର ନିଜ୍ଞ ସଦର ମହକୁମାମାନଙ୍କରେ ପୁରୀ ଏକମାତ୍ର ନିଜ୍ଞ ସଦର ମହକୁମା, ଯେଉଁଠାରେ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ "ଶିକ୍ଷାକ୍ରମ" ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହୋଇପାରି ନାହିଁ । ଏଥିପାଇଁ ଲୋକ ପ୍ରତିନିଧି, ସ୍ଥାନୀୟ ଶିକ୍ଷାଦେୟାଣୀ, ଉଦ୍ୟୋଗକାରୀ ସଙ୍ଘ ଏବଂ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବରାବର ଦାବୀ ହୋଇ ଆସୁଥିଲା । ଶିକ୍ଷାକ୍ରମ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ଶିକ୍ଷାଦେୟାଣୀମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଗ୍ରହଣୀୟ ମୂଲ୍ୟରେ, ସରକାରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଜମି ଯୋଗାଣ ହୋଇପାରୁ ନଥିବା ଯୋଗୁଁ ଶିକ୍ଷାକ୍ରମ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହୋଇପାରୁ ନଥିଲା । ଶିକ୍ଷ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ରାୟଙ୍କ ଉଦ୍ୟମ ଫଳରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶିକ୍ଷାକ୍ରମ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେବାକୁ ଯାଉଥିବାରୁ ନିଜ୍ଞର ଦୀର୍ଘ ଦିନର ଅଭାବ ପୂରଣ ହୋଇପାରିବ । ସେଥିପାଇଁ ସବୁ ମହଲରେ ଆନନ୍ଦର ବାତାବରଣ ଖେଳିଯାଇଛି ।

ରାଜ୍ୟକୁ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ସାମଗ୍ରୀ ଯୋଗାଣ ପରିମାଣକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଉ

ବର୍ତ୍ତମାନ କେନ୍ଦ୍ର ପକ୍ଷରୁ ରାଜ୍ୟକୁ ଦିଆଯାଉଥିବା ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ସାମଗ୍ରୀର ପରିମାଣକୁ ଆବଶ୍ୟକତାମତେ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇ ଯାଧାରଣ ବନ୍ଦନ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପୁନର୍ବିନ୍ୟାସ ବା ସୁଦୃଢ଼ୀକରଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସଫଳ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ରାଜ୍ୟ ଶାସ୍ୟ ଓ ଯୋଗାଣ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବିଶ୍ଵଭୂଷଣ ଦୁରିତମନ ଦୁଇ ମତ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ଓଡ଼ିଶାକୁ ମାସିକ ଅନ୍ୟତମ ୩୫ ହଜାର ମେଟ୍ରିକ୍ ଟନ୍ ଗହମ ଏବଂ ୨୫ ହଜାର କିଲୋ ଲିଟର କିରୋସିନ ତେଲ ଯୋଗାଇ ଦେବା ପାଇଁ ସେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ନିକଟରେ ଦାବୀ କରିଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଓଡ଼ିଶାକୁ ମାସକୁ ୨୦ ହଜାର ମେଟ୍ରିକ୍ ଟନ୍ ଗହମ ଓ ୧୬-୨୨୦ କିଲୋ ଲିଟର କିରୋସିନ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଛି ।

ସମ୍ପ୍ରତି କଲିକତାଠାରେ କେନ୍ଦ୍ର ବେସାମରିକ ଯୋଗାଣ ଏବଂ ଶାନ୍ତନୀ କଲ୍ୟାଣ ରାଷ୍ଟ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ କମଲଭଦ୍ର ଅଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କ ପୌରସ୍ୟରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ପ୍ରଶାସନ ଶାସ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ସମିଳନୀରେ ଯୋଗଦେଇ ଶ୍ରୀ ଦୁରିତମନ ଏହା କହିଛନ୍ତି । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ସାଧାରଣ ବନ୍ଦନ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପୁନର୍ବିନ୍ୟାସ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆଲୋଚନାରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରି ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳର ଗରିବ ତଥା ଫେସିଲିଟି ନାହିଁ ଏବଂ ଉପକାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦା ମେଣ୍ଟାଇବା ପାଇଁ ବିଭାଗୀୟ ମୂଲ୍ୟରେ ଆବଶ୍ୟକତାରେ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ସାମଗ୍ରୀ ଯୋଗାଇ ଦେବା ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଓଡ଼ିଶାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭ୍ରାମ୍ୟମାଣ ଗାଡ଼ି ଜରିଆରେ ସାମାଜିକ ହାଟମାନଙ୍କରେ ଏହି ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିଭାଗୀୟ ମୂଲ୍ୟରେ ଗୁଡ଼ାଇ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଉଥିବା ସେ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ଏହା କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ଲୋକଙ୍କ ନିକଟରେ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ସାମଗ୍ରୀ ଯୋଗାଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନୁରୂପ ବୋଲି ସେ କହିଥିଲେ । ରାଜ୍ୟରେ ଭ୍ରାମ୍ୟମାଣ ଗାଡ଼ି ଜରିଆରେ ସାମାଜିକ ହାଟମାନଙ୍କରେ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ସାମଗ୍ରୀ ଯୋଗାଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଫଳପ୍ରସୂତ ହେଉଥିବା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହାକୁ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ଅଧିକ ଭାବେ ସମ୍ପ୍ରସାରିତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକତା ଗଢ଼ି ବୋଲି ସେ କହିଛନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ଆଉ ଅଧିକ ୩୦ ଗୋଟି ଭ୍ରାମ୍ୟମାଣ ଗାଡ଼ି ରାଜ୍ୟକୁ ଯୋଗାଇଦେବା ନିମନ୍ତେ ସେ କେନ୍ଦ୍ର ନିକଟରେ ଦାବୀ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଏ ପ୍ରସ୍ତାବରେ ପ୍ରାୟ ସମତ ହୋଇଥିବା ଶ୍ରୀ ଦୁରିତମନ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ।

ସମନ୍ୱିତ ଆଦିବାସୀ ଉନ୍ନୟନ ବୁକ୍ ଏବଂ ମରୁଡ଼ି ବୁକ୍ ଡି.ପି.ଏ.ପି.ମାନଙ୍କରେ ବିଭାଗୀୟ ମୂଲ୍ୟରେ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ସାମଗ୍ରୀ ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ ପୁଞ୍ଜିପାରେ ପହଞ୍ଚାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ସମଗ୍ର ଦେଶରେ ସାଧାରଣ ବନ୍ଦନ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପୁନର୍ବିନ୍ୟାସ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ହାତକୁ ନେଇଛନ୍ତି । ପୁରୀ ଯୋଗ୍ୟ ଯେ ରାଜ୍ୟର ବର୍ତ୍ତମାନ ୧୧୮ଟି ବୁକ୍ ଆଇ.ଡି.ଡି.ଏ. ଏବଂ ୩୯୧ଟି ବୁକ୍ ଡି.ପି.ଏ.ପି. ବୁକ୍ ଯୋଗ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ୩୯୧ଟି ଡି.ପି.ଏ.ପି. ବୁକ୍ ମଧ୍ୟରୁ ୧୪୪ଟି ବୁକ୍ ଆଇ.ଡି.ଡି.ଏ. ବୁକ୍ରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଫଳରେ ରାଜ୍ୟର ଅବଶିଷ୍ଟ ୨୫୫ଟି ମରୁଡ଼ି ପ୍ରକର ବୁକ୍ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଛି । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ନୂତନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନୁଯାୟୀ ସେ ସବୁ ବୁକ୍ମାନଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିଭାଗୀୟ ଦରରେ ଗୁଡ଼ାଇ, ଗହମ ଯୋଗାଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆଉ କେତେକ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ସାମଗ୍ରୀ ଲୋକଙ୍କୁ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯିବ । ଏ ସବୁ ବୁକ୍ରେ ଲୋକଙ୍କୁ ଗୁଡ଼ାଇ ଯୋଗାଣ ପରିମାଣକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଉଛି ଏବଂ ଏ ବାବଦକୁ ଅଧିକା ଗୁଡ଼ାଇ ରାଜ୍ୟରେ ଅଧିକ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛି ବୋଲି ଶ୍ରୀ ଦୁରିତମନ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ।

ସମିଳନୀରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ଭଲ ପରିବର୍ଦ୍ଧନକୁ ନିର୍ମୂଳ କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଅସଲ, ଶାନ୍ତନୀମାନଙ୍କୁ ନୂତନ ପଡ଼ିବାଟ ବନ୍ଦନ ସମ୍ପର୍କରେ ମନିଷ୍ଟେଷ ଆଲୋଚନା ହୋଇଥିଲା । ରାଜ୍ୟରେ ଉଦ୍‌ଦା ଦିଗରେ ବିଦିତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଛି ବୋଲି ଶ୍ରୀ ଦୁରିତମନ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ।

ସମାଜ ଉପରେ ସାହିତ୍ୟର ପ୍ରଭାବ ସମ୍ପର୍କରେ ବ୍ୟାପକ ଗବେଷଣା ହେବା ଉଚିତ

-ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶେ

ସମାଜ ଓ ଜନ ଜୀବନକୁ ସାହିତ୍ୟ ଯେପରି ପ୍ରଭାବିତ କରୁଛି ତାହାର ଏକ ତୁଳନାତ୍ମକ ବିଶ୍ଳେଷଣ ପାଇଁ ଗବେଷକମାନେ ଉଦ୍ୟମ କରିବା ଉଚିତ ବୋଲି ରାଜ୍ୟ ସଂସ୍କୃତି ଓ ସୂଚନା ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶେ କୁମାର କର ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ।

ସମ୍ପ୍ରତି ବି. ଜେ. ବି. କଲେଜ ପରିସରରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଡଃ ବିଷୟ କୁମାର ମହାନ୍ତିଙ୍କ "ଓଡ଼ିଆ ଉପନ୍ୟାସରେ ରାଜନୈତିକ ଚେତନା ଶୀର୍ଷକ ନିବନ୍ଧ ପୁସ୍ତକର ଉନ୍ମୋଚନ ଉତ୍ସବରେ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶେ ଉପରୋକ୍ତ ମତ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ସେ କହିଲେ ଯେ ରାଜନୈତିକ ଓ ସାହିତ୍ୟ ପରସ୍ପର ଭାବରେ ଜଡ଼ିତ ହୋଇଥିବାରୁ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟରେ ରାଜନୈତିକ ସ୍ଵର ଗୁଞ୍ଜାରିତ ହେବା ସ୍ଵାଭାବିକ । ମତ ଏ ସବୁ ରାଜନୈତିକ ସ୍ଵରର ଅଧ୍ୟୟନ ଓ ଅନୁଶୀଳନ ଉଚିତ । ଗବେଷକମାନେ ଯଥାର୍ଥ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏଭଳି ରାଜନୈତିକ ଚେତନା ସଫଳତା ସୂକ୍ଷ୍ମକ ବାହାରିବା ଉଚିତ । ସାହିତ୍ୟକଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏକ ଶୁଭ ସୂଚନା ବୋଲି ଶ୍ରୀ ଶେ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ ।

ବିଶିଷ୍ଟ ସମାଲୋଚକ ପ୍ରଫେସର ଡଃ ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ଉପାଧ୍ୟାୟ ଓ ଉତ୍ସବରେ ଯୋଗଦେଇ କହିଲେ ଯେ, ଶାନ୍ତି ଓ ଗଣତନ୍ତ୍ର ଅନୁପସ୍ଥାପନ ନିବନ୍ଧ ରଚନାକୁ ବିମୁକ୍ତି କରିଥାଏ । ରାଜନୀତି ସହ ସମ୍ପର୍କ ଅଧିକ ଲୋକମାନଙ୍କର ରାଜନୈତିକ ଉପନ୍ୟାସଗୁଡ଼ିକର ଅଧିକ ପଢ଼ିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ଉପନ୍ୟାସଗୁଡ଼ିକର ଓଡ଼ିଆ ପଢ଼ିବା ଉଚିତ । ଡଃ ମହାନ୍ତିଙ୍କ ଉଦ୍ୟମକୁ ସାଧୁବାଦ ଜଣାଇଥିଲେ ।

ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ତାଙ୍କ ସଚିବାଳୟ ପ୍ରକୋଷ୍ଠରେ ନେତୃମଣ୍ଡଳୀ ଆଦିମ ଅଧିବାସୀ ମହାସଭା ସଂଗଠନ ପ୍ରତି
ଆଲୋଚନା କରୁଛନ୍ତି (୧୩/୮) ।

ସ୍ଵାଧୀନତା ଦିବସ ପାଳନ ଅବସରରେ କୋର୍ଟାଳାରେ ହରିଜନ ଓ ଅଧିବାସୀ କଲ୍ୟାଣ ମନ୍ତ୍ରୀ
ଶ୍ରୀ ସାବିତ୍ରୀ ମାଝୀ କଞ୍ଚାବାଣୀ ବିଭାଗ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶ୍ରୀ ସାବିତ୍ରୀ ମାଝୀ ଅଧିବାସୀ
ଶ୍ରୀ ବେବେଲ୍ ପାଣିଗ୍ରାହୀ ଓ ଉପ ନଗରପାଳ ଶ୍ରୀ ସନତୀନାଥ ଗୁପ୍ତାଙ୍କୁ ରମ୍ୟ
ସିଲ୍ଡ ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି ।

ପରିଚାଳନାରେ ପୁସ୍ତକାଳୟ ଶ୍ରୀ ବିନ୍ଦୁ ପଢ଼ନାୟକ ଏବଂ ବିଭାଗର ୨୦-୨୫ ବର୍ଷର ଶାଳକ ଶିଶୁମତୀ ପଞ୍ଚକରେ
ସମୀକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି (୧୮/୮) ।

ପୁସ୍ତକାଳୟରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଉପରେ ଆଧାରିତ 'ପୁସ୍ତକାଳୟ ବିଭାଗର ଜ୍ଞାନ କୋଶ' ସମୀକ୍ଷା ଆଧୁନିକ ଉପକରଣ
ପ୍ରଦର୍ଶନୀରୁ ପୁସ୍ତକାଳୟ ଓ ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶରତ କୁମାର ବର ବୁଲି ଦେଖୁଛନ୍ତି (୧୯/୮) ।

ଉତ୍କଳ ଡ଼ାକ୍ତର ବିଜୟ କୁମାର ମହାନ୍ତି ଏ ପୁସ୍ତକ ସମ୍ପର୍କରେ ଉନ୍ମତ୍ତ ପୁସ୍ତକ ଦେଇ ତାଙ୍କୁ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ କରିବାକୁ ସାତବର୍ଷ ଉନ୍ମତ୍ତ ଲାଗିଥିଲା ବାଲି ପ୍ରକାଶ କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଉତ୍କଳ ଡ଼ାକ୍ତର ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରସାରଣ ସମ୍ପର୍କରେ ସରକାରୀ ସହଯୋଗ ନେବାକୁ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଦୁଃଖି ଆକର୍ଷଣ କରିଥିଲେ ।

ଫାକଲଟର ନାଟ୍ୟକାର ତଥା ନାରାୟଣ ଶତପଥୀ କହିଲେ ଯେ, ଡ଼ାକ୍ତର ବିଜୟ ପୁସ୍ତକଟି ଅନେକ ଉପାଦେୟ ତଥ୍ୟରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଉନ୍ମତ୍ତ ସାଧାରଣ ପାଠକ ପାଇଁ ଏହା ଯେପରି ଆବଶ୍ୟକ, ଛାତ୍ର, ଶିକ୍ଷକ, ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ମଧ୍ୟ ସେତିକି ପ୍ରାୟୋଗ୍ୟ ।

ଡ଼ାକ୍ତର ବି: କଲେଜ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ତଥା ଗଙ୍ଗାଧର ସାହୁ ଉତ୍ତରରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତା କରି କହିଲେ ଯେ, ଏହି ପୁସ୍ତକଟିରେ ଭାରତୀୟ ତଥା ଇନ୍ଦୋ-ଇଉରୋପୀୟ ଆନ୍ଦୋଳନର ଚିତ୍ର ବିଶେଷ ଭାବରେ ଆଲୋଚିତ

ହୋଇଛି । ସାହିତ୍ୟ ଅଧ୍ୟାପକ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ଚେତନା ଉପରେ ଆଧାରିତ ଏହି ପୁସ୍ତକ ଗଜନା ଲେଖକଙ୍କର ଏକ ବଳିଷ୍ଠ ସଦ୍‌ସୃଷ୍ଟି ।

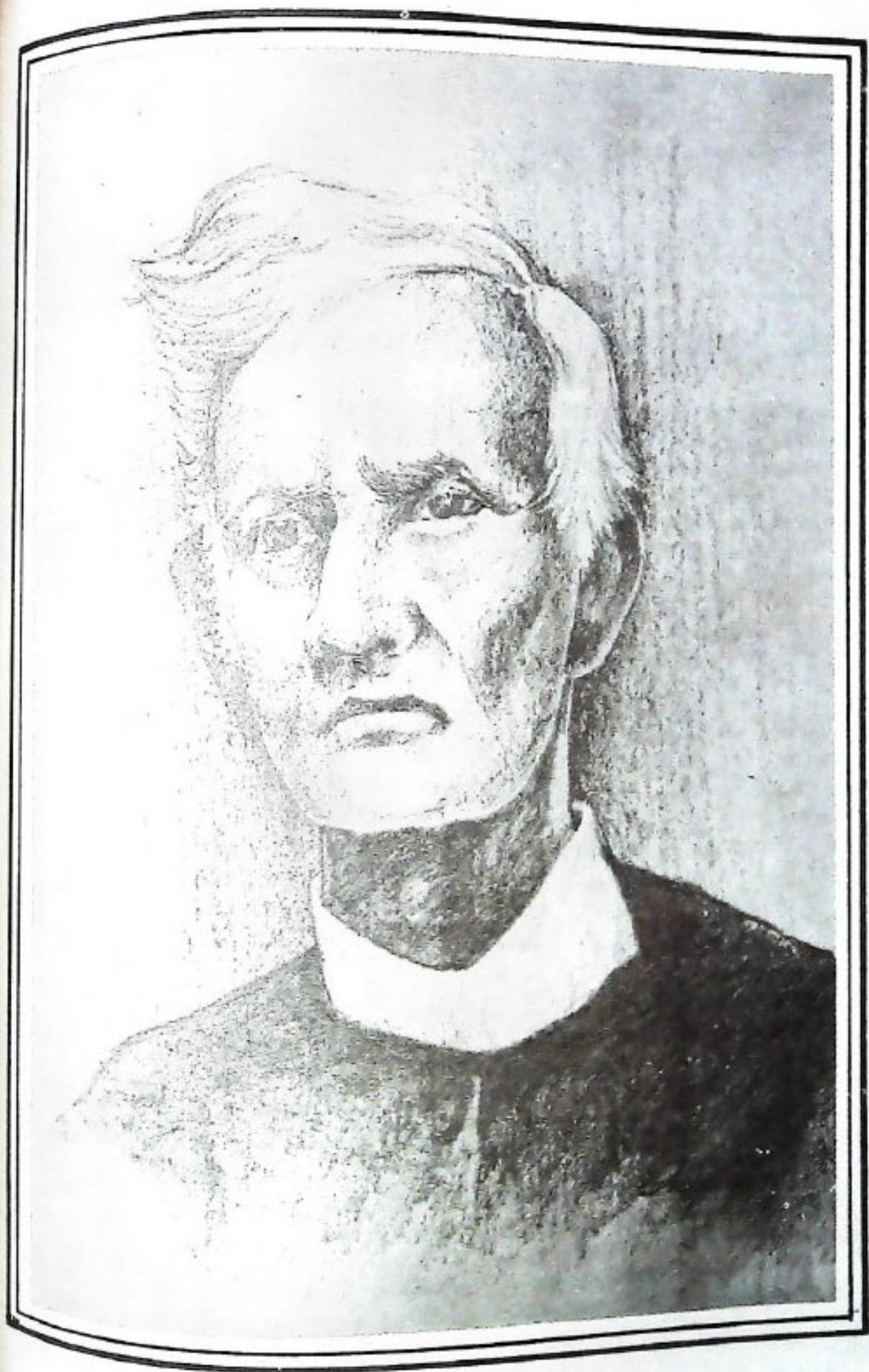
ଜନତା ଦଳ ରାଜ୍ୟ ଶାଖା ସମ୍ପାଦକ ତଥା ସାହିତ୍ୟିକ ଶ୍ରୀ ବିଶ୍ଵ ପ୍ରସାଦ ବାହାଲିଆ ଏ ନିବନ୍ଧ ପୁସ୍ତକର ଉପାଦେୟତା ସମ୍ପର୍କରେ ଆଲୋଚନା କରିଥିଲେ । କୋଣାର୍କ ପବ୍ଲିଶିଂ ହୋମ୍‌ସ୍‌ ଡ଼ାକ୍ତର ଏ ପୁସ୍ତକର ପ୍ରକାଶକ ଶ୍ରୀ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ପାଟି ଧନ୍ୟବାଦ ପଠଣ କରିଥିଲେ । ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ବନ୍ଧୁ ଶିଳ୍ପୀ କୁମାରୀ ବଲ୍ୟାଣୀ ମିଶ୍ରଙ୍କ ପରିଚ୍ଛଳନାରେ ଆବାହନୀ ସଙ୍ଗୀତ ଗାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏ ଉତ୍ସବରେ ସାହିତ୍ୟିକ ତଥା ଅଧ୍ୟାପକ ଶ୍ରୀ ମିଶ୍ର, ତଥା ଉତ୍କଳ ଡ଼ାକ୍ତର ପୁସ୍ତକ ବିଭାଗର ସମ୍ପାଦକ ବସନ୍ତ ତ୍ରିପାଠୀ, ତଥା ଉତ୍କଳ ଡ଼ାକ୍ତର ପ୍ରସାରଣ ସମ୍ପର୍କରେ ବହୁ ଅଧ୍ୟାପକ, ସାହିତ୍ୟିକ, ସାମ୍ବାଦିକ, ଚିତ୍ରକାରୀ, ଛାତ୍ର ଛାତ୍ରୀ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ।

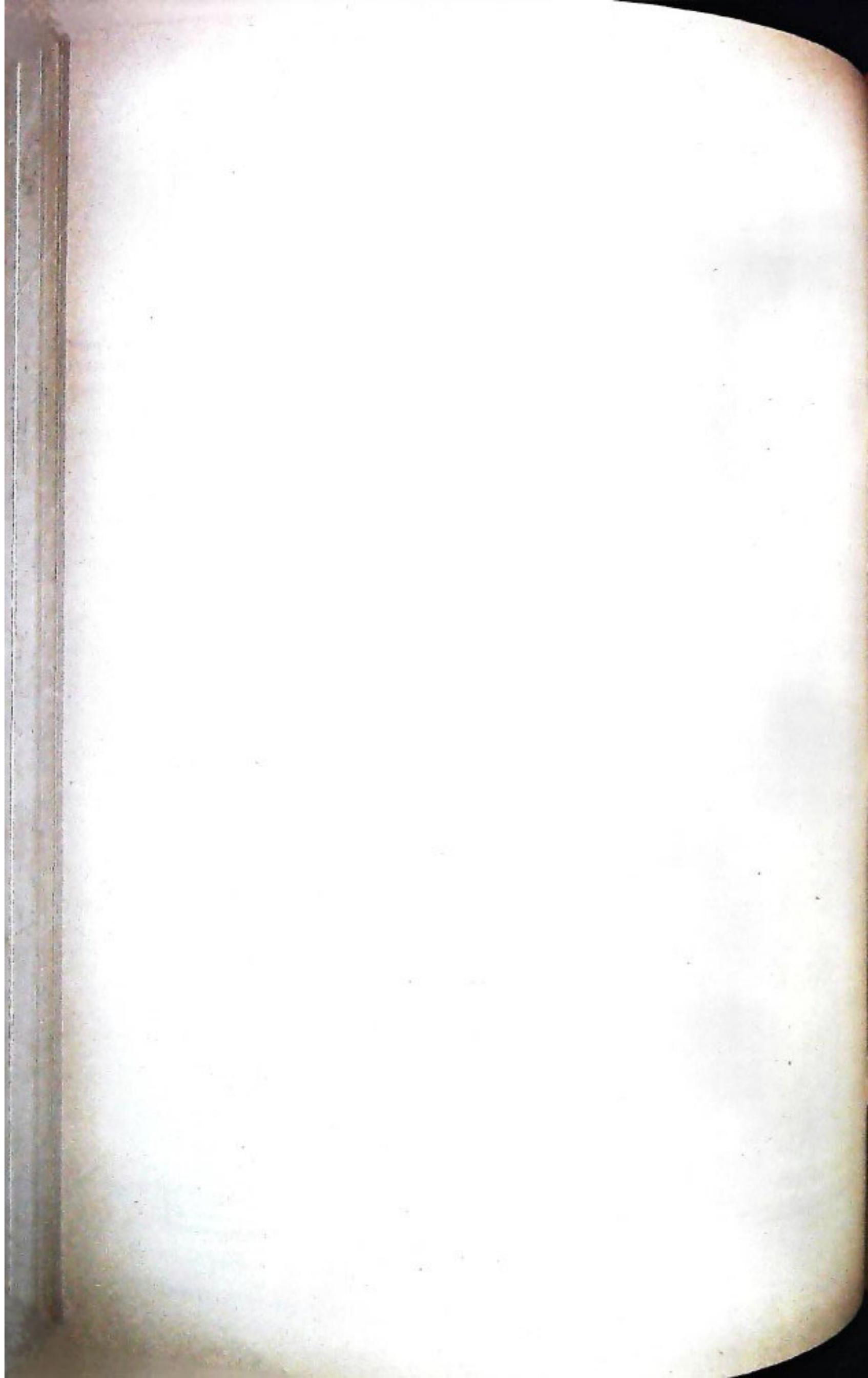
ଉତ୍କଳ ଡ଼ାକ୍ତର ବି: କଲେଜରେ ପ୍ରାଧ୍ୟାପକ ତଥା ବିଜୟ କୁମାର ମହାନ୍ତିଙ୍କ ଲିଖିତ "ଓଡ଼ିଆ ଉପନ୍ୟାସରେ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ଚେତନା" ପୁସ୍ତକକୁ ରାଜ୍ୟ ସଂସ୍କୃତି ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶରତ କୁମାର ଜର ଡେପ୍ୟୁଟି କରୁଛନ୍ତି ।

ଅଗଷ୍ଟ ମାସର ମୁଖ୍ୟ ସମ୍ବାଦ

- ୧-୮-୧୯୯୨- ଓଡ଼ିଶା ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ ଓ ଲଳିତ କଳା ଏକାଡେମୀର ଗାଖା କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ସମ୍ବଲପୁରଠାରେ ଖୋଲିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ।
ଫୁଲବାଣୀ ଜିଲ୍ଲା ବୌଦ୍ଧ ସହରରେ ସର୍ବଜନ କୋର୍ଟର ନୂତନ ଗୃହ ଉଦ୍ଘାଟନ ।
- ୨-୮-୧୯୯୨-ପଞ୍ଚାୟତରାଜ ମନ୍ତ୍ରୀ ଡାକ୍ତର ଦାମୋଦର ରାଉତଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବାରଙ୍ଗଠାରେ ଏକ ଲକ୍ଷ ୨୦ ହଜାର ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ ନିର୍ମିତ ବାରଙ୍ଗ ପଞ୍ଚାୟତ ସମିତିର ସଭା ଗୃହ ଉଦ୍ଘାଟନ ।
- ୩-୮-୧୯୯୨-ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଭୁବନେଶ୍ଵରର ମହେଶ୍ଵର ଶିକ୍ଷାଅଳୟରେ ୪ କୋଟି ୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଇଲ୍ୟୋକ୍ତିନିକ୍ଷ ମେଡ଼େନାନ୍ସ ଓ ମରାମତି ନିଗମର ଭୂମି ପୂଜା ଉତ୍ସବ ।
- ୬-୮-୧୯୯୨-ସାତ ଶହ କୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ ଓଡ଼ିଶାର ଦୂତୀୟ ଇସ୍ଵାତ କାରଖାନା ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ।
- ୭-୮-୧୯୯୨-ଯୋଜନା ଓ ସମନ୍ଵୟ ବିଭାଗ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ଚନ୍ଦ୍ର ଘଡ଼େଇଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଭୁବନେଶ୍ଵର ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ପଦ୍ଠିଆରେ ହସ୍ତଚକ୍ର ଓ ହସ୍ତଶିଳ୍ପ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ଉଦ୍ଘାଟନ ।
ରାଜ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ଶାସନ ସଚିବ ଶ୍ରୀ ରମାକାନ୍ତ ରଥଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଭୁବନେଶ୍ଵରର ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଲଳିତ କଳା କେନ୍ଦ୍ରଠାରେ ବିଭାବର୍ଷକ ଚିତ୍ର ଓ ଭାସ୍କର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ଉଦ୍ଘାଟନ ।
- ୯-୮-୧୯୯୨-ଭାରତ ଛାଡ଼ି ଆନ୍ଦୋଳନର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀ ଉତ୍ସବର ଶୁଭାରମ୍ଭ ।
- ୧୧-୮-୧୯୯୨-ପୁଚନା ଓ ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶରତ କୁମାର କରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନବ ନିର୍ମିତ ମାହାଙ୍ଗା ଚହପିଲ୍ଲ ଅଫିସ୍ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଗୃହ ଉଦ୍ଘାଟନ ।
- ୧୨-୮-୧୯୯୨-ପଞ୍ଚାୟତରାଜ ମନ୍ତ୍ରୀ ଡାକ୍ତର ଦାମୋଦର ରାଉତଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆସିକାଠାରେ ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲାର ଦ୍ଵିତୀୟ ପୁଞ୍ଜ ଶୀତଳୀକରଣ କେନ୍ଦ୍ର ଉଦ୍ଘାଟନ ।
- ୧୬-୮-୧୯୯୨-ବାଣିଜ୍ୟ ଓ ପରିବହନ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଭାଗବତ ବେହେରାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବୋଲଗଡ଼ ରୁକ୍ମ ମାଣିବନ୍ଧ ପଞ୍ଚାୟତ ଗୃହ ଉଦ୍ଘାଟନ ।
- ୧୯-୮-୧୯୯୨-ଭାରତର ନବମ ଉପରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଭାବେ ଶ୍ରୀ କେ: ଆର୍: ନାରାୟଣନ୍ ନିର୍ବାଚିତ ।
ପୂର୍ବାହଳ ଥ୍ରୋ-ବଲ୍ ଏସୋସିଏସନ୍ର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଭାବେ ପୁରୀ ବିଧାୟକ ଶ୍ରୀ ଜନାବନ୍ଧୁ ରଥ ମନୋନୀତ ।
- ୨୦-୮-୧୯୯୨-ଭୁବନେଶ୍ଵର ପୁଚନା ଭବନଠାରେ ରାଜ୍ୟସ୍ତରୀୟ ସର୍ବଭାବନା ଦିବସ ପାଳନ ।
- ୨୧-୮-୧୯୯୨-ବାଣପୁର ମୁନିସିପାଲ କୋର୍ଟର ନୂତନ ଗୃହ ଉଦ୍ଘାଟନ ।
ଭୁବନେଶ୍ଵର ବରମୁଣ୍ଡା ହାରସିଂ କଲୋନୀଠାରେ ରାଜ୍ୟପାଳ ଶ୍ରୀ ଯଜ୍ଞଦତ୍ତ ଶର୍ମାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କର୍କଟ ଶବ୍ଦେଶଣା କେନ୍ଦ୍ର ଉଦ୍ଘାଟନ ।
- ୨୨-୮-୧୯୯୨-ରାଉରକେଲା ଇସ୍ଵାତ କାରଖାନାର ଆଧୁନିକୀକରଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଦ୍ଵିତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଏକ ନୂଆ ସିଣ୍ଡର ପୁଞ୍ଜ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ଭିତ୍ତିପ୍ରସ୍ତର ସ୍ଥାପନ ।
- ୨୪-୮-୧୯୯୨-ଶହୀଦ୍ ଜୟୀ ରାଜଗୁରୁଙ୍କ ଟ୍ରୋଫି ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ସ୍ଥାପନ ଓ ରାଜ୍ୟସ୍ତରୀୟ ଜୟନ୍ତୀ ଉତ୍ସବ ପାଳନ ପାଇଁ ସଂସ୍କୃତି ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶରତ କୁମାର କରଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ବୈଠକରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ।
- ୨୬-୮-୧୯୯୨-ଦ୍ଵିତୀୟ ଇସ୍ଵାତ କାରଖାନା କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ଵାରାଦିତ କରିବା ପାଇଁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ନଳିନୀକାନ୍ତ ମହାନ୍ତିଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ କଳିଙ୍ଗ ନଗର ଡେଭେଲପମେଣ୍ଟ ଅଥରିଟି ବୋର୍ଡ଼ ଗଠିତ ।
- ୨୭-୮-୧୯୯୨-କବି ଜୟଦେବ, ପଞ୍ଚିତ ନୀଳକଣ୍ଠ ଓ କବି ଗଙ୍ଗାଧରଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରାମାଣିକ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ ପୁଚନା ଓ ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶରତ କୁମାର କରଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତି ଉପଦେଶା କମିଟି ବୈଠକରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ।

ବ୍ୟାସକବି ଫକୀର ମୋହନ

ଫକୀର ମୋହନ : ନିଜସ୍ୱ କବିତାର ଦର୍ପଣରେ ନିଜେ

ଶ୍ରୀ ବ୍ରଜନାଥ ରଥ

ଫକୀରମୋହନ ନିଜସ୍ୱ କବିତାର ଦର୍ପଣରେ ହିଁ ନିଜେ ପ୍ରତିଭାତ
 ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ ତା'ର ଜୀବନ ଓ ଜଗତ ।
 ସମସ୍ତ ଓ ସମାଜ । ଏହା କେତେବେଳେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ବା
 କେତେବେଳେ ପରୋକ୍ଷ । ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ପୁସ୍ତକ ପାଠକ
 ଗମାଲୋଚକର ରହସ୍ୟ ଭେଦୀ ଦୁଃଖିକୋଣ ନେଇ, ଅନୁସନ୍ଧିଷୁ ମନର
 ଅନ୍ତର୍ଦେଶ ରାଜନ-ରାଜ୍ଞୀ ପକାଇ କବି-ପୁଞ୍ଜିର ସେହି ରହସ୍ୟ ଭେଦ
 କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ ସେତେବେଳେ ତା' ଆଗରେ ଉଦ୍‌ଘାଟିତ ହୁଏ
 କି ତା'ର ନର ବହୁ ଜ୍ଞାତ-ଅଜ୍ଞାତ ବିଚିତ୍ର ତଥ୍ୟ, ଯାହା ତା' ପୁଞ୍ଜିର
 ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡେ ସୂକ୍ଷ୍ମରେଣୁ ଭଳି ଲୁଚାହିତ ଥାଏ । ରହସ୍ୟ-ସନ
 ଅନ୍ଧ ଭିତରେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇଥିବା କବି ସତ୍ୟାଚିତ୍ର ଖୋଜୁ ଖୋଜୁ
 ବିପ୍ଳବ ବିପ୍ଳବରେ ଦେଖେ କେଉଁଠି ତାହା ଆନନ୍ଦମୟ କଳ୍ପଲୋକର
 ଉଦ୍‌ଗୀତ, କେଉଁଠି ଦାରୁଣ ମର୍ମଦାହରେ ଜର୍ଜରିତ; କେଉଁଠି ଅନୁତ
 ଅଗା-ଆଲୋକରେ ଉଦ୍‌ଘାଟିତ ତ, କେଉଁଠି ନିରାଶାର ଘନାନ୍ଧକାରରେ
 ନିମଗ୍ନ; ପୁଣି କେଉଁଠି ପ୍ରେମ ଓ ଜୀବନର ବିଚିତ୍ର ଉଦ୍‌ଗୀତା ତ,
 କେଉଁଠି ପୁତ୍ୟୁ-ଦେବତାର ସ୍ୱାଗତ ଗୀତିର ମୁକ୍ତ ଗାୟକ ।
 ଫକୀର ବିଚିତ୍ର ବକ୍ତା ଅନୁଭୂତି ଭିତରେ କବି ଯାହା ପୁଞ୍ଜି କରେ,
 ସାଧା ରୂପ ଦିଏ, ସେହି ଅନୁପମ ପ୍ରଜନ-କଳା ଭିତରେ ସେ
 କେତେବେଳେ ନୈପଥ୍ୟ-ନାୟକ ଭାବରେ ଲୁଚି ରହିଯାଇଥାଏ ତାହା
 ରେ ନିଜେ ପୁଣି ଦାଣ୍ଡିପାରେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଉପାହାସୀ ପାଠକ ବା
 ସାଧନୀ ସମାଲୋଚକର ଆଗତୀକ୍ଷଣିକ ପୁଞ୍ଜିର ସବକାତ ଭିତରେ
 ସେ ଧରାପଡ଼ିଥାଏ ଏବଂ ତା'ର ନିଜସ୍ୱ ରୂପର ଆସିକ ପଟିବିସ ଅତି
 ଅନୁଭବରେ ଝଲୁପି ଉଠେ । ବହୁ ବର୍ଷ ଅତିକ୍ରମ ହେଲା ପରେ ବି
 ଆଜେ ସେହି କବିତାର ଦର୍ପଣରେ ପ୍ରତିବିମ୍ବିତ କବିତାକୁ ଉଲକରି
 ବିଦ୍ୟାୟୁ: ଶୁଣିପାରୁ ଏକଦା ତା' ଜୀବନର ପୁଣି ଦୁଃଖ,
 ଅଗା-ନିରାଶାର କାହାଣୀ ଏବଂ ଶୁଭ୍ ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ଭାବେ ଅନୁଭବ
 କରିପାରୁ ତା' ଅନୁଭୂତି ଲକ୍ଷ ଜୀବନର ସଂଗ୍ରହ ମର୍ମବାଣୀ । ଏହି
 ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଆଜି ଫକୀର ମୋହନଙ୍କ ପୁତ୍ୟୁର ରଚନା ବର୍ଷ
 ତର ଆମେ ଯଦି ତାଙ୍କର ଗୁରୋଟି ପ୍ରମୁଖ କବିତା ସଙ୍କଳନ
 'ପୁଞ୍ଜନାଳୀ', 'ଉପହାର', 'ଅବସର ବାସରେ' ଓ 'ପୁଞ୍ଜାୟୁଲ' ଗ୍ରନ୍ଥର
 ପୁସ୍ତକ ପରେ ପୁସ୍ତକ ଓଲଟାଇ ତା'ହେଲେ ଆମ ଆଶ୍ଚରେ ପଡ଼ିବ ଏଭଳି
 କେତେକ କବିତା, ଯାହା ଭିତରେ ଆପାତ ପ୍ରକ୍ଷ୍ଣ ଭାବରେ ରହିଛି
 କବିଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବସତ୍ୟ । ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କବି ସତ୍ୟର ରୂପ ଶୁଭ୍
 ନିବନ୍ଧ, ଶୁଭ୍ ପୁଞ୍ଜନୀ, ଶୁଭ୍ କରୁଣ ଅଥଚ ଏକ ଅନୁତ
 ଅସ୍ୱ-ପ୍ରତ୍ୟୟରେ ସେ ଭାସୁର । କଥା ସମ୍ରାଟ ଫକୀର ମୋହନ
 ଓ ବ୍ୟାପକ ଫକୀର ମୋହନଙ୍କ ଭିତରେ ତଥାତ୍ ଏଭଳି । କଥା

ଓ କବିତା, ଉତ୍ତମର ପୁଞ୍ଜା ଜଣେ ହେଲେ ବି, ମନେ ଦୁଅଟି ଯେମିତି
 ଦୁଇଟି ବେତନା-ଜଗତର ଅଧିବାସୀ । କଥାକାର-ଫକୀର
 ମୋହନଙ୍କ ପୁଞ୍ଜିକୋଣ ତୀର୍ଥୀକ୍, ଭାଷା ଶାଣିତ, କଥନ ଜଣୀ ଲମ୍ବ ଓ
 ବକ୍ତ ଏବଂ ସେ ଏକାନ୍ତ ଭାବେ ସମାଜପୁଞ୍ଜୀ । କିନ୍ତୁ କବି ଫକୀର
 ମୋହନଙ୍କ ପୁଞ୍ଜିକୋଣୀ ଏକାନ୍ତ କରୁଣ, ଭାଷା ପ୍ରାଞ୍ଜଳ, କଥନ ଶୈଳୀ
 ସରଳ ଓ ରୁଦ୍ଧ ଏବଂ ସେ ସର୍ବୋତ୍ତମେ ଅନ୍ତର୍ପୁଞ୍ଜୀ । ଯେଉଁ କାବ୍ୟ
 ପୁଞ୍ଜିକୋଣୀ ଆମେ ଏହି ଗୁରୋଟି ପ୍ରମୁଖ କବିତା ଗ୍ରନ୍ଥ ଭିତରେ ଭେଟୁ
 ସେ ଏକ ଦୁଃଖୀ ମଣିଷ, ଏକ ରାଗରୁଚି ସୈନିକ । ଦୀର୍ଘକାଳ ଧରି
 ତା' ହୃଦୟ-କନ୍ଦରରେ ଶୁପିହୋଇ ରହିଥିବା ରାଗି ରାଗି ଦୁଃଖର
 ଅଲକ୍ଷ୍ୟ ଅତଳାୟତନକୁ ପୁଞ୍ଜାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟାକରି ସେ ଯେମିତି
 ଅପ୍ତ-ପୁଞ୍ଜନୀ କବିତା-ନିର୍ଦ୍ଦେଶୀର ଉତ୍ତ ସନ୍ଧାନ କରିଛି ଏବଂ
 ତା'ର କମଳ-ଶୀତଳ ଜଳ ରାଗିରେ ଆକ୍ଷୟ ଅବଗାହନ କରି ଅପାର
 ଆନନ୍ଦ ଲାଭ କରିଛି ।

ଏହି କବିତା ସଙ୍କଳନଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରକାଶ କାଳ ୧୯୮୪ରୁ ୧୯୯୨
 ମସିହା ମଧ୍ୟରେ । ୧୯୮୪ ମସିହା ରାତ୍ର ଶୁକ୍ର ଦିନରେ ଫକୀର
 ମୋହନଙ୍କ ପ୍ରାଣପ୍ରିୟା ଦ୍ୱିତୀୟା ପହାଁ, କବିଙ୍କ କହିବାନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ
 ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରାଞ୍ଜଳରେ ଲବଙ୍ଗଲତା, ଜୀବନର ଦାରୁଣ ନିଦାଘରେ
 ପୁଣ୍ୟତୋଷା ତରଳିଣୀ ଏବଂ ଯାହାକୁ ଦେଖୁ ତାଙ୍କ ନେତ୍ରତୋଳା ପୁଷ୍ପ
 ହେଉଥିଲା, ସେହି କୁଞ୍ଜକୁମାରୀଙ୍କର ମାଟ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଅକାଳ
 ବିସ୍ଫୋର ପଡ଼ିଥିଲା । ଏହି ଦାରୁଣ ବିସ୍ଫୋରନିତ ଦାରୁଣ ଦୁଃଖରେ
 ଭାଙ୍ଗିପଡ଼ିଲେ କବି, ସେତେବେଳକୁ ତାଙ୍କ ବୟସ ୫୨ ବର୍ଷ ଏବଂ ସେ
 ବାବ୍‌କ୍ୟର ପୁଞ୍ଜନାଳୀରେ ଉପସ୍ଥିତ । ଏହାପରେ ଗୋମପଡ଼ା
 ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଭୁଲ ରୁଞ୍ଜନାଳୀରୁ ପଦତ୍ୟୁତ ହୋଇ ସେ ଆସି
 ବିଲିକାଳ ଅବସ୍ଥାନ କଲେ କଟକରେ । ବ୍ୟାଧି ଓ ଅପୀଡ଼ାବ ଭାଗି
 ରହିଥାଏ । ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ର ମୋହିନୀ ମୋହନଙ୍କ ସହ
 ମନୋମାଳିନ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଉପାଶ ଅସହ୍ୟବୋଧ ହେଉଥାଏ । ଏହିଭଳି
 ଏକ ଦୁଃଖାବହ ଅବସ୍ଥାରେ ସେ ବାଲେଶ୍ୱର ଫେରିଆସି ୧୯୯୮ ଜୁନ
 ୧୪ ତାରିଖରେ ପୁଞ୍ଜନୀରୁ ବିଦାୟ ନେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୀର୍ଘ ୧୩ ବର୍ଷ
 କାଳ ଏକାକୀ ନିଃସ ଜୀବନ ଯାପନ କଲେ । ସେ ଲେଖକଟି
 "ଏକାକୀ ରହିବା ମୋ ଭାଗ୍ୟଲିପିରେ ଲେଖାଅଛି । x x x
 ଏକାକୀ ଥିବାରୁ ବିଷା କରିବାକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ସମୟ ପାଏ । ମୁଁ ବିରଦିନ
 ଗୋରୀ ଥିବାରୁ କର୍ମପତ୍ର ନୁହେଁ । ମାତ୍ର ବ୍ୟାଧି ବିପଦ ସମୟରେ
 ମୋତର ଲେଖା ଟିକିଏ ଭଲ ହୁଏ ।" ବେଶ୍ ୧୯୯୪ରେ ପ୍ରକାଶିତ
 ପ୍ରଥମ କବିତା ସଂଗ୍ରହ 'ପୁଞ୍ଜନାଳୀ' ତାରୁ ୧୯୯୨ ମସିହାରେ ପ୍ରକାଶିତ
 'ପୁଞ୍ଜାୟୁଲ' ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଭିନ୍ନ କବିତା-ସଙ୍କଳନଗୁଡ଼ିକରେ ଏକ

ପଞ୍ଚାଦଶା, ନିଃଶ ନିବାସୀ, ବିଷମମନା, ଦୁଃଖୀ ଓ ଜରାଗ୍ରସ୍ତ ବଢ଼ିର
ଦୁର୍ଦ୍ଦୟାବେଶ ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ସ୍ଵାଭାବିକ ।

ଆସ ନୀବନ ବୈତର ଅନ୍ୟସ୍ତ ସେ ଲେଖୁଛନ୍ତି — “କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ାରୁ
ଆସିଲା ବେଳେ ମୋର ବୟସକ୍ରମ ୫୭ ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲା ।
ଏହାପରେ ମୁଁ ଆଉ କାହାରି ଅଧୀନରେ କର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିନାହିଁ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋର କଟକ ବାଖରାବାଦ ଘରେ ରହିଲି । x x x ଏହି
ଘରେ ମୋର ଶେଷ-ନୀବନର ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ କବିତା ଲେଖା
ହୋଇଥିଲା । x x x ଅନେକ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନଦେଇ ଦେଖୁଛି,
ପ୍ରତିଦିନ ସକାଳ ଠିକ୍ ୯ଟା ସମୟରେ ଯୋଡ଼ିଏ ହଜଦୀ ବସଟି ଆସି
ପୁଷ୍ପୋଦ୍ୟାନ ମଧ୍ୟରେ ଫୀଡ଼ାରେ ରତ ଆଣି । ସେ ବିଷୟରେ
ଗୋଟିଏ କବିତା ଲେଖିଲି । ଯୋଡ଼ିଏ କପୋତ ଆକାଶରେ ବିପରି
ଲଗାଲଗି ଭାବରେ ଉଡ଼ିଗଲେ, ସେ ବିଷୟରେ ଗୋଟିଏ କବିତା,
ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ କାଠଯୋଡ଼ି କୁଳ ପଥର ବନ୍ଧ ଉପରେ ବସିଛି,
ମନରେ ଯେଉଁ ଭାବ ଉଦୟ ହେଲା, ତାହା ଗୋଟିଏ କବିତାରେ
ଲିପିବଦ୍ଧ କରି । “x x x ବାଲେଶ୍ଵରରେ ଶିକ୍ଷକତା କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା
ସମୟରେ ମୋର କବିତା ଲେଖିବାର ପ୍ରକୃତି ଥିଲା । ସେଠାକାର
ପ୍ରେସରୁ ଶକ୍ତିଏ ମାସିକ ପତ୍ରିକା ବାହାରୁଥିଲା । ମୁଁ ସେଥିରେ
ଆମୋଦନକ କବିତା ଲେଖୁଥିଲି ।” ଫକୀର ମୋହନଙ୍କ
ବାଲେଶ୍ଵରରେ ଶିକ୍ଷକତା ସମୟ ୧୮୬୪ରୁ ୧୮୭୧ — ପ୍ରାୟ ସାତ
ବର୍ଷ । ତା’ପରେ ସେ ନୀଳଗିରିର ଦେବାନ୍ ହୋଇ ଶୁଲିଗଲେ ।
ଆସ ତରଫରେ ସେ ପୁନଃ ଲେଖୁଛନ୍ତି, “ମୁଁ ବାଲେଶ୍ଵରରୁ ଶୁଲିଆସି
ଯେତେବେଳେ ଗଡ଼ଜାତମାନଙ୍କରେ କର୍ମ କରିବାକୁ ଗଲି,
ସେତେବେଳେ ମୋର ସାହିତ୍ୟ ଲେଖା ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା, ଆଠ-ଦଶ
ବର୍ଷ ବାଳ ମୁଁ ଲେଖା ଛାଡ଼ିଦେଲି । ତେଜାନାଳରେ ଥିବା ସମୟରେ
ମୋର ସ୍ତ୍ରୀ ସାନ୍ତନା ଦେବୀ ପାଇଁ ରାମାୟଣ, ମହାଭାରତ ଅନୁବାଦ
ଆରମ୍ଭ କରି । x x x ମୁଁ ଡୋମପଡ଼ାରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଥର କର୍ମ
କରୁଥିବା ସମୟରେ ମୋର ସ୍ତ୍ରୀ କୃଷ୍ଣକୁମାରୀ ପରଲୋକ ଗମନ
କଲେ । ମୋର ସେ ସମୟରେ ଯେଉଁ ଦାରୁଣ କଷ୍ଟ ଉପସ୍ଥିତ
ହୋଇଥିଲା, ତାହା ହିଁ ମୁଁ ‘ପୁଷ୍ପମାଳା’ ଓ ‘ଉପହାର’ ଏହି ଦୁଇଖଣ୍ଡି
ପୁସ୍ତକରେ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛି ।

ଫକୀର ମୋହନ ବାଲେଶ୍ଵରରେ ଶିକ୍ଷକତା କରୁଥିବା ବେଳେ
ଯେଉଁ “ଆମୋଦନକ” କବିତା ଲେଖି ପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ
ତାହାର ଭାଗ୍ୟ ବ’ଣ ହେଲା ଗଣାଯାଏ ନାହିଁ । କାରଣ ଉକ୍ତ କବିତା
ସଙ୍କଳନଗୁଡ଼ିକରେ ସେଇକି କୌଣସି “ଆମୋଦନକ” କବିତା
ଥିବାର ପାଠକେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ବରଂ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପୁତ୍ର
ଯୋଗୁଁ ଯେଉଁ ଦାରୁଣ କଷ୍ଟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲା ତାହା ହିଁ ‘ପୁଷ୍ପମାଳା’
ଓ ‘ଉପହାର’ ପୁସ୍ତକ ଦୁଇଟିରେ ବ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଅଛି । ଏପରି କି ଏହି
‘ଦାରୁଣ କଷ୍ଟ’ର କରୁଣ ସ୍ଵର ‘ପୁଷ୍ପମାଳା’ରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ‘ଉପହାର’
ଓ ‘ଅବସର ବାସରେ’ ବାଟ ଦେଇ ଲକ୍ଷି ଯାଇଛି ‘ପୁନାଫୁଲ’
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । ଯାହା ପାଠକର ହୃଦୟକୁ ମଧ୍ୟ ବେଳେବେଳେ ବିଚଳିତ ଓ
ବିଗଳିତ କରିଦିଏ । ଯେଉଁ ‘ଯୋଡ଼ିଏ ହଜଦୀ ବସଟି’କୁ ଦେଖି ସେ
କବିତା ଲେଖୁଥିଲେ ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି, ତାହା ‘ଅବସର
ବାସରେ’ କାବ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ‘ବିରଦୀ ହଜଦୀ ବସଟି’ ନାମରେ
ପଞ୍ଚମ । ଏଥିରେ ଯେଉଁ ଯୋଡ଼ିଏ ହଜଦୀ ବସଟିକୁ ପାଠକ ଭେଟେ
ସେ ଦୁହେଁ କିଏ ଦମ୍ପତି ନାଁ ଅନ୍ୟ କେହି ? ‘କ୍ଷୁଦ୍ର ସେ ବିହଙ୍ଗମ
ତୀର୍ଥର ଜାତି/କାହୁଁ ଶିଶୁଲା କାସ୍ୟା-ପ୍ରେମ ଏ ନୀତି ?’ କହିବା
ଭିତରେ ନିଜର ପରଲୋକଗତା କାସ୍ୟା ପ୍ରତି ଏପିକାଟିକ ପ୍ରୀତି ହିଁ
ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଛନ୍ତି କି ଫକୀର ମୋହନ । ଏଠି ଆମେ ଯେଉଁ

କାବ୍ୟ ପୁରୁଷକୁ ଭେଟୁ ସେ ହଜଦୀ ବସଟିର ପ୍ରତୀକ ଭାବେ
ଆସପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ଏଠାରେ କାବ୍ୟରୁପ ଅପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଯେଉଁ
ପାଠକକୁ ବୁଝିବାକୁ କଷ୍ଟ ହୁଏନା ଯୋଡ଼ିଏ ହଜଦୀ ବସ
କିଏ ?

ସେମିତି ‘ସାହାଡ଼ା ଗଛର ଫଳ’ କବିତାରେ ‘ଲାଜକୁଳୀ ଗର୍ବିତା’
ଥିଲା ମୋର ପାଶେ/କାହୁଁଥାଉଁ ଦୁହେଁ ଦିନ ମନର ଜ୍ୟୋତି x x
x ‘ଲାଜକୁଳୀ ପଡ଼ିଥାଏ ମୋର ଗୋଟ ତଳେ/କୋଇ ଲୋ
ଦୁଇଗୋଟି ଫୁଲ ଧରି କୋଲେ ।’ x x x ‘ପ୍ରବନ୍ଧ ପରମ-ଜ୍ୟୋ
ଗଲା କାହିଁ ଉଡ଼ି/ସାନ ସାନ ଫୁଲ ଦୁଇ ଛଟି ତଳେ ପଡ଼ି । x x x
‘ଶୁଲିଗଲା ନକହିଲା ମୋତେ ପଦେ କଥା/ଆହା ମୋର କାହିଁ ଲୋ
ଲାଜକୁଳୀ ଲତା !’ ଭିତରେ ଯେଉଁ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ରୂପ ପଲୋ
ଭାବରେ ସକ୍ଷ ତାହା ଫକୀର ମୋହନ ନା ଅନ୍ୟ କେହି ?
ଲାଜକୁଳୀ ଲତା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ‘କୃଷ୍ଣକୁମାରୀ’ ଏବଂ ‘ସାନ ସାନ ପୁ
ଦୁଇଟି’ କବିଙ୍କ ଦୁଇ ପୁସ୍ତକନାମା — ମୋହିନୀ ମୋହନ ପ
ସରୋଜିନୀ ।

‘ତରୁଆ ତକୋଇ କଥା’ରେ ଯେଉଁଠି କବି ଲେଖୁଛନ୍ତି — “ତ
ତା’ର ପିତାମାତା ସେ ଜାଣେ ନାହିଁ/ପିଲା ବାହୁଁ ସାଧୁଆଣ
କାହିଁ/ଥିଲା ଏକ ତକୋଇ ବୁଢ଼ୀ ସେଠାରେ/ବସାଇ ରଖୁଥିଲା କି
ତେଣାରେ/କେତେ ଦିନରେ ବୁଢ଼ୀ ତକୋଇ ମଲା/ପିଲା ବୁଢ଼ୀ
ଆଶା ଭରସା ଗଲା ।/ ସେହି ବୁଢ଼ୀ ତକୋଇ ଚିତ୍ତ-ମଗ୍ନ
ଅନାଥ ଫକୀର ମୋହନଙ୍କ ପିଲା ଦିନର ଏକମାତ୍ର ଆଶା କରଣ
ସିଳୀ ପିତାମହୀ କୋଟିଲା ଦେଇ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କି
ହୋଇପାରନ୍ତି ? ପୁଣି ‘କେତେ କାଳରେ ଦିନେ ପରଳ କଣ/କହି
ତକୋଇ ଏକ ମିଳିଲା ପାଶେ/x x x ବାନ୍ଧିଲେ ବସା ଦୁହେଁ ଯେ
କରି/ମଣି ତାହାକୁ ସ୍ଵର୍ଗ ଭୁବନ ସରି ।’ କହିବା ବେଳେ ଯେଉଁ ‘କୃ
ଭୁବନ ପୁଷ୍ପିକାରୀଣୀ ତକୋଇକୁ ଭେଟୁ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ
କୃଷ୍ଣକୁମାରୀ ।

‘କପୋତ-ସଙ୍ଗୀତ’ କବିତାରେ ଯେଉଁ ‘କପୋତ କେହି
ଅବତାରଣା, ତହିଁରେ ପ୍ରତିବିମିତ ଫକୀର ମୋହନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ।
‘ବାଳ-ଭୁଜଙ୍ଗ ଆସି କାହୁଁ ସେ ସ୍ଥାନ/ସଂହାର କଲା ସେହି କପୋତୀ
ପ୍ରାଣ ।/ତୁକ୍ କପୋତ ତହିଁ ବିକଳ ମନେ/ପାଶେ ଶାବକ ବଢ଼ି/ନର
ପ୍ରାଣେ ଯତନେ ।/ଥୋକେ ଦିନାନ୍ତେ ବେନି ଶାବକ ବଢ଼ି/ନର
ମାୟା ଗଲେ ଦୁରକୁ ଉଡ଼ି ।/ଆଏ କପୋତ ଏକା ଚି
ନୀଡ଼ରେ/ବିକଳେ କାଟେ ଦିନ ଗୁନ୍ଧ୍ୟ ମନରେ ।/ଏଠାରେ
‘କାଳଭୁଜଙ୍ଗ’ — ପୁତ୍ର, ‘କପୋତୀ’ — କୃଷ୍ଣକୁମାରୀ, ‘ଶାବକ ବେନି’
— ନିଜେ ଫକୀର ମୋହନ, ‘ଶାବକ ବେନି’ — କବିଙ୍କ ପୁତ୍ର-କନ୍ୟା
ମୋହିନୀ ମୋହନ ଓ ସରୋଜିନୀ ରୂପରେ ପରୋକ୍ଷ ଭାବେ ଲିଖି
ହୋଇଛନ୍ତି । ଶାବକ ବେନି ବଢ଼ି ମାୟା ନରଣୁ ଦୁରକୁ ଉଡ଼ିଯିବ
ମୋହିନୀ ମୋହନଙ୍କ ବାୟୋପଲକ୍ଷେ ଅନ୍ୟସ୍ତ ଜୀବ ବ୍ୟ
ସରୋଜିନୀଙ୍କ ବିବାହ ହିଁ ପ୍ରତୀକ କରେ ।

ଫକୀର ମୋହନଙ୍କ ଆଉ ଏକ କବିତା ‘ବୁଢ଼ା ପକ୍ଷୀ’ । ଏହା
ଭିତରେ ବି ମୁଣ୍ଡ ହୋଇଛି କବିଙ୍କ ପ୍ରତିରୂପ । ନିଜକୁ ‘ବୁଢ଼ା ପକ୍ଷୀ’
କହିବା ଭିତରେ ନିହିତ ରହିଛି ନିଜ ପ୍ରତି ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ
ରୁଚିତାବୋଧ । ତଥାପି ଏକ ମାଲୁଣୀ ବିଆଁର ଅନନ୍ତ କା
‘ଗଛର ସତା’କୁ ଝାଡ଼ିଖୁଡ଼ି ଦେଇ, ସ୍ନେହରେ ହାତ ବୁଲାଇ ବୁନୁ ଲୋ
ମୂଳେ ପାଣି ତାଳିବା ଏବଂ ତା’ର ସେବା ପାଇଁ ‘ବୁଢ଼ା ପକ୍ଷୀ’ର ଭାବ
ପରେ’ ଗଜାଇବା ଓ ‘ଫୁଲ ବାଲିଦେବୀ’ର ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁ

କରିବାର । ଏହି 'ହୁଡ଼ା ପଲ୍ଲୀ' ଓ 'ମାଲୁଣୀ ଝିଅ' କିଏ ରୁଦ୍ଧିବାକୁ
ପାରେ? ହୁଡ଼ା କିମ୍ପାକୁ ପଢ଼େନାହିଁ । 'ଫୁଲ ଚାଲିଦେବା' ଭଳି
କବିତା ଖଣି ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ।

ପଞ୍ଚମ ଶ୍ଳୋକ ଗୋଟିଏ କବିତାରେ 'ଲୋଟିମିଶ୍ରୀ, ଅପୂର୍ବ ସୁନ୍ଦରୀ' ସେହି
କବିତା କିଏ ଯାହାର 'ହୁଦୟ ଉନ୍ମାଦକାରୀ' କରଣକୁ ଚାହିଁ କବି
ହୁଡ଼ା କିମ୍ପା ବିଚାରଣା କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସିଏ ହଜିଗଲା ପରେ 'ଅନ୍ଧପରି
ହୁଡ଼ି ଦେବି ଜୀବନଟା ପାଠା' କହି 'ତାରା ହାଟ, ତାରା ନାଟ ବଦଳି
କରଣ/ଦେପରି ତାରା ତ ଆଉ ନଦେଖେ ନୟନେ./ଆଥାନ୍ତୁ
କରଣ ଗୋଟିଏ କୋଟିଏ/ମାଟ ମୋର ବୋଲିବାକୁ ନାହିଁ ତ
କୋଟିଏ' ବୋଲି ବିଳମ୍ବି ଉଠିଛନ୍ତି? ଏହି କବିତାର ବର୍ଣ୍ଣନାରେ
କିଏ ବିଚିତ ହୋଇନାହିଁ ହୁଏ ଫକୀର ମୋହନଙ୍କ ବିରହୀ ହୁଦୟର
କି ରୂପ?

'କାଣ୍ଡ ପଛର ଆଶୀର୍ବାଦ' କବିତାର ଏକ ଅନବଦ୍ୟ କବିତା ।
କିନ୍ତୁ 'କାଣ୍ଡ ପଛର' ଆସନରେ ବସାଇ 'ନବପଥ' ଦଳକୁ
ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବାର ପ୍ରତୀକ ଭିତରେ ପ୍ରକାଶ କରି ଫକୀର
ମୋହନ ଭବିଷ୍ୟତ ଆଶା-ଉତ୍ସାହର ଛଳ ଆଗହୁକ ଚରୁଣ ଦଳକୁ
ହୁଡ଼ା ଅଭିନୟ ନଗାଣ୍ଡ. ଏବଂ 'ଆଶୀର୍ବାଦ, ଆଶୀର୍ବାଦ ନବପଥ
କର/କାନ୍ଧା ବାନ୍ଧେ ହୁଅ ପାଠ ପାଠ ସପକ୍ଷ' ବୋଲି କହିବା ତାଙ୍କ
କବିତା ଉପର ହୁଦୟର ଛିର ବିଷ ବହନ କରେ । ଏ ଉଚ୍ଚିର
କବିତା ତଥା ଆତ୍ମବିକାଶର ପ୍ରମାଣ ପାଇବାକୁ ହେଲେ ଆମକୁ
କବିତାକୁ ସ୍ୱ ଅନୁଭୂତି ସମ୍ପର୍କ ରମ୍ୟ ରଚନା 'ମୋ ଜୀବନ ଉପରେ
କବିତା ପ୍ରଭାବ' ଏବଂ ପଞ୍ଚିତ ଗୋଦାବରୀଶ ମିଶ୍ରଙ୍କ ଚରୁଣ
କବିତାରେ ଫକୀର ମୋହନଙ୍କ ସହ ସମ୍ପର୍କର ସ୍ମୃତି କଥାକୁ ଭିତ୍ତି
କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

'ମୁଁ ହାଟ ବାହୁଡ଼ା' ଏକ ଭିନ୍ନ ସ୍ୱାଦର କବିତା । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
କବିତାଠାରୁ ଏହାର ଆବେଦନ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର । ଏଠି ଆମେ
କେଉଁ ଫକୀର ମୋହନଙ୍କୁ ଭେଟୁ ସେ ଏକ ଭିନ୍ନ ଫକୀର ମୋହନ ।
କିନ୍ତୁ ଏହାଦେବା ଫକୀର ମୋହନ ନୁହଁନ୍ତି । ସେ ସଂସାର ହାଟର
କବି ହାହୁଆ । ଏହି କବିତାରେ ତାଙ୍କ ସମାଜମୁଖୀ ଦୁଃଖିକୋଣ ଓ
କୋଣ ଶୁଦ୍ଧ ଚାରିପକ୍ଷ ଓ ଚାତୁ । ସେ ଏ କବିତାର ମୁଖ୍ୟ
ସମ୍ପର୍କ । ସତର ସେ କେବଳ ଜଣେ ଗ୍ରାହକ ନୁହଁନ୍ତି, ଜଣେ
କୋଣୀ ମଧ୍ୟ । ପ୍ରଥମେ ଗ୍ରାହକ ଓ ପରେ ଦୋକାନୀ ହେବାର
କବିତା ଅନୁଭୂତି ଓ ଅଭିଜ୍ଞତାରେ ପୁଞ୍ଜ ଏ କବିତା । "ହାଟେ ବୁଲି ବୁଲି
କେଉଁ ଶାନ୍/ମୁଁ ମଧ୍ୟ ମେଲିଲି ଗୋଟେ ଦୋକାନ ।/ଝାଡ଼ିଖୁଡ଼ି
କେଉଁ ଦୋକାନ ଗୁଳ/ ଗୋଦାମେ ଭରିଲି ସାହିତ୍ୟ
ମର/ବିରାଟି ମାଲକୁ ନାହିଁ ତ ପୁଞ୍ଜି/ଦେଖା ମାଲ ଦେଲି
କୋଣମେ ଗୁଞ୍ଜି ।/ ଦେଖା ସାହିତ୍ୟ ଯେ ବଣିଜ କଲା/କାଣ୍ଡିପ୍ରବ
କେଉଁ ଲୋକଟି ମଲା । ଏହି ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭିତରେ ଲେଖକ ଫକୀର
ମୋହନଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତି ବ୍ୟବସାୟୀ ଜୀବନର କରୁଣା ବିଷ ଫୁଟି ଉଠି ନାହିଁ
କି? କେଉଁ ସାହିତ୍ୟର ବଣିଜ କରୁଥିବା ଲୋକଟି ଆଜି ମଧ୍ୟ ମଲା
କି ପଡ଼ି ନାହିଁ କି ?

ପରୋକ୍ଷ ଭାବେ ବିସିତ ହୋଇଥିବା ଫକୀର ମୋହନଙ୍କ
ଜୀବନର ବିଷୟ ତାଙ୍କ କବିତାରେ କେତେବେଳେ 'ହଳଦୀ ବସନ୍ତ',
'ସାମାନ୍ତ ଋତୁ', 'ଚରୁଆ-ଚକୋଇ', 'କପୋତ-କପୋତୀ', 'ହୁଡ଼ା
କୋଣ', 'ସ୍ତୁତ ତାରା', 'କାଣ୍ଡ ପଛର' ବା 'ହାଟ ବାହୁଡ଼ା' ବାଣୋଇ
କୋଣୀ ମାଲ ପ୍ରତୀକ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲେ ବି କିନ୍ତୁ
କବିତାରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଭାବେ ସେ ଆପଣାକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର

ସେହି ବ୍ୟକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତ ଭିତରେ ଅବିତ ହୋଇଯାଇଛି ତାଙ୍କ ମନୋଗତ
ଭାବ ଓ ଅନୁଭବ ଯାହା ଏକାନ୍ତ ଭାବେ ଆପଣାଉ । 'ଭବ-ଭାବନା'
କବିତାଟି ଏହାର ଏକ ଉତ୍କଳ ଦୁଃଖାନ୍ତ । 'ଥୁଲି ଯେବେ ଉପସ୍ତୁତ ଅର୍ଥ
ଉପାର୍ଜନେ/ବେକିଥିଲେ ଚରପାରେ ପ୍ରିୟ ପରିଜନେ ।/ଆନନ୍ଦ
ଉତ୍ସବ ପୁଣି ଥୁଲା ମୋ ଆନନ୍ଦ/ଶିଶୁ ପୁତ୍ର-କନ୍ୟା ମିଶ୍ରଭାଷୀ
ପୁଧାମୟ ।' ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରୁଥିବା କବି କରାକାଣ୍ଡି ଅବସ୍ଥାରେ
ଅପହାସ୍ୟ ଭାବରେ କହୁଛନ୍ତି - "ପୁଧାମୟ ଭାଷୀ ଥୁଲେ ଯେଉଁ
ଶିଶୁମାନେ/ପୁରିତ ବଦନ ଏବେ କବିର ବଚନେ ।/ପ୍ରେମାଳାସେ
ବନ୍ଧୁପଣେ କହୁଥିଲେ ପାଶେ/ ଲୋଡ଼ିଲେ ହେଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖେ
ନାହିଁ ବାସେ ।" ପୁନଶ୍ଚ 'ମିଶ୍ର କଥା' କବିତାରେ କବି ଏ ଭାବନା
ଆହୁରି ସ୍ପଷ୍ଟ ଓ ଚାତୁ ଭାବେ ପ୍ରକାଶିତ । ଯେତେବେଳେ ସେ ଅତି
ଦୁଃଖର ସହିତ କହନ୍ତି - "ଯାହା ପାଇଁ କରିଛି ମୁଁ ଅପାଧ
ସାଧନା/ଦିବା ନିଶି କରେ ଯା'ର ଉନ୍ନତି କାମନା/ଧୂ ! ଧୂ !
ସେହି ମୋତେ କହେ କହୁ କଥା/ମୋ ଜୀବନେ ନାହିଁ ତା'ର ମାୟା
ବା ମମତା ।" ଏ ଶେଷୋକ୍ତି କାହା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ? କାହା
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପଢ଼ାହରା, ନିଃସନ୍ଧ, ବୁଦ୍ଧ ଫକୀର ମୋହନଙ୍କ ଏ
ବାକ୍ୟବାଣୀ? ତାଙ୍କ ଶେଷ ଜୀବନ ସମ୍ପର୍କରେ ଅବହିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ପାଠକ ଏଥିରୁ ଅନୁମାନ କରିପାରିବେ ଯିତା-ପୁଣ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପର୍କ
କିଭଳି ଡିଟ ଥିଲା ।

କିନ୍ତୁ ଅପର ପକ୍ଷରେ ନିଜର ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ରବଧୂ ହିରଣ୍ୟପ୍ରଭାକ
ଉପରେ ଥିଲା ତାଙ୍କର ଅଗାଧ ସ୍ନେହ ଓ ଅଶ୍ରୁ ବିଶ୍ୱାସ । ସେ ତାଙ୍କ
ଶେଷ ଛନ୍ଦାପତ୍ର (Will)ରେ ପୁତ୍ର ମୋହିନୀ ମୋହନଙ୍କୁ ଖେଳପୁତ୍ର
ବୋଲି ଘୋଷଣା କରି ପୁତ୍ରବଧୂଙ୍କୁ ନିଜର ସମସ୍ତ ଶ୍ରାବଣ ଅଶ୍ରାବଣ
ସମ୍ପତ୍ତି, ଅଧିକାରଣୀ କରାଇ ଯାଇଥିଲେ । 'ଅବପର ବାପରେ'
ଗୁଞ୍ଜର ଶେଷ କବିତା 'ଆଦେଶ' ଯେ ଏହି ପୁତ୍ରବଧୂଙ୍କ ପ୍ରତି ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏହା
ପୁସ୍ତକ । ଅତି କରୁଣ ଭାବରେ ଅପହାସ୍ୟ ଫକୀର ମୋହନ
ଲେଖୁଛନ୍ତି - "ଅସ୍ତ ବସେ ! ଦେଖୁଛ ତ ଜଗତକୁ ଚାହିଁ/ତୋର ବିନା
ଦ୍ୱିତୀୟ ମୋ ପାହା କେହି ନାହିଁ ।/ଦୟାବତୀ ! ଗୁଣବତୀ !
ଭଣ୍ଡି ପରାସଣା, ଏକମାତ୍ର ତୁହି ମୋର ଜୀବନ ସାହୁନା ।" ଏହା
କହିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ 'ଆଦେଶ' ଛଳରେ ବିଳଳ ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି
- "ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ହେଲେ ମୋର କରାକାଣ୍ଡି ଅଙ୍ଗ/ଅନ୍ଧକାରେ ଗଲେ ଉଡ଼ି
ଜୀବନ-ପତଙ୍ଗ/ x x x ବନ୍ଧରେ ବା ବନ୍ଧରାଡ଼େ କେବେହେଲେ
ଅରେ/ସ୍ମରଣ କରିବୁ ମୋତେ ଭଣ୍ଡିରେ ମନରେ ।/ନିଦରୀନ
ରଞ୍ଜୁରେ ସେ ପବିତ୍ର ଶ୍ରାନ୍ତେ/ ଏ ସବେତ କଥା ବସେ ବୁଝ
ଅନୁମାନେ ।" ଏହି ବାକ୍ୟ ଫକୀର ଭିତରେ ପୁତ୍ରବଧୂଙ୍କୁ "ଏକମାତ୍ର ତୁହି
ମୋର ଜୀବନ ସାହୁନା" ବୋଲି ସଂଯୋଧନ କରି "ନିଦରୀନ
ରଞ୍ଜୁରେ ସେ ପବିତ୍ର ଶ୍ରାନ୍ତେ"ର ଆଦେଶ (?) ଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ।
ଏଠାରେ ଯେଉଁ "ପବିତ୍ର ଶ୍ରାନ୍ତ" କଥା କୁହାଯାଇଛି ତାହା ନିଶ୍ଚୟ
"ସୁଶାନ୍ତ" ଏବଂ ନିଦରୀନ ରଞ୍ଜୁବାର ଅର୍ଥ "ପମାଧୁ ନିନାଶ" କରିବାର
ସଙ୍କେତ ପ୍ରତୀତ । କିନ୍ତୁ ଫକୀର ମୋହନଙ୍କ ପୁତ୍ର ପରେ ତାଙ୍କ
"ଦୟାବତୀ, ଗୁଣବତୀ ଓ ଭଣ୍ଡି ପରାସଣା" ପୁତ୍ରବଧୂ କୌଣସି
"ନିଦରୀନ" ରଞ୍ଜୁଥିବାର ପ୍ରମାଣ ମିଳିନାହିଁ । ବରଂ ଅଳ୍ପ କେତେ ବର୍ଷ
ତଳେ ବାଲେଶ୍ୱରର 'ଫକୀର ମୋହନ ସାହିତ୍ୟ ପରିଷଦ' ପକ୍ଷରୁ
ମହିଳାମଣ୍ଡଳର କେତେଜଣ ବ୍ୟୋତୁକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହାୟତାରେ କବିଙ୍କ
ପବିତ୍ର ଦାହସ୍ଥଳୀ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇ କ୍ଷୁଦ୍ର ସମାଧୂତିଏ ନିନାଶ
କରାଯାଇଛି ।

କୌଣସି ସତ୍ତ୍ୱ ଓ ମହତ୍ତ୍ୱ କବି କେବେ 'ପରାସ୍ତାସୀ' ହୋଇ ବାକ୍ୟ
ରଚନା କରନ୍ତି 'ନାହିଁ । ତାହା କେବଳ 'ମନକବି' ପକ୍ଷରେ

ପଞ୍ଚକ । ନିଜକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଏବଂ ନିଜ ଭିତର ଦେଇ ନିଜର
 ସମସ୍ତ ଓ ଜଗତକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଦୁର୍ବାର ଓ ଅଦମ୍ୟ ଇଚ୍ଛା ଜଣକୁ
 କରି କରିଥାଏ । ଫକୀର ମୋହନ ସେହିଭଳି ଜଣେ କରି, ଯିଏ କରି
 ହେବା ପାଇଁ କରିବା ଲେଖନଥିଲେ ବା ସମସ୍ତାଣୀ ହୋଇ କରିବା
 ଲେଖନଥିଲେ ବରଂ ନିଷ୍ଠାପର ଭାବରେ ଆସପ୍ରକାଶର ସ୍ତ୍ରୀ ନେଇ
 ସେ ନିଜର ଏତଦୁତ୍ତମ ଅନୁଭୂତିଗୁଡ଼ିକୁ ଯେଉଁ କାବ୍ୟ ରୂପ ଦେଲେ,
 ତାହା ହିଁ ତାଙ୍କୁ ଜଣେ କରି ଭାବରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରାଇ ପାରିଛି । କିନ୍ତୁ
 ଆଧୁନିକ ଓଡ଼ିଆ କାବ୍ୟ-ମହାକବିମାନ ଭଗିରଥ ଭାବରେ
 ରାଧାନାଥକୁ ଯେତେବେଳେ ସ୍ମରଣ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ
 ଫକୀର ମୋହନଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ପୂଜ୍ୟ ଦିଆଯାଏ ନାହିଁ । ତାଙ୍କୁ କଥା
 ସମ୍ପାଦକ ବା ଓଡ଼ିଆ କଥା ସାହିତ୍ୟର ଜନକ କହି ଆମେ ସମ୍ମାନ
 ଦେଉ । କିନ୍ତୁ ଜଣେ କଥାକାର ହିତରେ ଲୁଚି ବସିଥିବା ନିହକ
 କରିବର ବଧା ଭୁଲିଯାଉ । ସେଥିପାଇଁ ଖୁବ୍ ଦୁଃଖର ସହିତ କରି
 ଫକୀର ମୋହନ 'ମୋ ଗୀତର ଉର୍ଦ୍ଧା'ରେ ଲେଖିଛନ୍ତି - "ଆପଣା
 ମନକୁ ଗାଏଁ, ଗାଇବା ଅଭାସ/ଶୁଣୁ ବା ନଶୁଣୁ କେହି ନାହିଁ ବିଷା
 ଲେଖା ।/ x x x ସମସ୍ତେ ଗାଆନ୍ତି ଗୀତ, ମୁଁ ତ ଅଛି
 ଗାଇ/ଏଥିରେ ତ ଷଡ଼ି-ବ୍ରହ୍ମି ଦେଖେ ନାହିଁ ଭାଇ ।/ x x x ଗୀତ
 ଗାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛାକରେ ଯେଉଁ ଜନ/କେ ଲୋକ କରିବା କିଆଁ ତାକୁ
 ନିବାରିଣ ?/ମୋ ବିଶ୍ୱାସ ଜଗତରେ କରି ସର୍ବଲୋକ/କେହି ବା
 ବିଶେଷ କେହି ଅଲପ ମାତ୍ରକ ।/ଯେତେ କାଳ ଥାଏ ମୋର ଥିବ
 ପିଣ୍ଡେ ପ୍ରାଣ/ଇଚ୍ଛା ବସି ବସି କରୁଥିବି ଗୀତ ଗାନ ।/ସଦ୍ୟପି
 ଗାଇବ ମୋହ ଗୀତ କେହି ଲୋକ/ମଣିବି ଅବଶ୍ୟ ଶ୍ରମ-ଜୀବନ
 ସାଥୀକ ।" ହିଁ କରି ଫକୀର ମୋହନଙ୍କ ଜୀବନ ସାଥୀକ ତ
 ନିଶ୍ଚୟ । ଅସାଥୀକ ବୋଲି କିଏ କହିବ ? ତା' ହୋଇଥିଲେ ଦୀର୍ଘ
 ୧୫୦ ବର୍ଷ ପରେ ବି ସେ ଆମ ସ୍ମରଣକୁ ଆସନ୍ତେ କାହିଁକି ? ତାଙ୍କ
 ସମୟରେ କେତେକଣ ଲୋକ ବା କାଳର ପରଦା ଟେକି ଆମ ସ୍ମୃତିର
 କୋଠରୀ ଭିତରକୁ ପଶି ଆସିପାରୁଛନ୍ତି । କରିଗୁରୁ ରବୀନ୍ଦ୍ରନାଥ
 ଯେତେବେଳେ ଲେଖୁଥିଲେ - "ଆଜିଠାରୁ ଶହେ ବର୍ଷ ପରେ/କିଏ
 ତୁମେ ପଢ଼ି ବଢ଼ି ଏ ମୋର କରିବା/କୌତୁହଳ ଭରେ ?" ସେ

ଦୁଃଖ ନାଶିଥିଲେ ତାଙ୍କ କରିବା ଶହେ ବର୍ଷ ପରେ ବି କାହାରି ପୂଜ୍ୟ
 ପଠିତ ହେବ ଏବଂ ଶହେ ବର୍ଷ ତଳର ଜଣେ ତରୁଣ କରିବ 'କାହାଣୀ
 ଗୀତ', 'ଆନନ୍ଦର ଅଭିବାଦନ' ନେଇ 'ଭ୍ରମରର ସୁଖନ' ଓ 'ପାଦର
 ମନର' ଭିତରେ ଶହେ ବର୍ଷ ପରେ ବି ହୃଦୟେ ହୃଦୟେ ଲିପି
 ହେବ । କିନ୍ତୁ କରି ଫକୀର ମୋହନଙ୍କ କଥାକୁ ସମସ୍ତେ ଲିପି
 ସେଥିପାଇଁ ସେ 'ସଦ୍ୟପି' ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି । ଅନ୍ଧ
 ଆଶାବାଦୀ । ସେଥିପାଇଁ ସେ ଲେଖିଛନ୍ତି - "ନ ଥାଇ ମୋର
 କିଛି ସାଥୀକ ସମାଜି/ସୁଗୀୟ ପଦାର୍ଥ ଦେଖନ୍ତି
 ବିଶ୍ୱପତି ।/କଞ୍ଚନା-ରାଜ୍ୟରେ ଯେବେ କରେ ମୁଁ ଶ୍ରମଣ/ଅନୁଭବ
 ଜଗତର ସର୍ବ ତୁଚ୍ଛ ଧନ ।/ x x x ସେବା କରୁଥିବି କରି ମୁଁ
 ମାତୁଭାଷା/ସାହୁନା ଲଭଇ ମନେ ବହି ଏହି ଆଶା/ନଦେବି ଖୁସୁ
 ମୁହିଁ ଆହେ ବିଶ୍ୱପତି/ଦେଇଛ ତ ସାଧି ମୋତେ ଅଧି
 ସମାଜି ।/ଜନ୍ମି କେବା ଛନ୍ତି ବୋଟି ଭ୍ରାତା ମଧ୍ୟ
 ଜଣେ/କେବେହେଲେ କେହି ମୋତେ ପକାଇବେ ମନେ ।/କରିବି
 କରିବା ଗୁଡ଼ି କନ୍ୟା ସ୍ୱରୂପିଣୀ/ଅନୁସରି ଥାଅଁ ପଞ୍ଚ
 ବିଭବିନୋଦିନୀ ।/ଉତ୍କଳ-ଜଗତେ ମୁହିଁ ଦେଖିବି ଜୀବନ/କରିବେ
 ଏ କନ୍ୟାଗୁଡ଼ି ପିତୁ-ତର୍ପଣ ।" ଅଧୁନା ଫକୀର ମୋହନଙ୍କ ଶ୍ରଦ୍ଧ
 ତିଥିରେ ତାଙ୍କ ବଂଶର ଉତ୍ତର ଦାସାଦମାନେ କେହି 'ପିତୁ-ତର୍ପଣ'
 କରୁଛନ୍ତି କି ନାହିଁ ଜଣାନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ "କନ୍ୟା-ସ୍ୱରୂପିଣୀ"
 କରିବାଗୁଡ଼ିକ ନିଶ୍ଚୟ 'ପିତୁ-ତର୍ପଣ' କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଖୁସୁ
 ହୁଅନ୍ତି । ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଓ ନିଷ୍ଠାପର ଭାବରେ ଆଜି ବି ଚନ୍ଦ୍ର ଓ
 ପୁଷ୍ପ ପାଠକର ଚିତ୍ରହାରିଣୀ ହୋଇ ଜନ୍ମଦାତା କରି ଫକୀର
 ମୋହନଙ୍କ ସ୍ମୃତିତର୍ପଣ ଯେ କରୁଛନ୍ତି ଏହା ଅବିଚାରୀ
 ପଦ୍ୟ ।

ଫକୀର ମୋହନ ଗଣିତ ଚର୍ଚ୍ଚା
 ପ୍ରବନ୍ଧ, ୧୯୩୩

ପୁରୀର ଭବନଠାରେ ଆୟୋଜିତ 'ଓଡ଼ିଶାରେ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମ' ଶୀର୍ଷକ ଏକ ପ୍ରଦର୍ଶନୀକୁ ପୁରୀର ଓ ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ
 ଶାସନ ସଚିବ ଶ୍ରୀ ଅଶୋକ କୁମାର ମିଶ୍ର, ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଶ୍ରୀ କାଳୀ କୁମାର ରଥ ଓ ବିଭାଗୀୟ ପଦସ୍ଥ କର୍ମଚାରୀମାନେ
 ଭୁଲି ଦେଖୁଛନ୍ତି (୯/୮) ।

ଚରିତ୍ର ଚିତ୍ରଣରେ ସେକ୍ସପିୟର୍ ଓ ଫକୀର ମୋହନ

• ଉତ୍କଳ ପ୍ରଭୁତ ଚରଣ ମହାନ୍ତି

ଉତ୍କଳ ସାହିତ୍ୟରେ ଅଦ୍ୱିତୀୟ ନାଟ୍ୟକାର ହିସାବରେ ସେକ୍ସପିୟର୍ ଯେଉଁ ଖ୍ୟାତି ଅର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି, ତା ପୂର୍ବରେ କୌଣସି ଗଦିକି କଥାବସ୍ତୁର ଚମତ୍କାର ବିନ୍ୟାସ ଓ ଚରିତ୍ର ଚିତ୍ରଣର ଅପୂର୍ବ କୌଶଳ । ଜଣେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଚରିତ୍ର-ଶିଳ୍ପୀ ଭାବେ ବିଶ୍ୱ ସାହିତ୍ୟରେ ଅସଫଳ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଲାଭ କରି ସେ ନାଟ୍ୟକାର, ଗାନ୍ଧିକ ଓ ଐତିହାସିକମାନଙ୍କୁ ଗଭୀର ଭାବେ ପ୍ରଭାବିତ କରିଛନ୍ତି । ଆଧୁନିକ ଐତିହାସିକ ଜନକ ତଥା ଓଡ଼ିଆ କଥା ସମ୍ରାଟ ଫକୀରମୋହନ ସେମାନଙ୍କୁ ଚିତ୍ତର ଉତ୍କଳ ସାହିତ୍ୟ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପରାମର୍ଶ ଓ ସୁଯୋଗ ପାଇଁ ନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଚରିତ୍ର-ଶିଳ୍ପୀ ଗଜନାବଳୀର କଥା-ଶିଳ୍ପ, ଶିଳ୍ପଗୁରୁଣୀ ଓ ଅର୍ଥପୁଷ୍ଟି ଶବ୍ଦ ଫକୀର ମୋହନଙ୍କର ଅପୂର୍ବ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ ବିସ୍ମିତ ହେବାକୁ ପଡ଼େ । କଂଗାଜୀ ସାହିତ୍ୟର ସର୍ବବ୍ୟାପକତା ଯୋଗୁଁ ଉତ୍କଳ ଲେଖକମାନେ ଯେଉଁ ସ୍ୱୀକୃତି ଲାଭ କରିଛନ୍ତି ଅନ୍ୟ କାହାଣୀକୃତୀ ଲେଖକମାନେ ସେହି ଗୌରବ ଅର୍ଜନ କରି ପାରି ନାହାନ୍ତି । ଏହାର କାରଣ ଏହି ଭାଷାଭାଷୀ ଲେଖକଙ୍କ ନ୍ୟୁନ ପ୍ରତିଭା ନୁହେଁ ବରଂ ତୁଳନାତ୍ମକ ଅଧ୍ୟୟନ ନିମନ୍ତେ ଆବଶ୍ୟକତା, ଚେତନା ଓ ସୁଯୋଗର ଅଭାବ ହିଁ ସେଥି ପାଇଁ ଦାୟୀ ।

ଜଣେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଚରିତ୍ର-ଶିଳ୍ପୀ ରୂପେ ସେକ୍ସପିୟର୍ ବିଶ୍ୱର ସାହିତ୍ୟ-ସମୀକ୍ଷକଙ୍କ ଦୁଃଖ ଆକର୍ଷଣ କରନ୍ତି । ସେକ୍ସପିୟର୍ ଗୁରୁତ ନାଟକ ସମୂହରେ ଚରିତ୍ରଗୁଡ଼ିକର ଯେଉଁ ବିପୁଳ ସମାବେଶ ପରିଚାଳିତ ଓ ଚରିତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ମାନବ ଚରିତ୍ରର ପୁଞ୍ଜାତିପୁଞ୍ଜ ବିକାଶଗୁଡ଼ିକୁ ଯେପରି ଉନ୍ମୋଚନ କରିଛନ୍ତି ତାହା ବିଭୀଷଣୀ ପାଦକମାନଙ୍କୁ ସ୍ତମ୍ଭୀଭୂତ କରିଥାଏ । ସେକ୍ସପିୟର୍ଙ୍କ ଚରିତ୍ର ଚିତ୍ରଣ ଶବ୍ଦ ଓ ଚିତ୍ର ସାହିତ୍ୟର କଥା ସମ୍ରାଟ ଫକୀର ମୋହନଙ୍କ ଚରିତ୍ର ଚିତ୍ରଣର ବହୁ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୁଏ । ମାନବ ଚରିତ୍ରକୁ ଉନ୍ମୋଚନ, ଅନୁଶୀଳନ ଓ ବିଶ୍ଲେଷଣ କରିବାରେ ଉଭୟଙ୍କର ଐତିହାସିକ ପାରଦର୍ଶିତା ଥିଲା । ମାନବର ବାହ୍ୟ ଓ ଅନ୍ତଃପ୍ରକୃତିକୁ ଉନ୍ମୋଚନ କରି ପରୀକ୍ଷା କରି ରୂପ ଦେବାର ଦକ୍ଷତାକୁ ଯଦି ସାରସ୍ୱତ ସାହିତ୍ୟର କଣ୍ଠା ସିଧାର ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ ତେବେ ସେକ୍ସପିୟର୍ ଓ ଫକୀର ମୋହନ ଦେବେ ଗୋଟିଏ ମୁଦ୍ରାର ଦୁଇଟି ପୃଷ୍ଠ । ଚରିତ୍ରାଧ୍ୟୟନରେ ପ୍ରସ୍ତୋତ ହେଉଥିବା ଉଭୟଙ୍କ ଶିଳ୍ପ-ରୀତିର ତୁଳନାତ୍ମକ ଅଧ୍ୟୟନ ପୁରୁଷ ଦିଏ ଯେ ଉଭୟଙ୍କ ଅନୁଧ୍ୟାନ, ଆତ୍ମପୁଷ୍ଟି ଓ ଅପୂର୍ବ ମଧ୍ୟରେ ବହୁ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ରହିଛି ।

ଆଧୁନିକ ଭାରତୀୟ ସାହିତ୍ୟ ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଫକୀରମୋହନ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସୁଗାନ୍ଧିକାଳୀ ପ୍ରତ୍ୟାଶାବେ ସମାନ୍ୱିତ । ଭାରତୀୟ ସାହିତ୍ୟର ତୁଳନାତ୍ମକ ସମୀକ୍ଷକ ରୂପେ ଖ୍ୟାତି ଅର୍ଜନ କରିଥିବା କା ନା ସୁବ୍ରହ୍ମଣ୍ୟନ୍ ଫକୀର ମୋହନଙ୍କ କଥାସାହିତ୍ୟ ସମୀକ୍ଷରେ ମହତ୍ୟା ଦେଇ କହିଛନ୍ତି "This is surely a test of all great fiction that it is modern for all time. His work should go into the lives of the people of the other regions of India to give them an idea of the heights, Oriya in its first stage has achieved and to supply the elements that might be wanting in other regions. ସମସାମୟିକ ଭାରତୀୟ କଥା-ସାହିତ୍ୟରେ ଜଣେ ଅପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦୀ ଶିଳ୍ପୀ ରୂପେ ଫକୀର ମୋହନ ଆଜି ଯେଉଁ ସମ୍ମାନ ଲାଭ କରିଛନ୍ତି ତାହା ତାଙ୍କ ଶାଶ୍ୱତ ପ୍ରତିଭା ଓ ଚିନ୍ତନ ପୁଷ୍ଟି-ମାନସର ପରିଚୟ ପ୍ରଦାନ କରେ ।

ଗଞ୍ଜ, ଉପନ୍ୟାସ, ନାଟକ, ଗାଥା କବିତା ଇତ୍ୟାଦି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଭାଗର କଥାବସ୍ତୁ, ମୌଳିକ ଉପାଦାନ ବା କଥାବୀଜ (ମୋଟିଫ) ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ । ଏହି କଥାବୀଜ ହିଁ ସାରସ୍ୱତ ପ୍ରସ୍ତାବ ସଞ୍ଚିପ୍ରତିଷ୍ଠାକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିଥାଏ । ପ୍ରସ୍ତାବମାନେ ଯଶସ୍ୱୀ ହୁଅନ୍ତୁ ଏହି ଉପାଦାନର ଯଥାର୍ଥ ପ୍ରସ୍ତୋତ ଦ୍ୱାରା । ସେକ୍ସପିୟର୍ ଓ ଫକୀର ମୋହନ ସାର୍ଥକ ଭାବରେ ଏହି ଉପାଦାନକୁ ଉପଯୋଗ କରି ତାଙ୍କ ସାରସ୍ୱତ-ପ୍ରତିଭାର ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିପାରିଛନ୍ତି । କଥା ବସ୍ତୁକୁ ଉପାଦାନର ସାହାଯ୍ୟ ନେଇଛନ୍ତି ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା, ପ୍ରେମ, ପ୍ରଶଂସା, ସନ୍ଦେହ, ଅବିଶ୍ୱାସ, ଉଚ୍ଚାଭିଳାଷ, ଶୋଷଣ, ପ୍ରତାରଣା, ବିଶ୍ୱାସ ଘାଟକତା, ପ୍ରତିଶୋଧ, ହତ୍ୟା, ଅନୁଗାପ ଇତ୍ୟାଦି । ସେକ୍ସପିୟର୍ ଓ ଫକୀର ମୋହନ ନିଜନିଜ ପୁଷ୍ଟି-ସମ୍ପଦରେ ଏହି ଉପାଦାନଗୁଡ଼ିକର ସାର୍ଥକ ପ୍ରସ୍ତୋତ କରି ତାଙ୍କ ଗଜନାବଳୀକୁ ଯେପରି ବାକୋରୀଶି କରିପାରିଛନ୍ତି ତାହାର ତୁଳନାତ୍ମକ ଅଧ୍ୟୟନ ନିମନ୍ତେ ଉପରୋକ୍ତ ଉପାଦାନ ମଧ୍ୟରୁ ତୁଳନାତ୍ମକ ଉପାଦାନର ପ୍ରସ୍ତୋତାତ୍ମକ ଦିଗକୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରୂପେ ନେଲେ ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ ।

ଦୁଃଖୀ ଜନିତ ଅନୁତାପ ନାସକ ବା ନାସିକାର ମାନସତତ୍ତ୍ୱୀକୁ କିପରି ଆନ୍ଦୋଳିତ କରେ ଓ ଅନୁତାପ ଦକ୍ଷ ଚିନ୍ତାକୁ କିପରି ଅଭିବ୍ୟକ୍ତ ଲାଭ କରେ, ସେ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସେକ୍ସପିୟର ଓ ଫକୀରମୋହନଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣନାସକ ସାମ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କଲେ ଆତ୍ମାୟୀ ହେବାକୁ ପଡ଼େ । ସେକ୍ସପିୟରଙ୍କ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ନାଟକ - 'ମେକ୍ବେଥ'ର ଗୋଟିଏ ଦୁଃଖୀ ଏ ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଯୋଗ୍ୟ । ସୈନ୍ୟାଧ୍ୟକ୍ଷ ମେକ୍ବେଥ୍ ଯୁଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ରରୁ ବିଦୟ ଉତ୍ସାହରେ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରୁଥିବା ସମୟରେ ତିନୋଟି ତାହାଣୀ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ "ତୁମେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟତରେ ଏ ଦେଶରେ ରାଜା ହେବ । ତୁମେ ହିଁ ବର୍ତ୍ତମାନର ରାଜା ତନ୍ଦକାନ୍ତଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବ ।" ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ନିକଟରୁ ଏ କଥା ଶୁଣି ଲେଡି ମେକ୍ବେଥ୍ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇଲେ ରାଜା ତନ୍ଦକାନ୍ତଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ । ତନ୍ଦକାନ୍ତ ମେକ୍ବେଥ୍ଙ୍କ ଘରେ ଅତିଥି ହୋଇ ଶୋଇଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ, ନିଜ ଅନିଚ୍ଛା ପରେ, ଲେଡି ମେକ୍ବେଥ୍ଙ୍କ ପ୍ରରୋଚନାରେ, ମେକ୍ବେଥ୍ଙ୍କୁ ଛୁରୀକା ସାହାଯ୍ୟରେ ତନ୍ଦକାନ୍ତଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଛନ୍ତି । ଘଟଣା ପ୍ରବାହର ଏହି ଚିତ୍ତକୁ ଅବଳାସନ କରି ସେକ୍ସପିୟର ମେକ୍ବେଥ୍ଙ୍କ ମାନସିକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ବିଷୟ କହିଛନ୍ତି । ନିଜ ଦୁଃଖୀରେ ଶ୍ରୀୟମାଣ ହୋଇ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ବିଗ୍ରହରେ ମେକ୍ବେଥ୍ ଯେଉଁ ଅନୁଗୋଚନା-ବାଣୀ ପ୍ରକାଶ କରି କହିଛନ୍ତି ସରଳ ଇଂରେଜୀରେ ତାହାର ରୂପାନ୍ତର ହେଲା - "I fancied I heard a voice cry, "Sleep no more! Macbeth is murdering sleep itself." I suppose I have out raged and killed innocent sleep, sleep that composes and soothes all the cares of the mind, which puts an end to the activities of the day, and brings relief to all fatigue, -sleep that is the soothing balm to the aching hearts and restorative provided by nature, and chief sustainer of life." ମେକ୍ବେଥ୍ଙ୍କ ପରି ନାଟ୍ୟ-ନାସକର ଅନୁତପ ମନକୁ ସେକ୍ସପିୟର ଅତି ଚମତ୍କାର ଭାବେ ରୂପ ଦେଇ ପୁନର୍ବାର ମେକ୍ବେଥ୍ ମୁଖରେ କହିଛନ୍ତି - "Will all the oceans of the world wash away this stain of blood from my hand! I rather think this hand of mine will turn the waters of the sea into crimson, so that the dark green water will become red."

ସେକ୍ସପିୟରଙ୍କ ଅନ୍ୟ ଏକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ନାଟକ, 'ଅଥେଲୋ'ର ଗୋଟିଏ ଦୁଃଖୀରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଥିବା ପାପକାରୀ ଜନିତ ଅନୁତାପ ଦକ୍ଷ ଚିନ୍ତାକୁ ଆଉ ଏକ ଦୁଃଖୀ ରୂପେ ନିଆଯାଇପାରେ । ଆୟୁର୍ବେଦୀ ଛୁମ୍ବିକାରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇ ଅଥେଲୋ ନିଜର ଅପୁର ଲାବଣ୍ୟମୟୀ ସର୍ବଶୁଣ ସମ୍ପତ୍ତି ପତିବ୍ରତା ସ୍ତ୍ରୀ ଡେଭିଡିନୋନାଙ୍କୁ ସନ୍ଦେହ କରି ଯେପରି ନିର୍ଦୀନ ଭାବେ ହତ୍ୟା କରିଛି ତାହା ସରଳ ନିରାପତ୍ତ ଅଥେଲୋ ପକ୍ଷରେ ଏବାକ୍ତ ସ୍ୱାଭାବିକ । ମାତ୍ର ଉଦ୍‌ୟତର ଉଦ୍‌ୟ ଉଦ୍‌ସାରିତ ହେବା ପରେ ଅଥେଲୋ ନିଜ କୃତକର୍ମ ପାଇଁ ଯେଉଁ ଅନୁଗୋଚନା ପ୍ରକାଶ କରିଛି ତାହା ଅତୀବ ମର୍ମସର୍ଶୀ ହୋଇଛି । ଏଠାରେ ଅଥେଲୋ ନିଜର ପାପକର୍ମ ଜନିତ ଅନୁତାପରେ କର୍ତ୍ତବିତ ହୋଇ ଶେଷୋକ୍ତି ପ୍ରକାଶ କରିଛି ଓ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ସ୍ୱରୂପ ଆସହତ୍ୟା କରିଛି । ଅନୁତପ ଅଥେଲୋର ହୃଦୟକୁ ତର ମାୟାଧର ମାନସିକ ଓଡ଼ିଆରେ ଅନୁବାଦ କରି ଅନୁଦିତ

'ଅଥେଲୋ' ନାଟକରେ ଲେଖିଛନ୍ତି - "ଆସରେ ଅଭିଷେକ କର ନୋର ! ଛାଟ ମାରି ମାରି ଘରଢାଲ ନିଅ ମତେ ସରଳମତେ, ତୋ ସୁଖୀୟ ସୁଖମା ନିକଟରୁ । ଅନ୍ତରୀନ ବାୟୁମଣ୍ଡଳରେ ଉଡ଼ି ନୋର ଆତ୍ମାକୁ ଶୁନ୍ଦେ, ଦକ୍ଷ କର ତାକୁ ଗଢ଼ାଉ । ତରଳାଗ୍ନିରେ ତରଳାଳ ରନ୍ଧନ କର ତାକୁ ଗଢ଼ାଉ । ଓଃ ଡେଭିଡିନୋନା ! ନାହିଁ ଆଉ ତମେ । ଡେଭିଡିନୋନା ପୁତ ! ଓଃ ଓଃ ଓଃ" ସେକ୍ସପିୟର ଏହାକୁ ନିଜ ଇଂରେଜୀ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ଲେଖିଛନ୍ତି - "O cursed, cursed slave! -Whip me, Ye devils / From the possession of this heavenly sight / Blow me about in winds ! roast me in sulphur ! / Wash me in steep-down gulfs of liquid fire ! / O desdemona ! desdemona ! dead ? Dead ? O! O! O!" ଅଥେଲୋ ଆସହତ୍ୟା ଜନିତ ପୁତ୍ୟୁର ଅବ୍ୟବହିତ ପୂର୍ବରୁ ତୁ ଡେଭିଡିନୋନାକୁ କହିଛି "ତତେ ମାରିବା ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ତୁମ ଉଦ୍‌ୟତ ତତେ । ନୋର ଆଉ ଅନ୍ୟ ଗତି ନାହିଁ । (ଡେଭିଡିନୋନା ଉଦ୍‌ୟ ପତିତ ହେବା) ନିଜକୁ ହତ୍ୟା କରି ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗୋଟି ହୁଏ ଉପରେ ପ୍ରାଣ ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ଚାହେଁ ।

ଫକୀର ମୋହନ ତାଙ୍କ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଉପନ୍ୟାସ "ଛମାଣ ଅଠଗୁଣ"ର ନାସକ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ମଙ୍ଗରାଜ ଚରିତ୍ରରେ ଅବିବକ ଏହିପରି ଏକ ଅବସ୍ଥା ସୃଷ୍ଟି କରି ଅନୁତପ ମନର ଶ୍ୱାଳାକୁ ସୁନ୍ଦର ଭାବେ ଉଦ୍‌ୟତ କରିଛନ୍ତି । ନିଜ ଅପକର୍ମର ଭୟାବହତା ଉପଲକ୍ଷି କରି ମଙ୍ଗରାଜ ଅନୁଗୋଚନା ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ପାପଦକ୍ଷ ହୃଦୟରେ ଓ ବିଷା ବିଷର ମଙ୍ଗରାଜ ଯେଉଁ ବାଣୀ ଉତ୍ତରଣ କରିଛନ୍ତି ତାହା ମନସିକ ଅବଚେତନ, ମନକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଉପଦେଶ ଯୋଗାଇଥାଏ । ଫକୀର ମୋହନଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ଫକୀର ଅନୁଗୋଚନାର ଉତ୍ତର ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବା କଥା । ସେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି କହିଛନ୍ତି, "ମଙ୍ଗରାଜେ ଶୁଣିଦିନ ହେଲା ପଡ଼ିଛନ୍ତି । ଏକ ଧାନକେ ଆକାଶକୁ ଚାହିଁ ପଡ଼ିଛନ୍ତି । କେତେବେଳେ ଚିକିଏ ଆଖି ଲାଗିଲେ ହାତଲି ଖାଇଲା ପରି ତମକି ପଡ଼ି କହନ୍ତି" ଅ-ନା-ଅ-ଶୁ-୮ xxxx ତାଙ୍କୁ ଚିକିଏ ଛାଇ ନିଦ ଲାଗିଲେ ଦେଖନ୍ତି ଆକାଶରେ ଏକ ଭୟଙ୍କରୀ ମୁଣ୍ଡୀ । ବିଶାଳ ମୁଣ୍ଡର ବାଳ ମୁକୁଳା, ମୁଳ ପରି ଏକ ବଡ଼ ଧଳା ଧଳା ଦାଢ଼, ଦୁଇଦିନି ହାତ ଲମ୍ବ ନିଜ ଲମ୍ବ ଲମ୍ବ କରି ତାକୁ ଖାଇବାକୁ ଧାଉଁଛି । xxxx ଆଉ ଦେଖିଲେ, ଭଣିଆ ପରି ଏକ ସହସ୍ର ବାସ୍ତା ଆକାଶ ମାର୍ଗସ୍ଥ ଘୋର କଳାମେଘ ମଧୁରୁ ଗଡ଼ୁ ଅଛନ୍ତି, ସମସ୍ତଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଖତର ଏବଂ ନୁହାର ମୁଦ୍ରପତ୍ର । ଏକ ବେଳେକେ ସମସ୍ତ ମୁଦ୍ରର ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ପଡ଼ିଲା ତେ ଜଣାଗଲା ।" ସାଆନ୍ତାଣୀଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟୁ ସମୟରେ ମଙ୍ଗରାଜ ଅନୁଗୋଚନା ପଦ୍ୟକରେ ସେ ଏକ ମର୍ମସର୍ଶୀ ବର୍ଣ୍ଣନା ପ୍ରଦାନ କରି ଲେଖିଛନ୍ତି । "ମଙ୍ଗରାଜଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଦେଖୁ ଆଶ୍ଚେନାରେ ଅନୁତପ କରୁଥିଲୁ, ତାଙ୍କ ମନରେ ଦୁଃଖ ଓ ଅନୁତାପ ଉଭୟ ଉଦ୍‌ୟ ହୋଇଥିଲେ । ଦୁଃଖରେ ମନୁଷ୍ୟ ବାହେ, ଅନୁତାପରେ ବାହେ ମନୁଷ୍ୟ ଦୁଃଖ ହୃଦୟର ଦ୍ୱିଜନ୍ତ ଅଜ୍ଞାତ, ଅନୁତାପ ଦୁଃଖୀଙ୍କ ମନରେ ମୋହନ କଥାବସ୍ତୁରେ ଏହି 'ଅନୁତାପ' ଉପାଦାନଟିକୁ ଅନୁଦିତ କରି ବଳିଷ୍ଠ, ମାର୍ମିକ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମଙ୍ଗରାଜଙ୍କ ସଂକଳ୍ପରେ ଉଦ୍‌ୟତ ହେବା କହିଛନ୍ତି - "ଯେଉଁ ଦୁଃଖର ବର୍ଣ୍ଣନା ହୋଇ ମନୁଷ୍ୟ ଉଦ୍‌ୟତ କରେ, ମଙ୍ଗରାଜଙ୍କର ସେହି ଦୁଃଖୀ ଆଜି ଉଦ୍‌ୟତ ହୋଇ ଉଦ୍‌ୟତ କଥା କିଏ କହିପାରେ ?"

ଯୋଗକୁ ନେତ୍ରାନ୍ତର ପ୍ରତିପାଦନ ପାଇଁ ଚିନ୍ତା-ଚିନ୍ତନ
 ଉପରେ 'ଅନୁତପ' 'ଅନୁଗୋଚନା' ଇତ୍ୟାଦି କଥାକାନ୍ଦ ପ୍ରୟୋଗ
 କରାଯାଇ ସେକ୍ସୁଆଲ୍ ଓ ଫକୀରମୋହନ କେତେଦୂର ସାଫଲ୍ୟ
 ଅର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଚରିତ୍ରର ଅପୂର୍ବ ବିଶାଳୀ ହିସାବରେ ସେମାନେ
 ଉତ୍କଳରେ କେତେ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ପାରିଛନ୍ତି, ତାହା ଉପରୋକ୍ତ
 ପୁସ୍ତକକୁ ବେଶ୍ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିହେବ । ଉତ୍କଳର ତୁଳନାତ୍ମକ
 ଉଲ୍ଲେଖନା କଲାବେଳେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ବିଶ୍ୱର ପରିସରକୁ
 ଆସୁଛି । ଘଟଣା ବସ୍ତୁର ବର୍ଣ୍ଣନା ଓ ଚରିତ୍ର ଚିତ୍ରଣ ନାୟକରେ
 ସମ୍ପର୍କର ସଂସାର ଆଣିବା ଯଦି ସାହିତ୍ୟର ଆଭିମୁଖ୍ୟ ବୋଲି
 ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ, ତେବେ କଥାକାନ୍ଦର ନିଜର ବର୍ଣ୍ଣନା ବା ଚରିତ୍ରର
 ଅଧ୍ୟୟନ, ଲେଖକଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏକମାତ୍ର ଶ୍ରେୟ ନା ସାହିତ୍ୟର
 ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସାଧନ ପାଇଁ ତାହାର ଆଉ କିଛି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଛି
 ବୋଲି ବୁଝିବାକୁ ହେବ ? ଫକୀର ମୋହନ ସାହିତ୍ୟର ସାର୍ବଜନୀନ
 ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଆଦର୍ଶ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରି କଥା-ଗୈଳୀର ପାରମ୍ପରିକ
 ବ୍ୟୁତ୍ପତ୍ତି ନାହିଁ ବ୍ୟତୀତ ବ୍ୟକ୍ତିନିଷ୍ଠ ନାହିଁ ଅନୁସରଣ ପୂର୍ବକ ସ୍ୱନାତନ
 ପ୍ରଥମର ଉପଦେଶକୁ ଗଣ୍ଠନ କରି କହିଛନ୍ତି—“ତୁମ୍ଭେ ପାଠକୁ ପୁଣ୍ୟ
 ବା ପାଠୀକୁ ପୁଣ୍ୟ କରନାହିଁ ।”

ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ରୂପକ ମୌଳିକ ଉପାଦାନକୁ ରୂପ ଦେବାରେ
 ଲେଖକ ହିଁ ଆଦର୍ଶ, ନୈତିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧ ଓ ସାର୍ବଜନୀନ
 ସରସମୋହି ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ଉଚିତ ତାହା ଫକୀରମୋହନ
 ବା ବୈଜ୍ଞାନିକ ଉପନ୍ୟାସ ଓ ଗଳ୍ପରେ ଦର୍ଶାଇ ଦେଇ ଯାଇଛନ୍ତି ।
 ‘ମନୁ’ ଉପନ୍ୟାସର ମୁଖ୍ୟ ନାୟକ, ନାନର ନଟବର ଦାସ ଚରିତ୍ରରେ
 ଲେଖକର ଏହି ମହାନ ଆଦର୍ଶ ଓ ସମାଜ-ସମ୍ମୁତ୍ତି ପ୍ରତି ତା’ର ଦାୟିତ୍ୱ
 କେତେ ଫକୀରମୋହନ ଅଧିକ ସମ୍ପ୍ର କରୁଥିଲେ ଯାଇଛନ୍ତି ।
 ଉପରୋକ୍ତ ନଟବର ସପକ୍ଷରେ ପାଠକ ମନରେ ମନସ୍ତାତ୍ମିକ ପରିବେଶ
 ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ ଫକୀରମୋହନ କହିଛନ୍ତି “ଆସେମାନେ
 କାଳ-କେଶ ଉତ୍ତୀଳନ କରି ଦେଖିଲେ ସମ୍ପ୍ର କରି ଦେଖି, ବିପଥଗାମୀ
 ମନବାସୀକୁ ସୁମାର୍ଗକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବା ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ତରାଧିକାର ଯେମନ୍ତି
 ବିପଦରୁ ପ୍ରକଳ ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ ପ୍ରେରଣ କରିଥାନ୍ତି ।” ସେ ପୁଣି
 ନଟବର ମୁଖରେ ଅନୁତାପର ଭାଷା ଭରି ଦେଇ ଲେଖିଛନ୍ତି, “ହେ
 ଚିତ୍ରପାତ୍ର ! ଅକ୍ଷର ରକ୍ଷକ ! ହେ ଦୀନ ଦୟାଳୟ ! ରକ୍ଷା
 କର ଯୋଗର ପୁରୁ ! ମୁଁ ପାପୀ- ମୋଟୁଁ ବଳି ଜଗତରେ ପାପୀ
 ନାହିଁ । xxxxx ମୋ ପାପର ସୀମା ଅଛି, ତୁମ୍ଭ କରୁଣା ଅନନ୍ତ,
 ତୁମ୍ଭ ରକ୍ଷା ପାଇବି । ଯେଉଁ ଦଣ୍ଡ ରକ୍ଷା ଦିଅ- ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ନମସ୍କାର,
 ମୋହର ।

“ବିପଥଗାମୀ ମାନବାସୀକୁ ସୁମାର୍ଗକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବା” ଯଦି
 ଉପରୋକ୍ତ ସାଧକ-ଓ-ସାହିତ୍ୟର ଏକ ଅଲିଖିତ ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକ
 ବିଷୟ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ ତେବେ ତାହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଓ ଉପଦେଶ
 ଉପରେ ପୁଣ୍ୟ ସଚେତନ, ହେବା ଉଚିତ । ତୁଳନାତ୍ମକ ବିଶ୍ୱର ପୁସ୍ତକ
 ଚରିତ୍ର ଚିତ୍ରଣରେ ସେକ୍ସୁଆଲ୍ ଓ ଫକୀରମୋହନ ଉତ୍କଳର ଅସପକ୍ଷ
 ପୁସ୍ତକର ଅଧିକାରୀ । ମୁଖ୍ୟ ଚରିତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କ ଅତ୍ୟନ୍ତ
 ଉପକାରୀ ସାଧ୍ୟରୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁନ୍ଦରଭାବେ ଉନ୍ମୋଚିତ ହୋଇ
 କଥାକାନ୍ଦର ଗାମ୍ଭୀର୍ଯ୍ୟ ବୁଝି କରିଛନ୍ତି । ମାନବ ଚରିତ୍ର ଅନୁଧ୍ୟାନ
 କରାଯାଇ ଉତ୍କଳର ଯେଉଁ ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକ ଓ ପାରମ୍ପରିକ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଛନ୍ତି
 ତାହା ବିଶ୍ୱ ସାହିତ୍ୟରେ ବିରଳ । ମାତ୍ର ବହୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମୁଖ୍ୟ ଖଳ
 ଚରିତ୍ର ଓ ପୁସ୍ତକର ଚରମ ପରିଣତିକୁ ସାରସ୍ୱତ ନ୍ୟାୟ ଦେବାରେ
 ଲେଖକ ଆଭିମୁଖ୍ୟରେ ପାଠକ୍ୟ ପରିଦୃଷ୍ଟି ଦୁଃ । ସେକ୍ସୁଆଲ୍
 ‘ଅନୁଗୋ’ ପ୍ରସ୍ତୁତି କ୍ଷେତ୍ରରେ ହତ୍ୟାକନ୍ଦିତ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ନିମନ୍ତେ

“ଆସଦ୍ୟୋ” ରୂପକ ପଛର ଆଶ୍ରୟ ନେଇଛନ୍ତି । ହିଂସାର
 ପରିଶୋଧନ ନିମନ୍ତେ ସେ ହିଂସାରୁ ଅସ୍ତ ରୂପେ ପ୍ରୟୋଗ କରିଛନ୍ତି ।
 ସେକ୍ସୁଆଲ୍ ଏଠାରେ ପାପର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ପାଇଁ ପାପୀକୁ ହତ୍ୟା
 କରିବା ଶ୍ରେୟ ମଣିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଫକୀରମୋହନ ଭାରତୀୟ
 ସମାଜ-ନାଧିକ-ଧର୍ମ ଓ ସାଂସ୍କୃତିକ ପରମ୍ପରାର ମହାନ ଆଦର୍ଶକୁ
 ତାଙ୍କ କଥା ସାହିତ୍ୟରେ ରୂପ ପ୍ରଦାନ କରି ଭାରତୀୟ
 ଜୀବନ-ଦର୍ଶନର ମହତ୍ୱ ପ୍ରଖ୍ୟାପନ କରିଛନ୍ତି । ମହାସାଗାରୀଙ୍କ
 ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ସାହିତ୍ୟ-ଦରବାରରେ ଅହିଂସାବାଣୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାରେ
 ସମ୍ପର୍କ ଫକୀରମୋହନ ହେଉଛନ୍ତି ଭାରତୀୟ ଲେଖକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
 ପ୍ରଥମ ଯଶସ୍ୱୀ ପୁଞ୍ଜା । ଭୀମଚନ୍ଦ୍ର ମଙ୍ଗରାଜ ଓ ନାନର ନଟବର
 ଦାସଙ୍କ ଅକ୍ଷମଣୀୟ ପାଠକୁ ମାର୍ଗନା କରିବା ପାଇଁ ପାଠକର ନୈତିକ
 ମୂଲ୍ୟ ବୋଧକୁ ଯେପରି ଆବେଦନ କରିଛନ୍ତି ତାହା ସେକ୍ସୁଆଲ୍ -
 ସାହିତ୍ୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ । ମହାନ ଚରିତ୍ରଶିଳ୍ପୀ
 ଫକୀର ମୋହନଙ୍କ ଅନବଦ୍ୟ କୃତିତ୍ୱ ଦର୍ଶନ କରି ବା ନା ପୁସ୍ତକମଧ୍ୟମ୍
 ଯଥାର୍ଥରେ କହିଛନ୍ତି— “In this task of reevaluation,
 if it is to be done effectively, the Indian
 critic will find that Phakir Mohan Senapati
 occupies a central place. For he had little
 to unlearn; and future practioner of the
 novel in India have to learn much from
 him— things of a purely literary, salutary
 kind.” ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତୀୟ ମୂଲ୍ୟବୋଧର ଜଣେ ନିଷ୍ଠାପର
 ସ୍ତାବକ ଓ ଉଦ୍‌ଗାତା ଭାବେ ଫକୀରମୋହନ ନିଜ କଥା-
 ସାହିତ୍ୟରେ ଯେପରି ପରିତ୍ୟକ୍ତ ଦେଇଛନ୍ତି ତାହା ଭାରତୀୟ କଥା
 ସାହିତ୍ୟରେ ବିରଳ ବୋଲି କହିଲେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବ ନାହିଁ ।
 ଫକୀରମୋହନଙ୍କ ଉପରେ ଗବେଷଣା କରି ପିଏଚ୍.ଡ଼ି ଡ଼ିଗ୍ରୀ
 ପାଇଥିବା ତାଙ୍କ ଆସକୀବନୀକୁ କାଂରାଜୀରେ ଅନୁବାଦ କରିଥିବା,
 ଲଣ୍ଡନ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ପୂର୍ବତନ ଓଡ଼ିଆ ଅଧ୍ୟାପକ
 Dr. J. V. Boutton ଏ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଯାହା କହିଛନ୍ତି ତାହା
 ପ୍ରଣିଧାନ ଯୋଗ୍ୟ । ସେ କହିଛନ୍ତି “xx essentially
 Phakirmohana had but one life-long aim :
 the translation of the value system of
 ancient India into Orya from Sanskrit,
 either literally as in his Mahabharata
 Ramayana and Upanisadas or
 metaphorically as in his prose-fiction.”
 ଚରିତ୍ର ଚିତ୍ରଣର ସାମଗ୍ରିକ ଓ ବ୍ରହ୍ମଣ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି କୋଣରୁ ବିଶ୍ୱର କଲେ
 ଏହି ବିଶାଳରେ ଉପନୀତ ହେବାକୁ ପଡ଼େ ଯେ ସେକ୍ସୁଆଲ୍‌ଙ୍କ
 ସାହିତ୍ୟ-ରସ ବାସ୍ୟାନନ୍ଦରେ ସୀମିତଥିବା ବେଳେ
 ଫକୀରମୋହନଙ୍କ ଉକ୍ତ ରସ ବ୍ରହ୍ମାନ୍ଦରୁ ଉତ୍ପାଦିତ ହୋଇଛି ।
 ସମ୍ପାଦକ ଗୁଡ଼ପୁତ୍ରୀ

(୧) The complete works of william Shakespeare,
 1983.
 (୨) ଫକୀରମୋହନ ଗ୍ରନ୍ଥାବଳୀ, ଦେ ଶଙ୍କ, ୧୯୭୬ ।
 (୩) Shakespeare's Macbeth, Khandelwal
 (୪) ଅଧ୍ୟେତେ - ଶ୍ରୀ ନାୟାଧର ନାନସିଂହ, ୧୯୬୬ ।
 (୫) Phakimohana Senapati and his times—Dr.
 Dr. J. V. Boutton.

ପ୍ରାଧ୍ୟାପକ ଓ ବିଭାଗୀୟ ମୁଖ୍ୟ ଡ଼ିଡ଼ିଆ ବିଭାଗ,
 ଫକୀର ମୋହନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାଳୟ, କଟକ

ଯୋଗଜନ୍ମା ଫକୀର ମୋହନ

● ଶ୍ରୀ ମନୋରଞ୍ଜନ ନନ୍ଦ

ଦ୍ୟା| ସକଳ ଫକୀର ମୋହନ ସେନାପତି ଓଡ଼ିଆ ଜୀବନର ବାସ୍ତବ ସମସ୍ୟା ଓ ଯନ୍ତ୍ରଣାକୁ ଅତି ଜୀବନ୍ତ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ସାମଞ୍ଜସ୍ୟାପୀ ସାହିତ୍ୟର ଚିନ୍ତାଧାରାରେ ଏକ ପୁଣ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ପକାଇବାକୁ କେବଳ ଉଦ୍ୟମ କରିନାହାନ୍ତି, ନିଜର ଲେଖନୀ ଗୁରୁଭୀରେ ଏକ ଅଭିନବ କୌଶଳ ଓ ନୂତନ ଦିଗ୍‌ଦର୍ଶନ ଦେଇ କେବଳ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ନୁହେଁ, ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱ ସାହିତ୍ୟରେ ଆଲୋଚନ ପୁଣି କରିବାରେ ସମର୍ଥ ହୋଇ ପାରିଛନ୍ତି ।

ସ୍ତୁତଗନ୍ଧ ଓ ଉପନ୍ୟାସ ରଚନା କରି ଫକୀର ମୋହନ ଯେଉଁଳି ଚମତ୍କାରିତା ପୁଣି କରିଛନ୍ତି ସେହି ଭଳି କାବ୍ୟ କବିତା ରଚନା କରି ନିଜ ବନ୍ଦିତ୍ୱର ମଧ୍ୟ ପରାକାଷ୍ଠା ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ସଂସ୍କୃତ ସାହିତ୍ୟ କାହାଣୀରେ ଅତି ସରଳ ଓ ସାବଲୀଳ ଭାଷାରେ ଲେଖନୀ ଗୁଳନା କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରିଛନ୍ତି । ସଂସ୍କୃତ ସାହିତ୍ୟର "ଲଳିତ ବିଷୟ" ଓ "ବୁଦ୍ଧ ଚରିତ" କାବ୍ୟ ସହ ତାଙ୍କର ରଚିତ "କୌଶବତାର" କାବ୍ୟର ବହୁ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ରହିଛି ।

ଉଦାହରଣ :

ଭୂଷିତାଙ୍ଗ ଗାନକୁଳକୁଳୀନଂ ଚନ୍ଦ୍ରବର୍ଣ୍ଣୀମାହାସ
ସତ ପୁନର୍ବିହିତ୍ୱା କାମ୍ୟ ଗାନ୍ଧ୍ୟଂଚରେହେ ।
ବୁଦ୍ଧ ଭବତି ଚୈଷ ଦର୍ଶନୀୟ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକେ
ଅମୃତ ରସ ବର୍ଷେଣ ଚର୍ପୟେତ୍ ସର୍ବଲୋକମ୍" ।

(ଲଳିତ ବିଷୟ)

"ତଦାଲଲେ ସଂଭ୍ରମେ
ଗହିବେ ରାଜ ନନ୍ଦନ
ହେବେ ଚନ୍ଦ୍ରବର୍ଣ୍ଣୀ
ଏକ ଛଦ୍ମ ଓ ଭୁବନ ।
ହେଲେ ସେ ସମ୍ପାସୀ
ମାନବ ଉଦାର ପାଇଁ
କରିବେ ବିଧାନ
ବିଷୟେ ସଂଗମ୍ ନାହିଁ ।

ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ଯେତେବେଳେ ଅବସ୍ଥା ପରିଷ୍କାର ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ଯଥାର୍ଥ ସେନାପତି ଭାବେ ଫକୀର ମୋହନ ନିଜର ଲେଖନୀ ଗୁଳନା କରି ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ସମାଜରେ କରିବାକୁ ପଛାଇ ନଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଅତି ବିପର୍ଯ୍ୟସ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିବା ସହ ଜନସାଧାରଣ ପ୍ରାୟଶଃ ସାଧାରଣ ଜୀବନ ମଧ୍ୟ ହାହାକାରମୟ ହୋଇ ଉଠିଥିଲା ସାଧାରଣ ଭାଷା ଓ ଚରିତ୍ରକୁ ଏକ ନୂତନ ଶୈଳୀରେ ପରିଷ୍କାର କରି ସେ ଏକ ସାମାଜିକ ସଂସ୍କାର ଆଣିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ କରିଥିଲେ । ଉପନ୍ୟାସ ଓ ସ୍ତୁତଗନ୍ଧ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରାଣ-ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଭାବେ ନିବିଡ଼ ଅନୁଭୂତିଗୁଡ଼ିକୁ ଗୁଣିଦେଇ ସେ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟରେ ଏକ ନୂତନ ମୋଡ଼ ଆଣିବାରେ ସମର୍ଥ ହୋଇପାରିଥିଲେ ।

ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଉତ୍କଳ ସମ୍ପର୍କୀରେ ଉପମ ଆବେଗମୟ ଭାଷଣ ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରାଣରେ ପ୍ରାଣିତ ଭାବିଦେଇ ପାରିଥିଲା । କେବଳ ଭାଷଣରେ ନୁହେଁ, ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଜୀବନରେ ଯଥାର୍ଥ ଚିନ୍ତକର ଭାବେ "ଛନ୍ଦାଣ ଆଠଗୁଣ୍ଠ" "କଳା" "ମାଘୁ", "ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ", ଇତ୍ୟାଦି ଉପନ୍ୟାସଗୁଡ଼ିକରେ ଉପମା ଖୋଳ ଭିତରୁ ବାସ୍ତବ ମଣିଷର ଦର୍ଶନ ତଥା ନିପୁଣ ଦୃଷ୍ଟି ଗଢ଼ା କରି ଆଣିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ କରିଛନ୍ତି ।

ଆଧୁନିକ ଭାଷା ବିନ୍ୟାସରେ ସୁନିର୍ମିତ ଉପନ୍ୟାସଗୁଡ଼ିକରେ ହାସ୍ୟ ଓ ବ୍ୟଙ୍ଗର ସଫଳ ପରିବେଷଣ କରି ସମାଜର ଭାବିକା ଉପରେ ତୀବ୍ର କରୁ ବ୍ୟଙ୍ଗୋକ୍ତି ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ସେ ଯତ୍ନ ନାହାନ୍ତି । ସମାଜରେ ନବ ଉନ୍ନେଷ ଭାବିଦେବା ପାଇଁ "ଛନ୍ଦାଣ ଆଠଗୁଣ୍ଠ" ଉପନ୍ୟାସରେ ସଂସ୍କୃତ ଶବ୍ଦ ପ୍ରୟୋଗ କରି ଫୁଲ ଲାଗି ସୁମାଲୋଚନା କରିଛନ୍ତି ।

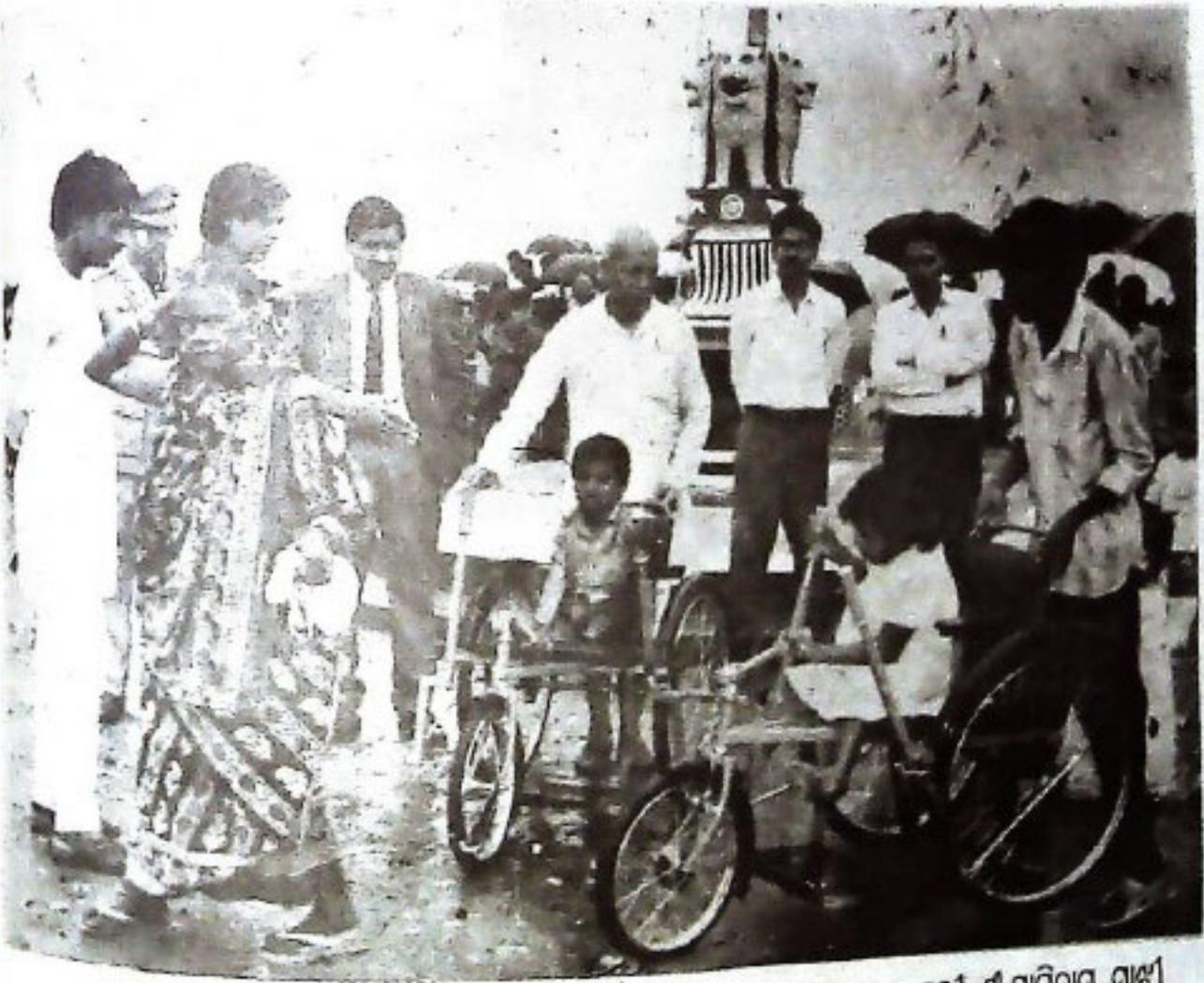
ଉଦାହରଣ :

"ଯା ଦେବୀ ବୁଦ୍ଧମୂଳେଷୁ ଶିଳା ରୂପେଣ ସଂସ୍ଥିତା
ନମସ୍କର୍ତ୍ତେୟା. ନମସ୍କର୍ତ୍ତେୟା. ନମସ୍କର୍ତ୍ତେୟା ନମୋ ନମଃ ।

କିମ୍ପାସା ଶରୀରରୁ ବନ୍ଧାଯାଇ ପୁସ୍ତକାୟିନୀ
 ଫାଟି ଫାଟି ଯେବେ ନାରାୟଣୀ ନମୋସ୍ତୁତେ ।"
 ଫାଟି ଫାଟି ନୋହନ ପୁଷ୍ପା ନିଶାଳ ଭିତରେ ନିଜର ଜୀବନକୁ
 ନିଶାଳରେ ବି ଅଧିଭାବ ତାଙ୍କ ମନୋବଳକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦେଇନି ।
 ଫାଟି ଫାଟିରେ ଉପନ୍ୟାସ ବ୍ୟତିରେକ ୨୦ଟି ଗଳ୍ପ ସହ
 "ଧୂଳି", "ଅବସର ବାସରେ", ପୁଷ୍ପମାଳା", "ଉତ୍କଳ
 ଶିଳ୍ପ" ବିଶେଷ ଗ୍ରନ୍ଥଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ୟୋଗ କରି ନିଜ ସମସ୍ତ କୃତୀକୁ
 ଲିପିବଦ୍ଧ କରିପାରିଛନ୍ତି ।
 ଫାଟି ଫାଟି ନୋହନ ଜାତୀୟ ଚେତନାରେ ଉଦ୍‌ବୁଦ୍ଧ ହୋଇ ଓଡ଼ିଆ
 ଶାସ୍ତ୍ର ଓ ଜାତିର ବିକାଶ ଦିଗରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରତିଟି ସମୟ

ଅତିବାହିତ କରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଲେଖନୀରେ ତତ୍କାଳୀନ
 ରାଜନୈତିକ, ଅର୍ଥନୈତିକ ତଥା ସାମାଜିକ ଅବସ୍ଥା ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର
 ହୋଇ ଉଠିଛି । ବିଭିନ୍ନ ଚରିତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ
 ଭାବପ୍ରବଣତାକୁ ଲୋକପୁଞ୍ଜର କରି ସେ ଏକ ସୁଗନ୍ଧକାରୀ ବିପ୍ଳବ
 ପୁଣି କରିଯାଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଅବଦାନ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ
 ସାହିତ୍ୟରେ ବିରକାଳ ପାଇଁ ଅବିସ୍ମରଣୀୟ ହୋଇ ରହିବ ।

ସାରସ୍ୱତ କୁଶୀ,
 ଉଷା ଗୋପାଳ ସାହି, ବେଙ୍ଗାଳୁର ।

ବିକାଳାଙ୍ଗମାନଙ୍କୁ ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ ଶ୍ରୀ ସାପ୍ତରୀନ ମାଝୀ
 ବିକାଳାଙ୍ଗମାନଙ୍କୁ ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ ଶ୍ରୀ ସାପ୍ତରୀନ ମାଝୀ

ଫକୀର ମୋହନ ସେନାପତି : ଅବିସ୍ମରଣୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ

● ଶ୍ରୀ ଉପେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରସାଦ ଦାସ

ଓଡ଼ିଶାରେ ତଥା ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟରେ ଫକୀର ମୋହନ ସେନାପତି ପ୍ରସିଦ୍ଧ ପ୍ରସାରୀ ଏକ ସୁପରିଚିତ ନାମ । ସମକାଳୀନ ଓଡ଼ିଶା ଓ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟରେ ନୂତନ ଯୁଗର ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ଭାବେ ଫକୀର ମୋହନ ଥିଲେ ଅଗ୍ରଦୂତ । ତାଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଜୀବନ ତଥା ସାହିତ୍ୟିକ କୃତି ସହିତ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରାୟ ଅର୍ଦ୍ଧ ଶତାବ୍ଦୀର ଇତିହାସ ଓତଃପ୍ରୋତ ଭାବେ ଚର୍ଚ୍ଚିତ । ୧୮୪୩ ମସିହା ଜାନୁଆରୀ ମାସ ୧୩ ତାରିଖ ମକର ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଦିନ ବାଲେଶ୍ୱରସ୍ଥିତ ମଝିକାଶପୁର ଗ୍ରାମରେ ସେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଫକୀର ମୋହନଙ୍କର ଦୀର୍ଘ ୬୫ ବର୍ଷ ଜୀବନ କାଳକୁ ସାଧାରଣତଃ ଠାଟି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇପାରେ । ୧୮୪୩-୧୮୬୦ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୧୭ ବର୍ଷକୁ ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟାୟରୁକ୍ତ କରାଯାଇଥାଏ । ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସେ ୧୮୫୨ ମସିହାରେ ଶିକ୍ଷାଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଜୀବନରୁ ସେତେବେଳର ଓଡ଼ିଶାର ଶିକ୍ଷା ପଦ୍ଧତିର ଚିତ୍ର ସ୍ପଷ୍ଟ ବୁଝା ପଡ଼େ । ସେ ସମୟରେ ଶ୍ରେଣୀକ୍ରମିତ ଶିକ୍ଷାର ସ୍ୱରୂପ କ'ଣ ଥିଲା, ତାହା ଫକୀର ମୋହନଙ୍କ ଥାପ ଚରିତ ଅଧ୍ୟୟନରୁ ଜଣାପଡ଼େ । ୧୮୬୨ରୁ ୧୮୯୪ ମଧ୍ୟରେ ସେ ବାରବାଟୀ ସ୍କୁଲରେ ଅଧ୍ୟୟନ ଓ ଶିକ୍ଷକତା କରିଥିଲେ । ୧୮୬୪-୧୮୭୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାଲେଶ୍ୱରର ମିସନାରୀ ସ୍କୁଲରେ ଶିକ୍ଷକତା ତତ୍କାଳୀନ ଶିକ୍ଷା ପଦ୍ଧତି ଉପରେ ବ୍ୟାପକ ଆଲୋଚନା କଲେ । ଫକୀର ମୋହନଙ୍କ ଶୈଶବାବସ୍ଥାରେ ପ୍ରାଣ୍ୟ ପାଞ୍ଚାତ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନ ସଫର୍କ ଦେଖା ଦେଇଥାଏ । ସେ ଥିଲେ ସେହି ପ୍ରତିଭାବଳ ଜୀବନ୍ତ ପ୍ରତିପୁଞ୍ଜି । ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାକୁ ତା'ର ନ୍ୟାୟ ଅଧିକାର ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରକୃତରେ ତା'ର ସେନାପତି ଭାବରେ ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲେ । ଏଥି ନିମନ୍ତେ ତାଙ୍କର ସମ୍ପାଦନ, କୌଶଳ, ଦୂରଦୃଷ୍ଟି, ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତମତ୍ୱ, ନିର୍ଭୀକତା, ବର୍ମନିଷ୍ଠା ଓ ତ୍ୟାଗ ଓଡ଼ିଆ ଜାତିର ଇତିହାସରେ ଚିରଦିନ ସ୍ମରଣୀୟ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇ ରହିଥିବ । ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାକୁ ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ଆସ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ପ୍ରଚେଷ୍ଟା, ବଳିଷ୍ଠ ସାହସିକତା, ନିଷ୍ଠାପରତା, ସାଧୁତା ଜନ୍ମ ବିମପ୍ତ ପରି ବିଦ୍ୱାନ ସାହେବଙ୍କର ପୁଞ୍ଜିକୁ ଆସିଥିଲା । ଏହି ସାହେବଙ୍କର ସୁପାରିଶରେ, ଫକୀର ମୋହନ ସେନାପତି ଶିକ୍ଷକରୁ ଶାବକରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିଲେ ।

୧୮୭୧-୧୮୯୨ ପରବର୍ତ୍ତୀ ୨୨ ବର୍ଷ ହେଉଛି ଫକୀର ମୋହନ ସେନାପତିଙ୍କ ଜୀବନର ୨ୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟ । ୧୮୭୧-୧୮୭୫ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ସେ ଥିଲେ ନୀଳଗିରିରେ ଦେବାନ । ୧୮୭୬ରୁ ୧୮୭୭ ଯେ ହେଉ ତମପଡ଼ାରେ ଦେବାନ । ୧୮୭୭ରୁ ୧୮୮୩ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବେଙ୍ଗଳର ଆସିଷ୍ଟାଣ୍ଟ ମ୍ୟାନେଜର । ୧୮୮୪-୧୮୮୬ ବଙ୍ଗପଞ୍ଚାରେ ବେଙ୍ଗ, ୧୮୮୬-୧୮୮୭ ପାଲଲହଡ଼ାରେ ଦେବାନ, ୧୮୮୭-୧୮୯୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେନ୍ଦୁଝରରେ ମ୍ୟାନେଜର । ୧୮୯୪-୧୮୯୬ ଯା ତମପଡ଼ାରେ ପୁନର୍ବାର ୨ୟ ଥର ପାଇଁ ଦେବାନ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ସେ ତାଙ୍କର ପ୍ରଶାସନିକ ବିଚକ୍ଷଣତା ପ୍ରତିପାଦନ କରିଥିଲେ ।

୧୮୯୭-୧୯୧୮ ଏହି ଶେଷ ୨୨ ବର୍ଷର ଜୀବନକାଳକୁ ଫକୀର ମୋହନଙ୍କ ସାହିତ୍ୟ ସାଧନାର ପ୍ରବର୍ତ୍ତ ଯୁଗ ଭାବରେ କୁହାଯାଇଥାଏ । ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସେ ବହୁ ଉଚ୍ଚକୋଟିର ଉପନ୍ୟାସ, କାବ୍ୟ କବିତା, ସମାଲୋଚନା ଓ ଭ୍ରମଣ ସାହିତ୍ୟ ପୁସ୍ତିକା କରି ଯାଇଛନ୍ତି । ଏହି ସବୁ କୃତିକୁ ପାଠ କଲେ ତାଙ୍କ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନୁଭୂତି ଓ ଅଭିଜ୍ଞତାର ନିର୍ଲକ୍ଷ ଚିତ୍ର ସ୍ପଷ୍ଟ ମନରେ ଥାଏ ହୋଇଯାଏ । ତତ୍ତ୍ୱର ନଟବର ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ଉପରେ ସାଧନା ଓ ସଂଗ୍ରାମ ସୁଖର ଜୀବନ, ଦିନେ ଯେଉଁ ବାକ୍ସ ଅନୁଭୂତି ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବାର ସୁବିଧା ପାଇଥିଲା, ତା'ର ଉପରେ ପୁଣି ଉପେନ୍ଦ୍ର ପୁସ୍ତିକା ବିକଟ ଶତଦଳ ।

ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରୀତି :

ଫକୀର ମୋହନଙ୍କର ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରୀତି ଅସାଧାରଣ । ସାରଳା ଦାସ, ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ, ବଳରାମ ଦାସ, ଉପେନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜ, ଦୀନକୃଷ୍ଣ, ଅଗ୍ନିମୟୀ ସାମନ୍ତସିଂହାର ପୁସ୍ତିକା କବିମାନେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ଯେଉଁ ସବୁ ବଳିଷ୍ଠ ପ୍ରାଣଚକ୍ର କାବ୍ୟ କବିତା ସୃଷ୍ଟି କରି ଯାଇଥିଲେ ସେହି ଭାଷା, ସେହି ସବୁ କାବ୍ୟ କବିତା ଉନବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ମଧ୍ୟ ଭାଗରେ ଅଧ୍ୟପତିତ ଭାଷା ଭାବରେ ପରିଗଣିତ ହେଲା । ଏହି ଦୟନୀୟ ଅବସ୍ଥାରୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ଫକୀର ମୋହନ ନିଜ ସାହିତ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ କରୁଥିବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଫକୀର ମୋହନ ନିଜ ସାହିତ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ କରୁ ଉତ୍ତୋଳନ କରିଥିଲେ । ଓଡ଼ିଶାରେ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରଚାର କରିବାକୁ ସେ ଆପ୍ରାଣ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ ।

ଫକୀର ମୋହନଙ୍କ ସାହିତ୍ୟ ପୁସ୍ତିକା ଅନୁଅନୁକ୍ରମେ ଓଡ଼ିଶାର ଦୀର୍ଘ ୨୦୦ ବର୍ଷର ଇତିହାସ । ତାଙ୍କ ରଚିତ ୧୯

ଉପନ୍ୟାସରେ ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପ୍ରତିଫଳିତ ହୋଇଛି । ବିଶିଷ୍ଟ
 ଉପନ୍ୟାସକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ମତ ଏଠାରେ ସ୍ମରଣ କରାଯାଇପାରେ ।
 ଚଳିତ ନିବନ୍ଧ ସାମାଜିକ ସାମାଜିକତା ନିବନ୍ଧ 'ସେନାପତିଙ୍କ' ଧର୍ମ
 ଉପନ୍ୟାସ ଓଡ଼ିଆ ସାମାଜିକ ଜୀବନର ଦୀର୍ଘ ୨୦୦ ବର୍ଷର
 ଇତିହାସ । ଏମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ଆମ ଆଗରେ ଦେଖା
 ଦେଇଥିଲେ ହେଁ ଏମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଚିନ୍ତାଧାରା ଭିତରେ ଏହି
 ଉପନ୍ୟାସ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବାକୁ ଲାଗି ପୁଣି । ଓଡ଼ିଆର
 ସାମାଜିକ ଜୀବନ ଦୀର୍ଘ ୨୦୦ ବର୍ଷ ଧରି ଯେଉଁ ପତନ ଅଭ୍ୟୁଦୟ
 ଚକ୍ରର ପଥ ଦେଇ ଗତି କରିଛି ତା'ର ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ଚିତ୍ର ଆମେ ଏ
 ଉପନ୍ୟାସ ଭିତରେ ଦେଖିବାକୁ ପାରି । ଏ ସାମାଜିକ ଜୀବନର
 ପରିସ୍ଥିତି ସମସ୍ତ ବିଶେଷରେ ବିଭିନ୍ନ କେନ୍ଦ୍ରାଭିମୁଖୀ ହୋଇ ଉଠିଛି ।
 ଏହା ପରେ ଏହାର ଅଭ୍ୟୁଦୟ ହୋଇଛି ନୂତନ ବେଶରେ ।
 ସ୍ୱର୍ଗତ୍ୟ ଚଳର ମାୟାଧର ମାନସିଂହଙ୍କ ମତରେ 'କେବଳ ଧର୍ମ
 ଉପନ୍ୟାସର ପଥାତ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସହିତ ମୋଟାମୋଟି ପରିଚିତ
 ହୋଇଗଲେ ହେଁ ପାଠକେ ଦେଖି ବିସ୍ମିତ ହେବେ ଯେ କୌଣସି
 ପୁରାଣ ଯୋଜନା ନିରାପେକ୍ଷ ଭାବରେ କେବଳ ତେଜାଳିନ ତାଗିଦାରେ
 ଲେଖା ଯାଇଥିଲେ ହେଁ ସେନାପତିଙ୍କର ରସୋତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ଉପନ୍ୟାସ
 ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରମ ସାହିତ୍ୟିକ ସାଫଲ୍ୟର ପଛପଟେ ଓଡ଼ିଆ ଜାତିର ଗତ
 ସୁଖଚର ବର୍ଷର ସାମାଜିକ, ରାଜନୈତିକ ଇତିହାସ ମଧ୍ୟ ଜୀବନ୍ତ
 ଭାବରେ ଖୋସିଯାଇ ।'

ଏହାର ଗୋପାଳଚନ୍ଦ୍ର ମିଶ୍ର କହନ୍ତି 'ଫକୀର ମୋହନଙ୍କର କ୍ଷୁଦ୍ର ଗଦ୍ୟ
 ଓ ଉପନ୍ୟାସର କଥାବସ୍ତୁ ଓଡ଼ିଆ ସମାଜ ଓ ଇତିହାସରୁ ହିଁ ଗ୍ରହଣିତ
 ଏବଂ ସୁଜଗତ ବର୍ଷର ସମାଜ ତଥା ସାମ୍ପ୍ରତିକ ସାମାଜିକ
 ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ତାହା ଏକ ଯୋଜନାବଦ୍ଧ ପ୍ରଣାଳୀରେ ନିପୁଣ ଭାଷା
 ଶୈଳୀରେ ପ୍ରସରିକରଣ । ଫକୀର ମୋହନଙ୍କର ଉପନ୍ୟାସ ଧର୍ମ
 ଉପନ୍ୟାସରୁ ୧୯୧୫ ମଧ୍ୟରେ ଗଠିତ ହୋଇଥିଲା । ମାତ୍ର ୧୯୨୦
 ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରୁ ୧୯୨୫ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ସାମାଜ ଇତିହାସକୁ
 ଅଧାର କରି ଏହା ପରିଚାଳିତ । ତାଙ୍କର ଧର୍ମ ଉପନ୍ୟାସ ହେଲା
 'କଳିଙ୍ଗ' (୧୯୨୦-୧୯୩୦), 'ଲ'ମାଣ ଆଠଗୁଣ୍ଠ
 (୧୯୩୦-୧୯୪୦)', 'ମାୟା' (୧୯୪୧-୧୯୬୦)', 'ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ
 (୧୯୬୧-୧୯୭୫)' ।

କାବ୍ୟ ଶିକ୍ଷକ :

ତେଜ ମାୟାଧର ମାନସିଂହଙ୍କ ଭାଷାରେ 'ଫକୀର ମୋହନ
 ଧର୍ମ ଗାତ ଶିକ୍ଷକ । ତେଣୁ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ପ୍ରବଳ ଆକର୍ଷଣ
 ରହିବା ଏହାକୁ ସ୍ୱାଭାବିକ । ଆକର୍ଷଣରୁ ଆନ୍ତରିକତା ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ।
 ଅଧ୍ୟାପକତାରୁ ଯେଉଁ କର୍ମ ପ୍ରବାହ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ, ତାହା ପରବର୍ତ୍ତୀ
 ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଏକ ଆଦର୍ଶ ଗ୍ରହ ଭାବରେ ସମାଜରେ ଦର୍ଶାୟମାନ
 ହୁଏ । ଫକୀର ମୋହନ ତାଙ୍କ ଜୀବନ ଓ ସାହିତ୍ୟରେ ଏହି ଉଚ୍ଚିର
 ଉପନ୍ୟାସ ପ୍ରମାଣ କରି ଯାଇଛନ୍ତି । ଫକୀର ମୋହନ ତାଙ୍କ ଆସ
 ଜୀବନୀ ଗଠିତରେ ଲେଖିଛନ୍ତି - 'ସେ ପ୍ରଥମେ ଶୁଟଗାଳୀ ଗଲେ ।
 ଉପନ୍ୟାସ ଶତାବ୍ଦୀର ଦ୍ୱିତୀୟାଧିକ ଆରମ୍ଭ ସମୟରୁ ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ସେ ନିଜେ ଅନୁଭବ କରିଥିବା ଶିକ୍ଷା ସମ୍ପର୍କିତ ସମସ୍ତ ତଥ୍ୟକୁ ତାଙ୍କର
 ସୃଷ୍ଟି ମାଧ୍ୟମରେ ବଞ୍ଚିତ କରି ଯାଇଛନ୍ତି । ସେ ତାଙ୍କ ଯୌବନର
 ଅଧ୍ୟାସ ଅଧ୍ୟାସ, ସରସ୍ୱତୀଙ୍କ ପୂଜା ଅର୍ଚ୍ଚନାରେ ଅଧିକ କରିଥିଲେ ।
 ସମସ୍ତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟରେ ଓଡ଼ିଆର ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରଶାସକ
 ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ସେହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସେହି

ଜ୍ଞାନମାନଙ୍କରେ ଓଡ଼ିଆରେ ଶିକ୍ଷାର ଉଚ୍ଚତା ପାଇଁ ବିଶେଷ ଉଦ୍ୟମ
 କରିଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ଓଡ଼ିଆରେ ଶିକ୍ଷା ପଢ଼ିଲିଟି ଯୋଗ
 ସଙ୍କଟର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିଲା । ସାରା ଓଡ଼ିଆରେ ଦଶେ ମାତ୍ର
 ଚେପୁଟୀ କନିଷ୍ଠପଢ଼ର ଅବସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ
 ଅଧୀନରେ ଦଶମୋଟ ୭ଟି ସ୍କୁଲ ଥିଲା । ଉପନ୍ୟାସ ଶତାବ୍ଦୀର
 ପ୍ରଥମାଧିକରେ ମିୟନାଗାମାନଙ୍କ ପ୍ରଚେଷ୍ଟାରେ ଆଧୁନିକ ଶିକ୍ଷାର
 ମୂଳଦୁଆ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା । ସମୟକ୍ରମେ ସେହି ଶିକ୍ଷା ସରକାରୀ
 ତଥା ବେସରକାରୀ ସ୍ତରରେ ଅନେକ ବିଦ୍ୟାଳୟଗାମୀ ସମ୍ପନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତି
 ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲେ । ଫକୀର ମୋହନ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ
 ଅନ୍ୟତମ । ଶୁଟଗାଳୀରେ ପାଠପଢ଼ା ଶେଷ ପରେ ପିଲାମାନେ
 ଗ୍ରହଣକୁ ଫେରିଯିବା ସ୍ୱାଭାବିକ । ମାତ୍ର ଫକୀର ମୋହନ ଅବଧାନକୁ
 ଗୋଷେଇରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ଗାଁ ଗାଁ ବୁଲି ଅବଧାନଙ୍କ ପାଇଁ
 ଶୁଭଳ ଶିକ୍ଷା କରି ଆଣିଛନ୍ତି । ତଥାପି ବି ମାସିକ ଦମନା ସାମାଜ୍ୟ
 ମାତ୍ର କେତେ ପରପା ଦେଇ ନପାରି ଅବଧାନଙ୍କ ନିଶ୍ଚଳ ବେଶଯାତ
 ସହିବାକୁ ପଡ଼ିଛି । ଲୀଳାବତୀ ସୁଧ ନାଶିବା ପାଇଁ ପଞ୍ଚିତ ପ୍ରବର
 ହରେକୃଷ୍ଣ ପାଣିଗ୍ରାହୀଙ୍କ ସେ ଦ୍ୱାରକା ହୋଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର
 ବିଦ୍ୟାର୍ଜନ ପାଇଁ ଗଣାଳ ନିଶ୍ଚା ଅନନ୍ୟ ସାଧାରଣ । ଫକୀର
 ମୋହନ ବଙ୍ଗଳା, ସଂସ୍କୃତ, ଚଂଚାଳୀ, ପାଠି ପରି ଭାଷା ସମୂହକୁ ନିଜ
 ଚେଷ୍ଟାରେ ବିନା ଶିକ୍ଷକରେ ଆସ୍ତରଣ କରି ପାରିଥିଲେ । ଜୀବନର
 ଅପରାହ୍ଣରେ ତେଜସ୍ୱୀ ପଞ୍ଚିତକପାକୁ ତେଜସ୍ୱୀ ଭାଷା ଶିକ୍ଷା କରିବା
 ଅସ୍ମୁତ୍ତ ଭାଷା ପ୍ରାଚୀନ ଏକ ମହନୀୟ ଦିଗନ୍ତ । ଶିକ୍ଷକ ଭାବରେ
 ଅଧିକାର ହେବା ପରେ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରାଚୀ ତାଙ୍କର ବହୁ ଗୁଣିତ ହୋଇ
 ଯାଇଥିଲା । ତୁଗୋଳ ଶିକ୍ଷକ ଭାବରେ ଫକୀର ମୋହନଙ୍କ ଦକ୍ଷତା
 ଏଠାରେ ପ୍ରତିପାଦିତ । ନିଜର ଅବପର ସମୟରେ ଲଂଚାଳୀ
 ସ୍କୁଲରୁ ମ୍ୟାଟ୍ ମାଡ଼ିନେର ନିଜେ ସେହି ମ୍ୟାଟ୍ଟକୁ ଆଣି ପିଲାଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା
 ଦେବାର ପଦ୍ଧତି ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ୨ୟ ଶ୍ରେଣୀ ପାଶ୍ କରିଥିବା
 ଫକୀର ମୋହନ ନିଜ ଚେଷ୍ଟାରେ ସେ ବାଳକେ ବେଶ୍ ବିଦେଶରେ
 ତୁଗୋଳ ଚଳି କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସେହି ତତ୍ତ୍ୱ, ଉତ୍ସାହ, ଦଶମିକ,
 ସନମୂଳ ଇତ୍ୟାଦି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଣିତ ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ପିଲାଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ
 ସମର୍ଥ ହୋଇ ପାରିଥିଲେ । ଏହି ସବୁ ଦୁଷ୍ଟାନ୍ତରୁ ଫକୀର ମୋହନଙ୍କ
 ଶିକ୍ଷା ପ୍ରତି ଯେଉଁ ଅସଂସକ ଆବଶ୍ୟକ ତାହା ସହଜରେ ଉପଲବ୍ଧି
 କରିହୁଏ ।

ଫକୀର ମୋହନ ତାଙ୍କ ଜୀବନ କାଳ ମଧ୍ୟରେ ବହୁ ଛାତ୍ରଙ୍କୁ ମଣିଷ
 କରି ଗଢ଼ିବାର ଦାୟିତ୍ୱ ବିଚାରଣ ଭାବରେ ତୁଲାଳ ଦେଖି ତଥା ଗାତିର
 କୁହରର ସ୍ୱାଧୀ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ମାତୃଭାଷାର ପୁରୁଷା ପାଇଁ ସେ
 ଜଣେ ଜାତୀୟ ଶିକ୍ଷକ ଭାବରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲେ । କେତେକ
 ସମ୍ପର୍କୀଙ୍କ ସହଯୋଗରେ ମଫସଲରେ ଶିକ୍ଷାର ବିକାଶ ପାଇଁ
 ଆସ୍ତାଶ ଉଦ୍ୟମ ତଳାଇ ବହୁ ଛାତ୍ର ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ । ବାରଣ ସେ
 ରୁଣ୍ଡିଥିଲେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାକୁ ବଞ୍ଚାଇବାକୁ ହେଲେ ତା'ର ପ୍ରସାର
 ଆବଶ୍ୟକ । ଭାଷାର ପ୍ରସାର କେବଳ ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରସାର ଉପରେ
 ନିର୍ଭର କରେ । ତେଣୁ ତାଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଗଠିତ ସଙ୍ଗଠନ ପୁସ୍ତାକ
 କରିଥିଲା - 'ଭାଷାର ବହୁଳ ପ୍ରସାର ନିମନ୍ତେ ମଫସଲମାନଙ୍କରେ
 ସ୍କୁଲ ସ୍ଥାପନ କରାଯିବା ଉଚିତ୍' । ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ରେପୁଗା ଗ୍ରାମରେ
 ଏକ ସ୍କୁଲ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇପାରିଥିଲା । ତେବେ ଏତିକି
 କୁହାଯାଇପାରେ ତେଜାଳିନ ଓଡ଼ିଆର ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହିତ ଫକୀର
 ମୋହନ କେତେ ସମ୍ପନ୍ନ ତାହା ତାଙ୍କର ଆସ ଜୀବନ ଚିତ୍ର
 ଗନ୍ଧସ୍ପନ୍ଧର ଅନେକ ଗନ୍ଧ, ମାଟି ଉପନ୍ୟାସ ଓ ତାଙ୍କର କାବ୍ୟ
 କବିତାରେ ପରିସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଛି ।

ଫକୀର ମୋହନଙ୍କ ସାହିତ୍ୟରୁ ଉଦ୍ଧାରିତ ଶିକ୍ଷା ପଦ୍ଧତି ଯଥା-ଶୁଟଶାଳୀ ଶିକ୍ଷାଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା, ମାଧ୍ୟମିକ ଶିକ୍ଷା, ଉଚ୍ଚ ମାଧ୍ୟମିକ ଶିକ୍ଷା, ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ଶିକ୍ଷା ପଦ୍ଧତି ବିଷୟରେ ସୁଚନା ମିଳେ । ଫକୀର ମୋହନ ତାଙ୍କ ସାହିତ୍ୟରେ ନାରୀ ଶିକ୍ଷା ସମ୍ପର୍କରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଆଲୋଚନାରେ ପ୍ରଚ୍ଛନ୍ନ ହୋଇଛନ୍ତି । ନିଜେ ଜଣେ ସଂସ୍କାରବାଦୀ ପୁଞ୍ଜା ହୋଇଥିବାରୁ ସମାଜରେ ନାରୀର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ଆଧୁନିକ ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରୟୋଗନୀୟତା ସପକ୍ଷରେ ସେ ଅପାରୀ ଭୂମିକା କରୁଛନ୍ତି । ଫକୀର ମୋହନଙ୍କ ଶୈଶବାବସ୍ଥାରେ ଓଡ଼ିଶାର ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅତି ଶୋଚନୀୟ ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ପର ପାଠଶାଳା ବା ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ ନଥିଲା । ଓଡ଼ିଆ ତାଳପତ୍ର ପୋଥି ଏବଂ ସାଣୀର ହାତଲେଖା ହରିତାଳି କାଗଜ କିତାବ ଛଡ଼ା ଦେଶୀୟ ଭାଷାର ହାପା ପୁସ୍ତକ ବିଛି ଦେଖାଯାଇ ନଥିଲା । ଲୋକ ସାଧାରଣତଃ ଶିକ୍ଷା ପୂର୍ବ ରୀତିରେ ଗାଁ ଗାଁରେ ଶୁଟଶାଳୀମାନ ଛାପିତ ଓ ମାଟିବଂଶ ନାୟକମାନେ ଅବଧାନ କର୍ମ କରୁଥିଲେ । ଏହି ଅବଧାନମାନଙ୍କର ବେଶ ପୋଷାକ ଥିଲା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର । ବହୁ ଦୂରରୁ ଏମାନେ ପୋଷାକରୁ ହିଁ ଚିହ୍ନି ହୋଇଯାଉଥିଲେ । ଶୁଟଶାଳୀର ଶାସନ ଶୁଖିଲା ତ ଥିଲା । ବେଆଇନ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରଶଂସା ଦିଆଯାଉ ନଥିଲା । ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ନିୟମାବଦ୍ଧ । ଅବଧାନଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ବଡ଼ ଶୁଟ ବୋଲାଉଥିବା ହାସଲଶକ୍ତ ଶୁଖିଲା ଚନ୍ଦା କରୁଥିଲେ । କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ଲଘନକାରୀ ଶୁଟ ପ୍ରତି ଦଣ୍ଡ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ । ଅବଧାନମାନଙ୍କ ଦଣ୍ଡ କୋମଳମତି ଶିଶୁଙ୍କ ପାଇଁ ଅତି କଠୋର ଥିଲା । ବେଶାପାତ, ଏକଶୋଡ଼ିଆ ନାକବାଟି ଧରା, ଆସ୍ତ୍ର ଗୋପାଳ, ମରୁଆଶାସ୍ତ୍ର ଇତ୍ୟାଦି ଭାବରେ କଥିତ ହେଉଥିଲା ।

ଲୋକହିତକର କାର୍ଯ୍ୟ :

ଫକୀର ମୋହନ ଦଶପନ୍ଥାରେ ତାଙ୍କ ଦେହାନ୍ତ ଥିବା ସମୟରେ ପୁଞ୍ଜାପତ୍ର ୩ଟି ଲୋକହିତକର କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଆସିଥିଲେ । ସେଗୁଡ଼ିକ

ହେଲା-ଫକୀର ମୋହନ ପୁଞ୍ଜାପତ୍ର, ଫକୀର ମୋହନ ସଂଗ୍ରହ ଦଶପନ୍ଥା ନିଜଗଡ଼ଠାରୁ ବେଲପଡ଼ା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ ପାଟଣା ସଡ଼କ ।

ବ୍ୟାପକତା ଫକୀର ମୋହନ, ଔପନ୍ୟାସିକ ଫକୀର ମୋହନ, ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞ ଫକୀର ମୋହନ, ସମାଜ ସଂସ୍କାରକ ଫକୀର ମୋହନ, ଗୀତିକବି ଫକୀର ମୋହନ, କଥା ସମ୍ରାଟ ଫକୀର ମୋହନ, ଜୀବନର ପ୍ରଥମ ୨୫ ବର୍ଷ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରତିଭୁକ ପରିସ୍ଥିତି ଓ ପରିସ୍ଥତି ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲେ ହେଁ ଶେଷ ୫୦ ବର୍ଷ ଓଡ଼ିଶାର ସାମାଜିକ ଓ ସାଂସ୍କୃତିକ ଜୀବନଧାରାକୁ ବହୁ ଭାବରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିଥିଲା । ଓଡ଼ିଆ ଜାତିର ସମ୍ପତ୍ତ ବେଳେ ଫକୀର ମୋହନ ନିଜ ଲେଖନୀ ଅକ୍ଷ ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରି ଓ ଆଜୀବନ ସଂଗ୍ରାମ କରି ଓଡ଼ିଆ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟକୁ ଆସନ୍ତ ପୁତ୍ୟୁ ପୁଞ୍ଜାକୁ ବଞ୍ଚାଇଛନ୍ତି । ସଂସ୍କୃତ ଯେ କେବଳ ସେନାପତି ନଥିଲେ, ଓଡ଼ିଶା, ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ଓଡ଼ିଆ ପାଇଁ ଜୀବନବ୍ୟାପୀ ସଂଗ୍ରାମରେ ପ୍ରସା, ଶକ୍ତି, ସାଧନ, ନିଷ୍ଠା, ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଓ ଆତ୍ମୋତ୍ସର୍ଗର ସଂକଳରେ ଥିଲେ ପ୍ରକୃତରେ ଓଡ଼ିଆ କବି ସେନାପତି ।

ଓଡ଼ିଆ ଜାତି ପ୍ରତି, ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ପ୍ରତି, ଓଡ଼ିଆବାସୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେ ଯେଉଁ ମନୋନୀ ଭାଳି ଦେଇଯାଇଛନ୍ତି, ସବୁଦିନ ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଓଡ଼ିଆ ପାଖରେ ତିର ସ୍ମରଣୀୟ ହୋଇ ରହିବେ ।

(ସେବାସକ ଗ୍ରନ୍ଥ : ଫକୀର ମୋହନ ସାହିତ୍ୟରେ ସମଗ୍ରୀତ ଓଡ଼ିଆ ବିଦ୍ୟା)

ପୁଞ୍ଜାପତ୍ର ଉପରେ ଫକୀର ମୋହନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ନନା ଓ ଲୋକହିତକର କାର୍ଯ୍ୟ

ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିବସ ପାଳନ ଅବସରରେ ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିବେଚିତ ବ୍ରହ୍ମପୁର ମଧୁନିସିଦ୍ଧାନ୍ତିର ଉପ ନଗରପାଳ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଗଞ୍ଜାପୁର, ଯୋଗାଣ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବିଶ୍ୱରଂଜନ ହରିଚନ୍ଦନଙ୍କଠାରୁ ପିଲାତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର ବରମୁଣ୍ଡାଠାରେ ରାଜ୍ୟପାଳ ଶ୍ରୀ ଯଜ୍ଞବଲ୍ଲଭ ଶର୍ମା ଦ୍ୱାରା କର୍କଟ ରୋଗ ଓ କର୍କଟ ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ର ଉଦ୍ଘାଟନ କରୁଛନ୍ତି (୧୪/୮) ।

ଭୁବନେଶ୍ୱରଠାରେ ସୁଚନା ଓ ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ ବିଭାଗ ଦ୍ୱାରା ଆୟୋଜିତ ସ୍ୱଚ୍ଛତା ଦିବସ ଉପଲକ୍ଷେ ଏକ ସଭାରେ ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶରତ କୁମାର କର ଗପଥ ପାଠ କରାଉଛନ୍ତି (୨୦/୮) ।

ପୁରନା ଭବନଠାରେ ପୁରନା ଓ ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ ବିଭାଗ ଦ୍ୱାରା ଆୟୋଜିତ 'ଓଡ଼ିଶାରେ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମ' ଶୀର୍ଷକ ପ୍ରଦର୍ଶନୀକୁ ମାନ୍ୟବର ରାଜ୍ୟପାଳ ଶ୍ରୀ ଯଜ୍ଞଦତ୍ତ ଶର୍ମା, ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକ ଓ ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶରତ କୁମାର କର ବୁଲି ଦେଖୁଛନ୍ତି (୯/୮) ।

ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକ ୧୯୯୨ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିବସ ଉପଲକ୍ଷେ ଭୁବନେଶ୍ୱରସ୍ଥିତ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ ମାଣ୍ଡପରେ ଆୟୋଜିତ ରାଜ୍ୟସ୍ତରୀୟ ପ୍ୟାରେଡ଼ରେ ଅଭିବାଦନ ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି (୧୫/୮) ।

शुक्रप्रदा